



This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

GT
55
447



gt 55.447

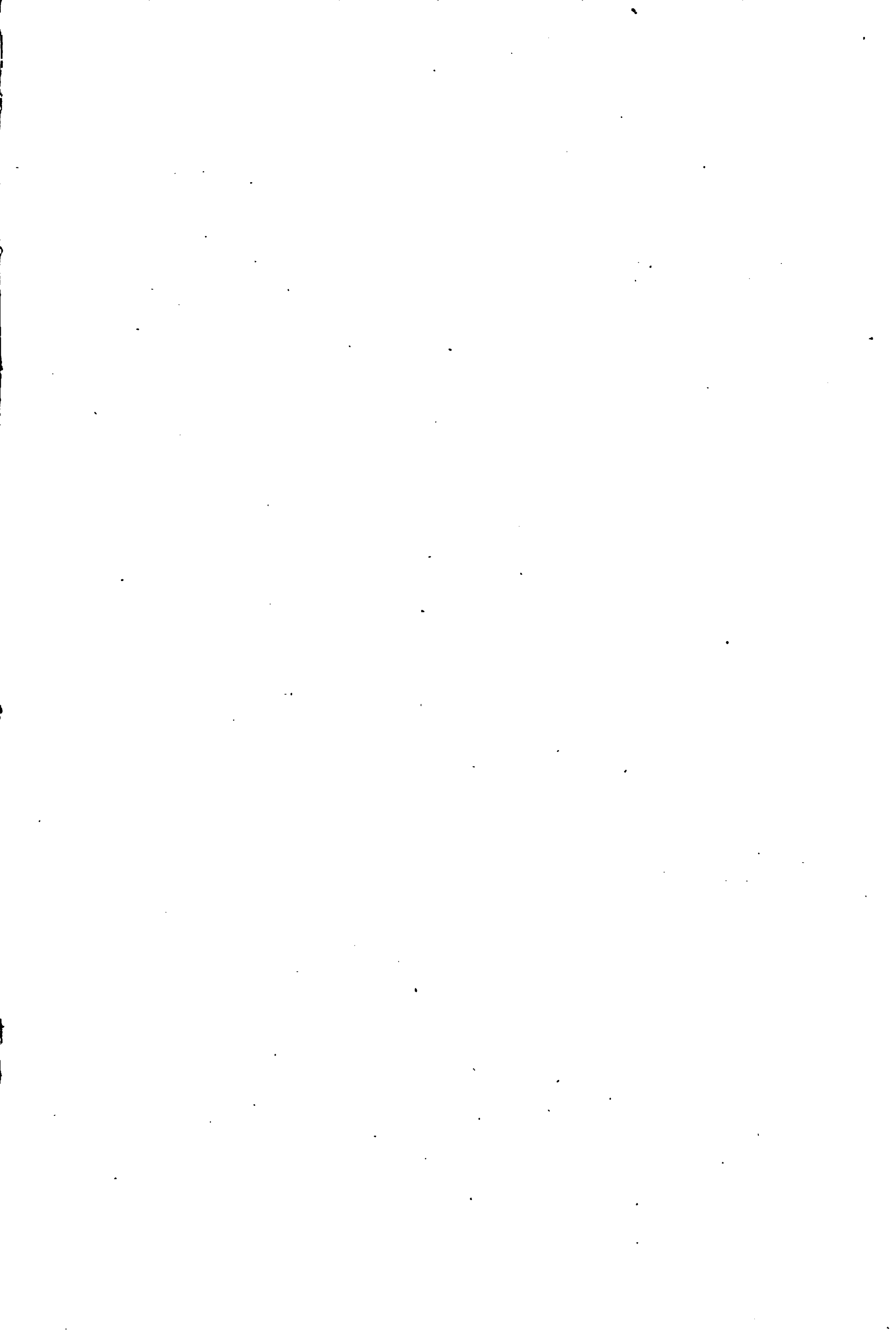


Harvard College Library

FROM THE

CONSTANTIUS FUND

Established by Professor E. A. SOPHOCLES of Harvard University for "the purchase of Greek and Latin books, (the ancient classics) or of Arabic books, or of books illustrating or explaining such Greek, Latin, or Arabic books." (Will, dated 1880.)



**ADVERSARIA
IN THUCYDIDEM**

SCRIPSIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES, M.A. OXON.

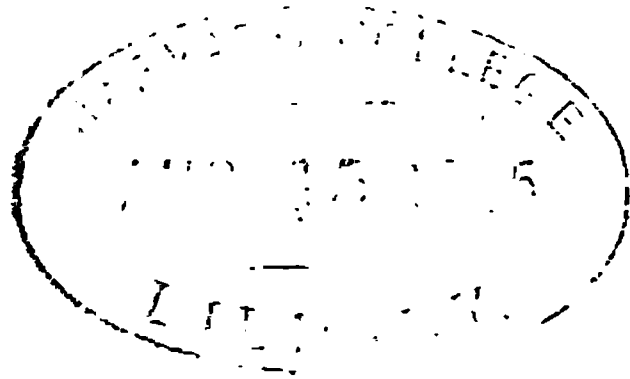
HON. LL.D. DUBLIN. PHIL. D. BUDAPEST. SODALIS SOC. LITT. ATHEN. ETC.

AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

HALIS SAXONUM,
IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCIII.

Yt 55.447



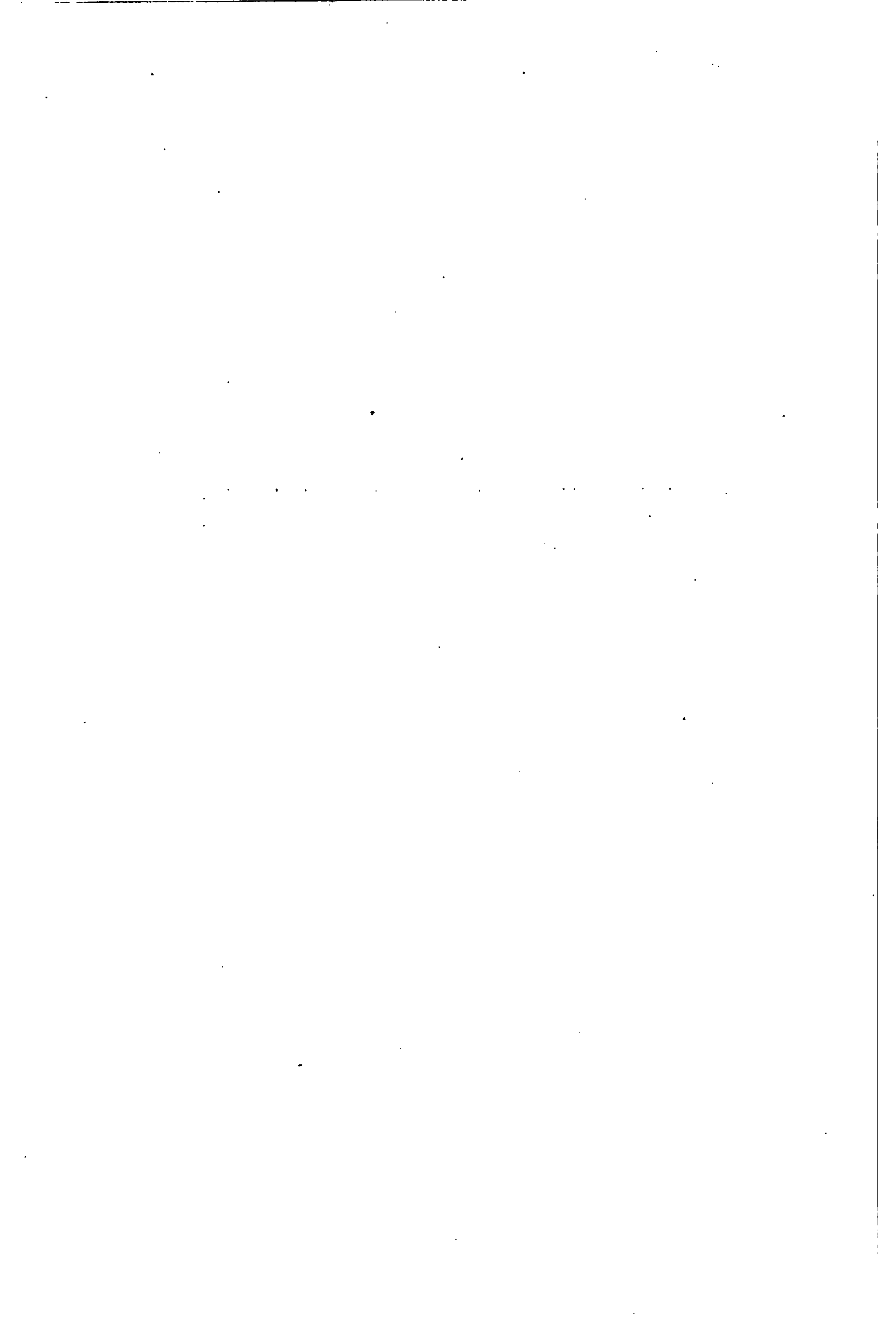
Constantius Fund

AD LECTOREM.

Has meas in Thucydidem, auctorem propter styli obscuritatem magnumque interpolationum numerum saepe intellectu difficilem, observatiunculas, multis abhinc annis scriptas, nunc tandem senectute ingravescente colligere preloque imprimendas committere statui spe inductus editoribus futuris lectoribusque historiographi studiosis utiles eas fore. Bekkeri editione plerumque usus sum.

Quod si forte errata nonnulla in hoc opusculo detegas, facile me veniam tuam impetraturum esse confidenter spero.

Brightoniae, Julii die 31. 1903.



THUCYDIDES.

Bekkeri editio, Londini 1832.

Liber I.

I. Prooem. ἀκμάζοντές τε ἦσαν (ἦσαν Cobet.) ἐς αὐτόν. Cf. Xen. Anab. VII. 27. ἤλθομεν εἰς τὸν πόλεμον — ἔχοντες τριήρεις μὲν κτλ.

I. 1. 1. τὸν πόλεμον τῶν (f. τὸν τῶν) Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων. 2. κίνησις γῆρ αὕτη μεγίστη δὴ —] κίνησις γὰρ αὕτη δὴ μεγίστη F. Quod fortasse praefendum. Cf. e. g. VI. 103. οὗτος γὰρ δὴ μόνος εἶχε — τὴν ἀρχήν. VII. 170. φόνος Ἑλληνικὸς μέγιστος οὗτος δὴ ἐγένετο πάντων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν. Sed I. 50. ναυμαχία γὰρ αὕτη — μεγίστη δὴ τῶν πρὸ αὐτῆς γεγένηται. III. 98. οὗτοι βέλτιστοι δὴ ἄνδρες — διεφθάρησαν. V. 66. μάλιστα δὴ οἱ Λακεδαιμόνιοι. VI. 54. ἐπετήδευσαν ἐπὶ πλεῖστον δὴ τύραννοι οὗτοι ἀρετὴν κτλ. VII. 75. μέγιστον γὰρ δὴ τὸ διάφορον τοῦτο Ἑλληνικῶ στρατεύματι ἐγένετο. VII. 85. πλεῖστος γὰρ δὴ φόνος οὗτος — ἐγένετο. ἐπὶ πλεῖστον ἀνθρώπων] Cf. I. 138. τῶν μελλόντων ἐπὶ πλεῖστον τοῦ γενησομένου ἄριστος εἰκαστής. II. 34. ὅπως ἀκούοιτο ὡς ἐπὶ πλεῖστον τοῦ ὁμίλου. ἐκ δὲ τεκμηρίων ὧν —] I. e. ἐξ ὧν —. Cf. III. 56. ἐν καιροῖς οἷς (i. e. ἐν οἷς) κτλ. Schaefer. Mel. Crit. p. 124.

I. 2. 1. τῆς ἐμπορίας — ἀλλήλοις] Cf. Soph. Phil. 70. Tr. 292. ἄδηλον ὃν ὁπότε τις ἐπελθὼν καὶ ἀτειχίστων ἅμα ὄντων ἄλλος (αὐτὰ αὐτὰ πάντα, αὐτὰ προσβαλὼν?) ἀφαιρήσεται. Cf. Isocr. § 34. ἄδηλον ὁπότε τις ἐπιστὰς κοιμώμενον — φονεύσει. τὴν γοῦν Ἀττικὴν ἐκ τοῦ (del. ἐκ τοῦ?) — ἀστασίαστον οὔσαν (εἶναι?) κτλ. Cf. VI. 1. τῆς θαλάσσης διείργεται τὸ μὴ ἠπειρος οὔσα (ἴμο εἶναι).

2. τὸ λεπτόγεων] Contra Herod. IV. 23. πεδιάς τε γῆ καὶ βαθύγεως. ἐκ τοῦ — ἀστασίαστον οὔσαν (εἶναι?). 3. διὰ τὰς μετοικίας ἐς τὰ ἄλλα μὴ ὁμοίως ἀυξηθῆναι] διὰ τὰς μετοικήσεις τὰ ἄλλα — Ullrich. Recte, opinor, nisi quod praefendum μετοικίσεις.

I. 3. 1. τῶν (τὴν τῶν?) παλαιῶν ἀσθένειαν. εἶχεν] Qu. σχεῖν.

2. ἐπαγομένων αὐτοῦς (αὐτῶν?). τὰ μὲν πρὸ — Λευκαλίωνος καὶ (om. G. recte) πάνν οὐδὲ εἶναι κτλ. ἀφ' ἐαυτῶν τὴν ἐπωνυμίαν παρέχεσθαι] Cf. I. 9. τὴν ἐπωνυμίαν τῆς χώρας ἐπύλητην (?)

ὄντα ὁμῶς σχεῖν. ἠδύνατο] Legendum, ni fallor, ἐδύνατο. 3. ἀντίπαλον εἰς ἓν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι] ἀντίπαλον hic ἐπίρρημα sive praedicatum secundarum esse existimat Donaldson, coll. Strab. p. 370. διὰ τὸ μηδὲ Ἑλληνάσ πω, τὸ ἀντίπαλον, εἰς ἓν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι. et Thuc. VI. 23. ἦν γὰρ ἔλθωμεν ἐνθὲνδε μὴ ἀντίπαλον (adverb.) μόνον παρασκευασάμενοι, ἀλλὰ καὶ ὑπερβάλλοντες τοῖς πᾶσι. Ubi tamen fortasse aut ἀντίπαλοι aut ἀντιπάλως (ut in VIII. 87. 4. ubi opponitur ὑποδεεστέρως) reponendum. Receptam lectionem habet idem Strabo p. 661.: unde in altero loco laudato ejiciendum forsitan est τό. Eustathius (ad II. II. p. 367.) εἰς ἓν ὄνομα ἀντίπαλον construit. τεκμηριοῖ δὲ μάλιστα Ὅμηρος] Ἀν τεκμήριον —? 4. Aut κατὰ πόλεις τε delendum censet Dobraeus, aut sic construendum, οἱ δ' οὖν ὡς ἕκαστοί τε κατὰ πόλεις, ὅσοι ἀλλήλων ξυνίεσαν, καὶ ξύμπαντες ὕστερον κληθέντες Ἕλληνες. ὅσοι ἀλλήλων ξυνίεσαν] Vix sanum. Qu. ὅσοι (τὰς φωνάς) ἀλλήλων ξυνίεσαν. ἀλλὰ καὶ (καὶ ἐπὶ?) ταύτην τὴν στρατείαν — ξυνῆλθον.

θαλάσση ἤδη πλείω (τὰ πλείω recte G.) χρώμενοι.

I. 4. τό τε ληστικὸν, ὡς εἰκός, καθήρει (ἐκάθηρε recte Cobet.) ἐκ τῆς θαλάσσης. Cf. Plat. Menex. p. 241 D. ἀνακαθηράμενοι (καθ. Cobet.) — πᾶν τὸ βαρβαρικὸν ἐκ τῆς θαλάττης. τοῦ τὰς προσόδους μᾶλλον ἰέναι αὐτῶ (αὐτῶ aut ἑαυτῶ?).

I. 5. 2. τὰς πύστεις] Cf. Aesch. Sept. 54.

I. 6. 1. ξυνήθη τὴν δίαιταν μεθ' ὄπλων ἐποιήσαντο] Qu. ξυνήθη τὴν μεθ' ὄπλων δίαιταν ἐποιήσαντο. Cf. Herod. II. 68. 6. ἐν ὕδατι δίαιταν (τὴν δίαιταν?) ποιούμενον. Linwood reddidit: 'They began to live armed as a matter of habit.' σημεῖον δ' ἐστὶ ταῦτα (l. τὰ) τῆς Ἑλλάδος ἔτι οὕτω νεμόμενα τῶν ποτε (f. τότε) — διαιτημάτων.

4. Lege καὶ οὐ πολλὰ ἔτη (ἐστὶν) ἐξ οὗ πέπαννται (ita Reisk. Cobet., nempe τοῦτο ποιοῦντες). Ibid. διαζώματα ἔχοντες [περὶ τὰ αἰδοῖα] Cobet.

I. 7. 1. πλωιμωτέρων ὄντων] Cf. II. 98. ἐπειδὴ ἐτοῖμα ἦν. Herod. VII. 37. 2. ἐπινεφέλων ἐόντων. 2. αἶ τε ἐν ταῖς νήσοις καὶ (καὶ αἶ?) ἐν ταῖς ἠπείροις. ἔφερον γὰρ ἀλλήλους] ἔφθειρον — Herwerden. Recte. Cf. III. 92. ὑπὸ γὰρ τῶν Οἰταίων καὶ αὐτοὶ ἐφθείροντο. IV. 61. νομίσαι τε στάσιν μάλιστα φθείρειν τὰς πόλεις. 66. ἀμφοτέρωθεν τὴν πόλιν φθείρειν.

I. 8. 1. τὰς πλείστας τῶν νήσων ᾤκισαν (sic B. et F. corr. ᾤκησαν ceteri). Cf. ad I. 12. 24. etc. 2. πλοῖμώτερα] Lege πλωῖμώτερα. ὅτε — τὰς πολλὰς αὐτῶν κατώκιζεν (κατώκισεν?). οἱ παρὰ θάλασσαν ἄνθρωποι (del.?) κτλ. ὡς πλουσιώτεροι ἑαυτῶν (αὐτοὶ ἑαυτῶν Herw., coll. III. 11. 1. VI. 72. VII. 66.) γιγνόμενοι. 3. καὶ ἐν (del.?) τούτῳ τῶ τρόπῳ μᾶλλον ἤδη ὄντες (ἰσχύοντες?) ὕστερον χρόνῳ (ὑστέρω χρόνῳ aut ὕστερον?) — ἐστράτευσαν. Cf. III. 104. ἰσχύσας τινὰ χρόνον ναυτικῶ. I. 9. ναυτικῶ ἰσχύσας.

I. 9. 1. οἱ τὰ σαφέστατα Πελοποννησίων — δεδεγμένοι] Imitatur Dio Cass. Fr. Lib. I. φασὶ δὲ οἱ τὰ σαφέστατα Σαβίνων εἰδότες. 2. ἐπηλύτην] ἔπηλυν recte Stahl. Herwerden. Eadem forma restituenda est Xen. Oecon. XI. 4. Altera forma valde novitia est. 3. ναυτικῶ [τε] Donaldson, cui τε ortum ex seq. ναυσί τε videtur. καὶ ναυτικῶ τε —] καὶ ναυτικῶ δὲ Linwood p. 39. Qu. καὶ ναυτικῶ (ut in G.) —, aut ναυτικῶ τε —. οὐ χάριτι τὸ πλεῖον (l. πλέον). καὶ Ἀρκάσι προσπαρασχῶν (?) κτλ.

ὡς Ὅμηρος τοῦτο (del.?) δεδήλωκεν, εἴ τω (εἴ τις?) ἱκανὸς τεκμηριῶσαι. Qu. οὐκ ἂν ὀλίγαι εἴησαν. Vox πολλὰi glossema sapit. αὐταὶ δὲ οὐκ ἂν πολλὰι εἴησαν (ἦσαν F. pr. fort. οὐ πολλὰι ἦσαι).

I. 10. 2. τῶν πέντε τὰς δύο μοίρας νέμονται] Cf. Arist. Polit. II. 6. ἔστι δὲ καὶ τῶν γυναικῶν σχεδὸν τῆς πάσης χώρας τῶν πέντε μερῶν τὰ δύο. Quem locum apposuit Cobetus. καὶ τῶν ἔξω [ξυμμάχων] πολλῶν Cobet. 3. φαίνοιτ' ἂν ὑποδεστέρα] Sc. ἡ πόλις. 4. τὴν στρατιάν] An τὴν στρατείαν? Μοχ μεγίστην μὲν γενέσθαι τῶν πρὸ αὐτῆς (αὐτῆς?) Cf. I. 9. τὴν στρατείαν — ξυναγαγῶν. ibid. ταύτη τῇ στρατεία. 7. πρὸς τὰς μεγίστας δ' οὖν (γούν Bekkeri codd. qu. τ' οὖν) καὶ ἐλαχίστας — σκοποῦντι etc.

I. 11. 1. ἐπειδὴ δὲ Bekkeri codd. ἐπειδὴ τε Bekker. Μοχ φαίνονται δ' (del.?) etc. 1. φαίνονται δ' (l. δὴ) οὐδ' ἐνταῦθα etc.

I. 12. 1. ἀφ' ὧν ἐκπίπτοντες τὰς πόλεις (νέας πόλεις Madvig) ἔκτιζον. Qu. ὑφ' ὧν —.

I. 13. 2. καὶ τριήρεις πρῶτον ἐν Κορίνθῳ (ἐν Κορίνθῳ πρῶτον codex opt. G. nescio an recte) τῆς Ἑλλάδος ναυπηγηθῆναι.

4. ἐπειδὴ τε οἱ Ἕλληνες μᾶλλον ἐπλώϊζον, τὰς ναῦς κτησάμενοι —. Qu. ἐπεὶ δὲ — ἐπλωϊζοντο (sic B.), ναῦς κτησάμενοι —. ἐπλωϊζον, τὰς ναῦς] ἐπλωϊζοντο — B. Qu. ἐπλωϊζοντο, ναῦς. ἀμφοτέρα] Gl. ἀμφοτέροι Ne ἀμφοτέρα corrigendum censeas, cf. 100. 112.

I. 15. 1. οἱ προσχόντες vulg. οἱ προῦχοντες Cobet. οἱ προσχόντες (sic A. Bekk. προσέχοντες recte E. προσχόντες ceteri) αὐτοῖς.

3. ξυνεστήκεσαν] Imo ξυνειστήκεσαν. κατ' ἀλλήλους — ἐπολέμουν] πρὸς ἀλλήλους — Cobet.

I. 16. Δαρεῖος δὲ — τύραννοι δὲ —] Qu. Δαρεῖός τε (sic C. E. f.) — τύρανοί τε (sic C. f.) —.

I. 17. 1. ἐπράχθη τε ἀπ' (ὑπ' Cobet.) αὐτῶν οὐδὲν ἔργον ἀξιόλογον εἴ μὴ εἴ τι (εἴ μὴ τι B. E. G. recte) πρὸς περιοίκους etc.

2. οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ πλεῖστον ἐχώρησαν (imo προουχώρησαν) δυνάμεως. Cf. 16. Ἴωσι προχωρησάντων ἐπὶ μέγα τῶν πραγμάτων. Verba οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ — δυνάμεως post πλὴν τῶν ἐν Σικελίᾳ (c. 18.) transposuerit Linwood.

I. 18. 1. οἱ πλεῖστοι καὶ τελευταῖοι (δυνατώτατοι vel ἰσχυρότατοι?).

4. ἐς τὰς ναῦς ἐμβάντες] ἐσβάντες C. f. Recte. Cf. I. 74. ἐσβάντες ἐς τὰς ναῦς. II. 67. πρὶν ἐσβαίνειν. 5. δυνάμει γὰρ ταῦτα μέγιστα διεφάνη] δυνάμει γὰρ ταῦτα μέγιστα δὴ ἐφάνη optime Badham.

7. ἐς τόνδε αἰὲν τὸν πόλεμον] Cf. Eur. Fr. 363. εἰς μὲν λόγος μοι δεῦρ' αἰὲν περαίνεται. Adesp. 183. τὰ μὲν σπενδόμενοι τὰ δὲ] πολεμοῦντες — Donaldson.

I. 20. 1. χαλεπὰ ὄντα παντὶ ἐξῆς τεκμηρίῳ πιστεῦσαι (l. πιστῶσαι). πιστεῦσαι] πιστῶσαι (to substantiate by proof) conj. Linwood, coll. IV. 88. 4. οὕτως ἀταλαιπώρος] Cf. Arist. Fr. 250. οὕτως αὐτοῖς ἀταλαιπώρος ἢ ποιήσις διέκειτο. Dionys. A. R. IV. p. 718.

I. 21. 1. ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων σημείων] Imo ἐκ τῶν περιφανεστάτων —. Cf. ad VIII. 87.

I. 22. 1. ὡς δ' ἂν (l. ὡς οὖν) ἐδόκουν ἐμοὶ ἕκαστοι etc. παρὰ τῶν ἄλλων] περὶ τῶν ἄλλων Linwood. Recte. 2. ὅσον δυνατὸν ἀκριβείᾳ περὶ ἕκαστου ἐπεξελθόν] Imo ὅση δυνατὸν ἀκριβείᾳ —. 3. κατὰ τὸ ἀνθρώπειον] κατὰ τὸ ἀνθρώπινον recte C. et G. pr. Cf. VIII. 24. εἰ δέ τι ἐν τοῖς ἀνθρωπείοις τοῦ βίου παραλόγοις ἐσφάλησαν, etc. V. 103. οἷς παρὸν ἀνθρωπείως ἔτι σώζεσθαι etc. IV. 116. 4. καὶ (περὶ) τῶν μελλόντων T. Halbertsma.

I. 23. 1. δυεῖν (δυοῖν C. et E. corr.) ναυμαχίαν. Cf. 20. δυοῖν (δυεῖν C.). 4. ἤρξαντο δὲ αὐτοῦ] Qu. ἤρξαν δὲ αὐτοῦ. Cf. Av. 1596. οὕτε — ἡμεῖς ἤρξαμεν πόλεμον πρὸς ὑμᾶς etc. et ad Pac. 605. τὰς τριακοντούτεϊς σπονδὰς] Qu. τὰς τριακονταέτεϊς —, ut in V. 14. 3. Cf. Arist. Eq. 1388. τὰς τριακοντουτίδας σπονδὰς.

I. 24. 1. προσοικοῦσι δ' αὐτὴν (αὐτῆ?) Ταυλάντιοι. Ταυλάντιοι βάρβαροι] Hinc fortasse hodiernum nomen Dalmati. ἐκ τῆς μητροπόλεως κατακληθεῖς (κληθεῖς?). 2. ξυνώκισαν δὲ καὶ Κορινθίων τινὲς καὶ τοῦ (ἄλλοι ἐκ τοῦ recte G.) ἄλλου Δωρικοῦ γένους. Errorem reperit oculi aberratio ab ἄλλοι ad sequens ἄλλου. 3. κατὰ τε γῆν καὶ κατὰ (fort. del.) θάλασσαν. 4. καθεζόμενοι ἐς τὸ Ἡραῖον] Malim καθεζόμενοι —.

I. 25. 1. θέσθαι τὸ παρὸν] Qu. εὔ θέσθαι —. Cf. ad Soph. El. 1434. 3. οὕτε γὰρ (del.?) ἐν πανηγύρεσι etc. 4. Κορινθίῳ ἀνδρὶ] 'By a Corinthian, i. e. employing the services of a Corinthian' vertit Linwood, coll. III. 70. τοῖς προξένοις διεγγνημένοι. VIII. 102. ὁμοῖα τοῖς —] ὁμοῖοι τοῖς — Linwood, coll. Herod. III. 57. θησαυρὸς ἐν Δελφοῖσι ἀνακέεται ὁμοῖα (ὁμοιος ms. Sancroft.) τοῖσι πλουσιωτάτοις. Thuc. VII. 29. ὁμοῖα τοῖς μάλιστα τοῦ βαρβαρικοῦ φονικώτατόν ἐστι. δυνατώτεροι] Malim δυνατώτατοι. ναυτικῶ δὲ καὶ πολὺν προέχειν ἔστιν ὅτε ἐπαιρόμενοι] Lege τῶ δὲ τῶ ναυτικῶ —.

I. 26. 3. ὡς κατάξοντες, καὶ τοὺς Ἰλλυριοὺς προσλαβόντες] Qu. ὡς κατάξοντες αὐτοὺς Ἰλλυριοὺς προσλαβόντες. Aut ὡς κατάξοντες, καὶ τινὰς —.

I. 27. 1. παρεσκευάζοντο στρατίαν (στρατείαν?). εἰ δέ τις — μὴ ἐθέλοι (ἐθέλει recte C.) ξυμπλεῖν etc. Mox enim sequitur βούλεται. πενήκοντα δραχμὰς καταθέντα Κορινθίας (Κορινθίους, ut

in B.?) μένειν. 3. ἐδεήθησαν — ξυμπροπέμψειν (ξυμπροπέμψαι recte C. G.). εἰ ἄρα κωλύοιτο (imo κωλύσοιτο).

I. 28. 1. ἐπειδὴ δὲ ἐπύθοντο] ἐπεὶ δὲ — C. G. Recte. ὡς οὐ μετὸν αὐτοῖς Ἐπιδάμνου] Cf. Aeschin. I. 78. ὡς οὐ μετὸν τῷ κρινομένῳ τῆς πόλεως. et ad Arist. Ran. 1163. 3. ἀπὸ Ἐπιδάμνου ἀπάγωσι] Imo ἀπαγάγωσι, ut mox τοὺς ἐν Ἐπιδάμνῳ ἀπαγάγωσι (ἀπάγωσι hic C. G.). Et sic C. G. ἐτοῖμοι δέ] Qu. ἐτοῖμοί τε. Lege μένειν κατὰ χώραν σπονδὰς ποιήσασθαι (del. δέ). ἐτοῖμοι δ' εἶναι καὶ ὥστε ἀμφοτέρους μένειν κατὰ χώραν σπονδὰς ποιήσασθαι cum Porpone Madvig. σπονδὰς [δέ] Madvig.

I. 29. 1. ἄραντες ἑβδομήκοντα ναοὶ —] Qu. ἀπάραντες —. δισχιλίους τε ὀπλίταις ἔπλεον] Imo τρισχιλίους —. Cf. 27 f. 2. ἐπειδὴ δ'] ἐπεὶ δ' C. et G. pr. Recte. Error frequens. ἐγένοντο ἐν Ἀκτίῳ (imo ἐπ' Ἀκτίῳ, ut in c. 30.). προέπεμψαν] Scribe προύπεμψαν. 3. ἀνταναγόμενοι] Lege ἀνταναγαγόμενοι.

I. 30. 3. περιόντι τῷ θέρει] περιόντι — al. Cf. Xen. Hell. III. 2. 25. περιόντι (περιόντι al.) δὲ τῷ ἐνιαυτῷ —. Herod. II. 121. χρόνου περιόντος. IV. 155. Hom. Od. 11, 247. περιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ etc. 4. ἐπέπλεον τε] Malim ἐπέπλεον δέ, ut in G.

I. 31. 2. ἐσεγράψαντο] ἐπεγο. C. Fort. ἐνεγο. 3. πρεσβευσόμενοι] Qu. πρεσβευόμενοι.

I. 32. 1. εὐεργεσίας μεγάλης — προοφειλομένης] εὐεργεσίας — προουφειλομένης recte Cobet.). Non tamen dicebant προουρᾶν, προουρμᾶν. Cf. Herod. V. 82. ἡ ἔχθρη ἡ προοφειλομένη ἐς Ἀθηναίους ἐκ τῶν Αἰγινητέων. 3. τὴν μὲν οὖν γενομένην ναυμαχίαν — ἀπεωσάμεθα Κορινθίους] Imo τῇ μὲν οὖν γενομένην ναυμαχίαν —.

I. 33. 1. ὡς ἂν — καταθεῖσθε (pro καταθῆσθε) Bekk. Linwood. 2. ἐς μὲν τοὺς πολεμίους ἰσχὺν — ὑμῖν δὲ αὐτοῖς ἀρετὴν Burges ad Phil. 1416., coll. II. 43. ἐς τοὺς πολεμίους ἀνδραγαθίαν. 3. μηδὲ δυοῖν φθάσαι (recte delet Herw., ut v. l. aut gloss. ad seq. προτερῆσαι) ἀμάρτωσιν, ἢ (ἢ τοῦ?) κακῶσαι ἡμᾶς, ἢ etc. 3. μηδὲ δυοῖν φθάσαι ἀμάρτωσιν] μηδὲ δυοῖν θατέρου ἀμάρτωσιν Linwood. Recte, opinor. ἢ κακῶσαι ἡμᾶς] Lege ἢ τοῦ κακῶσαι ἡμᾶς. τῶν μὲν] Schol. ἡμῶν δηλονότι. Aeque bene convenire posse ἡμέτερον aut ὑμέτερον censet Linwood. τῶν μὲν δίδόντων (δόντων?), ὑμῶν δὲ δεξαμένων τὴν ξυμμαχίαν.

I. 34. 1. μαθέτωσαν] Atticum μαθόντων restitui jubet Cobetus.

I. 35. 4. πολέμοι ἡμῖν ἦσαν] Qu. πολέμοι ὑμῖν (sic A.) εἰσιν. Μοx ὅπερ σαφesiάτη πίστις] Qu. ἦπερ —. ἱκανοὶ τοὺς μεταστάντας (μὴ ξυστάντας Herw.) βλάψαι. τοὺς μεταστάντας] τοὺς μὴ ξυστάντας Herwerden. Fort. τοὺς διαστάντας. μηδένα ἄλλον εἶαν κεκτῆσθαι ναῦς] Subaudiendum δεῖ aut simile quid monet Linwood, coll. I. 142. II. 13. II. 24. IV. 85. VI. 49. ἀλλὰ μάλιστα

μὲν [εἰ δύνασθε] μηδένα ἄλ-λον ἔαν κεκτῆσθαι ναῦς Cobet., coll. Dem. Or. LVII. 1. μάλιστα μὲν [εἰ δυνατὸν] — εἰ δὲ μὴ. κτλ.

I. 36. 1. καὶ ὅτω (εἴ τω?) τάδε ξυμφέροντα μὲν δοκεῖ λέγεσθαι.

3. τῆς τε γὰρ Ἰταλίας — κεῖται] Cf. III. 92. τοῦ πρὸς Ἀθηναίους πολέμου καλῶς ἐδόκει αὐτοῖς ἢ πόλις καθίστασθαι. *ibid.* τῆς ἐπὶ Θράκης παρόδου χρησίμως ἔξιν. 4. τὸ ἡμέτερον καὶ (τὸ) τῶν Κορινθίων Cobet. Cf. Dem. p. 1207, 9. τά τε τῆς βουλῆς καὶ (καὶ τὰ Cobet.) τοῦ δήμου. ὑμετέραις] ἡμετέραις A. B. E. F. G. corr. Quod unice verum esse censet Linwood.

I. 37. 2. οὔτε (ὥστε T. Halbertsma) παρακαλοῦντες αἰσχύνεσθαι.

ξύμμαχόν γε (pro τε) — οὐδὲ — Herw. 3. ὅπως ἐν ᾧ μὲν (οὐ μὲν?) ἂν κρατῶσι (σφαλῶσι aut τύχῳσι?) πλεον ἔχῳσι, ἦν δὲ πού τι προσλάβῳσι (προλάβῳσι, praecoccupent, Madvig, qui καὶ λάβῳσι), ἀναισχυντῶσιν. ὅσῳ ἀληπτότεροι ἦσαν (fort. εἶσι) τοῖς πέλας.

I. 38. 2. πλέοσιν] Scribe πλείοσιν.

I. 39. 2. παρέσχοντο] προέσχοντο Valck. προύσχοντο T. Halbertsma. Recte, opinor. Cf. I. 140. 4. ὅπερ μάλιστα προύχονται. 3. ἐγκλημάτων — μὴ κοινωνεῖν] Haec, quae in optimis codicibus desunt, spuria habet Linwood. ἐγκλημάτων δὲ μόνον ἀμετόχως, οὔτω — κοινωνεῖν Donaldson, coll. IV. 20. ἀσαφῶς [ἀσαφὲς ὄν?] ὁποτέρων ἀρξάντων. τῶν μετὰ τὰς πράξεις τούτων (ἀκολουθούτων, ἐπομένων, γιγνομένων, ἀποβαινόντων?).

I. 40. 2. ὅστις μὴ ἄλλου αὐτὸν ἀποστερῶν (ἄλλου ἀποστατῶν?).

εἰ σωφρονοῦσι (εἰ σωφρονεῖ τι?). "The whole argument turns upon this — that, if the parties concerned were wise, they would not receive such persons as those described." (Linwood) 3. Κορινθίοις μὲν γε (l. μὲν γὰρ) ἔνσπονδοί ἐστε. 4. εἰ γὰρ τοὺς κακὸν τι (aut potius κακὸν ἡμᾶς) δρῶντας δεχομένοι φανεῖτε (τιμωρήσετε φανεῖται vulgo), καὶ (καὶ ἃ vulgo) τῶν ὑμετέρων μέρος οὐκ ἔλασον ἡμῖν πρόσσει Badham.

I. 42. 1. ἀμύνεσθαι] ἀμείβεσθαι conj. T. Halbertsma. 2. τῆς — ὑποψίας — ὑφελεῖν (nonne ἀφελεῖν?). Cf. ad Arist. Eq. 920.

3. τῶ αὐτίκα φανερῶ (ξυμφόρῳ aut ξυμφέροντι?) ἐπαρθέντας.

I. 44. 1. τῇ μὲν προτέρῳ] Malim τῇ μὲν προτεραίᾳ. Cf. 54 sq. τοῖς ἄλλοις (τοῖς ἄλλοις τοῖς recte malit Bekk.) ναυτικὸν ἔχουσιν.

I. 45. 2. τῶν ἐκείνου τι χωρίων] Cf. 53. Arist. Nub. 1261. τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων.

I. 46. 3. ἔξεισι] ἐξίησι C. G. et Elmsl. n. ms. Recte. Cf. IV. 103. Qu. (ἦ) Ἀχερουσία λίμνη ἐς θάλασσαν.

I. 47. 1. Μεικιάδης] Μικιάδης F. G. prob. Elmsl. n. ms. Quod praestare videtur. Confer nomen Μίκυθος.

I. 48. 1. ἀνήγοντο ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν (ναυμαχία recte C.). Cf. 38.

I. 49. 2. ἐπειδὴ γὰρ προσβάλλοιεν (προσβάλοιεν sine causa malit Bekk.) ἀλλήλοις. 4. ἐς τὴν ἠπειρον μέχρι (καὶ μέχρι recte C. G.)

τοῦ στρατοπέδου etc. 6. ἐπεὶ δὲ ἡ τροπὴ ἐγένετο (ἐγένετο C. qu. ἐγίνετο). ξυνέπεσεν] ξυνέπεσον B. et G. pr. Recte.

I. 50. 2. οὐ θαδίως τὴν διάγνωσιν ἐποιοῦντο [ὅποιοι ἐκρά-
τουν ἢ ἐκρατοῦντο] Cobet. "Non erat enim difficile dignoscere
qui vincerent aut vincerentur, sed (ut utar verbis τοῦ δειλοῦ
apud Theophr. Char. 25.) ἔργον ἦν διαγνώσθαι ὁπότεροι εἴεν οἱ πο-
λέμιοι. 3. προσβεβοηθήκει] Imo προσεβεβοηθήκει. 4. οἱ δὲ

ταῖς πλωϊμοῖς [καὶ ὅσαι ἦσαν λοιπαὶ] — T. Halbertsma, coll. I. 52. 1.
ἀντέπλεον] ἀντεπέπλεον recte C. Cf. ad 54 sq. 5. πρύμναν
ἐκρούοντο] Cf. III. 78. ὑπεχώρουν ἤδη πρύμναν κρουόμενοι. Qu.
— ἀνεκρούοντο. γεγένηται] ἐγεγένητο requirit Linwood. Qu.
ἐγένετο.

I. 51. 1. εἶπον [ὅτι νῆες ἐκεῖναι ἐπιπλέουσι] T. Halbertsma.
Dicendum fuisset saltem αἱ νῆες ἐκεῖναι.

I. 52. 1. ἀναγόμεναι] ἀναγαγόμεναι C. G. fortasse recte. αἶ τε
Ἀττικαὶ νῆες καὶ (1. καὶ αἶ) τῶν Κερκυραίων etc. 2. τὰς μὲν ναῦς
ἄραντες] Qu. ταῖς μὲν ναοὶ ἄραντες, aut [τὰς μὲν ναῦς] ἄραντες.
Respondent his τοῦ δὲ οἴκαδε πλοῦ etc. πολλὰ τὰ ἄπορα] πολλὰ
καὶ ἄπορα Elmsl. n. ms. 3. διεσκόπουν ὄπη (ὅπως?) κομισθή-
σονται.

I. 53. 1. κηρυκίου] κηρυκείου recte Cobet. προσπέμψαι]
Lege προπέμψαι. Cf. Herod. IX. 100. προσπέμψαι (προπέμψαι
recte C.) τοῖς Ἀθηναίοις. ἐμβιβάσαντας] ἐσβίβάσαντας E. F. Quod
praefendum. 4. πέμψαντές τε] Qu. πέμψαντες δὲ —. πλευσεῖ-
σθε] Sic codd. Quae forma ubique Thucydidi restituenda videtur.

I. 54. 4. καὶ ἐπειδὴ ἦλθον οἱ Ἀθηναῖοι, οὐκ ἀντέπλεον] καὶ
ἔπειτα οὐκ ἀντέπλεον conj. Linwood, qui interpolata haec existi-
mat et per errorem repetita ex praec. καὶ ἐπειδὴ Ἀθηναῖοι ἦλθον.
οὐκ ἀντέπλεον] Scribe οὐκ ἀντεπέπλεον cum C. G. Cf. ad 50.

I. 56. Κορινθίων (ὄντας Κορινθίων recte C.) ἀποίκους.

I. 57. 2. Φιλίππῳ τῷ ἑαυτοῦ (αὐτοῦ?) ἀδελφῷ. Sed cf I. 138 sq.
ἔπρασεν — ὅπως πόλεμος γένηται] Imo γενήσεται. Cf. 56.
τῶν γὰρ Κορινθίων πρασσόντων ὅπως τιμωρήσονται αὐτούς.

I. 58. 1. κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον] Haec ut interpretamentum
praecedentis τότε δὴ deleri jubet Herwerden. 2. μίαν τε πόλιν
ταύτην ἰσχυρὴν ποιήσασθαι.

I. 60. 2. ἀφικνοῦνται — ὕστερον ἐπὶ (ἐς τὰ ἐπὶ?) Θράκης ἢ
Ποτίδαια ἀπέστη.

I. 61. 3. κάκειθεν ἐπιστρέψαντες καὶ πειράσαντες] Delendum
forsan καί. Confer tamen II. 91. φθάσασα καὶ περιπλεύσασα. II. 4.
λαθόντες καὶ διακόψαντες. ἐπιστρέψαντες] ἐπὶ Στρέψαν Pluygers.
prob. Cobet. Cf. Aeschin. de F. L. § 27. εἰληφότος δὲ Ἀνθε-
μοῦντα καὶ Θέρμην καὶ Στρέψαν καὶ ἄλλ' ἅττα χωρία. Emendatio
vere palmaria.

I. 62. 1. στρατηγὸν μὲν (μὲν οὖν G.) τοῦ (τοῦ δὲ C. τοῦ δὴ G. pr.) πεζοῦ — ἤρηντο Ἀριστία, τῆς δὲ ἵππου Περδίκκαν. Scribendum videtur aut στρατηγὸν μὲν οὖν τοῦ πεζοῦ —, aut στρατηγὸν δὲ τοῦ μὲν πεζοῦ, etc. 2. ἦν δὲ ἡ γνώμη τοῦ Ἀριστέως τὸ — στρατόπεδον ἔχοντι (ἔχοντα recte G. cf. ad 107.) — ἐπιτηρεῖν τοὺς Ἀθηναίους. ἦν δὲ ἡ γνώμη τοῦ Ἀριστέως τὸ μὲν μεθ' ἑαυτοῦ στρατόπεδον [ἔχοντι] ἐν τῷ ἰσθμῷ ἐπιτηρεῖν — Madvig, coll. ad III. 12. 2. Qu. αὐτὸν μὲν τὸ μεθ' ἑαυτοῦ στρατόπεδον ἔχοντα — ἔχοντα] ἔχοντι al. et sic Bekk. Goell. Popp. Male. "The accusative ἔχοντα is supported by βοηθοῦντας following." (Linw.) κατὰ νότου (νότον?) βοηθοῦντας. 3. εἴργωσι] Imo εἴργωσι, impediunt. τὴν — διακοσίαν (διακοσίων?) ἵππων.

I. 63. 1. ἡ ἐπὶ τῆς Ὀλύμπου ἢ ἐς Ποτίδαιαν] Haec ut additamentum exprungit Herw. ἐπειδὴ (ἐπει recte C.) δὲ διὰ τάχους etc.

2. ἠπόρησε μὲν ὀποτέρωσσε διακινδυνεύση (διακινδυνεύσει recte B. διακινδυνεύσει F. qu. διακινδυνεύσειε).

I. 64. 1. γιγνομένοις (γενομένοις G. fortasse recte). Ἀσωπίου] Idem nomen III. 7. et schol. Arist. Pac. 347. Ἀσώπιχος est apud Paus. I. 23. 10. X. 11. 6. Fortasse recte.

I. 65. 2. ἐπρασεν ὄπη (ὄπως) ὠφελία τις γενήσεται. ὠφελία τις] Qu. ὠφελειά τις.

I. 66. προσγεγένητο] προεγεγένητο E. Lege προσεγεγένητο.

I. 67. 2. προσπαρακαλέσαντες τῶν ξυμμάχων τε καὶ εἴ τις τι ἄλλο (ἄλλος?) ἔφη ἠδικῆσθαι. τῶν ξυμμάχων τε (τε dele Linwood).

I. 68. 1. ἀπιστοτέρους] Cf. Anaxilas Athen. II. 63 B. ἃ ἐμέλλομεν — βλάπτεσθαι (l. βλάψασθαι).

I. 69. 4. τὸν τε γὰρ Μῆδον αὐτοὶ (αὐτὸν?) ἴσμεν ἐκ περάτων γῆς — ἐλθόντα] Cf. VII. 42.

I. 70. 2. ἐπὶ (ἐν recte C. E.) τοῖς δεινοῖς εὐέλπιδες. οἴονται γὰρ οἱ μὲν τῇ ἀπουσίᾳ ἂν τι κτᾶσθαι (κτῆσασθαι?), ὑμεῖς δὲ τῷ ἐπελθεῖν καὶ τὰ ἐτοῖμα ἂν βλάψαι. κρατοῦντές τε (δὲ?) etc. ἐπὶ πλεῖστον ἐξέρχονται (ἐπεξέρχονται? Cf. supra et infra). τοῖς μὲν σώμασιν ἀλλοτριώτατοις —] Cf. Isocr. Paneg. alicubi, ὀλίγοι πρὸς πολλὰς μυριάδας, ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίαις ψυχαῖς μέλλοντες κινδυνεύειν. Etym. M. ἑτερόγναθος ἵππος: ὁ σκληρόστομος, οἷον ὁ ταῖς γνάθοις ὡς μὴ ἰδίαις χρώμενος. Seneca consol. § 3. 'veterani — velut aliena corpora exsecari patiuntur.' 4. ἐξέλθωσιν] ἐπεξέλθωσιν melius C. E. G. ἔλωσιν Badham. οἰκεῖα στέρεσθαι (στερίσκεσθαι? cf. 77.). ὀλίγα πρὸς τὰ μέλλοντα τυχεῖν πράξαντες] ὀλίγα πρὸς τὰ μέλλοντ' ἔχειν [πράξαντες] Badham. 5. καὶ μήτε (l. μηδὲ) ἐορτὴν ἄλλο τι ἠγεῖσθαι ἢ etc. μήτε τοὺς ἄλλους [ἄνθρώπους] εἶαν Cobet.

I. 71. 3. διόπερ καὶ τὰ τῶν Ἀθηναίων — ἐπὶ πλεόν ὑμῶν (i. e. τῶν ὑμῶν, i. e. ἢ τὰ ὑμῶν, quod fortasse reponendum). Mox pro

κεκαίνωται qu. κεκαίνισται. 4. τὴν Πελοπόννησον — ἐξηγεῖσθε] Cf. VI. 85. τοὺς ἐκεῖ ξυμμάχους — ἐξηγοῦμεθα.

I. 72. 1. τῶν δὲ Ἀθηναίων ἔτυχε γὰρ —] Eadem constructio est I. 115. VIII. 30. καὶ (del.?) ὡς ἤσθοντο —] Cf. ad VIII. 30.

παριητέα] Cf. Arist. Nub. 131. ἰτητέον. et Eq. 751. χρὴ παρεῖν' (παριέν'?) ἐς τὴν πύκνα. 2. καὶ ἄμα τὴν σφειέραν πόλιν [ἐβούλοντο] σημῆναι Cobet. πρὸς τὸ ἡσυχάζειν τραπέσθαι [ἢ πρὸς τὸ πολεμεῖν] Cobet. καὶ ὑπόμνησιν ποιήσασθαι τοῖς τε πρεσβυτέροις ὧν ἤδεσαν] καὶ τοῖς τε πρεσβυτέροις ὑπόμνησιν ποιήσασθαι ὧν ἤδεσαν transponit Cobetus. οἱ δ' ἐκέλευόν τε ἐπιέναι (παριέναι recte C. G.).

I. 73. 2. ὧν ἀκοαὶ μᾶλλον λόγων μάρτυρες ἢ ὄψεις (ὄψεις Cobet.) τῶν ἀκουσομένων. Hesychius, Ὀψεις: — ὀφθαλμοί. τοῦ δὲ λόγου μὴ παντὸς (πάντως?) — στερισκόμεθα. 3. τῷ πλείονι] Lege τῷ πλείονι.

I. 74. 1. ἀοκνοιάτην] Scribe ἀοκνωτάτην. Et sic Elmsl. n. ms. Sic ἀπονώτερον I. 11. τετρακοσίας vulg. τριακοσίας tres codd. prob. Donaldson. Id enim requirere ipsum sententiae contextum, atque ita hanc locum legisse Demosthenem p. 306, 21. καὶ αὐτὸν (αὐτοὶ A. E. F.) διὰ τοῦτο ὑμεῖς (om. A. E. F.) δὴ μάλιστα ἐτιμήσατε (ἐτιμήσατε μάλιστα δὴ C.). Corrigendum suspicor καὶ αὐτοὶ διὰ τοῦτο μάλιστα δὴ ἐτιμήσατε. προετιμωρήσατε] Scribe προυτιμωρήσατε. 4. προεχώρησε] Imo προυχώρησε.

I. 75. 1. ξυνέσεως, ut γνώμης interpretamentum, deleri jubet Donaldson. Synonyma enim apud Thucydidem esse γνώμην et ξύνεσιν. τοῖς Ἑλλήσι — ἐπιφθόνως διακεῖσθαι] 'To stand in an invidious relation to the Greeks.' Cf. VIII. 68. ὑπόπτως τῷ πλήθει διὰ δόξαν δεινότητος διακείμενος.

I. 76. 1. ἀπήχθησθε] ἀπήχθεσθε C. Fortasse recte. 2. ἀνιμεν] ἀνεῖμεν Cobet. N. L. p. 379. μάλιστα μὲν ὑπὸ δέους, ἔπειτα δὲ (om. C. G.) καὶ τιμῆς, ὕστερον (add. δὲ?) καὶ ὠφελίας (ὠφελείας?).

3. ὃν (λόγον) οὐδεὶς πω παρατυχὸν (παρατυχὸν C.?) ἰσχύϊ τι κτήσασθαι προθεῖς τοῦ μὴ (f. τοῦ, aut τὸ μὴ?) πλεόν ἔχειν ἀπειράπειτο.

ἐπαινεῖσθαι τε (δὲ?) ἄξιοι οἵτινες etc. οἵτινες — γεγέννηται (γένωνται C. G. fortasse recte). ἄλλους γ' ἂν οὖν (f. ἄλλους γοῦν) οἴομεθα τὰ ἡμέτερα λαβόντας δεῖξαι ἂν (f. del.) μάλιστα (ὅτι μάλιστα G.) εἶ τι μειριάζομεν. Sed cf. 77. ὑμεῖς γ' ἂν οὖν —.

I. 77. 1. ἐν ταῖς ξυμβολαίαις — δίκαις] ἐν ταῖς ξυμβολιμαίαις — δίκαις Cobetus ex Hesychio, Ξυμβολιμαίας δίκας: Ἀτικοὶ τὰς κατὰ συμβόλαια (σύμβολα Cobet.). 2. ἦν τι — ἢ γνώμη ἢ δυνάμει τῇ διὰ τὴν ἀρχὴν καὶ (imo ἦ) ὀπωσοῦν ἐλασσωθῶσιν. Mox pro πλεόνος leg. πλείονος cum G. 4. ὑμεῖς γ' ἂν οὖν —] Cf. 76. ἄλλους γ' ἂν οὖν οἴομεθα — δεῖξαι etc. ἄμικτα γὰρ τὰ τε καθ' ὑμᾶς αὐτοὺς νόμιμα τοῖς ἄλλοις ἔχετε, καὶ προσέτι εἰς ἕκαστος ἐξιὼν τούτοις χρήται οὐθ' οἷς ἢ ἄλλη Ἑλλὰς νομίζει. Legerim — ἐξιὼν.

τούτοις χρῆται οὐδ' (οὐ δ') οἷς etc. οἷς ἢ ἄλλη Ἑλλάς νομίζει] Cf. II. 38. ἀγῶσι — διετησίους νομίζοντες. Plat. com. II. 649. χαλεπῶς ἂν οἰκήσαιμεν ἐν Βυζαντίῳ, | ὅπου σιδαρέοις νομίζουσιν. [B. τί δαί;] ubi v. Meinek.

I. 78. 3. τὰ δὲ διάφορα δίκη λύεσθαι (καταλύεσθαι, sc. ὑμᾶς?) κατὰ τὴν ξυνθήκην.

I. 79. 1. τοιαῦτα δὲ (μὲν recte G.) οἱ Ἀθηναῖοι εἶπον.

I. 80. 2. οἷ γῆν (τὴν γῆν) τε ἕκασ ἔχουσι etc. 3. χρόνος ἐνέσται] Cf. 113. χρόνου ἐγγενομένου. 126. χρόνου δὲ ἐπιγιγνομένου (ἐγγιγνομένου C. G.).

I. 81. τὰ πλέω] Lege τὰ πλείω.

I. 82. 3. ἦν μὲν ἔσακούσωσί (ἔσακούωσί F. ἔπακούωσί recte G.) τι. Cf. ad 126. διελθόντων ἐτῶν καὶ (om. C. F. G.) δύο καὶ τριῶν. Qu. — δύο (aut ἢ δύο) ἢ τριῶν. 5. πόλεμον — οὐ ῥάδιον εὐπρεπῶς θέσθαι (λύεσθαι aut καταλύεσθαι?).

I. 84. 1. ὃ μέμφονται μάλιστα ἡμῶν (f. ἡμῖν). 2. τῶν τε ξὺν ἐπαίνῳ ἐξοτρυνόντων (ἐποτρ. recte A. G.) ἡμᾶς etc. 3. τύχας οὐ λόγῳ διαιρετάς (διαιρετούς?).

I. 85. 1. μηδ' — βουλευώμεν (βουλευσώμεθα?), ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν. 2. διὰ ἰσχύν] Lege διὰ τὴν ἰσχύν.

I. 87. 1. τοιαῦτα δὲ (om. C. G. fortasse recte. qu. δὴ) λέξας etc. 2. ὅτω μὲν ὑμῶν δοκοῦσι λελύσθαι — ὅτω δὲ μὴ [δοκοῦσιν] Cobet. τοῦ τὰς σπονδὰς λελύσθαι] Fort. τὸ —. 4. Εὐβοϊκά (Εὐβοεικά G. qu. Εὐβοικὰ).

I. 89. 3. ὑπεξέθεντο παῖδας —] Cf. Soph. El. 297. ἐκ χειρῶν | κλέψασ' Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθου. πεπτώκεσαν] ἐπεπτώκεσαν C. et G. pr. Recte.

I. 90. 1. τῶν ξυμμάχων ἐξοτρυνόντων] Leg. ἐποτρ. Cf. ad I. 84. 2. ὅσοις εἰστήκει] ὅσοις ξυνειστήκει A. B. E. et (syn.) G. Recte. 3. ἄλλους δὲ (τε?) πρὸς ἑαυτῶ ἐλομένους πρὸς πρέσβεις etc. τειχίζειν δὲ πάντας — καὶ αὐτοὺς (ἄνδρας?) καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας. Sed cf. Arist. Ran. 1408. ἐς τὸν σταθμὸν | αὐτὸς, τὰ παιδί', ἢ γυνή, Κηφισοφῶν, | ἐμβὰς καθήσθω. τειχίζειν δὲ πάντας (delet Herw.) πανδημεὶ τοὺς ἐν τῇ πόλει (delet Krüger. Herwerden) καὶ αὐτοὺς etc. Cf. I. 126. 4. III. 3. m. VI. 65. 1. 4. ὑπειπὼν τᾶλλα ὅτι (ὅσα?) αὐτὸς τὰκεῖ (ἐκεῖ?) πράξει ὄχρειο.

I. 91. 1. τῶν δὲ ἄλλων ἀφικνουμένων καὶ σαφῶς κατηγορούντων] τῶν δ' ἄλλων (τινῶν δ' ἄλλων aut τῶν δ' Herw.) ἀφικνουμένων καὶ (del. Herw.) σαφῶς κατηγορούντων etc. Cf. I. 95. 3. III. 93. Qu. τῶν δὲ ἀγγέλων ἀφικνουμένων —, aut τῶν δὲ ἀφικνουμένων σαφῶς κατηγορούντων.

I. 92. ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου ἀνεπικλήτως] — ἀνεπιλήπτως Cobet., coll. Xen. Anab. VII. 6. 57. νῦν ὑμῖν ἔξεστιν ἀνεπιλήπτως πορεύεσθαι etc. Anglice, without let or hindrance.

I. 93. 1. τὴν πόλιν ἐτείχισαν] Ἄν ἐτείχισαντο? οἱ γὰρ θεμέλιοι παντοίων λίθων ὑπόκεινται καὶ οὐ ξυνειργασμένων (ξυνηρμοσμένων ingeniose Herw.) ἔστιν ἤ. ἔστιν ἤ] Cf. Eur. Hec. 857. ἔστιν γὰρ ἤ —. 3. χάλιξ — πηλὸς] Cf. Arist. Av. 839. χάλικας (χάλικα?) παραφόρει, πηλὸν ἀποδὺς ὄργασιν. ὡς ἐμοὶ δοκεῖ] Qu. ὡς γε ἐμοὶ δοκεῖ. 5. ταῖς ναυσὶ πρὸς (del.?) ἅπαντας ἀνθίστασθαι.

I. 95. 3. ξυνέβη τ' αὐτῷ καλεῖσθαι (ἀνακαλεῖσθαι reuocari Herw.). Cf. I. 131. 1. 4. ἀπαλλαξείοντες δὲ (imo τε) καὶ τοῦ Μηδικοῦ πολέμου.

I. 96. 2. Ἑλληνοταμίαι — κατέστη ἀρχή] κατέστησαν (del. ἀρχή) Cobet. ad Hyperid. Or. Fun. p. 63. Sed cf. Xen. Vect. II. 7. εἰ μετοικοφύλακας ἀρχὴν καθισταῖμεν. Arist. Pl. 917.

I. 97. 2. ξυνειθέσαν] ξυνειθέθησαν B. ξυνειθέθη Badham.

I. 99. 1. νεῶν ἔκδειαι] Lege νεῶν ἔνδειαι. λειποστράτιον] Imo λιποστράτιον. Et sic Elmsl. in n. ms. Cf. λιποτάξιον. Cf. VI. 76. τοῖς μὲν λιποστρατίαν (λιποστράτιον Cobet.) — ἐπενεγκόντες. Herod. V. 27. κατεστρέφετο τοὺς μὲν λιποστρατίης (λιποστρατίου Cobet.) — αἰτιώμενος etc. Dem. p. 568, 8. λιποταξίαν (λιποτάξιον Cobet.). Antiph. III. 71. τὰ δ' ἐγγέλεια γράφομαι λιποταξίον.

I. 100. 1. ἐνίκων — ἀμφοτέρα] Cf. 112. 2. νικήσαντες ἀμφοτέρα.

3. τῶν μὲν Ἐννέα ὁδῶν αὐτοὶ (fort. αὐτοβοεῖ) ἐκράτησαν.

I. 101. 1. τῶν περιοίκων] τῶν παροίκων C. E. Discrepantia notabilis. οἱ τῶν — τότε (ποτέ?) δουλωθέντων ἀπόγονοι. ἀποδοῦναι] καὶ ἀποδοῦναι Badham (Adhort. a. 1869.).

I. 102. 1. βία γὰρ ἂν εἶλον] βία γὰρ ἂν ἐλεῖν conj. Badham. et Linwood, coll. V. 7. μηχανὰς ὅτι σὺ κατηλθεν ἔχων ἁμαρτεῖν ἐδόκει· ἐλεῖν γὰρ ἂν τὴν πόλιν διὰ τὸ ἔρημον.

I. 103. 1. ἐφ' ὧτε ἐξίασιν] Cf. I. 113. ἐφ' ὧ τοὺς ἄνδρας κομοῦνται. et ad Arist. Plut. 1000. 2. τὸν ἰκέτην — ἀφιέναι (ἀφεῖναι?). καὶ αὐτοὺς Ἀθηναῖοι (οἱ Ἀθ. recte C.) δεξάμενοι etc.

I. 104. 1. τὰ πλέω] Lege τὰ πλείω.

I. 105. 1. ἐς Ἀλιάς] ἐς Ἀλιᾶς Elmsl. n. ms. 3. τὰ δὲ ἄκρα τῆς Γερανίας (Γερανείας C. F. G., nescio an recte). 5. τῶν ἐν τῇ πόλει πρεσβυτέρων (del.?). ἡμέρας (ἡμέραις Madvig) ὕστερον δώδεκα μάλιστα ἐλθόντες.

I. 106. καὶ τι αὐτῶν μέρος] καὶ τι αὐτῶν τι μέρος B. E. F. Qu. καὶ αὐτῶν τι μέρος.

I. 107. 1. Δωριάς] Cf. Hesych. Δωριάς: δωριάς (Δωριάς: Δωριάς Cobet.). Quae glossa huc spectat. 3. ἔδοξε δ' αὐτοῖς ἐν Βοιωτοῖς περιμείνασι (imo περιμείναντας) σκέπασθαι ὅτω τρόπῳ etc.

τὸ δὲ τι καὶ —] Cf. 118. τὸ δὲ τι καὶ πολέμοις οἰκείοις ἐξεργόμενοι. ἐπῆγον αὐτοὺς κρύφα] ἐνήγον αὐτοὺς — Valck. apud Cobet. N. L. p. 370., coll. I. 67. κρύφα δὲ ἐνήγον τὸν πόλεμον.

II. 21. IV. 21. *μάλιστα δὲ αὐτοὺς ἐνήγε Κλέων.* IV. 24. VI. 15. VI. 61. VII. 18. VIII. 26. 78. Socrat. Epist. p. 22, 7. Recte.

I. 108. 2. *τά τε τείχη τὰ* (om. C. G. fort. recte) *τὰ μακρὰ ἐπετέλεσαν.*

I. 109. 2. *κατέκλησεν*] *κατέκλησε* E. *κατέκλεισεν* ceteri et Bekk. Lege *κατέκλησε.*

I. 110. 1. *τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα διεφθάρη ἔξ ἔτη πολεμήσαντα*] *τὰ τῶν Ἑλλήνων — πολεμησάντων* Cobet. Recte.

I. 112. 1. *Ἑλληνικοῦ μὲν πολέμου ἔσχον (ἐπέσχον?) οἱ Ἀθηναῖοι. πενταετείς*] Imo *πενταετείς* aut *πεντέτεις.* 2. *νικήσαντες ἀμφοτέρα*] Fort. *ἀμφοτέρω.* Sed cf. 100. *ἐνίκων — ἀμφοτέρα Ἀθηναῖοι. καὶ αἱ ἔξ Αἰγύπτου νῆες πάλιν αἱ ἐλθοῦσαι (πάλιν διελθοῦσαι C. qu. πάλιν ἀνελθοῦσαι) μετ' αὐτῶν, sc. ἀνεχώρησαν ἐπ' οἶκον.*

I. 113. 1. *ὡς ἐκάστοις ἐπὶ τὰ χωρία —*] *ὡς ἐκάστοις ἔτυχε —* Badham. 2. *ἐφ' ᾧ (ἐφ' ᾧ τε?) τοὺς ἄνδρας κομιοῦνται.* Cf. ad I. 103. *ἐφ' ᾧτε ἐξίασιν.* Arist. Pl. 1141.

I. 114. 2. *Θριώζε*] *Θριῶζε* F. Recte. Cf. Arist. Av. 645. *Κριῶθεν.*

I. 115. 2. *νεωτερίσαι βουλόμενοι τὴν πολιτείαν (τὴν πολ. recte delet Herw.).* “*Ferri posset νεωτερίσαι περὶ τὴν πολιτείαν.*” 4. *τῶν δὲ Σαμίων ἦσαν γὰρ τινες — ἐς τὴν ἠπειρον, ξυνθέμενοι —*] Sic interpungendum. Cf. I. 72. *τῶν δὲ Ἀθηναίων ἔτυχε γὰρ πρεσβεία — παροῦσα, καὶ (del.?) etc.* VIII. 30. *τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος τοῖς ἐν τῇ Σάμῳ Ἀθηναίοις προσαφιγμένοι γὰρ ἦσαν —, καὶ (del.?) τὰς ἀπὸ Χίου etc. οὐχ ὑπέμενον*] (*οὐχ ὑπέμειναν* recte C. G.) *ἀλλ' ἔφυγον.*

I. 116. 1. *ἐς προσκοπὴν τῶν Φοινισσῶν νεῶν*] I. e. *προσκοπησόμεναι τὰς etc.* 3. *ἐπὶ Καύνου καὶ (τῆς?) Καρίας. ἔσαγγελθέντων*] *ἐπαγγελθέν* αὐτῶ Badham. Cf. Xen. Cyr. I. 4. 18. *σημανθέντων δὲ τῷ Ἀστυάγει ὅτι πολέμοι εἰσὶν ἐν τῇ χώρᾳ ἐξεβοήθει.*

I. 117. 3. *ἐνάτω (ἐννάτω?) μηνί.*

I. 120. 2. *ἐνηλλάγησαν*] *συνηλλάγησαν* aut *ἐν ἀλλαγῇ ἦσαν* Madvig. Qu. *ὠμίλησαν* aut *συνεμίγησαν.* *προεῖντο*] *πρόειντο* G. *προοντο* E. *πρόοιντο* ceteri et Bekk. Cf. Arist. Av. 628. *ἀφείμην.*

3. *εἰ μὴ ἀδικοῖντο*] Nonne ἦν μὴ ἀδικῶνται? *τῷ ἠσυχίῳ (l. ἠσυχαίῳ) τῆς εἰρήνης ἠδόμενον. ἐκ πολέμου πάλιν ξυμβῆναι*] Cf. Arist. Vesp. 866. *ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου καὶ τοῦ νείκουσ ξυνέβητον.* 4. *καὶ ἔτι πλέω (πλείω recte C.) ἃ (recte om. C. G.) καλῶς δοκοῦντα βουλευθῆναι ἐς τοῦναντίον αἰσχροῦς περιέστη.* Qu. *καὶ ἔστι πλείω ἃ —. ὁμοῖα τῇ πίστει*] *ὁμοῖα τῇ πίστει* Reisk. etc. Recte, opinor. Cf. II. 38. *ξυμβαίνει ἡμῖν μηδὲν οἰκειότερα τῇ ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι.*

I. 121. 2. *ναυτικόν τε. (δὲ recte B.), ᾧ ἰσχύουσιν (del.?), etc.*

3. καθαιρειτέον ἡμῶν ἐστι μελέτη] καθαιρειτόν — Lud. Dind. Recte. Redde, can be mastered by us (non must be etc.). Cf. ad Arist. Lys. 477. οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτέα τάδ' (l. ἀνεκτὰ τάδε γ').

4. ἢ δεινὸν ἂν εἶη — οὐκ ἄρα δαπανήσομεν;] Eadem constructio est Lys. Or. XII. § 36. οὐκ οὖν δεινὸν εἶ τοὺς μὲν στρατηγούς — θανάτῳ ἐζημιώσατε· — τούτους δὲ δὴ — οὐκ ἄρα χρὴ — κολάζεσθαι; Eur. Herc. 578—582.

I. 122. 1. ξυμμάχων τε ἀπόστιας, μάλιστα παραίσεις οὔσα τῶν προσόδων] Distingue sic potius, ξυμμάχων τε ἀπόστιας μάλιστα, παραίσεις —. Nisi corrigendum ἢ μάλιστα παραίσεις etc. 3. πόλιν, τοὺς δ' ἐν μιᾷ μονάρχους ἀξιοῦμεν καταλύειν] πόλιν, τοὺς δ' ἐν μιᾷ ἐκάστη πόλει — Herwerden. Malim πόλιν μίαν, τοὺς δ' ἐν αὐτῇ etc.

I. 123. 1. οὐ γὰρ δίκαιον ἂ τῇ ἀπορία ἐκτῆθη τῇ περιουσία ἀπολέσθαι (imo ἀπολέσαι).

I. 124. 1. τὸ ταῦτα (ταῦτὰ?) ξυμφέροντα — εἶναι.

I. 126. 1. ἦν μὴ τι ἐσακούωσιν (ἐσακούωσι G. et F. corr. qu. ἐπακούωσι). Cf. I. 82. καὶ ἦν μὲν ἐσακούωσί (ἐπακούωσί G. ἐσακούωσί F.) τι, etc. 2. Θεαγένους] Qu. Θεογένους. Cf. IV. 27. Θεογένους (Θεαγένους G.). ἐν τῇ (τῇ recte om. C. G.) τοῦ Διὸς τῇ μεγίστη ἑορτῇ. τὴν (τῶν B.) Ἀθηναίων ἀκρόπολιν. Qu. τὴν τῶν —. Cf. I. 97 f. τῆς ἀρχῆς — τῆς τῶν Ἀθηναίων. 108. τὸ νεώριον τὸ (τῶν C. G.) Λακεδαιμονίων. 115. τοὺς φρούρους τοὺς (τῶν G.) Ἀθηναίων. 4. Distingue sic, ἐν ἣ πανδημεὶ θύουσι, πολλοὶ οὐχ ἱερεῖα etc. 5. χρόνου δὲ ἐπιγιγνόμενου (ἐγγιγνομένου recte C. G. nisi praestat ἐγγενομένου) etc. Cf. 80. χρόνος ἐνέσται. 113. init. καὶ χρόνου ἐγγενομένου. 4. ἀγνὰ θύματα ex Polluce Hemst. ἀλλ' ἀγνὰ θύματα Madvig. 7. ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν [ἐν τοῖς βωμοῖς] cum Dobraeo Donaldson, coll. Arist. Eq. 1311. καθῆσθαι μοι δοκεῖ — ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν. ἀλιτήριοι τῆς θεοῦ] Cf. Aesch. p. 72, 20. ὦ τῆς Ἑλλάδος ἀλιτήριε. Dinarch. I. 78. τὸν τῆς Ἑλλάδος ἀλιτήριον. καὶ τῶν τεθνεώτων τὰ ὅσα ἀνελόντες [ἐξέβαλον] Cobet.

I. 127. 1. δῆθεν — τιμωροῦντες] Cf. ad Soph. Tr. 382. δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν. Thuc. III. 110. ἅμα ξυλλέγοντες ἐφ' ἃ ἐξῆλθον δῆθεν. Qu. ὡς δῆθεν, vel τοῖς θεοῖς δῆθεν —. 2. ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκείνου ξυμφορὰν το (τι?) μέρος ἔσται ὁ πόλεμος. νομίζοντες ἐκπεσόντος αὐτοῦ ῥᾶον (imo ῥᾶον ἂν) προχωρεῖν τὰ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. Exciderat ἂν post simile ον.

I. 128. 2. τὸν Ἑλληνικὸν πόλεμον] τὸν Μηδικὸν — Herw.

2. τῷ δὲ ἔργῳ τὸ (βουλόμενος τὰ C. G.) πρὸς βασιλέα πράγματα (del.?) πράσσειν. Aut βουλόμενος τὰ corrigendum aut πράσσειν.

3. εὐεργεσίαν — κατέθετο] Cf. Herod. VII. 178. χάριν ἀθάνατον κατέθεντο. VI. 41. δοκέοντες χάριτα μεγάλην καταθήσεσθαι. 5. ἀποπέμπει] ἀποπέμπω Cobet.

I. 129. 3. οὓς μοι πέραν θαλάσσης [ἐκ Βυζαντίου] ἔσωσας Cobet. τοῖς ἀπὸ σοῦ (malim ἀπό σου) ἀρέσκομαι. Cf. μοχ καί σε (καί σὲ F.) etc. καί σε μήτε νὺξ μήθ' (μηδ'?) ἡμέρα ἐπισχέτω ὥστε ἀνεῖναι πράσσειν τι ὧν (f. πράσσοντα ᾧ) ἐμοὶ ὑπισχνῆ (-εῖ?), μηδὲ (μήτε?) χρυσοῦ καὶ ἀργύρου δαπάνη κεκωλύσθω (κωλυθῆς) μηδὲ στρατιᾶς πλήθει, εἴ ποι δεῖ (δέοι, αὐτ ἦν ποι δέη?) παραγίγνεσθαι.

I. 130. 1. πολλῶ τότε μᾶλλον (μᾶλλον τότε melius B.) ἦροτο.

2. τῇ ὀργῇ [οὔτω] χαλεπῇ ἐχρῆτο ἐς πάντας [ὥστε μηδένα δύνασθαι προσιέναι] Herw.

I. 131. 1. ἐς δὲ Κολωνὰς τὰς Τρωάδας (τῆς Τρωάδος?) ἰδρυθεῖς etc. 2. ἔξεσι δὲ τοῖς ἐφόροις τὸν βασιλέα δρᾶσαι τοῦτο] Haec a Thucydide abjudicat T. Halbertsma, quum rex Spartanorum non fuerit Pausanias, sed Plistarchi πρόδικος. καθίστησιν ἑαυτὸν ἐς κρίσιν τοῖς βουλόμένοις περὶ αὐτὸν (αὐτῶν, ut in C.?) ἐλέγχειν.

I. 132. 1. φανερόν μὲν εἶχον οὐδὲν — ὅτω ἂν πιστεύσαντες βεβαίως ἐτιμωροῦντο (imo τιμωροῖντο) ἄνδρα etc. 2. μὴ ἴσος βούλεσθαι εἶναι [τοῖς παροῦσι] Badham. 4. καὶ (fort. del.?) ἦν δὲ οὔτως. 6. δείσας κατ' ἐνθύμησίν τινα ὅτι οὐδεὶς πω τῶν πρὸ ἑαυτοῦ ἀγγέλων πάλιν ἀφίκετο, καὶ παραποησάμενος σφραγίδα, ἦν ψευδοῦ τῆς δόξης, ὑπονοήσας τοιοῦτόν τι προσεπεστάλθαι ἢ κάκεινός τι μεταγράψαι αἰτήσῃ, λύει τὰς ἐπιστολάς ἐν αἷς αὐτὸν εὔρεν ἐγγεγραμμένον κτείνειν Badham. ὑπονοήσας τι τοιοῦτο (τοιοῦτον recte C. G.) etc.

I. 133. τότε δὲ] Malim τότε δὴ, ut in B. C. G. τότε δὲ [οἱ ἐφοροὶ] δείξαντος αὐτοῦ — καλύβην, [ἐς ἦν] τῶν τε ἐφόρων ἐντός τινος ἔκρουσαν (ἔκρουσε vulgo) Badham. "Non videntur intellexisse interpretes quae hucusque narrata sunt minime Ephoros solos spectare sed Spartiatis Pausaniae infensos. Hi igitur fuerunt qui 'aliquot ex Ephoris' in occulto locaverunt, non nuntius, non Ephori ipsi." (Badham) σκηνησαμένου διπλῆν διαφράγματι καλύβην] σκευασαμένου — Madvig. ἐς ἦν τῶν τε (del.?) ἐφόρων ἐντός τινος ἔκρουσε. Et sic Linwood, coll. I. 67. etc. ὡς οὐδὲν πώποτε (οὐδεπώποτε?) αὐτὸν — παραβάλοιτο. κάκεινου αὐτὰ ταῦτα (αὐτὰ τε ταῦτα C. G. αὐ ταῦτα conj. Linwood. αὐ ταῦτά τε jure malit Bekk.) ξυνομολογοῦντος etc.

I. 134. 3. ἀποψύχειν] ἀποψυχεῖν Elmsl. n. ms. et sic C. Qu. ἀποψυχῆναι? αἰσθόμενοι τε ἐξάγουσιν] τε om. G. Qu. αἰσθόμενοι οἱ ἐξάγουσιν. ἐμέλλησαν μὲν] Qu. ἔμελλον μὲν. οὔπερ τοὺς κακούργους, ἐμβάλλειν (ἐμβαλεῖν recte E. εἰώθεσαν ἐμβάλλειν F. εἰώθεσαν ἐσβάλλειν G. corr. ἐμβάλλειν, add. sup. v. εἰώθεισαν B.). Scribendum videtur οὔπερ (aut οἵπερ) τοὺς κακούργους εἰώθεσαν, ἐμβαλεῖν.

I. 136. 1. ἀπέχθεσθαι] Ἀν ἐπάχθεσθαι? V. Elmsl. ad Med. 285. Theocr. VII. 45. 2. καθίζεσθαι (καθέζεσθαι?) ἐπὶ τὴν ἐστίαν.

Cf. 136f. ὡσπερ καὶ ἔχων αὐτὸν ἐκαθέζετο. 126. 3. πολλῶ ἀσθενεστέρου (-ους?) etc. γενναῖον δὲ εἶναι [τοὺς ὁμοίους] ἀπὸ τοῦ ἴσου τιμωρεῖσθαι Cobet. 4. καὶ ἄμα αὐτὸς μὲν ἐκείνῳ χρείας τινὸς (ἐς χρείαν τινὰ, ἐς χρείας τινὰς, αὐτὸς χρείας τινὸς χάριν sive ἔνεκα) καὶ οὐκ ἐς τὸ σῶμα (μὴ? αὐτὸ del.?) σώζεσθαι. σωτηρίας ἂν [τῆς ψυχῆς] ἀποστερῆσαι Cobet. σωτηρίας (τῆς σωτηρίας?) ἂν τῆς ψυχῆς ἀποστερῆσαι.

I. 137. 1. ὡσπερ ἔχων αὐτὸν ἐκαθέζετο] ὡσπερ ἔχων αὐτοῦ ('there') — conj. Linw., coll. I. 134. II. 4. III. 30. VI. 57. VIII. 41. 42. καὶ μέγιστον ἦν ἰκέτευμα τοῦτο] Haec suspecta habet Herw. 2. μέχρι πλοῦς γένηται] Malim μέχρι ἂν πλοῦς γένηται. 4. ἐν τῷ (del.?) ἀσφαλεῖ μὲν ἐμοί, ἐκείνῳ δὲ ἐν ἐπικινδύνῳ πάλιν ἢ ἀποκομιδῇ ἐγίγνετο. καὶ τὴν τῶν γεφυρῶν [ἦν ψευδῶς προσποιήσατο] τότε δι' αὐτὸν οὐ διάλυσιν Cobet.

I. 138. 1. ἐθαύμασέ τε αὐτοῦ τὴν διάνοιαν καὶ ἐκέλευε (ἐκέλευσε recte G. ποιεῖν οὕτως. ἠδύνατο] Imo, ni fallor, ἐδύνατο. Et sic ἔμελλεν, non ἤμελλεν, apud nostrum. 2. καὶ τοῦ (τὴν τοῦ?) Ἑλληνικοῦ ἐλπίδα, ἣν ὑπετίθει αὐτῷ (αὐτὸ?) δουλώσειν. 3. κράτιστος γνώμων (γνώμην ἦν?) etc. 4. κρῖναι ἰκανῶς οὐκ ἀπήλλακτο] κρῖναι ἰκανῶν — Badham. Praestaret saltem τῶν κρῖναι ἰκανῶν —. Qu. τοῦ κρῖναι ἰκανῶς —, αὐτὸ κρῖναι ἰκανῶς οὐκ ἀδύνατος. 6. ἐδόκει γὰρ (Λάμπρακος) πολυοινότατον (-τος?) τῶν τότε εἶναι. 7. ἐπὶ προδοσίᾳ φεύγοντος (φυγόντος recte G.). λαμπροτάτους γενομένους τῶν καθ' ἑαυτοὺς (καὶ αὐτοὺς?) Ἑλλήνων. Sed cf. 57. Φιλίππῳ τῷ ἑαυτοῦ (αὐτοῦ?) ἀδελφῷ.

I. 139. 2. ἐπικαλοῦντες ἐπεργασίαν Μεγαρεῦσι τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς καὶ τῆς ἀορίστου (ἀφ.?). προύλεγον — μὴ ἂν γίγνεσθαι (γενέσθαι melius A. C.) πόλεμον etc. ἐπεργασίαν — τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς] Ne ἐργασίαν corrigendum censeas, — cf. Paus. I. 36. 3. ὡς μὴ τοῦ λοιποῦ τὴν χώραν ἐπεργάζονται. Harpocr. in Ἀνθεμόκριπος: — ἀπαγορεύων αὐτοῖς τὴν ἱερὰν ταῖν θεαῖν ὁργάδα μὴ ἐπεργάζεσθαι. 3. ἀφεῖτε] ἀφῆτε A. B. F. Fort. ἀφείητε. καὶ ἐδόκει ἅπαξ (εἰσάπαξ?) — ἀποκρίνασθαι.

I. 140. 1. πρὸς δὲ τὰς ξυμφορὰς —] Cf. Eur. Hel. 321. πρὸς τὰς τύχας τὸ χάριμα τοὺς γόους τ' ἔχε. 6. σαφὲς ἂν καταστήσατε αὐτοῖς] σαφὲς ἐγκαταστήσατε (καταστήσατε boni codd.) αὐτοῖς (certum iis consilium ingignetis) Madvig. ἀπὸ τοῦ ἴσου ὑμῖν (ὑμῖν δεῖν?) μᾶλλον προσφέρεσθαι.

I. 141. 1. καὶ (καὶ ἦ?) ἐλαχίστη δικαίωσις ἀπὸ τῶν ὁμοίων] Verba ἀπὸ τῶν ὁμοίων suspecta habent Dobr. Donaldson. 2. διὰ τὸ βραχέως αὐτοῖ (αὐτοῖς E. αὐτοὺς?) ἐπ' ἀλλήλους — ἐπιφέρειν. 3. οὔτε ναῦς πληροῦντες (l. πληροῦν) οὔτε πεζὰς στρατιὰς πολλάκις ἐκπέμπειν δύνανται. Idem proponit Herwerden. 6. τῷ δὲ πλείονι (l. πλείονι) etc.

I. 142. 3. οὐδὲ γὰρ ὑμεῖς — ἐξείργασθε (ἐξείργασθέ πω C. G. recte, ni fallor). 4. ἐν τῷ μὴ μελετῶντι] Cf. III. 43. ἐν τῷ τοιαῦδε ἀξιοῦντι.

I. 143. 1. εἴτε καὶ —] Qu. εἰ δὲ καὶ —. τῶν Ὀλυμπιάσιν ἢ (ἢ ἐν?) Δελφοῖς χρημάτων. Cf. 121. ἀπὸ τῶν ἐν Δελφοῖς καὶ Ὀλυμπία (Ὀλυμπιάσιν γρ. A. B. F.) χρημάτων. 2. ἦν τ' ἐπὶ τὴν χώραν] Qu. ἦν δ' —.

I. 144. 2. οὔτε γὰρ ἐκεῖνο κωλύει ἐν ταῖς σπονδαῖς οὔτε τόδε] οὔτε γὰρ ἐκεῖνό πω λύει τὰς σπονδὰς — Cobet. ad Hyper. p. 65. Malim οὔτε γὰρ ἐκεῖνο κωλύεται —. Et sic Linwood. Cf. ad Arist. Av. 463. 3. πολέμου δ' οὐκ ἄρξομεν, ἀρχομένους (ἄρχοντας aut ἄρξαντας Herw. praestat ἀρχομένου, sc. αὐτοῦ: alioqui dicendum foret τοὺς ἀρχοντας). Cf. III. 17. ἀρχομένου τοῦ πολέμου.

I. 146. ἀκηρύκτως] ἀκηρυκτὶ recte C. ἀκηρυκτεῖ plerique. Cf. ἀμαχητί, ἀστενακτί, ἀσιακτί, etc.

Liber II.

II. 2. 2. Πλαταιῶν] Πλαταιέων G. Illud plerumque semper legitur apud nostrum. 3. ἠβούλοντο] ἐβούλοντο C., ut solet, nescio an recte.

II. 3. 2. ἐνόμισαν (adde ἄν) ἐπιθέμενοι ῥαδίως κρατῆσαι. 3. φυλάξαντες ἔτι νύκτα καὶ αὐτὸ τὸ περίορθρον ἐχώρουν —] φυλάξαντες (τηρήσαντες Thom. M.) ἔτι νυκτὸς κατ' αὐτὸ τὸ περίορθρον ἐχώρουν — Herw. Cf. ad IV. 110. 1. προσφέρωνται (οἱ Πλαταιῆς) γίνωνται (οἱ Θηβαῖοι) sec. Linwood.

II. 4. 1. ἐμπείρους δ' ἔχοντες τοὺς διώκοντας [τοῦ μὴ ἐκφεύγειν] Herw. τοῦ μὴ ἐκφεύγειν] τὸ μὴ ἐκφεύγειν Dobr. Linw. Recte. Cf. ad II. 102. 2. διωκόμενοι τε] Lege διωκόμενοι δὲ, ut est in C. G. λαθόντες καὶ διακόπαντες τὸν μοχλὸν] καὶ διακόπαντες τὸν μοχλὸν λαθόντες Marchant vol. V. p. 128. Malim λαθόντες [καὶ] διακόπαντες — cum Herwerdeno. Cf. III. 39. 7. 3. αἱ πλησίον (πλησίον om. C. G. fort. recte) θύραι ἀνεωγμένα ἔτυχον αὐτοῦ. 4. ἐβουλεύοντο εἴτε κατακαύσωσιν —] Cf. VII. 1. 1. ἐβουλεύοντο εἴτε — διακινδυνεύσωσιν etc.

II. 5. 2. τὸν ποταμὸν μόλις διαβάντες ὕστερον (ὕστεροι?) παρεγένοντο. 4. λόγων — ξυμβαίνωμεν] Cf. Arist. Ran. 175. ἀνάμεινον, ὦ δαιμόνι', εἰὰν ξυμβῶ τί σοι.

II. 6. 1. ἄγγελον ἔπεμπον] Malim ἔπεμψαν. 2. τὰ περὶ τῶν Πλαταιῶν (τὴν Πλάταιαν) γεγενημένα.

II. 7. 2. καὶ Λακεδαιμόνιοις μὲν — τοῖς τὰκείνων ἐλομένοις ναῦς ἐπετάχθησαν ποιῆσαι] καὶ Λακεδαιμόνιοι — ναῦς ἐπετετάχθησαν ποιῆσαι Cobet. ἐπετάχθησαν] ἐπετάχθη codex Vind. prob. Linwood. "ἐπετάχθη simplifies the construction of the whole pas-

sage." Idem αὐτοῦ et ἐξ Ἰταλίας — una construenda esse monet, coll. V. 83. ἐκ τοῦ Ἄργους αὐτόθεν etc. πρὸς ταῖς αὐτοῦ ὑπαρχούσαις σξ' (i. e. 260., pro ἐξ) in Ἰταλίας — τοῖς τὰ κείνων ἐλομένοις ναῦς ἐπετάχθη σμ' (i. e. 240, pro ἐπετάχθησαν, et ἐπετάχθη est in cod. Vind.) ποιῆσθαι — Donaldson, coll. Diodoro XII. 41. τοὺς κατὰ τὴν Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν συμμάχους διαπρεσβευσάμενοι διακοσίαις τριήρεσιν ἔπεισαν βοηθεῖν. "Id, inquit, nisi ex hoc loco ex piscatus sit Diodorus, nescio equidem ubi invenerit."

II. 8. 3. ἡ δὲ εὐνοια παρὰ πολὺ ἐποίει (ἐπῆει recte G.) — μᾶλλον ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους.

II. 9. 3. αὕτη (αὕτη μὲν recte C.) Λακεδαιμονίων ξυμμαχία etc. καὶ ἄλλαι πόλεις αἱ (om. B. fortasse recte) ὑποτελεῖς οὔσαι etc.

II. 11. 3. πλήθει ἐπιέναι] πλήθει περιεῖναι T. Halbertsma, coll. VI. 22. Herod. IX. 31. Xen. Anab. I. 8. 13. 4. ἐπὶ ἀδύνατον ἀμύνεσθαι [οὔτω] πόλιν ἐρχόμεθα Madvig. 5. δρᾶν πάσχοντάς τι (πάσχοντά τε C.) ἄηθες] Qu. δρᾶν πάσχοντας ἑαυτούς τι ἄηθες. Requiritur, ni fallor, pronomen.

II. 12. 1. τὸν Διακρίτου] τὸν Λακρότου Cobet., coll. nominibus Λακύνδης, Λακράτης, Λαβώτας.

II. 12. 3. Paulo aliter schol. Pac. 435.

II. 13. 1. πρὶν ἐσβαλεῖν ἐς τὴν Ἀττικὴν] Haec ut additamentum excludit Cobet. 2. τοὺς δ' ἀγροὺς αὐτοῦ παραλίπη [καὶ μὴ δηώση] Herw. [τῶν χρημάτων τῆς προσόδου] Herw. οὐκ ἐλάσσονος] οὐκ ἐλασσον unus codex. 6. ἀπό τε τῶν πρεσβυτάτων (l. τῶν πρεσβυτέρων) καὶ τῶν νεωτάτων (l. τῶν νεωτέρων) etc.

II. 15. 1. ἡ Ἀττικὴ — αἶε κατὰ πόλεις ᾤκειτο, προτανεῖά τε ἔχουσα (ἐχούσας Cobet.) καὶ ἄρχοντας. δείσειαν] δεήσειεν T. Halbertsma. 2. μετὰ τοῦ ξυνητοῦ καὶ δυνατὸς] Cf. Herodian. I. 6. 5. τὸν πόλεμον ἀτελῆ καταλιπεῖν μετὰ τοῦ ἀπρεποῦς καὶ ἐπισηφές.

3. καὶ τὸ ἐν Λίμναις Διονύσου, ᾧ (ἐν ᾧ aut οὗ?) τὰ ἀρχαιότερα Διονύσια — ποιῆται etc. ᾧ τὰ ἀρχαιότερα Διονύσια —] Lege οὗ (ubi) —. 4. ἐκείνη τε] ἐκεῖνοί τε (sc. οἱ παλαιοὶ) conj. Bekk. prob. Linw. τὰ πλείστον ἄξια] Qu. ἐς τὰ πλείστον ἄξια.

II. 16. μετεῖχον] οἱ Ἀθηναῖοι Madvig. διὰ τὸ ἔθος ἐν τοῖς ἀγροῖς] Fort. διὰ τὸ εἰθίσθαι (aut εἰωθέσθαι) ἐν τοῖς ἀγροῖς ζῆν. πανοικησίᾳ γενομένοι] Suspecta locutio. Fort. πανοικία. Cf. III. 57.

II. 17. 2. ὃν οὐκ ὀνομάζον τὸ μαντεῖον προήδει (προῆδε recte Cobet.) etc.

II. 19. 2. ἠγεῖτο δὲ Ἀρχίδαμος — βασιλεύς] Haec ut invecta ex 47. § 2. et 71. § 1. expulerit Herw., coll. 90. § 3. 12. § 3. et 18. τοὺς Ρεῖτους] De scriptura et accentu hujus nominis v. Dind. in Lex. Soph. p. 436. Cf. 42. 2. μεταξὺ Χερσονήσου τε καὶ Ρεῖτον.

II. 21. 3. ἦδον χρησμούς] Cf. Arist. Eq. 61. ἄδει δὲ χρησμούς.

ὧν ἀκροᾶσθαι ὡς ἕκαστος (om. cum A. B. E. F.) ὥρμητο (l. ὥρμητο cum C. E. G.). Cf. tamen 37. ὡς ἕκαστος ἐν τῷ εὐδοκιμεῖ. ὥρμητο] Lege ὥρμητο.

II. 22. 3. ἀπὸ τῆς σιάσεως ἑκάτερος] ἀπὸ τῆς σιάσεως ἑκαστέρας unus codex prob. Linw. Et sic legisse videtur schol. 2. καὶ οἱ Πελοποννήσιοι] καίτοι Πελ. Herwerden. Praestat καίτοι οἱ Πελ.

II. 23. 2. τὴν γῆν τὴν Πειραιϊκὴν καλουμένην] Qu. Πειραιϊκὴν. Cf. Ar. Nub. 821. Herod. VIII. 44. τὴν πειραιήν (?) τῆς Βοιωτίας.

II. 24. 2. ἐπιπλέωσι τῇ πόλει] Qu. ἐπιπλέωσιν ἐπὶ τὴν πόλιν. Sed cf. III. 63. ξυνεπιέναι — ἄλλοις. κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἕκαστον] μετὰ τῶν ναυτῶν ἕκαστον cod. Vind. Unde μετὰ τῶν ναυτῶν ἑκάστων fortasse restituendum censet Linwood.

II. 26. τριάκοντα ναῦς ἐξέπεμψαν περὶ τὴν Λοκρίδα καὶ (κατ' Madvig). Εὐβοίας ἅμα φυλακὴν.

II. 29. 4. Τήρης δὲ οὔτε (οὔτι?) — βασιλεύς τε (δὲ?) πρῶτος etc. πείσειν γὰρ Σιτάλην πέμψειν (l. πέμψαι) στρατιᾶν etc.

5. Τηρέω] Malim Τηρέως. Cf. ad Xen. An. VII. 5. 1. Τήρους (al. Τήρου· et Τηρίου). 4. οὔτε τὸ αὐτὸ ὄνομα ἔχων (l. εἶχε) —.

II. 34. 1. τῶν ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ πρῶτον (πρώτων jure requirit Cobet., i. e. eorum qui primi ceciderant) ἀποθανόντων. πρό-τριτα] Τὰ τρίτα memorantur Arist. Lys. 613. Isae. 2, 46. μία δὲ κλίνη κενὴ φέρεται —] Cf. Eur. Hel. 1261. καὶ στρωτὰ φέρεται λέκτρα σώματος κενά. 3. τοὺς ἐν Μαραθῶνι] Cf. Dem. XIV. 30. οἱ Σαλαμῖνι καὶ Μαραθῶνι. 4. ἐπειδὴ καιρὸν ἐλάμβανε] ἐπειδὴ καιρὸς (sic codd. C. E. F. G.) ἐλάμβανε tuetur Meinekius Fr. Com. IV. p. XI. Cf. Menand. IV. 115. ἂν λάβῃ τὸν καιρὸν εὔ. ibid. τοῖς ἀναιδέσιν βοηθεῖ γὰρ λόγοις τοῦθ' ἐν μόνον, | ἂν βραχεῖς αὐτοὺς ποιῇ τις τὸν τε καιρὸν εὔ λάβῃ. ἔλαμβανε] Nonne ἔλαβε?

II. 35. καλὸν] Imo καλὸν ὄν.

II. 36. 2. αὐτοὶ ἡμεῖς οἶδε [οἱ νῦν ἔτι ὄντες] — ἐπηυξήσαμεν recte Cobet.

II. 37. 1. ὄντες τινὶ] ὄντες τισὶν Herw. ad O. R. 1070. καὶ ὄνομα μὲν διὰ τὸ μὴ ἐς ὀλίγους ἀλλ' ἐς πλείονας οἰκεῖν (imo ἤκειν, et sic G. corr.) δημοκρατία κέκληται. Cf. ad Soph. Phil. 181. Arist. Eq. 193. Pl. 919. ὥστ' εἰς ἔμ' ἤκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα. κεκώλυται] Qu. κεκόλουται. οὐκ ἀπὸ μέρους (l. γένους) τὸ πλεῖον (τὰ πλέω recte C. G. cf. 86. τὰ πλείω κατορθοῦντες) ἐς τὰ κοινὰ ἢ ἀπ' ἀρετῆς προτιμᾶται. ἀπὸ μέρους] ἀπὸ γένους Herwerden. 2. ἐλευθέρως δὲ τὰ τε (ἐς τε τὰ?) πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύομεν (πολιτευόμεθα?) καὶ ἐς τὴν πρὸς ἀλλήλους τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων ὑποψίαν (ἔποψιν Madvig. qu. ἐπιμέλειαν, μελέτην, aut ἄσκησιν, Anglice observance, practise) etc.

II. 38. ὧν καθ' ἡμέραν ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήττει] Cf. Aesch. Prom. 136. ἐκ δ' ἐπληξέ μου (ἀχῶ) τὰν θεμερωῶπιν αἰδῶ.

II. 39. 2. οὔτε γὰρ [Λακεδαιμόνιοι] Madvig. καθ' ἐκάστους] 'In single or detached portions' explicat Linwood. Μοχ μετὰ πάντων i. q. ξύμπαντες, ut in III. 5. 3. ἀτολμοτέρους] ἀτολμοτέρους recte al.

II. 40. 1. καὶ ἑτέροις πρὸς ἔργα τετραμμένοις —] καὶ ἕτερα — nescioquis. καὶ ἑτεροῖα — Herw. 2. ἐνδυμούμεθα [ὀρθῶς] τὰ πράγματα T. Halbertsma. ἀλλὰ μὴ προδιδαχθέντες (pro προδιδαχθῆναι) μᾶλλον λόγῳ πρότερον [ἢ] ἐπὶ ἃ δεῖ ἔργῳ ἐλθεῖν Cobet. "Dicuntur a Pericle cives sui βλάβην ἠγεῖσθαι μὴ πρότερον λόγῳ προδιδαχθέντες ἔργῳ χωρεῖν ἐφ' ἃ δεῖ." καὶ οἱ αὐτοὶ — plures codd. Recte. 3. καὶ περὶ ὧν ἐπιχειρήσομεν (f. ἐπιχειρήσωμεν) ἐκλογίζεσθαι. ὃ τοῖς ἄλλοις —] Dicturus erat ὃ (sc. τὸ ἐκλογίζεσθαι) τοῖς ἄλλοις ὄκνον φέρει, sed subito constructionem mutat. Similis fere structura est V. 95. οὐ τοσοῦτον ἡμᾶς βλάπτει ἢ ἔχθρα ὑμῶν etc.

II. 41. 1. τήν τε πᾶσαν πόλιν — παιδευσιν εἶναι τῆς Ἑλλάδος] An παιδεύτριαν? Sed cf. Eur. Phoen. 1035. ὦ πτεροῦσσα — ἀρπαγὰ (de Sphinge). 2. τῷ πολεμίῳ — τῷ ὑπηκόῳ] "Fort. τῷ πολεμίῳ — τῷ ὑπηκόῳ." (Linwood) οὐ δὴ τοι (οὐ δὴ που aut οὐ δὴ που?) ἀμάρτυρόν γε —.

II. 42. 1. οὐκ ἂν πολλοῖς] οὐκ ἂν ἐν πολλοῖς conj. Linwood, coll. II. 43. ἐν οἷς μάλιστα μεγάλα τά διαφέροντα, ἦν παιίσωσι. Qu. οὐκ ἂν πολλῶν —. ὥσπερ τῶνδε] Qu. ὥσπερ τοῖσδε. 3. καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν μᾶλλον ἠγησάμενοι ἢ τὸ ἐνδόντες σώζεσθαι] καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνεσθαι καὶ τι παθεῖν (i. e. occumbere) κάλλιον (cum Dobraeo pro μᾶλλον) ἠγησάμενοι — Herw. Legendum videtur καὶ ἐν αὐτῷ τῷ (sic C. et pr. G.) ἀμύνασθαι καὶ παθεῖν κάλλιον ἠγησάμενοι ἢ τῷ ἐνδόντες σώζεσθαι, aut — κρεῖττον ἠγησάμενοι etc. δι' ἐλαχίστου καιροῦ τύχης — ἀπηλλάγησαν] Pro τύχης qu. τῆς ζωῆς. ἅμα ἀκμῇ τῆς δόξης] Cf. Arrian. Anab. VII. 16. 11. ἐν ἀκμῇ τῆς τε ἄλλης δόξης καὶ τοῦ πόθου τοῦ παρ' ἀνθρώπων ἀπηλλάχθαι. Dion. Cass. LXVI. 18. ἐν ἀκμῇ τῆς δόξης ἀπέθανε. XLIII. 21. XL. 26. ἐν ἀκμῇ τοῦ δέους ὦν.

II. 43. 3. μὴ περιορᾶσθε (παραπειῶσθε?) τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους. ἐν οἷς] Qu. οἷς. ἀλγεινότερα γὰρ ἀνδρὶ γε φρόνημα ἔχοντι ἢ ἐν τῷ μετὰ τοῦ (ἢ μετὰ τοῦ ἐν τῷ C. G. qu. ἢ μετὰ τοῦ) μαλακισθῆναι κάκωσις ἢ etc. ἢ ἐν τῷ om. Stobaeus p. 88. ἢ ἐν τῷ μετὰ τοῦ — Abresch. Bekk. (Cf. II. 37. ὡς ἕκαστος ἐν τῷ εὐδοκιμεῖ.) Qu. ἢ αἰεὶ (vel αἰεὶ) —. De re cf. Plat. Legg. XII. 687 B. ζωὴν αἰσχρὰν ἀρνύμενος μετὰ κάκης μᾶλλον ἢ μετ' ἀνδρείας καλὸν καὶ εὐδαίμονα θάνατον.

II. 44. 1. τοὺς τῶνδε νῦν τοκέας] Displicet hic νῦν. τὸ δ' εὐτυχές οἱ ἂν τῆς εὐπρεπεσιότητος λάχωσιν (imo τύχωσιν). καὶ οἷς ἂν εὖ διαπονησαί τε ὁ βίος ὁμοίως καὶ εὖ τελευτήσαι ξυμμε-

τροπή (partim cum aliis) T. Halbertsma. ἐντελεντήσαι] εὖ τελευτήσαι conj. Herw. 2. ἐθάς] Løge ἡθάς.

II. 46. ἄθλα γὰρ οἷς κεῖται ἀρετῆς μέγιστα, τοῖς δὲ (f. τοῖσδε aut τούτοις) καὶ ἄνδρες ἄριστοι πολιτεύουσιν.

II. 47. 1. Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι] Imo οἱ Πελ. — λεγόμενον μὲν —] Imo λεγομένη μὲν —. 2. πολλαχόσε] Formatum ut οὐδαμόσε, ἄλλοσε, πλεισταχόσε. ἐγκατασκήψαι] Cf. Trag. adesp. 389, 2. όταν τι ναοῖς ἐγκατασκήψη μύσος. οὐ μέντοι τοσοῦτός γε λοιμὸς οὐδὲ φθορὰ οὕτως (τοσαύτη?) ἀνθρώπων etc.

II. 48. 1. ἐς τὴν — πόλιν — ἐνέπεσε] ἐς τὴν — πόλιν — ἐσέπεσε Herwerden. Qu. τῇ — πόλει — ἐνέπεσε.

II. 49. 1. τὸ μὲν γὰρ ἔτος, ὡς ὠμολογεῖτο ἐκ πάντων, μάλιστα δὴ ἐκεῖνο — (sic) Madvig, de ἐκ sic posito coll. I. 20. 3. V. 104. VI. 36. 2. θέρμαι ἰσχυραὶ — ἐλάμβανε] Imo — ἐπελάμβανε. Cf. Menand. IV. 98. θέρμα τε ἐπέλαβεν αὐτόν. Hipp. de intern. aff. II. p. 217. ἔπειτα ἀνῆκεν ὁ πόνος καὶ αὐθις ἐπέλαβεν ὀξύς δι' ὀλίγου. καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἐρυθρήματα (l. ἐρυθρήματα τε) καὶ φλόγωσις ἐλάμβανε. 2. ἐνέπιπτε] ἐνέπεσε A. B. E. F. Sed cf. 50. προσέπιπτεν. 49 m. κατέσκηπτε. ibid. ἐλάμβανε. σπασμὸν — τοῖς μὲν μετὰ ταῦτα (μετ' ὀλίγον aut βραχὺ?) λωφήσαντα, τοῖς δὲ καὶ πολλῶ ὕστερον. 3. μήτε (μηδὲ?) τῶν πάνυ λεπτιῶν ἱματίων. μήτε ἄλλο τι ἢ γυμνοὶ (γυμνὸν al. γυμνὸν ὄν recte Linw.) ἀνέχεσθαι. μηδ' ἄλλο τι [ἢ γυμνὸν] ἀνέχεσθαι T. Halbertsma cum melioribus libris. τοῦτο — ἔδρασαν ἐς φρέατα] I. e. ἔρριψαν σφᾶς —. Cf. III. 10. μὴ δρᾶσαι τοῦτο (sc. καταστρέψασθαι). τοῦτο — καὶ ἔδρασαν [ἐς τὰ φρέατα] τῇ δίψῃ ἀπαύστῳ ξυνεχόμενοι Donaldson, qui verba ἐς τὰ φρέατα ex 46. 1. venisse suspicatur. Idem locum sic resarciri posse existimat, τοῦτο — καὶ ἔδρασαν (δραμόντες) ἐς τὰ φρέατα (ἄτε) —. 4. διεφθείροντο οἱ πλείστοι ἐναταῖοι καὶ ἐβδομαῖοι] Imo ἐκταῖοι καὶ (ἦ?) ἐβδομαῖοι. Porro οἱ πλείους A. F., nescio an recte. 5. κατέσκηπτε γὰρ ἐς (καὶ ἐς τὰ C.) αἰδοῖα καὶ ἐς (ἐς τὰς?) ἄκρας χεῖρας καὶ πόδας. διέφυγον] Qu. διέφυγον.

II. 50. πολλῶν ἀτάφων γιγνομένων (γένομένων C. G. fortasse recte). τεκμήριον δὲ τῶν μὲν τοιούτων ὀρνίθων ἐπίλειψις σαφῆς ἐγένετο] Qu. τεκμήριον δὲ τῶν γὰρ τοιούτων etc. οὐχ ἔωρῶντο οὔτε ἄλλως (ἄλλη?) οὔτε περὶ τοιοῦτον οὐδέν.

II. 51. ἕτερος ἀφ' ἐτέρου θεραπείας ἀναπιμπλάμενοι] Sc. τῆς νόσου. θεραπείας] Tolli volebat Dobraeus. θεραπεία Madvig (recte, opinor). 3. ὑπὸ τοῦ πολλοῦ (l. πολλοῦ τοῦ) κακοῦ νικώμενοι. Cf. VII. 70 f. καὶ τὸν κτύπον μέγαν ἀπὸ πολλῶν τῶν (om. A. B. D. E. F.) νεῶν etc. 84. ἐν κοίλῳ ὄντι τῶ ποταμῶ.

II. 52. 1. ἐπίεσε] Malim ἐπίεζε. ἡμιθνήτες τοῦ (τῇ τοῦ recte G.) ὕδατος ἐπιθυμία. Cf. VI. τῆς (τῇ?) τροφῆς ζητήσῃ. ὑπερ-

βιαζομένου γὰρ τοῦ κακοῦ (f. ὑπερβιαζομένοι γὰρ τῶ κακῶ) οἱ ἄνθρωποι οὐκ ἔχοντες ὅ τι γένονται (γένονται A. B. prob. Blomf. γένηται E.) etc. Aesch. Prom. 940. οὐδ' ἔχω τίς (l. τί) ἄν γενοίμαν. Cf. Soph. Trach. 991. οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἄν στέρξαιμι κακὸν τόδε λεύσων. Theocr. XV. 51. ἀδίστα Γοργοῖ, τί γενώμεθα; Sannyr. II. 874. τί οὖν γενόμενος εἰς ὀπὴν ἐνδύσομαι; 3. ἐς ἀναισχύντους τέχνας (pro θήκας) ἐτράποντο conj. Madvig.

II. 53. 1. ἐπαυρέσεις] Cf. Herod. VII. 158. 2. ὠφελίαι τε καὶ ἐπαυρέσεις γεγόνασι. ὅ τι δὲ ἤδη τε ἤδὺν καὶ πανταχόθεν τὸ ἐς αὐτὸ κερδαλέον] Qu. ὅ τι δὲ ἤδη τε ἤδὺν καὶ πανταχόθεν ἐς τὸ αὐτίκα (aut τὸ παραντίκα) κερδαλέον. Cf. I. 27. εἰ δέ τις τὸ παραντίκα μὲν μὴ ἐθέλοι ξυμπλεῖν, etc. 2. τὸ μὲν προσταλαιπωρεῖν — οὐδεὶς πρόθυμος ἦν] Cf. Soph. El. 1078. τό τε μὴ βλέπειν ἐτοίμα.

3. θεῶν δὲ φόβος —] Eadem constructio est IV. 23. καὶ τὸ περὶ Πύλον — ἐπολεμεῖτο, Ἀθηναῖοι μὲν —, Πελοποννήσιοι δὲ etc. βιοὺς ἄν τὴν (om. G. fort. recte) τιμωρίαν ἀντιδοῦναι.

II. 54. 2. ἐγένετο μὲν οὖν ἕρις τοῖς ἀνθρώποις —] Malim ἐγεγένητο —. 4. ὅ τι ἄξιον καὶ (καὶ ἄξιον melius G.) εἰπεῖν.

II. 55. Λαυρίου] Λαυρείου recte A. B. ταύτην] ταύτης conjicit Linwood. περὶ μὲν τοῦ μὴ ἐπεξιέναι [τοὺς Ἀθηναίους] τὴν αὐτὴν γνώμην εἶχεν Cobet. "Pericles ipse στρατηγὸς ὢν ἐπεξιέναι οὐκ ἠξίου." τὴν αὐτὴν γνώμην εἶχεν ὥσπερ (ἦνπερ?) καὶ etc. ἢ πρὸς Πελοπόννησον ὄρα] ἦ — Bekk.

II. 56. 1. [πρὶν ἐς τὴν παραλίαν γῆν ἐλθεῖν] Cobet., qui "Confutat emblemata et res ipsa et quod praecedat paullo ante c. 55. ἐπειδὴ ἔτεμον τὸ πεδῖον κτλ. et quod statim c. 56. ὅτε δὴ ἀνήγεται κτλ. προεχώρησε] Scribe προουχώρησε. Cf. 58, 2. προουχώρει.

II. 58. 1. Ποτίδαιαν] Malim Ποτείδαίαν, et sic ubique.

II. 59. 2. πανταχόθεν τε (lege δὲ, ut est in C. G.) etc.

II. 60. 4. οὐκ ἄν ὁμοίως (ὁμῶς Madvig) τι οἰκείως φράζοι. καλῶς μὲν γὰρ φερόμενος —] Imitatur Livius 36, 36. 'Respublica incolumis et privatas res facile salvas praestat; publica prodendo tua nequicquam serves.' χρήμασι δὲ νικωμένου (νικώμενος Cobet.) τὰ ξύμπαντα τούτου ἐνὸς ἄν πωλοῖτο (πολοῖτο, ἀπολοῖτο al. ἀπόδοιτο Cobet. malim ἀποδοῖτο).

II. 61. 3. αἰφνίδιον καὶ ἀπροσδόκητον] Cf. ad Aesch. Prom. 680. ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν αἰφνίδιος (αἰφνίδιος αὐτὸν?) μέρος | τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν. καὶ τὸ πλείστῳ παραλόγῳ ξυμβαῖνον] Qu. καὶ τὸ πλείστον παραλόγως —.

II. 62. 4. οὐδ' εἰκὸς χαλεπῶς φέρειν αὐτῶν (adde ἐστερημένους?) μᾶλλον ἢ οὐ κηπίον (οὐκ ἦπιον A. E. F. qu. οὐ φυκίον aut φύκιον) καὶ ἐγκαλλώπισμα πλούτου πρὸς ταύτην νομίσαντας ὀλιγωρῆσαι. Legitur quidem κηπίον (hortulus) Polyb. VI. 17. 2., sed vereor ut hic conveniat. Latet aliud quid ornamentum

significans. De constructione cf. III. 36. ὁμὸν τὸ βούλευμα — πόλιν δὴν διαφθεῖραι μᾶλλον ἢ οὐ τοὺς αἰτίους. 4. χαλεπῶς φερεῖν αὐτῶν (αὐτῶ Madvig, i. e. τῶ ἑστερησθαι τῆς — χρείας).

II. 63. 2. τάχιστ' ἂν τε (ποτε B. fort. τινα) πόλιν — ἀπολέσειαν.

II. 65. 1. κατὰ τὴν χώραν (ἐν) οἰκοδομίαις τε Madvig. 5. διαφανῶς] Qu. καταφανῶς. Cf. Arist. Eq. 943. ἀλλ' ἔχων (l. ἔχειν) ἐπ' ἀξιώσει — τι ἀντιτεῖν. 6. ἐτρόποντο καθ' ἡδονὰς τῶ δήμῳ καὶ (recte om. G.) τὰ πράγματα ἐνδιδόναι. 7. γνώμης ἀμάρτημα ἦν πρὸς οὐδ' ἐπήσαν] Similiter VI. 31. 6. στρατιᾶς πρὸς οὐδ' ἐπήσαν ὑπερβολῆ. ἀμβλύτερα] Qu. ἀμβλύτερον. 8. τρία μὲν ἔτη ἀντείχον] ἐς τρία μέρη ἀντείχον Madvig. 9. αὐτοὶ ἐν σφίσι — περιπεσόντες ἐσφάλισαν] Qu. αὐτοὶ σφίσι —, Cf. I. 69. αὐτὸν περὶ αὐτῶ σφαλέντα. VI. 33. Herod. I. 108. μηδὲ — σεωντῶ περιπέσης.

II. 68. 4. προσπαρκαλέσαντες] Malim προσπαρεκάλεσαν. Μοχ οἱ δ' pro οἱ Meinekius Fr. Com. IV. p. 10. Sine idonea causa.

II. 70. 2. αὐτοὺς καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας (καὶ γυν. delet Herw.). Sed cf. I. 90. 3. τεχνίζειν δὲ πάντας — καὶ αὐτοὺς καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας. 3. ἐνόμιζον γὰρ ἂν κρατῆσαι τῆς πόλεως ἢ ἐβούλοτο (l. βούλοιο, cf. 79. ἢ δοκοῖ προσέβαλλον). ἐποίκους ἐαντῶν ἔπεμψαν] ἐποίκους ἔπεμψαν ἐαντῶν C. G. quod fortasse exquisitius est.

II. 74. 1. καὶ γῆν τευνομένην εἰ δεῖ δρωῶντας (δρωῶντες Cobet.) καὶ ἄλλο πάσχοντας (πάσχοντες id.) etc. [δι' ἀδύνατα σφίσι ποιεῖν ἔστιν ἡ Λακεδαιμόνιοι προκαλοῦνται] delet Cobet., ut emblemata natum ex cap. 72. ἀπεκρίναντο αὐτῶ δι' ἀδύνατα σφίσι εἶη ποιεῖν ἡ προκαλεῖται. Ἀρχίδαμος [ὁ βασιλεὺς] Cobet.

II. 75. 1. ἐπιθειάσας] Leg. ἐπιθειάσας. Cf. VII. 75. ἐπιθειασμῶν (l. ἐπιθειασμῶν). VIII. 53. ἐπιθειάζοντιαν. Plat. Phaedr. 241 B. ἀγανακτῶν καὶ ἐπιθειάζων. Aesch. Agam. 856. Eur. Med. 1409.

2. καὶ εἴ τι ἄλλο ἀνύσειν (imo ἀνύσειν) μέλλοι. 4. ἐν ἀσφαλείᾳ — εἶναι Cobet., coll. Dem. de F. L. 152. ἄπαντ' ἐν ἀσφαλεῖ τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἔσοσθαι. etc. μήτε πυρφόρους (μήτ') οἰστοῖς βάλλεσθαι Madvig. ἐσεφόρουν τὴν γῆν] Fort. ἐπεφόρουν τῆς γῆς. Cf. § 3. ἐπιβαλλόμενον. et Arist. Pac. 224.

II. 76. 1. ἐνεύλλοντες] ἐνύλλοντες requirit Cobet. ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ βραχέος τείχους (l. τείχος) — ἐς τὴν πόλιν προσωκοδόμου. Cf. VII. 29. τοῦ δὲ βραχέος ἀποδομημένου. ὑπόνομον δ' ἐκ τῆς πόλεως δρυξάντες καὶ (del.?) ξυντεκμαιώμενοι ὑπὸ τὸ χῶμα.

3. τοὺς Πλαταιᾶς (Πλαταιῆς, Πλαταιεῖς al. scribe Πλαταιᾶς, ut Δωριᾶς est I. 107.). Cf. ad III. 52. V. Cobet. N. L. p. 167. ἡ δὲ δόμη ἐμπιπτούσα ἀπεκαύλιζε τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς.

II. 77. 2. ὄλης φακέλλους] Imo ὄλης φακέλους (fasciculos, Anglice faggots). Confer Arist. Ran. 839. κομποφακέλο-

ρήμονα. ἐπιπαρένησαν καὶ τῆς ἄλλης πόλεως ὅσον (ἐς ὅσον?)
ἔδύναντο.

II. 78. 1. τὸ δὲ πλεον ἀφέντες] Haec om. A. B. F. secludit Bekker. Injuria, nam respondent haec praecedentibus μέρος μὲν τι etc. ἐπλινθεύσαντο] Activa forma est Arist. Nub. 1126. ἦν δὲ πλινθεύοντι ἴδωμεν.

II. 79. 5. ἢ δοκοῖ (δοκεῖ E. δοκοίη?) προσέβαλλον. Cf. 70. ἐνόμιζον γὰρ ἂν κρατῆσαι τῆς πόλεως ἢ ἐβούλοντο (βούλοιντο?). ἔτρεψαν] 'Fort. ἐτρέψαντο', Elmsl. n. ms.

II. 80. 5. νομίζοντες — ῥαδίως ἂν σφίσι τᾶλλα προσχωρήσειν (προσχωρήσαι recte Cobet.). Cf. 81. 3. ἐνόμισαν αὐτοβοεῖ ἂν τὴν πόλιν ἐλεῖν.

II. 81. 3. διὰ φυλακῆς ἔχοντες] Cf. VII. 8. διὰ φυλακῆς μᾶλλον ἤδη ἔχων. ἀποθεν] Imo ἀπωθεν (ut in C. E.) hic et alibi semper.

II. 83. 1. περὶ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τῆς ἐν Στρατῶ μάχης] — τῇ ἐν Στρατῶ μάχῃ recte Madvig, coll. IV. 101. extr. IV. 129. 2. et ad IV. 46. 1. III. 82. 5. 2. ἔπλεον μὲν οὐχ ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν (ναυμαχία C. G. qu. ναυμαχία).

II. 84. 2. τῶν νεῶν ἄμεινον πλεουσῶν] Malim τῶν νεῶν τῶν — καλλίστην γίνεσθαι] κάλλιστ' ἂν γίνεσθαι Badham. Ipse malim κάλλιστ' ἂν γενέσθαι.

II. 85. 2. ἐξηρτύοντο ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν (imo ναυμαχία). ὑπὸ ἀνέμων καὶ ὑπὸ ἀπλοίας] Leg. — καὶ ἀπλοίας.

II. 86. 1. προσβεβοηθήκει] Imo προσεβεβοηθήκει, ut est in E. παρεκελεύσαντο [καὶ ἔλεξαν] τοιάδε Herw., coll. I. 139 f. II. 10 f. 88 in. 90 in. IV. 9 f. VI. 8 f. 15 f. 67 f. 69 f. etc. Vereor ut recte. Cf. IV. 94 f. παρεκελεύετό τε καὶ ἔλεγε τοιάδε. Qu. παρεκελεύσαντό τε etc

II. 87. 3. ἀνδρίαν] Imo ἀνδρείαν.

II. 89. 2. οἴονται σφίσι —] οἴονται σφεῖς — Badham. οὐ δι' ἄλλο τι θαρσοῦσιν ἢ διὰ τὴν ἐν τῷ πεζῷ ἐμπειρίαν — καὶ οἴονται σφίσι (καὶ τὸ οἶεσθαι?) καὶ ἐν τῷ ναυτικῷ ποιήσειν τὸ αὐτό.

τῷ δὲ ἐκάτεροί τι (om. A. B. F. fortasse recte) ἐμπειρότεροι εἶναι etc. 3. μὴ μέλλοντάς τι ἄξιον τοῦ παρὰ πολὺ πράξειν] μὴ μέλλοντάς τι ἄξιον τοῦ παρὰ πολὺ νικῆσαι (ut in praeced. ἠσσηθέντες παρὰ πολὺ) Badham. μὴ μέλλοντάς τι ἄξιον τοῦ παρὰ πολὺ (τοῦ παράπλον ingeniose Herw., coll. 82. § 2. παρέπλευσε δὲ καὶ ὁ Φορμίων ἐπὶ τὸ Ῥίον etc.). Cf. V. 60. οὐδὲν δράσαντες ἄξιον τῆς παρασκευῆς. 4. ἀντίπαλοι μὲν γὰρ οἱ πλείους (ἢ πλείους Madvig) etc. οἱ δ' ἐκ πολλῶ ὑποδεεστέρων] οἱ δὲ καὶ πολλῶ ὑποδεέστεροι Badham. 5. στρατόπεδα ἤδη ἔπεσεν] στρατόπεδα ἤδη ἔπταισεν Badham. 7. Qu. ὃ ἔς τε τὰ πολλὰ τῶν πολεμικῶν [καὶ] ξυμφέρει etc. ταῖς τε ναυσί] ταῖς ναυσὶ C. G. Recte.

II. 90. 1. ἀναγαγόμενοι C. G. prob. Badham. ἔπλεον ἐπὶ τὴν ἑαυτῶν (om. C. qu. αὐτῶν) γῆν etc. ἠγουμένῳ] ἠγούμενοι C. et

Badham. 2. πλέοντα] πλέοντες Badham. 4. εἶλον ἤδη] Qu. ἐαλώκεσαν. Aoristum tuetur Linwood, coll. III. 32. διέφθειραν. VI. 74.

II. 91. 1. ἰσχουσαι ἀντίπρωροι] An σχοῦσαι —? Et sic F. corr.

2. ἡ Ἀττικὴ ναῦς — τῇ [Λευκαδία] διωκούση — Cobet. καὶ περιπλεύσασα om. codd. nonnulli. Interpolata haec videntur. Nisi quidem περιπλεύσασα (del. καὶ) retinendum. παρεσκευάζοντο ἀμννούμενοι] Imo — ὡς ἀμννούμενοι.

II. 92. 3. τῆς τροπῆς ἄς πρὸς τῇ γῆ ναῦς διέφθειραν] I. θ. τῆς τροπῆς τῶν νεῶν ἄς etc. Cf. III. 68. τοῖς ἄλλοις ἃ ἦν ἐν τῷ τείχει ἐπιπλα. VII. 43. τὰ στρατόπεδα ἃ ἦν ἐπὶ τῶν Ἐπιπολῶν τρία. τῆς τροπῆς] Hoc delendum censet Badham, olim τὰς τροπίδας corrigendum ratus: ὡς νενικηκότας enim τὰς ναῦς regere.

II. 93. 2. οὔτε προσδοκία οὐδεμία μὴ ἂν ποτε οἱ πολέμοι ἐξαπιναίως οὕτως ἐπιπλεύσειαν] — μηδέν' ἂν ποτε [οἱ πολέμοι] — ἐπιπλεῦσαι Badham. Imo — μή ποτε — πλεύσειαν. καθ' ἡσυχίαν, οὐδ' εἰ] καθ' ἡσυχίαν δ', εἰ Madvig. Sic Madvig, ἐπεὶ οὔτ' ἀπὸ τοῦ προφανοῦς τολμῆσαι ἂν, καθ' ἡσυχίαν δ' εἰ διανοοῦντο, etc.

ἐπεὶ οὐδ' — οὐδὲ codd. ἐπεὶ οὔτ' — οὔτε Bekk. Recte. διανοοῦντο (δυνατὸν εἶναι) — conj. Donaldson. Alioquin enim offendere οὐδὲ post οὔτε. 3. τῷ τε (δὲ?) φρουρίῳ προσέβαλον (προσέβαλλον E. fortasse recte) etc. τήν τε ἄλλην Σαλαμίνα ἀπροσδοκῆτοις (malim ἀπροσδοκῆτως) ἐπιπεσόντες ἐπόρθουν.

II. 94. 1. φρουκτοί τε ἤγοντο] Nonne — ἤγοντο (accendebantur)? φυλακὰς — καθίσταντο] Cf. Xen. Cyr. III. 3. 33. φυλακὰς καταστησάμενοι. Herod. III. 72. et ad Arist. Av. 841. 1161.

II. 96. 2. οἱ Δῖοι καλοῦνται] Cf. VII. 27. Θρακῶν τῶν μαχαιοφόρων τοῦ Διακοῦ γένους.

II. 97. 1. ἐς τὸν Εὐξείνου πόντον τὸν (τὸν om. unus codex. prob. Linw. recte) μέχρι Ἰστρου ποταμοῦ. Causa mendii obvia est. 3. ὅσον προσῆξαν] ὅσων προσῆξαν al. Madvig. ὅσωνπερ ἤρξαν conj. Dind. Qu. ὅσος προσῆγει. Haec, misere turbata, ita concinnari posse arbitratur Badham: κατεστήσαντο γὰρ τούναντίον τῆς τῶν Περσῶν βασιλείας, ἣ αἴσχιον ἦν αἰτηθέντα μὴ δοῦναι ἢ αἰτήσαντα μὴ λαβεῖν, τὸν νόμον ὄντα μὲν καὶ τοῖς ἄλλοις Θραξὶ λαμβάνειν μᾶλλον ἢ διδόναι· ὅμως δὲ etc. Ὀδρουσῶν] Hinc, ni fallor, nomen hodiernum Dobrudscha. 5. πολὺν δεύτερα] 'Quite the next best' vertit Linwood. περὶ τῶν παρόντων (παριόντων conj. Madvig) ἐς τὸν βίον.

II. 100. 4. καθέστησαν] καθέστασαν (uncinis incluso αὐτοῦς) Donaldson.

II. 101. τήν τε Χαλκιδικὴν — ἐπέχων ἐφθειραν] Cf. ad Arist. Pac. 1121. παῖ' αὐτὸν ἐπέχων. Σπαρδάκου] Σπαρδόκου C. G.

Idem nomen Latinis est Spartacus. Cf. Arist. Ran. 608. ὁ Διτύλας χά' Σκεβλύας (Σκελλίας?) χά' Παρδόκας (Σπαρδόκας recte V.).

II. 102. 3. τῶ μὴ σκεδάννυσθαι] τὸ μὴ σκεδάννυσθαι tres codd. prob. Linw. Cf. ad II. 4.

Liber III.

III. 2. 1. καὶ ἃ μεταπεμπόμενοι ἦσαν] καὶ ἃ μεταπεπεμμένοι ἦσαν verissime Cobet. Cf. ad Dem. p. 271, 14.

III. 3. 4. δλκάδος — ἐπιτυχῶν] Cf. VII. 25. τῶν πλοίων ἐπιτυχοῦσαι. et ad Arist. Plut. 245. τά τε ἄλλα] Anglice, 'and as for the rest.' Cf. IV. 55. τὰ ἄλλα ἐν φυλακῇ πολλῇ ἦσαν. περὶ τὰ ἡμιτέλεστα — ἐφύλασσον] Cf. IV. 26. περὶ τὰς κατάρσεις τῆς νήσου ἐφύλασσον. περὶ] περίξ Madvig.

III. 6. 1. τὸ πρὸς νότον τῆς πόλεως] Delendum forsitan τῆς πόλεως.

2. καὶ τῆς μὲν θαλάσσης εἶργον μὴ χρῆσθαι τοὺς Μυτιληναίους] Qu. καὶ τῆ μὲν θαλάσση —, aut — μὴ χρῆσθαι (αὐτῇ) τοὺς Μυτ.

III. 10. 1. εἰ μὴ μετ' ἀρετῆς δοκούσης (δοκίσεως Herw.) ἐς ἀλλήλους γίγνοιτο, sc. φιλία καὶ κοινωνία. Cf. IV. 18. § 3. 87. § 1. 126. § 4. VII. 67. § 1. ἀπολιπόντων — ὑμῶν ἐκ τοῦ Μηδικοῦ πολέμου] Cf. V. 4. ἀπολιπόντες ἐκ τῶν Συρακοῦσων.

ἐδυνήθησαν] Imo δυνηθείησαν. Et sic Dobr. Krüger. Linw.

δραῖσαι τοῦτο] I. e. καταστρέφασθαι. Cf. II. 49.

III. 11. 1. τὸ πλεῖον] Scribe τὸ πλεόν.

III. 12. 1. αὕτη ἢ φιλία codd. αὕτη ἢ φιλία Lud. Dind. Bekk. Linw. etc. παρὰ γνώμην ἀλλήλους ὑπεδεχόμεθα] 'We entertained each other with insincere expressions of attachment.' (Linw.)

ὑπεδεχόμεθα] Haasii conjecturam ὑπηροχόμεθα amplectitur Herwerden. ἐπ' ἐκεῖνοις εἶναι] ἐπ' ἐκείνοις μεῖναι Madvig. ὑπ' ἐκείνοις εἶναι ἢ ὑπακούειν. Cobetus ἐκ τοῦ ὁμοίου ex vicinis ἐκ τοῦ ἴσου natum arbitratur. Cf. III. 59. μὴ γενέσθαι ὑπὸ Θηβαίοις. Hic de expellendis verbis ἐκ τοῦ ὁμοίου dubitat, ὁρωμένους potius aut simile quid excidisse ratus. 2. ἀντιμελλῆσαι τι] ἀντιμελετῆσαι τι Madvig. Recte. πίστιν βεβαιοῖ] πιστὸν βεβαιοῖ Badham. Μοχ τοῦτο forsitan ejiciendum.

II. 13. 2. ξὺν κακῶς ποιεῖν] ξυγκακῶσαι nescioquis. ξυγκακοποιεῖν malit Herwerden.

III. 16. 3. ἐπιπλεύσεσθαι] Annon ἐπιπλευσεῖσθαι?

III. 17. 1. κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ὃν αἱ νῆες ἔπλεον ἐν τοῖς (post τοῖς quattuor literarum lacuna est in E. qu. αὐτοῖς) πλεῖσται δὴ νῆες ἄμ' (del.?) αὐτοῖς ἐνεργοὶ κάλλει (ἄλλαι ἄλλη conj. Herw. qu. καὶ καλαί, aut τάχει, aut καὶ ταχεῖαι, aut εἵτινες καὶ ἄλλαι) ἐγένοντο. Nullus hic locus videtur esse locutioni ἐν τοῖς (ταῖς?) πλεῖσται, ut ostendit particula adjecta δὴ. Mendosum igitur haben-

dum est ἐν τοῖς. νῆες ἅμ' αὐτοῖς ἐνεργοὶ κάλλει (ἄλλαι ἄλλη Dind. prob. Linw., coll. VIII. 64. ἄλλους ἄλλη) ἐγένοντο. ἐνεργοὶ κάλλει] ἐνεργοὶ καὶ ἄλλη Badham. "Quam correctionem sequentia confirmant, ubi diversa loca in quibus Atheniensium classes erant commemorat." κάλλει] καὶ πλήρεις conj. Donaldson.

III. 18. 2. τῶν Ἀντισσαίων] τῶν Ἀντισσέων Cobet. 3. φρούρια δὲ ἔστιν οἷ (οὔ aut ἄ?) —. ἐγκατακοδόμηται] ἐγκατακοδόμητο Haase. prob. Linw., coll. III. 21. ὠκοδόμητο. 34. κατώκηνητο. 83. Xen. An. III. 4. 7. III. 4. 11.).

III. 21. 1. τὸ οὖν μεταξὺ τοῦτο [οἱ ἐκκαίδεκα τόδες] etc. Herw.

2. καὶ τὸ ἔξω] καὶ ἐς τὸ ἔξω vulg. Nil sollicitandum.

III. 22. 2. ξὺν ξιφιδίῳ καὶ θώρακι (ἐν θωρ. Herw.). 3. ἄλλοι] Leg. οἱ ἄλλοι. 5. ὅπως ἀσαφῆ — ἦ] Imo ὅπως ἀσαφῆ — εἶη.

III. 23. 1. ἀναβεβήκεσαν] Imo ἀνεβεβήκεσαν, ut in E. νῦξ — ὑπονειφομένη] G. Discrepantia notabilis. Cf. IV. 103. ὑπένειφεν.

III. 24. 1. νομίζοντες ἦκιστα (l. ἦκιστ' ἄν) σφᾶς ταύτην αὐτοὺς ὑποτοπῆσαι τραπέσθαι. Δρυὸς Κεφαλᾶς] Idem locus, ut videtur, qui Τρισκεφάλαι apud Herodotum IX. 39.

III. 26. 1. οἱ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ (ἐπεὶ?) τὰς ναῦς ἐς τὴν Μυτιλήνην — ναῦς ἀπέστειλαν ἔχοντα Ἀλκίδα, ὃς ἦν αὐτοῖς ναύαρχος, προστάξαντες αὐτοὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν — ἐσέβαλον. Scribe et distingue sic: — ἀπέστειλαν, ἄρχοντα Ἀλκίδα, etc. ἐς τὴν Ἀττικὴν — ἐσέβαλον, ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι — ἐπιβοηθήσουσιν (l. ἐπιβοηθήσωσιν aut potius ἐπιβοηθήσειαν). 2. [καὶ] εἴ τι ἐβεβλαστήκει Madvig. καὶ (καὶ del. Linwood) εἶτε ἐβεβλαστήκει. 3. ἐλελοίπει] Lege ἐπελελοίπει. V. ad Arist. Aves 1105.

III. 28. 1. γνόντες — ἀποκωλύσειν (ἀποκωλύσαι Cobet.) δυνατοὶ ὄντες. οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν] I. e. magistratus. Cf. Arist. Pol. V. 7. 8. Theophr. Char. VIII. τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν. Apud Demosthenem utrumque οἱ ἐν τοῖς πράγμασι et οἱ ἐπὶ τοῖς πράγμασι legitur. οὔτ' ἀποκωλύσειν (ἀποκωλύειν aut ἀποκωλύσαι?) δυνατοὶ ὄντες.

III. 29. 1. τῇ Δήλῳ ἔσχον] Qu. ἐς τὴν Δήλον ἔσχον. Cf. tamen III. 33. ὡς γῆ — οὐ στήσων ἄλλη etc. Paus. I. 14. 4. τῆς χώρας Μαραθῶνι ἔσχον (οἱ Μῆδοι). I. 32. 3. ταύτη τῆς Ἀττικῆς ἔσχον οἱ βάρβαροι.

III. 30. 2 νομίσαντες οὐκ ἄλλο τι εἶναι τὸ καινὸν (l. τὸν καιρὸν) τοῦ πολέμου ἢ τὸ τοιοῦτον etc.

III. 31. 1. καὶ οἱ Λέσβιοι (οἱ) ξυμπλέοντες παρήνουν Madvig. οὐδενὶ γὰρ ἀκουσίως (ἀκουσίῳ post Lindavium Madvig. Herw. recte) ἀφίχθαι. Cf. IV. 85. 2. οὐδενὶ οὐκ ἀσμένῳ. Qu. καὶ τὴν πρόσοδον ταύτην μεγίστην οὔσαν (δὴ οὔσαν?) Ἀθηναίων ἦν (del.?) ἀφέλωσι (ὑφέλωσι E. G. f. i. e. intercipiunt, fortasse recte), καὶ ἅμα ἦν (μὴ?) ἐφορμοῦσιν αὐτοῖς δαπάνη σφίσι γίγνηται. Sic Donaldson, receptis Dobraei conjecturis, καὶ τὴν πρόσοδον ταύτην

μεγίστην οὔσαν Ἀθηναίων [ἦν] ὑφέλωσι καὶ ἅμα [ἦν] ἐφορμοῦσι σφίσι αὐτοῖς δαπάνη (pro αὐτοῖς δαπάνη σφίσι) γίγνηται. Qui Atheniensium sumptum, non Peloponnesiorum, significari monet coll. 46. 2. αὐτοῖς δαπάνη σφίσι γίγνηται] σφίσι αὐτοῖς δαπάνη γίγνηται Donaldson. αὐτοῖς δαπάνη καὶ μὴ σφίσι γίγνηται tentat Linwood. Idem σφίσι et αὐτοῖς forsan transponenda censet. σφίσι delet Goeller.

III. 32. 1. Μυοννήσῳ] Similiter Πελοπόννησος, Προκόννησος, Ἀλόνησος, etc.

III. 34. 3. ὁ δὲ προκαλεσάμενος —] Eadem constructio est IV. 80. προκρίναντες ἐς δισχιλίους etc. ὥστε, ἦν μηδὲν ἀρέσκον λέγη, πάλιν αὐτὸν καταστήσειν (leg. καταστήσει) ἐς τὸ τεῖχος etc.

III. 36. 1. ἔστιν ἃ παρεχόμενον (προεχόμενον?). 2. προσξυνελάβοντο —] Cf. IV. 47. ξυνελάβοντο δὲ τοῦ τοιούτου οὐχ ἦκιστα — οἱ στρατηγοὶ etc. Dion. Cass. XIV. 47. 3. πόλιν δλην διαφθεῖραι μᾶλλον ἢ οὐ τοὺς αἰτίους] I. e. καὶ οὐ τοὺς αἰτίους. Cf. II. 62. οὐδ' εἰκὸς χαλεπῶς φέρειν αὐτῶν μᾶλλον ἢ οὐ — ὀλιγωρῆσαι. 4. αὐθὶς τινας —] αὐθὶς τινα Reisk. prob. Linwood. γνῶμαι ἀφ' (ὑφ' Cobet.) ἐκάστων ἐλέγοντο.

III. 37. 1. ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ἐτέρων ἄρχειν] ὅτι ἀδύνατός ἐστιν — Cobet. 2. οὐκ ἐξ ὧν ἂν χαρίζησθε] Leg. οὐδ' —.

III. 38. 1. τῷ παθεῖν] Fort. τοῦ παθεῖν. 2. τὰς δὲ ἡμετέρας (sc. ἀδικίας) ξυμφορὰς τοῖς ξυμμάχοις [βλαβὰς] καθισταμένας Madvig. Qu. τὰς δ' ἡμετέρας ξυμφορὰς τοῖς ξυμμάχοις βλάβας (οὐ βλάβας?) καθισταμένας. 4. μετὰ δεδοκιμασμένου] Lege μετὰ τοῦ δεδοκιμασμένου.

III. 39. 2. ἡμᾶς σιάντες] Malim σιάντες ἡμᾶς. Et sic Herwerden Lucubr. Soph. p. 43. ἀπόστασις μὲν γε (μὲν γὰρ?) τῶν βίαιόν τι πασχόντων ἐστίν. 4. εὐπραξία] Lege εὐπραγία. Qua forma uti Thucydidem testatur Photius. Cf. I. 84. IV. 65. V. 46. VII. 46. et κακοπράγια legitur II. 60. III. 39. IV. 79. VIII. 2. 5. μηδὲν διαφέρων διαφερόντως Madvig) — τετιμῆσθαι.

χοῆν δὲ Μυτιληναίους καὶ πάλαι μηδὲν διαφέροντας (l. διαφερόντως, ut est in E. G.) τῶν ἄλλων ὑφ' ἡμῶν τετιμῆσθαι. Cf. Dion. Cass. XXXVIII. 39. μὴ οὖν ἀπὸ πρώτης ἐχοῆν μηδὲν διαφερόντως ἡμᾶς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἠὺξῆσθαι.

III. 40. 1. λόγῳ πιστὴν] λόγῳ κτητὴν Badham. ὡς ξυγγνώμην ἀμαρτεῖν ἀνθρωπίνως λήφονται] Qu. ὡς ξυγγνώμην τῶν ἀμαρτιῶν ἀπ' ἀνθρώπων (aut ὡς ἀμαρτόντες ἀνθρωπίνως) λήφονται. ξύγνωμον δ' ἐστὶ τὸ ἀκούσιον] Qu. ξυγγνώμην δ' ἔχει —. Cf. Soph. Tr. 328. Eur. Ph. 1009. etc. 3. ὑμᾶς δ' αὐτοὺς μᾶλλον δικαιώσεσθε] ὑμᾶς — ἀποδικαιώσεσθε confidenter reposuerit Badham.

δικαιώσεσθε] δικαιώσετε Elmsl. ad Her. 876. et ad Med. 93. 4. παρὰ τὸ εἰκὸς τοι καὶ τούσδε ξυμφόρως δεῖ κολάζεσθαι] εἰκὸς τοι καὶ τούσδε ξυμφόρως κολάζεσθαι Badham. 5. καὶ διόλ-

λυνται] και διολλύντες Donaldson. Qu. επεξέρονται [και διόλλυνται] — τὸν κίνδυνον ὑφορώμενοι τὸν τοῦ. (aut τὸν, pro τοῦ) ὑπολειπομένου ἐχθροῦ.

III. 42. 2. εἰ (l. εἰ ἐν) ἄλλω τινὶ ἡγεῖται περὶ τοῦ μέλλοντος etc.

3. χαλεπώτατοι δ' ἐκεῖνοι οἱ ἐπὶ χρήμασι προκατηγοροῦντες ἀντιλέξιν τινὰ Badham. χαλεπώτατοι δὲ και (del. Herw.) οἱ ἐπὶ χρήμασι προκατηγοροῦντες ἐπίδειξιν τινὰ (προκατηγοροῦντες ἐπίδειξιν τινί Herw. ἐπιδείξιν jam Classen proposuit). Respondent haec Cleonis insimulationi 38. § 2. δῆλον ὅτι etc. coll. 40. § 3.

4. ἐλάχιστα γὰρ ἂν πεισθείησαν ἁμαρτάνειν (πεισθείη ἁμαρτάνειν Dobr. πεισθείη συναμαρτάνειν Madvig, coll. III. 43. 4.). Praecessit πλεῖστ' ἂν ὀρθοῖτο ἡ πόλις. 5. τῷ αὐτῷ χαριζόμενός τι] [τῷ] ἀντιχαριζόμενός τι Badham.

III. 43. 2. περινοίας] Cf. Plat. Ax. 370 A. et ad Ar. Ran. 958.

3. ἐν τοιῷδε ἀξιοῦντι (f. ἀξιώματι). Cf. I. 142. ἐν τῷ μὴ μελετῶντι. 4. Sic Madvig, νῦν δὲ πρὸς ὀργήν, ἦν τινὰ τύχητε σφαλέντες, τὴν τοῦ πείσαντος κτλ. Qu. — ἦν τι (που, ποτε) τύχητε σφαλέντες, aut ἦν ποτε τύχητέ τι σφαλέντες. Cf. Arist. Nub. 593. εἴ τι κάξημάριτε. Mox μίαν γνώμην mendosum videtur. ἦντινα τύχητε] ἦν τι ἀτυχῆτε Badham. Recte.

III. 44. 1. εἰ μὴ ξυμφέρον] Qu. εἰ μὴ ξυμφέροι. Sic mox sequitur εἰ τῇ πόλει μὴ ἀγαθὸν φαίνοιτο. ἦν τε και ἔχοντάς τι ξυγγνώμης (sc. ἀποφῆνω αὐτοῦς), εἶεν (let that pass, what of that?); εἰ — Donaldson. Qu. ἦν τε και ἔχοντάς τι ξυγγνώμης, ἀφεῖναι (pro εἶεν), εἰ τῇ πόλει μὴ ἀγαθὸν φανεῖται (pro φαίνοιτο). ἔχοντας (deleto εἶεν) conj. Dobraeus. ἦν τε και ἔχοντες τι ξυγγνώμης εἶεν] ἦν τε και ἔχοντάς τι ξυγγνώμης (sc. ἀποφῆνω), εἶεν Burges. in Class. Journ. XXII. 376. Recte, nisi quod pro εἶεν reponendum potius ἀφεῖναι, quod etiam praecedenti ἀποκτεῖναι melius respondebit. ἦν τε και ἔχοντάς τι ξυγγνώμης, ἀφεῖναι feliciter Badham. Qu. ἦν τε και ἔχοντάς τι ξυγγνώμης (sub. ἀποφῆνω), εἶεν, aut εἶσαι, aut ἀπολύσαι), εἰ etc., aut εἴ τε και ἔχοντας εἶεν (aut ἀφεῖναι), aut — ἔχοντες φανεῖν. ἔχοντες] ἔχοντας unus cod. prob. Linw. εἶεν] ἀφεῖναι Dind. εἶεν Lindav. prob. Linw., coll. VIII. 63. ἐσκέψαντο Ἀλκιβιάδην μὲν, ἐπειδήπερ οὐ βούλεται, εἶεν. Subaudiendum ἀποφῆνω.

III. 45. 1. θανάτου ζημία πρόκειται] θάνατος — Cobet. Cf. Xen. Vect. IV. 21. προκειμένης (προσκ. libri) ζημίας. οὐδείς πω καταγνοὺς ἑαυτοῦ μὴ περιέσεσθαι τῷ (τῷ?) ἐπιβουλεύματι ἦλθεν ἐς τὸ δεινόν. 3. ὕβρει τὴν πλεονεξίαν και φρονήματι, αἱ δ' ἄλλαι ξυντυχίαι] ὕβρει τὴν πλεονεξίαν, φρονήματα δ' αἱ ἄλλαι ξυντυχίαι Badham. Qui mox φρονήματος ad κρείσσονος intelligit. 4. ὁ ἔρως ἐπὶ παντὶ (πᾶσιν?), ὁ μὲν ἡγούμενος etc. 5. και μετὰ πάντων] Qu. και μετὰ πολλῶν. ἐπὶ πλεόν τι αὐτὸν ἐδόξασεν vulg. ἐπὶ πλεόν

τι αὐτῶν optimi codd. ἐπὶ πλέον περὶ αὐτῶν tentat Linwood. Sincerum videtur αὐτόν. καὶ πολλῆς εὐηθείας, ὅστις οἶεται —] Sic supra τό τ' εὐτυχές, εἴ τις etc.

III. 46. 1. τὴν ἁμαρτίαν καταλῦσαι] Qu. τὴν ἁμαρτίαν ἀπολῦσαι (aut λῦσαι). Cf. ad Arist. Ran. 691. 2. παρασκευάσασθαι] Imo παρασκευάσεσθαι, ut mox παρατενεῖσθαι recte Cobet. πολιορκία τε παρατενεῖσθαι] Lege πολιορκία δὲ —. Cf. Arist. Nub. 213.

III. 49. 1. τοιαῦτα δὲ (μὲν recte G.) ὁ Διόδοτος εἶπεν. προεῖχε] Qu. προῆγε. 2. εἰ φθάσαιεν] Imo εἰ φθάσοιεν. et sic Elmsl. n. ms. Cf. ad Arist. Equit. 776. οἱ μὲν ὕπνον ἤροῦντο κατὰ μέρος, οἱ δὲ ἤλαννον] Cf. IV. 26. αἱ μὲν σῆτον ἐν τῇ γῆ ἤροῦντο κατὰ μέρος, αἱ δὲ μετέωροι ὄρμουν. 3. τῆς μὲν δευτέρας] τῆς μὲν προτέρας al. prob. Linw.

III. 51. 3. τὸν ἔσπλουν — ἐλευθέρωσας] Cf. Dion. Cass. XLII. 12. 12. τὸν τε ἔσπλουν ἠλευθέρωσεν. 40. 2. (Herw.)

III. 52. 2. εἰρημένον [γὰρ ἦν] αὐτῷ Cobet., coll. Arist. Lys. 13. τοὺς τε ἀδίκους κολάζειν] τοὺς τι — Madvig. ὥστε τοὺς ἀδίκους (aut ἀδικοῦντας) κολάζειν Herw. 4. οἱ δὲ ἔλεγον αἰτησάμενοι μακρότερα εἰπιῦν — καὶ ἐπελθόντες ἔλεγον τοιάδε] οἱ δὲ λόγον αἰτησάμενοι μακρότερον εἰπεῖν — [καὶ] ἐπελθόντες etc. Herw., coll. c. 60. et c. 61. § 1.

II. 53. 1. καὶ ἐν δικασταῖς οὐκ ἂν ἄλλοις δεξάμενοι, ὧνπερ καὶ ἔσμεν, γενέσθαι [ἢ ὑμῖν] Badham.

III. 56. 2. τῷ αὐτίκα [χρησίμῳ] Badham. 3. ἐν καιροῖς οἷς] I. e. ἐν οἷς. Cf. I. 1. ἐκ δὲ τεκμηρίων ὧν (i. e. ἐξ ὧν) ἐπὶ μακρότατον σκοποῦντί μοι πιστεῦσαι ξυμβαίνει. Schaefer. Melet. p. 124. τινὰ ἀρετὴν] τινὰ ἀντην Badham. Qu. τινὰ στρατιάν. τὰ [ξύμφορα] πρὸς — Badham. ἀσφαλείᾳ] τὰ ἀσφαλεῖ Badham. Qu. ἐν ἀσφαλείᾳ aut μετ' ἀσφαλείας. μὴ ἄλλο τι νομίσαι τῶν ξυμμάχων τοῖς ἀγαθοῖς ἢ ὅταν — Linwood. "The whole drift of the passage is that principles of honour and gratitude ought to be considered as paramount to any mere temporary good." (Linwood) 4. βέβαιον τὴν χάριν τῆς ἀρετῆς ἔχωσι (ἔχητε Linw. recte). καὶ τὸ παραντίκα που ὑμῖν ὠφέλιμον καθιστῆται] κἂν τὸ παραντίκα που μὴ ὠφέλιμον καθ. κἂν τὸ παραντίκα που μὴ ὑμῖν (ὑμῖν μὴ?) — Linwood. Exciderat, opinor, μὴ post ὑμῖν. κἂν τὸ παραντίκα που ὑμῖν ὠφέλιμον καθιστῆται, προσκέψασθε (om. τε cum B.) ὅτι — Badham. καὶ τὸ παραντίκα που ὑμῖν (μὴ) ὠφέλιμον καθιστῆται cum Dobraeo Donaldson. Nihil certius Heilmanni correctione et explicatione habet Madvig.

III. 57. 1. ὁρᾶτε ὅπως μὴ οὐκ ἀποδέξωνται] Imo — ἀποδέξονται. Et sic V. D. in Class. Journ. XII. 421. 3. θανάτου κρίνεσθαι] θανάτου δίκη κρίνεσθαι A. E. F. G. Lege θανάτου δίκην κρίνεσθαι.

III. 58. 2. καὶ χεῖρας προῖσχομένους [ὁ δὲ νόμος τοῖς Ἑλλήσι μὴ κτείνειν τούτους] Cobet. 3. οὓς ἀποθανόντας — ἐτιμῶμεν — δημοσία ἐσθήμασί τε (ἴμο κτερίσμασί τε) καὶ τοῖς ἄλλοις νομίμοις. Cf. Eur. Hec. 576. ἐσθήμασι] ἐσιάμασι Blomfield. ἐδέσμασι Madvig. πρὸς δὲ καὶ γῆν — δουλώσετε ἱερά τε θεῶν — ἐρημοῦτε (ἴμο ἐρημώσετε). 4. θυσίας τὰς πατρίους τῶν ἐσσαμένων (ἐσσαμένων F. εἰσαμένων E. qu. ἴσαμένων) καὶ κτισαμένων ἀφαιρήσεσθε. Cf. ad VI. 66. VIII. 82.

III. 59. 1. οἴκτω σώφρονι λαβόντας] Lege οἴκτω σώφρονι ἐνδόντας aut εἰκόντας. ὡς ἀστάθμητον τὸ τῆς ξυμφορᾶς ᾧ τινί (ὁ τινί ex uno codice Donaldson, i. e. quod cuivis vel immerito possit accidere) ποτ' ἂν καὶ ἀναξίω ξυμπέσοι. ξυμπέσοι] ἐμπέσοι Badham. 2. ἰκέται γιγνόμεθα ὑμῶν τῶν (πρὸς τῶν Cobet.) πατρῶων τάφων etc. τῶν πατρῶων τάφων] πρὸς τῶν — Cobet. Badham. Qu. καὶ τῶν —. ἄλλων ante Ἑλλήνων suspectum habet Dobraeus. πεῖσαι τάδε] Haec delet Badham. Qu. πεισθῆναι, χαρίσασθαι, aut εἶξαι. προφερόμενοί (θ') ὄρκους idem. μὴ ἀμνημονεῖν] Etiam haec deleri jubet Badham. τοὺς κεκμηῶτας] τοὺς κεκμηκότας E. Alibi apud nostrum est τεθνεῶς (non τεθνηκώς).

III. 61. νῦν δὲ πρὸς μὲν τὰ (l. τὰ μὲν) ἀντειπεῖν δεῖ.

III. 63. 4. τὰς ὁμοίας χάριτας μὴ ἀντιδιδόναι (ἀνταποδιδόναι Herw., ut in § 6.).

III. 65. 2. μηκέτι μᾶλλον γενέσθαι] Qu. μηκέτι κακοὺς γενέσθαι. Aperte vitiosum esse μᾶλλον iudicat Badham. καὶ τῶν σωμάτων, οὐχὶ τῶν σωμάτων Badham. Qu. καὶ τῶν ξυμμάχων.

III. 66. 1. μήτε νεωτερίσαι (νεωτερίσειν G.) ἔργω λόγοις τε πείσειν (l. πεῖσαι) ὥστε ἐξελθεῖν. 2. τὴν περὶ αὐτῶν ἡμῖν μὴ κτείνειν ψευθεῖσαν ὑπόδεισιν?] τὴν περὶ αὐτῶν ἢ μὴν μὴ κτενεῖν ψευθεῖσαν ὑπόσχεσιν Badham.

III. 67. 1. παλαιὰς ἀρετὰς τοῖς αἰσχρόν τε (τι?) δρωῖσι διπλοσίας ζημίας (αἰτίας ζημίας Madvig). ἐκ προσηκόντων] Cf. Plut. Vit. Public. 14. τὰς τιμὰς ἐκ προσηκόντων ἔσχε. 3. οὐκ ἀνταποδόντες (ἀντιδόντες Herw.) νῦν τὴν ἴσην τιμωρίαν. οὐκ ἂν ἀνταποδόντες — Linwood, quum requiratur futurum.

III. 68. 1. καὶ ὅτε ὕστερον ἢ πρὸ τοῦ περιτειχίζεσθαι προείχοντο (προέτεινον aut ὑπέτεινον?) αὐτοῖς, κοινούς εἶναι κατ' ἐκεῖνα ὡς οὐκ ἐδέξαντο (qu. κοινούς εἶναι κατ' ἐκεῖνας, οὐκ ἐδέξαντο). καὶ [ὅτε] ὕστερον ἢ — Donaldson. καὶ ὅτι ὕστερον — εἶναι κατ' ἐκεῖνας (sc. τὰς σπονδὰς) οὐκ ἐδέξαντο Badham. τῇ ἑαυτῶν δικαίᾳ βουλήσει] τῇ αὐτῶν οἰκείᾳ βουλήσει Badham Qu. τῇ ἑαυτῶν ἰδία —. ἔκσπονδοι] Qu. ἔκσπονδοι ὄντες. 2. ξυνεπολιορκοῦντο] ξυνεπεπολιόρκητο requirit Herw. 3. περὶ Πλαταιῶν οἱ Λακεδαιμόνιοι οὕτως ἀποτειραμμενοὶ (ἀτέραμμοι Herw.) ἐγένοντο Θηβαίων ἕνεκα.

περὶ Πλαταιῶν] Qu. περὶ τῶν Πλαταιῶν. Cf. II. 6. τὰ περὶ τῶν Πλαταιῶν γεγενημένα. Mox pro ἀποτειραμμένοι Herwerden ἀτέραμνοι, conjicit. Sed ita περὶ τοὺς Πλαταιᾶς requireretur. Qu. ἀπειραμμένοι. 2. καταγώγιον] Malim καταγωγεῖον, ut πανδοκεῖον, κουρεῖον, etc. Eadem forma restituenda est Platoni Phaedr. 259 A.

III. 69. 1. τρεισκαίδεκα] τρισκαίδεκα F. marg. et G. Cf. 79. τρεῖς δὲ καὶ δέκα (.i q. τρισκαίδεκα δὲ) ναῦς etc.

III. 70. 1. ἔπρασσον οὗτοι — ὅπως ἀποστήσωσιν (l. ἀποστήσουσιν) Ἀθηναίων τὴν πόλιν. Cf. Arist. Ach. 756. ἄνδρες πρόβουλοι τοῦτ' ἔπρασσον τᾷ πόλι, | ὅπως (ὄπα?) τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα (ἀπολούμεθα?).

III. 74. 2. τὰς οἰκίας — καὶ τὰς ξυνοικίας] Cf. Aesch. XV. 5. οὐκ οἰκία, οὐ συνοικία.

III. 75. 4. τὴν πρὸ τοῦ Ἡραίου νῆσον] Eandem, opinor, quae hodie Vigo dicitur.

III. 78. 2. πρύμναν κρουόμενοι] Fort. πρύμναν ἀνακρουόμενοι. Cf. I. 50. πρύμναν ἐκρούοντο. ἑαυτῶν σχολῆ τε (τε σχολῆ?) ὑποχωρούντων καὶ πρὸς σφᾶς τεταγμένων τῶν ἐναντίων.

III. 79. τρεῖς δὲ καὶ δέκα ναῦς] τρισκαίδεκα δὲ ναῦς A. E. F. G. et (om. δὲ) B. Cf. 69. τρεισκαίδεκα (τρειςκαίδεκα F. marg. et G.) τριήρεις.

III. 81. 2. ἀνηλοῦντο] An ἀναλοῦντο? Cf. VIII. 45. ἀνάλουν.

3. τὴν μὲν αἰτίαν ἐπιφέροντες τοῖς (ὅτι aut ὡς Madvig) τὸν δῆμον καταλύουσιν. Vitium viderat jam Duker.

III. 82. 1. οὕτως ὠμῆ (l. ὠμῆ ἢ) στάσις προухώρησεν. ξυμμαχίας — αἱ ἐπαγωγαί] Connecte ξυμμαχίας cum αἱ ἐπαγωγαί.

3. ἐνομίσθη] ὠνομάσθη Herwerden (Anal. Crit. ad Thuc. etc. 1868.), coll. schol. (qui προσηγόρευσαν interpretatur), Dion. Hal. (qui ἐκάλουν), et Salust. B. C. 52. (qui hunc locum imitans scribit vocatur). Cf. Lys. III. 5. 5. ἐνομίζετε (ὠνομάζετε Herw.).

4. ἀσφάλεια (ἀσφαλεία G. qu. ἀσφαλεία) δὲ τὸ ἐπιβουλεύσασθαι.

5. τὸν μέλλοντα κακόν τι δοῦν (δράσειν?). ἑταιρίας] ἑταιρείας recte A. Cf. ad Soph. Aj. 683. ἄπιστός ἐσθ' ἑταιρίας λιμῆν.

ὁ ἐπικελεύσας τὸν μὴ διανοούμενον] ὁ ἐπικωλύων (cf. VI. 17. 5.) τὸν μηδὲ — Herw. Qu. ὁ ὑπονήσας — οὐ γὰρ μετὰ τῶν κειμένων νόμων ὠφελίας (ὠφελία Popp. Madvig. ὠφελεία, aut ὠφελείας ἔνεκα sive χάριν?) αἱ τοιαῦται ξύνοδοι, ἀλλὰ παρὰ τοὺς καθεστῶτας πλεονεξία (f. πλεονεξίας). 6. οὐ τῷ θείῳ νόμῳ μᾶλλον ἐκρατύνοντο ἢ τῷ κοινῇ τι παρανομησαι] οὐ τῷ θείῳ καὶ νομίμῳ — Dionysius Hal. p. 995., hunc locum ex Thucydide describens, unde οὐ τῷ ὀσίῳ καὶ νομίμῳ — Dobr. Adv. I. 58. prob. Cobet. V. L. p. 357. qui "Saepissime, inquit, junguntur ὀσιος καὶ δίκαιος et ὀσιος καὶ νόμιμος. Plat. Phaed. p. 108 A. ἀπὸ τῶν ὀσίων τε καὶ νομίμων etc. Legg. IX. 861 D. οὐ γὰρ [ἀν] νόμιμον οὐδ' ὀσιον ἂν εἶη. Arist. Th. 676. ὀσια καὶ νόμιμα (cui

opponitur τὰ παράνομα τὰ τ' ἀνόσια v. 684.) etc." τὰ τε ἀπό (ὑπό Cobet.) τῶν ἐναντίων λεγόμενα. 8. πάντων δὲ αὐτῶν [αἷτιον] ἀρχὴ ἢ διὰ πλεονεξίαν Madvig.

III. 85. 1. ἐληΐζοντο τοὺς ἐν τῇ νήσῳ] ἐλήζοντο — Cobet. Cf. ad IV. 41. Scribendum suspicor ἐλήζον Attice ut χρήζειν, κλήζειν. etc. Cf. Eur. Med. 256. ἐκ γῆς βαρβάρου λελησμένη. Tro. 373. γυναικὸς — οὐ βία λελησμένης. Hel. 475. λελήσμεθ' ἐξ ἄντρων λέχος (i. e. uxorem). Epica et Ionica forma est soluta ληΐζεσθαι.

III. 86. 1. Χαροιάδην] Cf. 90. Scribendum forsan Χαρινιάδην, quod nomen legitur Arist. Vesp. 232. Pac. 1155. 2. καταστάντες (i. κατασχόντες) οὖν ἐς Ῥήγιον etc.

III. 89. 2. θάλασσα ἐπελθοῦσα ἀπὸ τῆς —] θάλασσα ἐπανελθοῦσα — al. θάλασσα ἀπελθοῦσα recte Madvig. Cf. ἀποστέλλειν in § 4. ἐπανελθοῦσα frustra requirit Badham, similem ἐπαναχώρησιν in Peperetho factam mox infra memorari admonens. 4. ἀποστέλλειν τε] Qu. ἀποστέλλεσθαι. Cf. § 2. ἐπισπωμένην] ἐπισπώμενον Madvig ex schol., quum ἀποστέλλειν intransitive accipi nequeat. Qu. ἐπανασπωμένην aut ἐπανασπώμενην (αὐτήν).

III. 90. 1. ἐν τῇ Σικελίᾳ [καί] αὐτοὶ οἱ Σικελιῶται ἐπ' ἀλλήλους στρατεύοντες Madvig. Qu. ἐν τῇ Σικελίᾳ [καὶ αὐτοὶ οἱ Σικελιῶται] κτλ. V. Classen.

III. 92. 3. τοῦ πρὸς Ἀθηναίους πολέμου —] Cf. I. 36. τῆς τε γὰρ Ἰταλίας καὶ Σικελίας καλῶς παράπλου κεῖται.

III. 93. 2. αἷτιον δὲ ἦν οἷ τε Θεσσαλοὶ — ἐφθειρον] αἷτιον δέ· οἱ γὰρ Θεσσαλοὶ — Cobet. Cf. IV. 26. αἷτιον δὲ ἦν οἱ Λακεδαιμόνιοι προειπόντες.

III. 95. 1. οἷ προθύμως ἐδόκουν — ξυστρατεύειν (i. ξυστρατεύσειν).

III. 96. 1. Ποιδανίαν] Scribendum Ποτειδανίαν, ut Ποτείδααι (non Ποτίδαια).

III. 98. 4. οὗτοι βέλτιστοι δὴ —] Cf. I. 1. κίνησις γὰρ αὕτη μεγίστη δὴ τοῖς Ἑλλησιν ἐγένετο.

III. 101. 2. πρῶτον μὲν οὖν (οὖν recte om. G.) τοὺς δμόρους etc.

III. 102. 2. δείσας περὶ αὐτῆς (αὐτῇ bene conj. Bekk.).

III. 104. 2. τὴν πεντετηρίδα — τὰ Δήλια (τὰ Δ. delet Herw.).

3. ἀγῶν ἐποιεῖτο — μουσικὸς] μουσικῆς recte Mein. Vind. Arist. p. 225., quum constanter legatur in codd. μουσικῆς ἀγῶν ἦν. Cf. ad Arist. Pl. 1163. ποιεῖν ἀγῶνας μουσικὸς καὶ γυμνικὸς.

4. ὅταν καθέσωσιν ἀγῶνα] ὅταν καθιστῶσι — cod. Mosq. ὅταν στήσωνται — Homeri edd. ὅταν καθίωσιν — Herwerden.

III. 107. 1. ἐς τὸν Ἀμβρακικὸν] Sc. κόλπον. Cf. VI. 30. τὸν Ἰόνιον. 34. 104. VII. 33. Κόλπος tamen additur I. 24. II. 97.

III. 108. 2. τὸ πολὺ τοῦ ἔργου ἐξῆλθον (i. ἐπεξῆλθον, ut est in E. G.). 3. ἢ μὲν μάχη ἐτελεύτα ἕως (ἕως ἐς F. et G. corr. recte, opinor) ὄψέ.

III. 111. 1. ἀποθεν] *Lege semper ἀπωθεν. ὅσοι μὲν ἐτύγχανον οὕτως] ὅσοι ἐνετύγχανον αὐτοῖς Madvig. Recte. ξυνελθόντες] ξυνεξεληθόντες tres codd. prob. Linwood. 2. ἀσπόνδους ὁμοίως] ἀσπόνδους ὅμως (i. e. καίπερ ἀσπόνδους ὄντας) Cobet. Requiritur ἀσπόνδους (ὄντας) ὅμως. Cf. I. 19. ἐπηλύτην ὄντα ὅμως. VII. 75. ἔχουσα τίνα ὅμως τὸ μετὰ πολλῶν κούφισιν.*

III. 112. 2. ἐπιπίπτει τοῖς Ἀμπρακιώταις ἔτι ἐν ταῖς εὐναῖς (οὔσι supplet Herw.) — τὰ γεγενημένα. Recte. 3. Δωρίδα γλώσσαν ἰέντας] Cf. Solon. Fr. 36, 9. γλώσσαν οὐκέτ' Ἀττικὴν | ἰέντας.

III. 113. 2. οὔκουν τὰ ὄπλα ταυτὶ (τοσαυτὶ?) φαίνεται.

III. 114. 1. τὰ δὲ νῦν ἀνακείμενα —] *Verbum praedicato accommodatum est, non subjecto, ut in IV. 102. τὸ χωρίον τοῦτο ὅπερ Ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλοῦντο. et ad IV. 126.*

III. 116. οἱ ἐπὶ τῇ Αἴτνῃ τῷ ὄρει οἰκοῦσιν] οἱ ἐπὶ τῇ Αἴτνῃ [τῷ ὄρει] οἰκοῦσιν Cobet. οἱ ὑπὸ τῷ ὄρει τῇ Αἴτνῃ — recte G. Sic e. g. VIII. 105. διὰ τὴν ἄκραν τὸ Κυνὸς σῆμα. Cf. ad Xen. Hell. IV. 3. 8.

Liber IV.

IV. 1. 1. κατὰ ἔχθος τὸ Ῥηγίνων] κατ' ἔχθος τῶν Ῥηγίνων Herwerden, coll. 24. 2. τῶν Ῥηγίνων κατ' ἔχθραν. Malim κατὰ τὸ ἔχθος —. Cf. Herod. IX. 37. κατὰ τὸ ἔχθος τὸ Λακεδαιμονίων.

2. καὶ ἄλλαι [αἱ] πληρούμεναι Madvig.

IV. 2. 1. ὥσπερ παρεσκευάζοντο] Qu. ἄσπερ —. ἦν βούληται] ἦν βούλεται F. Fort. ἦ βούλεται.

IV. 3. 2. φύσει καρτερόν ὄν καὶ ἐρημόν (καὶ ἐρημόν om. G. fortasse recte). ἐπὶ πολὺ τῆς χώρας] Cf. IV. 12. ἐπὶ πολὺ — τῆς δόξης. 3. τοὺς Μεσσηνίους οἰκείους ὄντας αὐτῷ (οἰκείου ὄντος αὐτοῦ?) — πλείστ' ἂν βλάπτειν ἐξ αὐτοῦ ὁρμωμένους.

IV. 4. 1. τοῖς στρατιώταις — ὁρμὴ ἐπέπεσε (l. ἐνέπεσε, et sic Herw.) περὶ στάσιν ἐκτειχίσαι] περιστᾶσιν ἐκτειχίσαι Goeller. ad Dion. Hal. de C. V. p. 50. 2. ἐγκεκυφότες τε ὡς μάλιστα μέλλοι ἐπιμένειν] *Lege ὡς μάλιστ' ἂν — ἐπιμενεῖν.*

IV. 5. ὁ στρατὸς ἔτι ἐν ταῖς Ἀθήναις ὦν] ὁ στρατὸς ἔτι ἐν τῇ Ἀττικῇ ὦν Badham. — ἐν τῇ Ἀθηναίων ὦν Herw.

IV. 6. 2. χειμῶν — ἐπίεσε (ἐπίεζε?) τὸ στρατεύμα.

IV. 8. 4. παρατείνουσα] Stretching along. Intransitive. V. Elmsl. ad Her. 801. 5. βύζην (sic F. corr. om. A. B. G.) κλήσειν (συγκλήσειν A. B.) ἔμελλον. I. e. arcte. Nescio an nusquam alibi reperiatur vox βύζην. Qu. βῦζα (i. e. βῦσδα, cf. κῦβδα, λάβδα) ξυγκλήσειν —.

IV. 9. 1. μέλλοντας προσβάλλειν (l. προσβαλεῖν). 2. οἱ ἔτυχον παραγενόμενον] Nonne αἱ ἔτυχον παραγενόμεναι. 3. ἐπισπασεσθαι (ἐπιβήσεσθαι Madvig) αὐτοὺς ἠγεῖτο προθυμήσεσθαι. ἐπισ-

πάσεσθαι (ἦ) — Badham, coll. ad IV. 28. ἐπισπάσεσθαι αὐτοὺς ἠγεῖτο [προθυμήσεσθαι] Donaldson. ἐπισπάσεσθαι] Cf. Demosth. p. 62, 5. φοβοῦμαι μὴ πάντες — ἐπισπασθῶαν — πολεμήσαι. πειράσειν ἀποβαίνειν] Nonne πειράσεσθαι —? 4. κρατηθήσεσθαι] κρατήσεσθαι plures codd. Herw. οὐκ ἰσχυρὸν εἰείχισον] Lege οὐκ ἰσχυρὸν (ὄν) — γίνεσθαι] Imo γενήσεσθαι. Cf. IV. 24. τὸ Ῥήγιον ἠλπίζον — ἐφορμοῦντες ῥαδίως χειρώσεσθαι (l. χειρώσεσθαι), καὶ οὕτω σφῶν ἰσχυρὰ τὰ πράγματα γίνεσθαι (l. γενήσεσθαι). 71. ἠλπίζον μάχην ἐκάτεροι ἔσεσθαι — καὶ οὕτω σφίσιν ἀσφαλεστέρως ἔχειν (l. ἔξειν) etc.

IV. 10. 1. οἱ ξυναράμενοι τοῦδε τοῦ κινδύνου] Cf. V. 28. οὐ ξυναράμενοι τοῦ Ἀττικοῦ πολέμου. Sic ξυλλαμβάνεσθαι τινος, Eur. Med. 942. ξυλλήψομαι δὲ τοῦδέ σοι κἀγὼ πόνου. τὸ περιεστός] τὸ περιεστῶς G. Cf. ad Eq. 564. 2. ἦν ἐθέλωμέν τε μείναι —] Leg. ἦν ἐθέλωμεν μείναι τε etc. Aut ἦν ἐθέλωμέν γε μείναι etc. καὶ οὐκ ἐν γῆ (ἐν ἦ) στρατὸς ἔσται ἐκ τοῦ ὁμοίου [μείζων] Badham. 3. ὁ μερόντων (μὲν) ἡμῶν ξύμμαχον γίνεσθαι (γενήσεται?), ὑποχωρήσασιν δὲ (ἐναντίον. ἐκείνοις γὰρ) καίπερ χαλεπὸν ὄν etc. Herw. μὴ ῥαδίως αὐτῶ οὔσης τῆς ἀναχωρήσεως] Qu. μὴ ῥαδίας —. ἦν καὶ ὑφ' ἡμῶν βιάζεται] Qu. (ἦ) ἦν —.

IV. 11. 3. φυλασσομένους τῶν νεῶν μὴ ξυντριψῶσιν (τῶν νεῶν ξύντριψιν Madvig. qu. τὴν τῶν νεῶν ξύντριψιν, aut περὶ τῶν νεῶν μὴ ξυντριψῶσιν).

IV. 12. 1. ἡ ἀσπίς περιερούη ἐς τὴν θάλασσαν] Annon κατερούη? Cf. Pac. 71. ξυντριβὴ τῆς κεφαλῆς καταρουεῖς. ἐλειποψύχησε] ἐλιποψύχησε Cobet. Quod recipiendum. Cf. ad Isocr. Aegin. § 39. 3. ἐπὶ πολὺ γὰρ ἐποίει τῆς δόξης] ἐπὶ πολὺ γὰρ ἐπήει τὰ τῆς δόξης Herw. Cf. IV. 3. ἐπὶ πολὺ τῆς χώρας.

IV. 13. 1. ἐλπίζοντες τὸ — τεῖχος — ἐλεῖν (ἐλεῖν ἂν recte Madvig) μηχαναῖς. Et sic Herw. Cf. Xen. Ages. VII. 6. ἠλπίζον ἐλεῖν (ἐλεῖν ἂν Madvig) τὰ τεῖχη. Cyr. II. 4. 15. 2. νῆες — τεσσαράκοντα] Imo — πενήκοντα. Cf. c. 23 f.

IV. 15. 1. παραχοῆμα ὄρωντες ὃ τι ἂν δοκῆ] παραχοῆμα ὄρωντες — Cobet. σπονδὰς ποιησάμενοι τὰ (μετὰ τὰ?) περὶ Πύλον.

IV. 16. 2. οἴτον ἐσπέμπειν τακτὸν καὶ μεμαγμένον] οἴτον μεμαγμένον τακτὸν ἐσπέμπειν Cobet. 3. μέχρι οὗ (μέχρι οὗ ἂν?) ἐπανέλθωσιν. Cf. VII. 83. μέχρι οὗ δ' ἂν τὰ χρήματα ἀποδοθῆ, etc.

IV. 17. 3. τοῦ πλείονος recte B.

IV. 18. 2. τὸν τε πόλεμον νομίωσι —] ἦν τε πόλεμον — Donaldson. σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν οἵτινες — ἔθεντο] Eadem constructio est Xen. An. II. 5. 21. παντάπασιν ἀπόρων ἐστὶ — οἵτινες ἐθέλουσι etc. τὰγαθὰ ἐς ἀμφίβολον ἀσφαλῶς ἔθεντο] τὰγάθ' ἔτ' ἀμφίβολ' ὄντα — Badham. εὐξυνετώτερον] ξυνετώτερον idem. τὸν τε πόλεμον [νομίωσι] idem. μεταχειρίζειν] μεταχειρίζοιεν idem. [τούτῳ ξυνεῖναι] Idem cum A. τούτῳ ξυνεῖναι] οὕτω τῷ

ξυνεῖναι conj. Linwood, qui in τούτῳ haeret νομίωσι] Qu. νομίζουσι.

IV. 19. 2. ἀλλ' ἦν, παρὸν τὸ αὐτὸ δοῦναι, πρὸς τὸ ἐπεικὲς καὶ ἀρετῇ αὐτὸν (ἀρεσιὸν αὐτῷ?) νικήσας, παρὰ δὲ (παρ' αὐ?) προσ-
εδέχετο etc. Donaldson. τὰ πλέω] Lege τὰ πλείω. ἀρετῇ αὐτὸ
(αὐτὸν?) νικήσας. 3. ὀφείλων — μὴ ἀνταμύνεσθαι (ἀνταμύνασθαι
recte B.) ὡς βιασθεῖς, ἀλλ' ἀνταποδοῦναι ἀρετήν.

IV. 20. 1. ἐν ᾧ ἀνάγκη — ἔχθραν — καὶ ἰδίαν ἔχειν (ἔχειν
ἡμᾶς?). 3. ἀσαφῶς ὁποτέρων ἀρξάντων] Qu. ἀσαφές (i. e. ἀδη-
λον) ὄν — καταλύσεως δὲ γιγνομένης (γενομένης melius G.) etc.

Λακεδαιμονίοις ἔξεστιν (f. ἐξέσται) ὑμῖν φίλους γενέσθαι βεβαίως
(φίλοις γενέσθαι βεβαίοις?), αὐτῶν τε προκαλεσαμένων χαρισαμένοις
τε μᾶλλον ἢ βιασαμένοις.

IV. 21. 1. ἀσμένως] ἀσμένους Cobet. δέξασθαι] Imo δέξεσθαι.

3. ἀνὴρ δημαγωγὸς — πιθανώτατος] Haec pro scholio margi-
nali, petita ex III. 36 f., habet Herw.

IV. 22. 2. πολὺς ἐνέκειτο] Cf. Herod. VII. 158. Γέλων δὲ
πολὺς ἐνέκειτο λέγων τοιάδε. σαφές δ' εἶναι [καὶ] νῦν Cobet.

3. μὴ ἔς (πρὸς Cobet.) τοὺς ξυμμάχους διαβληθῶσιν.

IV. 23. 1. ἀφικομένων δὲ αὐτῶν διελύοντο διελέλυντο Cobet.) αἱ
σπονδαί. Cf. IV. 47. ἐλέλυντό τε αἱ σπονδαί etc. et ad VII. 27.

2. καὶ τὰ περὶ Πύλον —] Eadem constructio est II. 53. V. Elmsl.
ad Her. 40.

IV. 24. 1. οἱ [ἐν τῇ Σικελίᾳ] Συρακόσιοι Herw. 2. ἐσβεβλή-
κεσαν] Imo ἐσεβεβλήκεσαν. χειρώσασθαι — γίνεσθαι] Imo χειρώ-
σεσθαι — γενήσεσθαι. Cf. ad IV. 9. 4. 3. τὸ Ῥήγιον ἠλπιζον —
ἐφορμουῖντες ῥαδίως χειρώσασθαι (χειρώσεσθαι recte E. G.) καὶ ἤδη
σφῶν ἰσχυρὰ τὰ πράγματα γίνεσθαι (i. γενήσεσθαι). τοῖς Ἀθη-
ναίοις τε] τε deest in nonnullis codd. καὶ τοῦ πορθμοῦ κρατεῖν]
Qu. καὶ σφίσι τοῦ —.

IV. 25. 1. ἐς τὰ οἰκεῖα στρατόπεδα [τό τε ἐν τῇ Μεσσήνῃ καὶ
ἐν τῷ Ῥηγίῳ] Herw., qui, "Thucydides certe dedisset καὶ τὸ ἐν
τῷ Ῥηγίῳ." 2. μίαν ναῦν αὐτοῖς ἀπώλεσαν] μίαν ναῦν αὐτοὶ —
Herw. confidenter corrigit Linwood, coll. mox infra ἑτέραν ναῦν
ἀπολλύουσι (amittunt). VII. 51. ἵππους ἑβδομήκοντα ἀπολλύουσι.
II. 65. 5. περιπλεύσαντες] παραπλεύσαντες Cobet. Cf. ad IV. 56.

πρὸς τὴν πόλιν ἐσέβαλον (προσέβαλον recte Cobet.). Cf. ad
VIII. 31. 9. ἰδόντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι [καὶ] ἀποβάντες — ἐβοήθουν
Cobet.

IV. 26. 2. διαμώμενοι] Cf. Eur. Bacch. 708. ἄκροισι δακτύ-
λοισι διαμῶσαι χθόνα. Arrian. Anab. VI. 23. χαλεπῶς διαμωμένους
τὸν κάχληκα. 3. παρὰ λόγον ἐπιγιγνόμενος (ἐπιτεινόμενος Cobet.).

ὁ χρόνος — παρὰ λόγον ἐπιγιγνόμενος] ἐπιτεινόμενος Herwerden.

σῆτον — ἀλληλεμένον] σῆτον ἀλληλεσμένον al. Cf. Herod. VII. 23.
σῆτος δὲ σφίσι πολλὸς ἐφοῖτα ἐκ τῆς Ἀσίης ἀλληλεσμένους (ita codd.

omnes). Amph. III. 303. βίον | ἀληλεμένον. 3. αἴτιον δὲ ἦν οἱ Λακεδαιμόνιοι] Cf. III. 93. αἴτιον δὲ ἦν οἳ τε Θέσσαλοι. VIII. 9. αἴτιον δ' ἐγένετο οἱ πολλοὶ οὐκ εἰδότες. III. 114. οἱ Εἰλωτες ἀπαίροντες [ἀπὸ] τῆς Πελοποννήσου ὁπόθεν τύχοιεν Cobet., genitivum ex ὁπόθεν pendere admonens. Et sic Herw. 4. καθεστήκει] Imo καθεστήκει, ut in F. corr. et G. 5. κατάρσεις] Schol. τοὺς ἐπιτηδείους εἰς καταγωγὴν τόπους. Α καταίρειν (Av. 1288.).

IV. 27. 2. ἐκπλεύσεσθαι] Qu. ἐκπλευσεῖσθαι. ἐπικηρουκεύεσθαι] Lege ἐπικηρουκεύσεσθαι. 3. ἀναγκασθήσεται ἢ — ψευδῆς φανήσεσθαι] Qu. ἢ ἀναγκασθήσεται — ψευδῆς φανήσεται. ὠρμημένους τι τὸ (τι om. A. dele τὸ?) πλέον τῇ γνώμῃ στρατεύειν.

4. ἐς Νικίαν — ἀπεσήμενεν ἐχθρὸς ὧν [καὶ ἐπιτιμῶν] Cobet.

IV. 28. 1. πλέει] Scribendum πλεῖ. Sic ἐσπλεῖ IV. 27. τῶν Ἀθηναίων τι ὑποθορυβησάντων] τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τι θορυβησάντων Cobet., coll. Xenarch. Athen. 693 C. ὡς ὑπὸ τι νυστάζειν γε καὐτὸς ἄρχομαι. 3. οὐκ ἔχων ὅπως τῶν εἰρημένων ἔτι ἐξαπαλλαγῇ (ἔτι ἀπαλλαγῇ Cobet. lege ἔτι ἀπαλλαγῆσεται). Ionibus et tragicis relinquendum ἐξαπαλλάσσειν, ut monuit Cobet. 3. πλεύσεσθαι] Malim πλευσεῖσθαι, ut alibi apud nostrum. οἳ ἦσαν ἔκ τε (ἐξ?) Αἴνου βεβοηθηκότες. 4. ἐνέπεσε μὲν τι γέλωτος τῇ (ἐπὶ τῇ Herw.) κουφολογίᾳ αὐτοῦ. λογιζομένοις — ἢ Κλέωνος ἀπαλλαγῆσεσθαι — ἢ — Λακεδαιμονίους σφίσι χειρώσασθαι (κεχειρώσεσθαι, i. e. κεχειρωμένους ἔσεσθαι, Cobet.). χειρώσασθαι] χειρώσεσθαι E. G. et sic Badham. Recte. Cf. ad IV. 9.

IV. 29. 1. τὴν ἀγωγὴν (ἀναγωγὴν Cobet.) διὰ τάχους ἐποιεῖτο. τὴν διάβασιν αὐτὸν ἐς τὴν νῆσον διανοεῖσθαι (διανοεῖσθαι ποιεῖσθαι Cobet.). πυνθανόμενος] Qu. πυνθόμενος. τὴν ἀπόβασιν] Delendum videtur τὴν. 4. τῶν πλεόνων ἀπείρων] Qu. τῶν πλεόνων ἀπείρων (ἂν εἶναι). οὐκ οὔσης τῆς προόψεως (προσ. codd.) ἢ χρῆν (χρῆ?) ἀλλήλοις ἐπιβοηθεῖν.

IV. 30. 2. ὑπονοῶν πρότερον ἐλάσσοσι τὸν σῆτον αὐτοῦ (αὐτοῦς?) ἐσπέμπειν. 3. ὡς ἦξων καὶ ἔχων στρατιὰν —] καὶ om. cod. Voss. deleri jubet Cobet. Recte. ἐφ' ᾧ φυλακῇ τῇ μετρία τηρήσονται] Qu. — φυλακῇ μετρία (aut φυλακῇ τῷ μετρία) τηρήσονται.

IV. 31. 1. ἐπ' ὀλίγας ναῦς — ἐπιβιβάσαντες] Annon — ἐμβιβάσαντες? λίθων] Qu. ἐκ λίθων. 2. μέσον (τὸ μέσον?) δὲ καὶ ὀμαλώτατόν τε (del.?) καὶ (καὶ τὸ?) περὶ τὸ ὕδωρ etc. Mox pro εἶχεν qu. εἶχον, et pro αὐτὸ qu. αὐτῶν. μέρος δὲ τι οὐ πολὺ αὐτοῦ (αὐτῷ unus codex. αὐτὸ Bauer. Bekk. αὐτῶν recte Linw.) τὸ ἔσχατόν ἐφυλασσε τῆς νήσου. Paulo ante dixerat οἱ πλεῖστοι αὐτῶν.

IV. 32. 2. ὁ ἄλλος στρατὸς ἀπέβαινον] Nonne — ἀπέβαιναν? ἐκ μὲν νεῶν —] His mox respondent verba καὶ ἄλλοι ὅσοι περὶ Πύλον κατεῖχον etc. 4. Sic Donaldson, κατὰ νότον τε ἀεὶ ἔμελ-

λον αὐτοῖς ἢ χωρήσειαν [οἱ πολέμοι] ἔσεσθαι [ψιλοὶ] καὶ οἱ ἀπορώτατοι τοξεύμασι — [οἷς μηδὲ ἐπελθεῖν οἶόν τε ἦν] κτλ. ἢ χωρήσειαν οἱ πολέμοι] Delendum forsā οἱ πολέμοι. ἔσεσθαι ψιλοὶ (l. οἱ ψιλοὶ, cf. 34.) καὶ οἱ ἀπορώτατοι, τοξεύμασι (l. οἱ τοξεύμασι) — ἔχοντες ἀλκὴν. οἱ ψιλοὶ καὶ ἀπορώτατοι Madvig. Qu. — ψιλοὶ ὄντες ἀπορώτατοι. οἷς μηδὲ ἐπελθεῖν οἶόν τε ἦν] Cf. Paus. IX. 1. 3. τῆς Ἀττικῆς, ἢ μηδὲ σκοπὸς ἐτέτακτο.

IV. 33. 2. καθεστήκεσαν] Imo καθειστήκεσαν. 3. ἢ μάλιστ' αὐτοῖς προσθέοντες (ἐπιθέοντες nonnulli codd. Herw. προθέοντες Badham). προσκείντο. Cf. ad 103. 5. καὶ οἱ ὑποστρέφοντες] ἐκεῖνοι δ' ὑπ. idem.

IV. 34. 1. βραδυτέρους ἤδη ὄντας τῶ (ἐς τὸ? aut del.?) ἀμύνασθαι. ἀμύνασθαι] ἀμύνεσθαι tres codd. prob. Linw. 3. ἐναποκέκλαστο] Imo ἐναπεκέκλαστο. τὰ ἐν αὐτοῖς παραγγελλόμενα οὐκ ἔσακούοντες (f. ἐπακ. aut ἐτ' ἀκ.).

IV. 35. 1. πλέονι] Lege πλείονι. 2. χωρίου ἰσχύϊ] Propter fortitudinem loci. Cf. 36. χωρίου ἰσχύϊ πιστεύσαντες. ἐξελάσασθαι ἐκ τοῦ μετεώρου] Nonne ἐξελάσαι —? 3. δίψους] δίψης recte E. ἡμύναντο] ἡμύνοντο al. prob. Herw.

IV. 36. 1. δοκεῖν βιάσασθαι τὴν ἔφοδον] Imo δοκεῖν ἂν βιάσασθαι —, aut δοκεῖν βιάσεσθαι. 2. λαβὼν δ' ἄ (οὗς Herw., sc. τοὺς τοξότας etc.) ἠτήσατο etc. Cf. 30. § 3. ἔχων στρατιὰν ἦν ἠτήσατο.

IV. 37. 1. γνοὺς — ὅτι, εἰ ἐνδώσουσι, διαφθαρησομένους αὐτούς —] Delendum videtur ὅτι, nisi potius corrigendum γνοὺς — ὅτι — διαφθαρήσονται αὐτοὶ —. εἰ — μᾶλλον ἐνδώσουσι] Lege εἰ — μαλακὸν ἐνδώσουσι. Cf. Arist. Pl. 488. μαλακὸν δ' ἐνδώσετε μηδέν.

IV. 38. 1. παρήκαν τὰς ἀσπίδας] παρεῖκαν — cod. Voss. παρεῖσαν recte Cobet. Cf. ad Antiphont. VI. 44. Thuc. I. 76. ἀνεῖμεν (ἀνιμεν libri). I. 139. ἀφεῖτε (ἀφῆτε al. ἀφείητε Cobet.). 2. αὐτῶν δὲ [τῶν Ἀθηναίων] Cobet.

IV. 39. 1. ἀπήεσαν] ἀπῆσαν Cobet., coll. V. 44. Xen. Hell. VII. 5. 10. Cf. ad IV. 42. 2. καὶ ἦν σῖτος —] καὶ μὴν σῖτος — feliciter Herw. ἐγκατελήφθη] ἐγκατελείφθη A. B. Cf. 35. 2. ἐγκατελαμβάνοντο.

IV. 40. 1. ἀλλ' ἔχοντας (ἀντέχοντας Herw.) καὶ μαχομένους ὡς (ἔως id.) ἐδύνατο ἀποθνήσκειν. 2. ἀπιστοῦντές τε μὴ εἶναι —] ἠπίστουν τε μὴ εἶναι confidenter corrigit Madvig. δι' ἀχθηδόνα] 'In order to annoy.' Cf. IV. 102. διὰ τὸ περιέχειν αὐτήν. II. 89. V. 53. VI. 9. [δήλωσιν ποιούμενος — διεφθείρετο] Herw.

IV. 41. 2. ἐλήζοντο τὴν Λακωνικὴν] ἐλήζοντό τε — Cobet. Cf. ad III. 85. Scribendum ἐλήζοντο, et sic ubique apud Atticos scriptores. ὁμόφωνοι ὄντες, ut interpolatum ex 3. § 3. deleri

jubet Herw. 3. ἀμαθεῖς ὄντες — ληστείας] ἀπαθεῖς — Herw., coll. Her. V. 19. κακῶν ἀπαθής. ἐπρεσβεύοντο] Lege ἐπρέσβευόν τε.

4. πολλάκις φοιτώντων αὐτοὺς ἀπράκτους ἀπέπεμπον] Imo πολλάκις φοιτῶντας — Cf. Arist. Pac. 638 sq.

IV. 42. 2. ῥείτου] Cf. ad II. 19. τοὺς ῥείτους. 3. ἀπήσαν] ἀπῆσαν Cobet. Cf. V. 44. et ad IV. 39. Xen. Hell. VII. 5. 10.

IV. 43. 1. πρὸ τῆς Χερσονήσου] πρὸς — Herw.

IV. 44. 3. ἐν τῇ Κεγχρειᾷ] τῇ om. G. Recte. Cf. 42. VIII. 23. 20.

IV. 45. 2. τὸν τῆς Χερσονήσου ἰσθμὸν — ἐν ᾧ (ἧ, sc. peninsula, Herw.) ἡ Μεθώνη ἐστί. 3. Μεθώνη] Μεθάνα Cobet. ex Strabon. VIII. p. 374. “ubi legendum χωρίον ἦν ἐρυμνὸν Μεθάνα.” Idem nomen esse Μεθώνη et Μεθάνα (formam Doricam, ut πρώτος, θεαρός, etc.) monuit Cobetus, quem adi N. L. p. 339. φρούριον ἐγκαταστησάμενοι Herw.

IV. 46. 1. ἐπὶ τοὺς ἐν τῷ ὄρει [τῆς Ἰσιώνης] Herw., coll. IV. 2. et 48. τῆς Ἰσιώνης] τῇ Ἰσιώνη Dobr. Krüger. Madvig.

τῆς Ἰσιώνης deleverit Herw., coll. 2. § 3. “Nomen montis jam memoratum III. 85 f. ἀναβάντες ἐς [τὸ ὄρος] τὴν Ἰσιώνην. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον ταῦτα (καθ’ ὃν ταῦτα recte G.) ἐγίγνετο etc.

3. οἱ δὲ τοῦ δήμου προστάται τῶν Κερκυραίων (τῶν K. delet Herw.) δεδιότες μὴ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς (αὐτοὺς id.) ἐλθόντας οὐκ ἀποκτείνωσιν. τῷ δήμῳ τῶν (l. τῷ) Κερκυραίων.

IV. 47. 1. ὡς δ’ ἐπεισαν] ὡς δ’ ἐπέισθησαν Herw. ἐλέλυντό τε αἱ σπονδαὶ καὶ παρεδέδοντο (παρεδίδοντο Cobet.) οἱ ἄνδρες.

2. ἐπετάχυνον τῆς ὁδοῦ] Cf. ad Ran. 174. ὑπάγεθ’ ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ. τοὺς σχολαίτερον προσιόντας] Lege τοὺς σχολαίτερον προϊόντας. Et sic Cobet.

IV. 48. 3. καὶ ἐκ κλιῶν τινῶν αἱ ἔτυχον αὐτοῖς ἐνοῦσαι (leg. ἔτι οὔσαι) τοῖς σπάρτοις — ἀπαγχόμενοι. σπάρτοις] Qu. σπαρτίοις. Cf. Herod. V. 16. δέουσι τοῦ ποδὸς σπάρτω. Sed Pollux X. 36. utrumque σπαρτία et σάρτα memorat. παραιωρήματα] παραιωρήματα G. Recte, ut videtur. ἀναδοῦντες codd. ἀναλοῦντες (i. e. διαφθείροντες, ut paullo supra) Heilmann. Bekker. Et sic Suid. Zonar. Phavor. παντί (τε) τρόπῳ Madvig. et jam Porro. 5. ἵνα περ τὸ πρώτον ὄρμητο] οἴπερ — Herw. Cf. ad c. 74. in.

IV. 49. ἐκπέμψαντες Κορινθίους (τοὺς Κορινθίους?) etc.

IV. 51. ποιησάμενοι — πίστει] Ut σπονδὰς ποιῆσθαι.

IV. 52. 3. καὶ τῆς ἄλλης παρασκευῆς (εὐπορία ἦν) Madvig. et jam Haack. Goeller. καὶ τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ (ἰσχυε) Donaldson, coll. I. 2. 1. οὔτε μεγέθει πόλεων ἰσχυον οὔτε τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ. Excidisse videtur ἰσχυε post simile παρασκευῇ. χειρώσασθαι] Imo χειρώσεσθαι.

IV. 53. 1. Διοτρέφους] Διειρεφούς E. Qu. Διοτρέφους, ut legitur nomen apud Aristophanem. Cf. IV. 119. Νικόστρατος Διοτρέφους. III. 75. Νικόστρατος δ' Διοτρέφους (Διειρεφούς G. Διειρεφους E.).

2. ἀρχή] interpolatum esse indicavit Cobet.

IV. 54. 3. ἀνέστησαν γὰρ (γὰρ ἂν recte Heilmann) οἱ Ἀθηναῖοι etc.

IV. 55. 2. ὀπλιῶν πλῆθος ὡς (ὅσον Herw.) ἑκασταχόσε ἔδει τοῦ ἐπὶ (ἐν Cobet.) τῇ νήσῳ πάθους. τὰ ἄλλα —] Anglice, 'for the rest' Cf. III. 3. τὰ τε ἄλλα τῶν τειχῶν — περὶ τὰ ἡμιτέλεστα φραζάμενοι ἐφύλασσον. πολέμου ταχέος] Herwerden confert VI. 45 f. καὶ τὰλλα ὡς ἐπὶ ταχεῖ πολέμῳ καὶ ὅσον οὐ παρόντι καθίσταντο. Dion. Cass. LI. 5. 6.

IV. 56. 1. ἐν τῷ τοιούτῳ γεγόμενοι Donaldson, coll. I. 74. 1. VI. 15. 1. 2. Ἀφροδισίαν] Ἀφροδιτίαν Cobet. ex Steph. Byz. in h. v. 3. περιέπλευσαν] παρέπλευσαν Cobet. Cf. ad IV. 25.

IV. 57. 4. Τάνταλον δὲ παρὰ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῇ νήσῳ (ἐκ τῆς νήσου Lindow. Herw.) Λακεδαιμονίους καταδῆσαι. Idem Herwerden τοὺς Ἀθήνησι Λακεδαιμονίους fortasse latere suspicatur. Qu. Τάνταλον δὲ παρὰ τοὺς ἄλλους — καταδῆσαι (f. καταθέσθαι, ut paullo supra).

IV. 59. 1. ἐς κοινόν] Imo ἐς τὸ κοινόν. 2. τί ἂν τις πᾶν τὸ ἐνὸν ἐκλέγων — μακρηγοροίη] τί ἂν τις πᾶν τὸ ἐνὸν εἰπεῖν λέγων — Herw. 3. τὰ γὰρ ἴδια ἕκαστοι εὖ βουλευόμενοι (βουλόμενοι recte B. C. D. Cobet. Herw.) δὴ θέσθαι — ἐπολέμησαν.

IV. 60. 2. τετραχωμένους] τετραμένους Cobet. Cf. ad VII. 28. τάδε πάντα πειράσασθαι recte E. G.) etc.

IV. 61. 5. οἱ τ' ἐπίκλητοι εὐπρεπῶς [ἄδικοι] Badham.

IV. 62. 2. οἱ μὲν οὐχ ὅσον (ὅπως?) οὐκ ἠμύναντο ἀλλ' οὐδ' ἐσώθησαν. 3. οὐκ εὐτυχεῖ δικαίως ὅτι] οὐκ εὐτυχεῖ διότι Badham. προμηθία] προμηθειά G. Quod praeferendum videtur.

IV. 63. 1. διὰ τὸ ἤδη φοβεροὺς παρόντας Ἀθηναίους] Corrigendum aut διὰ τοὺς ἤδη —, aut διὰ τὸ ἤδη — παρεῖναι Ἀθηναίους. Qu. δι' ἤδη —. Cf. V. 7. οὐ βουλόμενος αὐτοὺς διὰ τὸ (del. διὰ τὸ?) ἐν τῷ αὐτῷ etc. τὸ ἔλλιπες τῆς γνώμης ὧν ἕκαστός τι (τις recte A. G.) ᾤήθημεν (ᾤήθη μὲν A. F. lege ᾤήθη ἂν) πράξειν (πραῖξαι recte G.). ὧν ἕκαστός τις] I. e. ἐκείνων ἅ τις etc. Cf. II. 40. δι' εὐνοίας ᾧ δέδωκε σῶζειν. II. 65. γνώμης πρὸς οὓς ἐπήεσαν ἀμάρισμα. VI. 31. στρατιᾶς πρὸς οὓς ἐπήεσαν ὑπερβολῇ. IV. 92. οὐ γὰρ τὸ προμηθὲς οἷς ἂν ἄλλος ἐπίη etc.

εἰρχθῆναι] Scribe εἰρχθῆναι. 2. πειθόμενοι] πιθόμενοι Cobet. Recte. Opponitur ἀπιστήσαντες. ἀρετῇ ἀμννούμεθα] ἀνταμννούμεθα Badham. 3. ἀλλὰ καὶ ἄγαν εἰ τύχοιμεν] ἀλλὰ κἂν εὐτυχῶμεν Cobet. φίλοι μὲν ἂν — γιγνόμεθα (imo γιγνοίμεθα).

IV. 64. 1. κοῦκ (aut καὶ μὴ) ἐπιών τῳ μᾶλλον ἢ ἀμννόμενος conj. Lenting. ad Med. 546. προειδομένους libri. προειδόμενος

Reisk. Debebat προϊδόμενος. Fort. προαισθόμενος. αὐτῶν] Suspectum. Qu. αὐτά. Linwood confert Herod. V. 39. 2. ὑφ' ὑμῶν αὐτῶν — τοῦτο παθεῖν] Qu. ὡσθ' (aut ὡστε) ὑφ' ὑμῶν —.

IV. 65. 4. οὕτω τῇ (τῇ τε A. B. E. F. G. τῇ τότε conj. Bekk. recte) παρούση εὐτυχία χρώμενοι etc. χρώμενοι] ἔρρωμένοι Madvig, coll. II. 8. 1. ἔρρωντο ἐς τὸν πόλεμον. VI. 17. 6.

IV. 66. 1. φθείρειν] φθείρειν ἔαν Herw.

IV. 67. 1. ὄθεν ἐπλίνθενον (ἐπλινθένοντο F. corr. fortasse recte) τὰ τείχη. 2. Ἐνυάλιον] Ἐνναλίειον recte Cobet. ἦσθετο οὐδείς εἰ μὴ [οἱ ἄνδρες] οἷς ἐπιμελὲς ἦν εἰδέναι Cobet. εἰ μὴ οἱ ἄνδρες οἷς ἐπιμελὲς ἦν [εἰδέναι] τὴν νύκτα ταύτην Donaldson.

ἄποθεν] Scribendum ἄπωθεν et hic et alibi semper. οἱ προδιδόντες τῶν Μεγαρέων [οὗτοι] τοιόνδε ἐποίησαν Cobet. ἐπειδὴ ἔως ἔμελλε γίνεσθαι (γενήσεσθαι?). 3. ἀκάτιον ἀμφηρικὸν] I. q. ἀμφῆρες. τὴν ἀνοιξιν τῶν πυλῶν] Haec spuria esse censet Badham, qui τεθεραπευκότες ad ἀκάτιον refert. 4. ὅπως τοῖς — Ἀθηναίοις ἀφανῆς (ἀφανές, sc. τὸ ἀκάτιον, cum Krügero) δὴ εἶη [ἢ φυλακὴ — μηδενός] Herw.

IV. 68. 3. καὶ ἄλλοι μετ' αὐτῶν, πλῆθος δ' ξυνηῖδι] καὶ ἄλλο μετ' αὐτῶν πλῆθος — Abresch. prob. Linwood. Cf. tamen IV. 55. φρουρὰς διέπεμψαν, ὄπλιτῶν πλῆθος, etc. ἀνοίγειν] Forma semper Thucydidi usurpata, nunquam ἀνοιγνύναι. V. Herw. ad O. R. p. 223. 5. καὶ οἱ ξυστραφέντες] Qu. οἱ καὶ ξυστραφέντες. αὐτοῦ (f. αὐτῶ) τὴν μάχην ἔσεσθαι.

IV. 69. 1. εἰ πρὶν ἐπιβοηθῆσαί τινας ἐξέλοιεν (l. ἔλοιεν). ἀρξάμενοι δ' (fort. del.) ἀπὸ τοῦ τείχους etc. 2. τάφρον τε καὶ τεῖχη διελομένη (διήλαννεν Madvig), ἢ στρατιὰ etc. "Hoc additur quod superiora de στρατηγοῖς dicta erant. — Male interpungitur ante τάφρον. Transverso muro contra Megarenses ducto ab illo inde loco ubi is erant usque ad mare ab utraque parte Nisaeae fossam murumque perduxerunt." (Madvig) αἱ οἰκίαι — ἐπάλξεις λαμβάνουσαι (f. λαβοῦσαι) etc. 3. ἀποτετέλεστο] ἀπετετέλεστο A. B. E. G. Lege ἐπετετέλεστο. ὄπλα παραδόντας] Ἴμο τὰ ὄπλα παραδόντας. Cf. e. g. IV. 30. 37. 38. 4. τὰ μακρὰ τεῖχη ἀπορρήξαντες ἀπὸ (τὰ ἀπὸ?) τῆς τῶν Μεγαρέων πόλεως etc. τὴν Νισαίαν] Qu. [τῆς Νισαίας].

IV. 70. 3. λέγων ἐν ἐλπίδι εἶναι ἀναλαβεῖν (ἀναλαβεῖν ἄν?) Νισαίαν. Cf. VII. 46. ὡς ἐν ἐλπίδι ὦν καὶ τὰ τεῖχη τῶν Ἀθηναίων αἰρήσειν βία.

IV. 71. 2. ἔχειν] Ἴμο ἔξειν. Cf. ad IV. 9. et IV. 24.

IV. 72. 2. ἀπροσδοκῆτοις] I. e. non expectantibus. Cf. ad 103. § 5. 3. προσελάσαντας οἱ Ἀθηναῖοι [καὶ] ἀποκτείναντες ἐσκύλευσαν post alios Madvig. "καὶ additum postquam scriptum erat προσελάσαντες." Qu. κρατήσαντες. Mox idem ἀλλ' expelli jubet.

οὐδέτεροι τελευτήσαντες ἀπεκρίθησαν] οὐδέτεροι τέλει εὐτυχήσαντες — Madvig. 4. οὐδέτεροι τελευτήσαντες] οὐδέτεροι πλεονεκτήσαντες Badham. Ipse malim οὐδέτεροι εὐτυχήσαντες —.

IV. 73. 2. καὶ αὐτοῖς (αὐτοῖς?) — τὴν νίκην δικαίως ἂν τίθεσθαι. Sed cf. VII. 48. 2. 3. ἡσηθέντων] ἡσηθέντες unus codex. Quod verum videtur. Cf. ad VII. 58. Sed cf. VII. 48. 2. ἄλλως τε καὶ — θαλασσοκρατούντων (f. θαλασσοκρατοῦντες aut — as). ἀμαχεῖ] ἀμαχητὶ G. Quod nescio an praestet. 4. τοῖς δὲ ξυμπάσης τῆς δυνάμεως — μέρος ἕκαστον κινδυνεύει] οἷς δὲ — ἕκαστον κινδυνεύει Madvig. Qu. — ἕκαστον ἂν κινδυνεύειν. Pro ἕκαστον qu. ἐκάστῳ aut ἐκάστου. προεκεχωρήκει] Lege προουκεχωρήκει, ut alibi apud nostrum. ὡς (ἡσύχαζον) οἱ Ἀθηναῖοι Badham.

5. καὶ τῶν παρόντων] ἐκ τῶν παρόντων idem. ἀκεραίου (sc. οὔσης) τῶν παρόντων conj. Linwood. ὀλίγων παρόντων Popp. Donaldson. οὐδὲν ἀφ' ἑκατέρων ἐπεχειρεῖτο] I. e. ἑκατέρωθεν. Qu. οὐδὲν ὑφ' ἑκατέρων —. Vulgatam tuetur Cobet. V. L. p. 277.

IV. 74. 2. ἵνα περ καὶ τὸ πρῶτον ὄρητο] οἷπερ — Herw. Cf. ad IV. 48 f.

IV. 75. 1. τὴν παρασκευὴν (κατασκευὴν Herw.) τοῦ χωρίου.

IV. 76. 1. Δημοσθένης [Ἀθηναίων στρατηγός] Herw. πράγματα ἀπὸ (ὑπὸ Cobet.) τινῶν ἀνδρῶν ἐπράσσετο. 2. αἱ δὲ Σῖφαι — ἐπιθαλασσίδιοι] Suspecta haec habet Herw. βουλομένων μεταστῆσαι τὸν κόσμον [καὶ] εἰς δημοκρατίαν [ὥσπερ οἱ Ἀθηναῖοι] Herw.

4. νεωτερίζοι τι] νεωτερίζοιτό τε Donaldson ex Aug., coll. IV. 42. VIII. 73. 1.

IV. 77. 2. τὸ ξυμμαχικὸν τὸ ἐκείνη (ἐκεῖ Herw.). “Idem vitium passim tollendum.” Cf. ταύτη, τῆδε, ἦ etc.

IV. 78. 2. ἐκ Λαρίσσης recte A. B. G. καὶ μετὰ ὄπλων γε δὴ καὶ τοῖς πᾶσι γε (πᾶσιν, om. γε?) ὁμοίως Ἑλλήσιν ὑπὸ πτον καθεστήκει (leg. καθειστήκει). 3. τὸ ἐγχώριον] κατὰ τὸ ἐγχώριον conj. Linw., coll. VI. 27. κατὰ τὸ ἐπιχώριον. Qu. τὸ ἀρχαῖον, ut in II. 99. Τημενίδαί τὸ ἀρχαῖον ὄντες. IV. 3. VI. 2.

IV. 80. 1. ἤλιπον ἀποστρέψαι (ἀποτρέψαι G. ἀποτρέψειν al. ἀποστρέψειν recte Cobet. Madvig. ἀποστρέψειν aut ἂν ἀποστρέψαι Herw.). φοβούμενοι αὐτῶν τὴν νεότητα (sic A. pr. E. F. corr. G. σκαιότητα A. corr. ἀβεβαιότητα conj. Herw.) καὶ τὸ πλῆθος. καθεστήκει] Imo καθειστήκει. προεῖπον αὐτῶν ὅσοι —] Qu. προεῖπον οὖν —. 3. προκρίναντες —] Eadem constructio est III. 34. ὁ δὲ προκαλεσάμενος etc. ἐν τοῖς πολεμίοις (πολεμικοῖς recte Herw.) — ἄριστοι.

IV. 81. 1. ἀνταπόδοσιν καὶ ἀποδοχὴν (ἀνταποδοχὴν?) χωρίων.

τό τε (τότε?) γὰρ παραντίκα ἐναντὸν παρασχῶν δίκαιον etc.

2. Qu. μάλιστα ἐπιθυμίαν ἐνεποίει τοῖς Ἀθηναίων ξυμμάχοις (τραπέσθαι) εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους.

IV. 83. 1. Βρασίδας λόγοις (ἐς λόγους?) ἔφη βούλεσθαι πρώτον (πρότερον Herw.) ἐλθῶν etc. 2. κοινῇ — ἡξίου πράσσειν] κοινῶς (sine studio) — Herw.

IV. 84. 2. διὰ τοῦ καρποῦ τὸ δέος ἔτι ἔξω ὄντος] τοῦ καρποῦ τῷ φόβῳ — Herw. Cf. ad 88. 1. οὐδὲ (l. οὐκ) ἀδύνατος — εἰπεῖν (l. λέγειν). Cf. Eurpol. 95. λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν.

IV. 85. 2. ἀνεροίφαμεν] ἀνεροίφαμεν Donaldson. Linwood. Herw. 4. οὐκ εἰκὸς — αὐτοῦς — ἀποστεῖλαι (l. ἀποστελεῖν, et sic Herw.). Pro πλέονες malim πλείονες. νηῖτη — στρατῶ] Cf. II. 24. νηῖτη στρατῶ. Arist. Eq. 567. ἐν τε ναυφάρκτῳ στρατῶ. Verba τῷ ἐν Νισαίᾳ interpolata esse jure censent Arnold. Linw. ἦν νῦν ἐγὼ ἔχω (ἔχω ἐγὼ al. ἔχω recte G. et sic Herw.). τῷ ἐν Νισαίᾳ στρατῶ] Madvig. τῷ ἐκεῖ στρατῶ E. prob. Herw.

IV. 86. 2. πίστεις τε διδοῦς] πίστεις γε διδοῦς Reisk. Donaldson. 3. οὐδ' ἀσαφῆ τὴν ἐλευθερίαν νομίζω ἐπιφέρειν, εἰ — δουλώσαιμι] οὐδ' ἂν σαφῆ — post Bauerum Dobr. Donaldson. Madvig. "Facillima et certissima emendatio." Fort. οὐδὲ ἀσαφῆ — ἂν φέρειν, aut οὐδ' ἂν ἀσαφῆ — φέρειν. Locus obscurior. τὸ ἔλασσον τοῖς πᾶσι (τοῖς πολλοῖς aut τοῖς πλείοσι?) δουλώσαιμι.

IV. 87. 1. Ita Badham: εὖνοι δ' ὄντες ἀξιώσετε μὴ κακουμένοις ἡμῖν φαίνεσθαι, καὶ τὴν ἐλευθερίαν μὴ ἀκίνδυνον οὔσαν διωθεῖσθαι.

2. τῷ ὑμετέρῳ εὖνῳ] Ob benevolentiam erga vos (Madvig).

3. οὐ γὰρ δὴ εἰκότως γ' ἂν τάδε πράσσοιμεν] οὐ γὰρ δὴ εἰκῆ οὕτως γ' — Madvig.

IV. 88. 1. καὶ περὶ (del. Herw.) τοῦ καρποῦ φόβῳ ἔγνωσαν etc. Cf. ad 84. 2. διὰ τοῦ καρποῦ τὸ δέος ἔτι ἔξω ὄντος etc.

IV. 89. 1. τῷ Ἴπποκράτει — τὰ ἐν τοῖς Βοιωτοῖς ἐνεδίδοτο (ἐπ.?). ἐς τὰς Σίφας ἀπαντῆσαι (ὑπ.?). 2. ὁ μὲν Δημοσθένης πρότερον (πρότερος Herw.) πλεύσας. Cf. 90. 1. ὁ δ' Ἴπποκράτης ὕστερος ἀφικνεῖται. 3. οὐ (οὐδὲν Herw.) γὰρ πῶ Ἴπποκράτης παρελύπει ἐν τῇ γῆ ὣν (ἤδη ὣν Herw.).

IV. 90. 1. Δήλιον εἰτείχιζε τοιῶδε τρόπῳ [τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος] Herw., coll. c. 76. Δημοσθένην] Δημοσθένη G. Quod praeferendum. 3. καταπεπτώκει] Imo κατεπεπτώκει. 4. καθίστατο φυλακᾶς (φύλακᾶς A. B. E.). Cf. ad Arist. Av. 841. 1161.

IV. 91. 2. τῆς ἡγεμονίας οὔσης αὐτῷ (τότε) conj. Herwerden.

IV. 92. 2. ἐν ᾧ τε ἂν χωρίῳ καταληφθῶσι] ἐν ᾧ τ' ἂν — Herw. πατριόν τε ὑμῖν στρατὸν ἀλλόφυλον — ἀμύνεσθαι (ἀμύνασθαι G.), Ἀθηναίους δὲ — πολλῶ μάλιστα δεῖ (δὴ recte Herw., virgula tantum posita post ἀμύνεσθαι). 3. οἱ καὶ μὴ (μὴ ὅτι Herw.) τοὺς ἐγγύς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄπωθεν πειρῶνται δουλοῦσθαι.

Εὐβοέας] Εὐβοᾶς scribendum, ut monuit Cobetus V. L. p. 326.

ὡς αὐτοῖς διάκειται] ὡς αὐτοῖς διάκεινται (sc. οἱ Ἀθηναῖοι, i. e.

'in what relation they stand towards them, in what light they are viewed by them.') Linwood, coll. I. 75. ἄρ' ἀξιοί ἐσμεν ἀρχῆς γε ἧς ἔχομεν τοῖς Ἑλλήσι μὴ οὕτως ἄγαν ἐπιφθόνως διακειῖσθαι; VIII. 68. ὑπόπτως τῷ πλήθει διὰ δόξαν δεινότητος διακείμενος. VIII. 63. διὰ τὸ ἀλλήλοις ὑπόπτως ἔχειν. 7. πρὸς τοὺς μὴ ἀμννομένους (ἀμννομένους Cobet.) ἐπιόντος. et 93. ἀντικατέστησαν τοὺς ἀμννομένους (ἀμννομένους idem).

IV. 93. 2. τῷ δ' Ἰπποκράτει ὄντι περὶ τὸ Δῆλιον ὡς αὐτῷ (αὐτῷ delet Herw.) ἠγγέλθη ὅτι etc.

IV. 94. 2. παρεκελεύετό [τε καὶ ἔλεγε] τοιάδε Herw. Cf. ad II. 86.

IV. 95. 1. τὸ ἴσον δὲ πρὸς τε (γε?) τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας etc.

IV. 96. 2. ξυνεστήκει] Ἰμο ξυνειστήκει. Cf. § 4. καθειστήκει.

IV. 97. 3. τοὺς ὁμωχέτας δαίμονας] Leg. τοὺς ὁμοφυκέτας (aut ὁμφυκ.) —. I. e. ὁμοικέτας. Suid. ὁμωχαίτας (v. l. ὁμοχ.). Θουκυδίδης τοὺς συννάους θεοὺς καὶ ὁμοροφίους. Βοιωτικὴ δὲ ἡ λέξις. Similiter Phot. ὁμωχέτας. et Hesych. ὁμωχέται. Plut. Qu. Gr. p. 292. τίς δ' παρὰ Βοιωτοῖς πλατυχαίτας (πλαφυκέτας Ahrens Dial. Aeol. p. 192.); τοὺς οἰκία γειννιῶντας ἢ χωρίοις ὁμοροῦντας αἰολίζοντες οὕτω καλοῦσιν ὡς τὸ πλεῖστον (πλησίον Ahrens) ἔχοντας. Cf. voces Θεταλοικέται (ap. Athen. p. 264.), πληγενῆς, πλησίοικος, πλησιόχωρος. Nostro loco ὁμωχέτας (ex ὁμοφοικέτας corruptum) per ὁμοικέτας explicat Ahrens l. l. Similiter ῥυάχετον (i. e. ῥυφάχετον) in ῥυχάχετον, ῥυγγάχετον, ῥυάγγχετον abiit Arist. Lys. 170. et γερωφία in γερωχία ibid. προαγορεύειν αὐτοὺς (αὐτοῖς?) — ἀποφέρεσθαι etc.

IV. 98. 2. οἷς ἂν πρὸς τοῖς εἰωθόσι καὶ δύνωνται] οἷς ἂν προτοῦ εἰώθωσι καὶ δύνωνται Badham. Qu. οἷς ἂν πρὸς τοῖς εἰωθόσιν ἢ δυνατόν (aut ἀεὶ δύνωνται). ὅσοι ἐξανασιτήσαντές τινα (τινας?) βία etc. 4. πᾶν — κατειργόμενον] Qu. παντὶ — κατειργομένῳ. Et sic Porpo. Cf. VI. 6. κατειργον αὐτοὺς τῷ πολέμῳ. Nisi πᾶν εἰκὸς construendum, ut πᾶν τοῦναντίον, πᾶσα ἀνάγκη.

5. τοὺς νεκροὺς σπένδουσιν ἀναιρεῖσθαι] τοὺς νεκροὺς σπεύδουσιν — post Porponem Madvig. τὰ μὴ πρέποντα κομίζεσθαι] τὰ πρέποντα νομίζεσθαι Goeller. ad Dion. Hal. de C. V. p. 149. σπένδουσιν ἀναιρεῖσθαι] Qu. σπενδομένοις —. Sic mox ἐσπένδοντο.

6. πᾶν δ' εἰκὸς εἶναι] πάνυ δ' — Herw.

IV. 99. Ἀθηναίων κατὰ τὸ ὑπήκοον εἶναι] Ἀθηναίων οὐκέτι ὑπήκοον εἶναι Badham. Deinde idem: ἢ κἂν αὐτοὺς βία σφῶν κρατῆσαι αὐτῶν, οὐδ' ἂν ἐσπένδοντο δῆθεν ὑπὲρ τῆς ἐκείνων.

IV. 101. 4. Cf. IV. 101. Σεύθης δὲ ὁ Σπαραδόκου (sic) ἀδελφιδούς. Σπαραδόκου] Lege Σπαρδόκου aut Σπαρδάκου. Ex ditto-graphia orta est vulgata. Cf. ad II. 101.

IV. 102. 2. ὅπερ πρότερον Ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλοῦντο] Non ἐκαλεῖτο. Cf. III. 114. τὰ νῦν ἀνακείμενα — σκῦλα Δημοσθένει ἐξη-

ρέθησαν τριακόσiai πανοπλίας. Plat. Resp. 422 E. ἐκάστη αὐτῶν πόλεις εἰσὶ πάμπολλαι.

IV. 103. 2. ὑπένειφεν] ὑπένιφεν Cobet. Et sic codex E. Cf. III. 24. ὑπονειφομένη (ὑπονιφομένη Cobet.). 3. πρὸς ἔω cod. Cassel. in marg. prob. Goeller. ad Dion. Hal. de C. V. p. 199.

4. ἀπροσδόκητος προσπεσῶν (ἐπιπεσῶν cod. Par. corr. sec. m. prob. Herw.). Idem ἀπροσδοκήτοις ἐπιπεσῶν conjicit apte coll. 72. 2. οἱ ἱππῆς ἀπροσδοκήτοις ἐπιπεσόντες τοῖς, ψιλοῖς.

IV. 104. 2. ὃς ἐκ τῶν Ἀθηναίων παρῆν] ὃς ἐκ τῶν Ἀθηναίων — conj. Bekker. Qu. ὃς ἐξ Ἀθηναίων —. Dicebant enim ἐν Ἀθήναις, ἐξ Ἀθηναίων, etc. 3. ἐβούλετο φθάσαι μάλιστα μὲν οὖν (del.?) τὴν Ἀμφίπολιν.

IV. 105. 1. χρυσίων μετάλλων] Corrigendum videtur aut χρυσέων μετάλλων aut simpliciter χρυσίων. Cf. Xen. Hell. IV. 8. 37. Polyb. III. 57. 3. XXXV. 10. 10. et ad Arist. Av. 593.

IV. 108. 2. τότε δὲ ῥάδια ἤδη [ἐνομιζέτο] γεγενῆσθαι Cobet. Cf. ad VIII. 2. 3. ἐλπίδι ἀπερισκέπτῳ διδόναι] Schol. ἐαντοὺς δηλονότι. Cf. Soph. Phil. 972. νῦν δ' ἄλλοισι δοὺς, οἷς εἰκὸς, etc. Eur. Phoen. 21. ὁ δ' ἠδονῆ δοὺς etc. ἐπὶ Νίσαιαν] ἐπὶ Νισαία conj. Duker. Βοηθήσαντι ante οὐκ ἠθέλησαν forsan excidisse suspicatur Linwood. Idem subaudiendum jam conjecerat Poppo, coll. c. 85.

IV. 109. 2. ἐς τὸ πρὸς Εὐβοίαν (Εὐβοίαν D. unde Σιθονίαν eruit Herw., ut intelligatur sinus Singiticus) πέλαγος τετραμμένον.

IV. 110. 1. ἀφικόμενος ἔτι καὶ περὶ ὄρθρον] ἀφικόμενος νυκτὸς ἔτι κατὰ τὸ περίορθρον Herw., coll. ad II. 3. 4. Διοσκουρείον] Ἄν Διοσκουρεῖον? 2. Sic Cobetus, εἰδότες ὅτι ἤξι, [καὶ] προελθόντες — ὀλίγοι (ὀλίγον, coll. 111. ὁ Βρασίδης ἠσούχαζεν ὀλίγον προελθόντων) ἐτήρουν τὴν πρόσοδον.

IV. 111. 2. αἱ κατὰ τὴν ἀγορὰν πύλαι — ἀνεώγοντο (ἀνεώγατο?).

IV. 112. 2. τῷ τείχει πεπτωκότι καὶ οἰκοδομουμένῳ (κάνοικ. Herw. qu. καὶ ἀνοικ.).

IV. 114. 4. οὐδ' ἂν σφῶν πειρασαμένους αὐτοὺς [τῶν Λακεδαιμονίων] — Cobet., coll. schol. σφῶν: τῶν Λακεδαιμονίων.

IV. 115. 1. τοιαῦτα [εἰπὼν καὶ] παραθαρσύνας Herw. Cf. ad II. 86. 2. ἀπὸ τῶν ἐναντίων] ὑπὸ τῶν ἐναντίων Cobet. ἀφ' ἧς πῦρ ἐνήσειν (l. ἐνιέναι) διανοοῦντο. Cf. 125. 2. διανοεῖτο ἀναχωρεῖν.

IV. 116. 2. ὅτε ἔμελλε βάλλειν (προσβάλλειν G. προσβαλεῖν recte E.).

IV. 117. 1. νομίσαντες — καὶ (l. κἄν) ξυμβῆναι τὰ πλείω.

2. ἀπερ ἐδέδισαν] ἀπερ ἔδεισαν al. ἀπερ ἐδέδισαν Cobet. N. L. p. 466. Cf. ad IV. 55. V. 14. 3. τοὺς γὰρ δὴ ἄνδρας περὶ πλείονος ἐποιοῦντο κομίσασθαι ὡς ἔτι (ἔως ὅτε ὁ schol. Arist. Pac. 479. ὡς ὁ τε Linwood) Βρασίδης εὐτύχει, καὶ ἔμελλον ἐπὶ μείζον χωρήσαντος αὐτοῦ καὶ ἀντίπαλα καταστήσαντος τῶν μὲν στέρεσθαι (στερῆσεσθαι?), τοῖς δ' ἐκ τοῦ ἴσου ἀμυνόμενοι (μαχόμενοι aut

ἀμιλλώμενοι, aut τοὺς δ' — ἀμυνόμενοι?), κινδυνεύειν (κινδυνεύσειν recte G.) καὶ κρατήσῃν (κρατεῖσθαι aut κρατηθῆναι?). Tentabam etiam — κομίσασθαι ἕως ἔτι Βρασίδης εὐτύχει, ἐπεὶ ἔμελλον etc. Cf. IV. 79. ὡς τὰ τῶν Ἀθηναίων εὐτύχει. ἀντίπαλα καταστήσαντος] Qu. ἀντιπάλου κατασταθέντος. Nisi hic potius sensus est, 'having established an equality (in the Athenians, by renewed efforts). καὶ κρατήσῃν] Haec interpolata esse recte judicat Linwood. Qu. κρατεῖσθαι. καὶ ἔμελλον ἐπὶ μείζον χωρήσαντος αὐτοῦ καὶ ἀντίπαλα καταστήσαντος (ἀντιπάλου καταστάντος?) τῶν μὲν στέρεσθαι (στερήσεσθαι?), τοῖς δ' (τοὺς δ' Madvig, i. e. τοὺς Ἀθηναίους ἐκ τοῦ ἴσου ἀμυνόμενοι κινδυνεύειν (κινδυνεύσειν?) καὶ κρατήσῃν (εἰ καὶ κρατήσειαν Madvig). "τῶν μὲν ad captivos ex Pylo quin pertineat dubitari non oportuit." (Madvig). τῶν μὲν (μὴ) στέρεσθαι Badham.

IV. 118. 4. τῶν παρὰ τοῦ Νίσου] τῶν ἀπὸ τοῦ Νισαίου Herw. ex codd. 7. ἰόντων] Eadem forma legitur Plat. Legg. XII. 956 C. Sed ἴτων est Aesch. Eum. 32. ἴτων πάλω λαχόντες. Iph. T. 1480. ἴωσαν (ἴτων νυν?) εἰς σὴν — γαῖαν. 9. ἐκκλησίαν ποιήσαντας τοὺς στρατηγοὺς — βουλευσασθαι Ἀθηναίους] Mendum in hac conjunctione agnoscit Madvig. καθ' ὃ τι ἂν εἰρή ἢ πρεσβεία] Etiam haec vitio laborare censet Madvig.

IV. 119. 1. Ἐρυξίδαῖδα codd. Ἐρυξίλαῖδα probabiliter Valck. Cobet. Confer nomen Σθενελαΐδας VIII. 5. Εὐφραμίδας] Cf. Vesp. 599. ἀνὴρ Εὐφρημίου (Εὐφρημίδου?) οὐδὲν ἐλάττων. Εὐπαΐδας] Epidaurii nomen. Confer Πολυπαΐδης Cynri Theognidei appellationem patronymicam.

IV. 120. 1. αἷς ἐπήρχοντο] Aut nostrum aliquid hic ali aut haec delenda censet Cobetus. Cf. ad IV. 121. Qu. αἷς ἐπεμίγνυντο, aut ἐν αἷς —. Cf. IV. 39. περὶ εἴκοσιν ἡμέρας, ἐν αἷς οἱ πρέσβεις περὶ τῶν σπονδῶν ἀπῆσαν. 2. τρέψασθαι] τρέψεσθαι recte Cobet.

IV. 121. 1. προσήρχοντο ὡς περ ἀθλητῆ] προσήεσαν — Cobet. ex Polluce III. 152. ubi Xenophonti haec tribuntur. Cf. ad IV. 120. περὶ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας αἷς ἐπήρχοντο —. Dem. p. 346, 16. προσῆμεν τῆ βουλῆ. V. Elmsl. ad Her. 210. Cobet. V. L. p. 32.

IV. 122. 1. οἱ δὲ τῶ (ξὺν τῶ Madvig) Βρασίδα ἀνήγγελλον (ἀπ.?) τὴν ξυνθήκην. Qu. οἱ δὲ τοῦ Βρασίδα (aut οἱ δὲ μετὰ τοῦ Βρασίδα) —.

IV. 123. 2. τῶν πρασσόντων σφίσι (σφίσι delent Krüger. Madvig) ὀλίγων τε (ὀργίλων τε aut οὐκ ὀλίγων τε Madvig) κτλ.

IV. 124. 4. τῆς τε Μένδης περιορώμενος (lege προορώμενος aut προνοούμενος), μὴ — τι πάθη. Cf. I. 17. τὸ ἐφ' ἑαυτῶν μόνον προορώμενοι. VIII. 48. σφίσι δὲ περιοπτέον (i. προοπτέον) εἶναι — ὅπως μὴ etc. περιορώμενος] Schol. κηδόμενος. προορώμενος Herw.

IV. 125. 1. ὥσπερ φιλεῖ Herw. ἀσαφῶς] Qu. ἀσαφῆ aut ἀπροφασίστως. ἐκπλήγνυσθαι] Qu. ἐκπλήσσεσθαι aut ἐκπλαγῆναι. ὅπερ φιλεῖ μεγάλα στρατόπεδα ἀσαφῶς (sic F. corr. σαφῶς A. B. E. G.) ἐκπλήγνυσθαι. Sic vulgo legitur. ἀσαφῶς jam suaserat Kistemaker a. 1791. Pro monstroso ἐκπλήγνυσθαι reponendum, ni fallor, ἐκπλήσσεσθαι (ἐκπλαγῆναι, aut ἐκπεπλήχθαι), et pro ἀσαφῶς (quid enim, quaeso, significat ἀσαφῶς ἐκπλήσσεσθαι?) aut ἀσαφῆ aut ἀσαφέσι. Cf. VI. 33. τὴν τόλμαν αὐτῶν καὶ δύναμιν μὴ ἐκπλαγῆ. VI. 11. ἡμᾶς δ' ἂν μάλιστα ἐκπεπληγμένοι εἶεν. Soph. El. 1045. Phil. 226. Herod. I. 116. etc. Vulgata orta forsitan est ex dittographia ἐκπλήσσεσθαι ἐκπλαγῆναι. Pro ὅπερ φιλεῖ corrigendum censeat aliquis ὥσπερ φιλεῖ, et huc spectare ὡς in ἀσαφῶς, sed cf. ad Arist. Ran. 1368. εἶπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με, | ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλῆσαι (l. τυροπωλεῖν τὴν) τέχνην. Scriptura ἐκπλήγνυσθαι orta videtur ex dittographia ἐκπλήσσεσθαι ἐκπλαγῆναι. Cf. VII. 80. Paus. X. p. 853. ἐν τῇ νυκτὶ φόβος σφίσι ἐμπίπτει Πανικός. τὰ γὰρ αἰτίας οὐδεμιᾶς δείματα ἐκ τούτου (Πανός) φασὶ γίνεσθαι. 2. ἄποθεν] Imo ἄπωθεν. ξυναγαγὼν καὶ αὐτὸς ἐς τετράγωνον τάξιν (ἐς πλαίσιον Herw.) τοὺς ὀπλίτας. Constante in hac re ἐς πλαίσιον dixisse veteres monet Herwerden, qui jure vulgatam pro interpretamento habet. Cf. VI. 67. ἐν πλαισίῳ (schol. ἐν τετραγώνῳ σχήματι).

IV. 126. 2. ἐν αἷς οὐ (del.?) πολλοὶ ὀλίγων ἄρχουσιν. οὐδὲ νῦν ἀπειρία δέδωκε (δέδεικε E. lege δεδίατε). 4. πλήθει ὄψεως] Nonne πλήθους ὄψει? 6. κόσμῳ — ὑπαγαγόντες (ὑπάγοντες?). ἀπειλαῖς τὸ ἀνδρεῖον μελλήσει ἐπικομποῦσιν] ἀπειλὰς τῇ (τοῦ ἀνδρείου?) μελλήσει ἐπικομποῦσιν Badham. Qu. ἀπειλαῖς [τὸ ἀνδρεῖον] —. Pro ἄποθεν hic ut alibi corrigendum ἄπωθεν. τὸ εὐψυχον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὀξεῖς (ὀξεῖ?) ἐνδείκνυνται.

IV. 127. 1. νομίσαντες φεύγειν τε αὐτὸν καὶ καταλαβόντες διαφθεῖρειν (διαφθερεῖν aut ἂν διαφθεῖρειν recte Cobet.).

IV. 128. 1. ἐπιόντας] ἐπόντας cum Porpone Donaldson, coll. IV. 131. 2. 4. τῶν δὲ ἀναγκαίων ξυμφόρων διαναστὰς] τῷ δὲ ἀναγκαίῳ ξυμφόρῳ διαναστὰς (διαστὰς?) Madvig. Haec plane mendosa sunt. Qu. τῷ δὲ ἀναγκαίῳ ξυμφόρῳ πιεσθεῖς (aut ἀναπεισθεῖς). Schol. ἐνεκεν τοῦ ἀναγκαίῳ ξυμφέροντος. Qui singularem legisse videtur. Idem διαναστὰς per ἀποστὰς explicat. τῇ μὲν γνώμῃ] 'In his heart.'

IV. 129. 3. ἐχώρουν ἐς (ἐπὶ recte Herw.) τοὺς Μενδαίους. 5. ἐς ὀλίγον ἀφίκετο — νικηθῆναι] ἐς om. duo codd. παρ' ὀλίγον — recte Herw., coll. VII. 71. αἰεὶ γὰρ παρ' ὀλίγον ἢ διέφευγον ἢ ἀπώλλυντο. VIII. 76. III. 49. 79.

IV. 130. 1. περιπλεύσαντες ἐς τὸ (τὰ?) πρὸς Σκιώνης. 3. καί τινος αὐτῷ τῶν ἀπὸ (del. Herw.) τοῦ δήμου ἀντειπόντος — καὶ θορυβηθέντος (θορυβήσαντος id.) etc. 4. ἐσπεσόντες ἐς τὴν [Μέν-

δην] πόλιν Cobet., coll. schol. ad IV. 101. 102. 103. 104. 105. 107. 108. 110. 113. 119. Aut *Μένδην* aut πόλιν exprunxerit Herw.

5. καὶ φυλακὴν ἐπεκαθίσταντο] καὶ — ἐπεκαθίσταντο E. corr. Lege καὶ φυλακὴν ἐπικατεστήσαντο. Solennis locutio erat φυλακὴν (φυλακὰς) καθίστασθαι. Cf. ad Arist. Av. 841. 1161.

IV. 133. 1. ὃ τι ἦν αὐτῶν ἄνθος ἀπωλώλει] ὃ τι περ ἦν — Cobet. V. L. p. 312. ex Dione Cassio, qui nostrum imitatur.

ἀπολώλει] ἀπωλώλει recte A. B. F. G. 2. ἐκ [τοῦ νόμου] τοῦ προκειμένου (pro re nata) Madvig. Cf. ad III. 12. 2. κατεστήσαντο Φαινίδα ὄνομα (τοῦνομα?). ὅτε ἐπεφεύγει] ὅτι ἔφυγε Herw. "nisi utrumque vocabulum exprungendum."

IV. 135. 1. τοῦ γὰρ κώδωνος περιενεχθέντος (pro παρενεχθέντος) οὕτως ἐς (ἐν τοσούτῳ Cobet. prob. Herw.) —. Idem verba πρὶν ἐπανελθεῖν τὸν παραδιδόντα αὐτὸν exprungit.

Liber V.

V. 1. 1. αἱ μὲν ἐνιαύσιοι σπονδαὶ διελέλυντο μέχρι Πυθίων] Similis structura est I. 71. μέχρι τοῦδε ὠρίσθω ὑμῶν ἢ βραδυτῆς. III. 108. ἡ μάχη ἐτελεύτα ἕως ὄψε. I. 51. ἡ ναυμαχία ἐτελεύτα ἐς νύκτα. III. 79. 104. IV. 48. S. Luc. Evang. XXII. 51. ἔατε ἕως τούτου. Δηλίους ἀνέστησαν ἐκ Δήλου (ἐκ Δήλου del. Herw.) Ἄδραμύτιον] Ἄτραμύττειον B. F. Ἄδραμύντειον E. Scribe Ἄδραμύττειον.

V. 2. 1. κατέπλευσεν ἐν τὸν Κολοφωνίων λιμένα, τῶν Τορωναίων ἀπέχοντα —] κατέπλευσεν ἐς τὸν Κωφὸν λιμένα τῶν Τορωναίων, ἀπέχοντα — Cobet. (τὸν Κωφὸν λιμένα corrigendum esse viderat jam Pluygersius), coll. Xen. Hell. II. 4. 23. παρῆλθεν εἰς τὸν Κωφὸν λιμένα. Strab. VII. fr. 32. ἀντικρὺ Κανάστρου ἄκρου τῆς Παλλήνης ἡ Δέρρις ἐστὶν ἄκρα πλησίον Κωφοῦ λιμένος, καὶ ὁ Τορωναῖος κόλπος ὑπὸ τούτων ἀφορίζεται. Phot. p. 200. Κωφότερος τοῦ Τορωναίων λιμένος: περὶ Τορώνην τῆς Θράκης καλεῖται τις Κωφὸς λιμὴν. Zenob. IV. 68. Diogenian. V: 43. et al. Suid. "Habebat, inquit, Torona duos portus, alterum ipsi urbi adjectum, alterum τὸν Κωφὸν λιμένα, οὐ πολὺ τῆς πόλεως ἀπέχοντα. Dirimebat utrumque promontorium in mare longe procurrans, quamobrem ὁ Κωφὸς λιμὴν, στενὰς ἔχων τὰς εἰσβάσεις Diogen. l. l.), et interiorem recessum habens erat ἄκλυστος, ὥστε μὴ ἔξακούεσθαι τοῖς ἐν αὐτῷ τὸν τῆς θαλάττης ἦχον (Zenob. l. l.): unde ei nomen inditum. Cleon igitur τῇ μὲν στρατιᾷ τῇ πεζῇ ἐχώρει ἐς τὴν πόλιν, ναῦς δὲ περιέπεμψε δέκα ἐς τὸν λιμένα περιπλεῖν, quae naves ἐκ τοῦ Κωφοῦ λιμένος τὴν ἄκραν κάμψασαι εἰς τὸν (τῶν) Τορωναίων λιμένα εἰσέπλευσαν." 2. ναῦς δὲ περιέπεμψε δέκα ἐς τὸν λιμένα περιπλεῖν (hoc injuria delet Herw.). Cf. c. 3. τὸν λιμένα] ἐς τὸν

λιμένα Bekk. Cf. V. 3. 1. αἱ νῆες ἅμα περιέπλεον αἱ ἐς τὸν λιμένα περιπεμφθεῖσαι.

V. 3. 1. καὶ αἱ (l. αἱ ἐς cum Cobeto) νῆες ἅμα περιέπλεον ἐς τὸν λιμένα περιπεμφθεῖσαι. Temere περιπεμφθεῖσαι deleverit Herw.

V. 4. 4. τὸν δῆμον τῶν (imo τὸν) Λεοντίνων. Solennis error. Cf. e. g. § 3. τῆς πόλεως — τῆς Λεοντίνων. 5. ὁ δὲ Φαίαξ οὐκέτι ἐπὶ (πρὸς supr. in cod. Voss. prob. Cobet.) τοὺς ἄλλους ἔρχεται (sc. ut legatus). αἰσθόμενος οὐκ ἂν πείθειν (l. πείσαι) αὐτούς.

V. 5. 2. τοῖς κομιζομένοις] προσκομιζομένοις (om. τοῖς) F. corr. ἀποκομιζομένοις conjicit Bekk. (Recte.) ἐπ' οἶκον κομιζομένοις conj. Linwood, coll. II. 33. ἐκομίσθησαν ἐπ' οἶκον. I. 52. τοῦ οἴκαδε πλοῦ μᾶλλον διεσκόπουν ὅπῃ κομισθήσονται. VII. 26. ἀπεκομίζετο — ταῖς τριάκοντα ναυσὶν ἐπ' οἶκον.

V. 6. 1. Ἀνδρῶν ἀποικία, ut ex IV. 88 sq. invectum, et τὴν Θασίων ἀποικίαν, ex IV. 107. expungit Herw. 2. ἄξοντα] ἄξοντας Linwood, coll. VII. 12. ἐς τὰς ἐν Σικελίᾳ πόλεις Γύλιππος οἴχεται — στρατιὰν πεζὴν — ἄξων. 3. αὐτόθεν δρμώμενος] Delendum videtur αὐτόθεν. 4. τὸ δ' ὀπλιτικὸν ξύμπαν ἠθροίσθη (ἠθροιστο Herw.): recte enim sequi ἐτετάχατο.

V. 7. 1. Qu. καὶ οὐ βουλόμενος αὐτούς [διὰ τὸ] ἐν τῷ αὐτῷ καθημένους βαρύνεσθαι ἀναλαβὼν ἤγεν. Deleantur verba διὰ τὸ, aut pro καθημένους reponatur καθῆσθαι. Minus placeret — διὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ καθῆμενον (καθῆμενος F.) βαρύνεσθαι. Cf. IV. 63. διὰ τὸ ἤδη φοβεροὺς παρόντας Ἀθηναίους (qu. διὰ τοὺς aut παρεῖναι Ἀθ.). VIII. 105. [διὰ τὸ] κρατήσαντες ἀδεῶς ἄλλοι ἄλλην ναῦν διώκοντες. Cf. Arist. Ran. 1103. ἀλλὰ μὴ 'ν ταῦτῳ καθῆσθον.

2. κατὰ θέαν δὲ μᾶλλον ἔφη ἀναβαίνειν τοῦ χωρίου, καὶ τὴν μείζω παρασκευὴν περιέμενεν (περιμένειν?) etc. 3. ὥστε καὶ μηχανὰς ὅτι οὐ κατήλθεν (οὐκ ἦλθεν malit Linwood. qu. οὐκ ἀνήλθεν, ut conj. Bekk.) ἔχων.

V. 8. 2. καὶ [μὴ] ἀπὸ τοῦ ὄντος καταφρονήσεως Donaldson. καταφρονήσεως] καταφρονησάντων Linwood. τῶν γὰρ Ἀθηναίων ὅπερ ἐστράτευσεν καθαρὸν ἐξῆλθε] τῶν γὰρ Ἀθηναίων ὅ τι περ [ἐστράτευσεν] καθαρὸν ἐξῆλθε Cobet.

V. 9. 3. τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίστην δόξαν ἔχει ἃ (οἷς aut οὐ ubi?) τὸν πολέμιον μάλιστ' ἂν (μάλιστά?) τις ἀπατήσας τοὺς φίλους μέγιστ' ἂν ὠφελήσειεν. Aut — μάλιστ' ἂν — μέγιστα ὠφελήσειεν. 5. ἐλπίς γὰρ μάλιστα (l. μάλιστ' ἂν) αὐτούς οὕτω φοβηθῆναι.

9. καὶ ὑμεῖς — ἀκολουθήσατε ἀνδρείως (γενδρείως cod. Lugd. corruptum ex γενναίως, γρ. ἀνδρείως, quod est in cod. Par. sec. Herw.). Cf. ad Arist. Ran. 1019.

V. 10. 4. ὥς δ' αὐτῷ ἐδόκει σχολῆ (σχολῆ Cobet.) γίνεσθαι. Cf. III. 46. εἰ τὸ αὐτὸ δύναται σχολῆ καὶ ταχὺ ξυμβῆναι. 5. οἷς γὰρ ἂν τοῦτο γίγνηται — τοὺς ἐπιόντας] Suspecta haec habet Herw.

προκεχωρήκει] Imo προουκεχωρήκει, ut supra in init. 10. οὕτω

δὲ (δὴ?) τὸ στράτευμα etc. τραπόμενοι] Qu. τραπόμενον. Nisi praestat ἐκέλευεν — παράγγελλε (sic E. G.).

V. 11. 1. περιέρξαντες] Imo περιείρξαντες.

V. 12. καθίσταντο ὅ τι αὐτοῖς ἐδόκει μὴ καλῶς ἔχειν] μεθίσταντο — Herw.

V. 13. νομίσαντες οὐδένα καιρὸν εἶναι ἔτι (ἔτι εἶναι melius E. F. G.) etc. δραῖν τι ὧν ἀκεῖνος (ἐκεῖνος Linwood) ἐπενόει.

V. 14. 1. ἐδεδίεσαν codd. omnes. ἐδέδισαν (non ἐδεδίεσαν) reponi jubet Cobetus N. L. p. 466. Cf. ad IV. 55. 117. III. 52.

2. γεγένητο] Imo ἐγεγένητο. 3. τὰς τριακονταετίαι σπονδὰς] Qu. τὰς τριακοντούταις —. Cf. I. 23. 115. II. 2. V. 27. Arist. Eq. 1388. τὰς τριακοντούταις | σπονδὰς. et v. κατατριακοντουτίζειν ibid. 1391. καὶ ἄλλας οὐκ ἠθέλον σπένδεσθαι οἱ Ἀργεῖοι εἰ μὴ τίς αὐτοῖς τὴν Κυνοσουρίαν γῆν ἀποδώσει (ἀποδώσοι?).

V. 15. 1. ὁμοίως σφίσι ξυγγενεῖς] ὁμοῖοι καὶ σφίσι ξυγγενεῖς Linwood. 2. μᾶλλον ἂν ἐνδεχομένους] μᾶλλον ἐν ἐνδεξαμένους in F. μᾶλλον ἂν δεξαμένους cum nonnullis codicibus Donaldson, coll. VI. 20. 1. Et sic Dobraeus Adv. I. 107. et Cobet. Frequens hic error librorum. Cf. ad V. 94. VIII. 25. 71. II. 80.

V. 16. 1. ἐτεθνήκει Κλέων τε καὶ Βρασίδης] Fort. ἐτεθνήκεσαν.

2. οἱ ἐν (οἱ ἐν deest in plerisque codd.) ἑκατέρῃ τῇ πόλει σπεύδοντες tuetur Linwood. 3. προεθνυμοῦντο] Scribe προθυμοῦντο.

5. ἀργυρέα εὐλάκα εὐλάζειν (εὐλάζειν A. B.)] Qu. ἀργυρέα αὐλοκι (ᾠλακι) αὐλακιζειν (ᾠλ.). V. Hes. Op. 437. 441. Herod. II. 14. Sed scriptura valde incerta est, neque alibi occurrunt formae εὐλάκα (aut εὐλαξ), εὐλάζειν (εὐλακίζειν?). 6. Λύκαιον] Qu. Λύκειον.

V. 17. 2. προεπανεσείσθη ἀπὸ (ὑπὸ recte Cobet.) τῶν Λακεδαιμονίων.

V. 18. 1. τὸ δὲ ἱερὸν — ἐν Δελφοῖς [τοῦ Ἀπόλλωνος] — Cobet.

θύειν καὶ ἰέναι (θύειν ἐξεῖναι Herw.) καὶ μαντεύεσθαι καὶ θεωρεῖν — τὸν βουλόμενον. 2. μήτε τέχνη μήτε μηχανῇ μηδεμιᾷ] Cf. Lys. XIII. 95. μήτε τέχνη μήτε μηχανῇ μηδεμιᾷ θάνατον ἐκείνων καταψηφίσθητε. 3. δικαίῳ χρήσθων καὶ ὄρκοις] δίκαις — Herw. ex quibusdam codd. 4. τὰς δὲ πόλεις φέρουσας (l. τὰς φερ., ut in G.) τὸν φόρον etc. 5. ἦν δὲ Ἀθηναῖοι πείθωσι τὰς πόλεις, βουλομένας ταύτας (αὐτάς?) ἐξέστω ξυμμάχους ποιεῖσθαι αὐτοὺς (del.?) Ἀθηναίους. 10. Πυθοῖ καὶ ἐν Ἰσθμῷ καὶ ἐν Ἀθήναις] Πυθοῖ καὶ Ἰσθμοῖ καὶ Ἀθήνησιν Cobet., coll. Lys. II. 45. τὸ ἐν Ἰσθμῷ (τὸ Ἰσθμοῖ Cobet.) τεῖχος. Plat. Alc. I. 129 A. ὁ τοῦτο ἀναθεῖς εἰς τὸν ἐν Πυθοῖ (τὸν Πυθοῖ Cobet.) νεών. Arist. Eq. 1271. Πυθῶνι ἐν (ἐν delet Bergk.) δία. καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν πόλει (l. ἐν πόλει καὶ) — ἐν Ἀθήναις] ἐν om. A. B. E. F. Male. Cf. e. g. 23. ὁποτεροιοῦν καὶ ὅτου (l. ὅτουοῦν?) πέρι.

V. 20. 2. τῇ ἀπαριθμήσει τῶν ὀνομάτων tentat Linwood. 'Rather believing the enumeration of the names of those who either were

archons in any place or who from holding any other office served as a mark for past events.' (Linw.) Ita Badham, καὶ μὴ τῶ τῶν ἑκασταχοῦ ἀρχόντων ἢ ἀπὸ τιμῆς τινος ὀνομασιῶν τὴν ἀπαρίθμησιν ἐς τὰ προγεγενημένα σημαίνοντι πιστεύσας μᾶλλον. τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ὀνομάτων (ἐνιαυτῶν?). Construe εὐρήσει ἑκατέρου (θέρους καὶ χειμῶνος) ἔχοντος ἐξ ἡμισείας τὴν δύναμιν τοῦ ἐνιαυτοῦ.

3. ἑκατέρου τοῦ ἐνιαυτοῦ] Delendum forsā τοῦ. Redde, 'each having the value of a year by half (i. e. of half a year).'

V. 21. 2. κατειλημμένας] κατειλημμένους Poppo. κατειλημμένα malit Linwood, coll. II. 10. ἔτοιμα γίνονται. I. 8. πλωϊμώτερα ἐγένετο. IV. 20. ἔτι δ' ὄντων ἀκρίτων. μάλιστα μὲν καὶ (del.?) τὸ χωρίον παραδοῦναι, etc.

V. 22. 1. οὐκ ἔφασαν δέξασθαι (δέξεσθαι recte Cobet.) αὐτοὶ ἔτυχον ὄντες] καὶ αὐτοὶ — conj. Poppo, coll. VI. 50. προσέθειτο καὶ αὐτὸς (καὶ om. B. E. F. G.) etc. Recte. 2. νομίζοντες ἥκιστα ἂν σφίσι τοὺς τε Ἀργείους] ἐπιτίθεσθαι supplet Madvig. Addendum videtur ἐνοχλεῖν, πράγματα παρέχειν, πολεμεῖν, aut aliquid simile. Scholiasta νομίσαντες ad Argivos recte refert. Structura involuta et non accurate formata. [νομίσαντες αὐτοὺς] et [οὐ] δεινούς Herw. πρὸς γὰρ ἂν τοὺς Ἀθηναίους, εἰ ἐξῆν (εἰ ἐξείη?), χωρεῖν.

V. 23. 2. τρόπῳ ὁποῖῳ (οἶῳ G.) ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ. I. e. ὅπως ἂν δύνωνται ἰσχυρότατα. Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις] Qu. Ἀθ. καὶ Λακ. 5. ὅ τι ἂν δοκῆ εὐορκὸν ἀμφοτέροις εἶναι] ὅ τι ἂν δοκῆ ἀμφοτέροις εὐορκὸν εἶναι Herw., coll. c. 18 f. et c. 29. et Cobet., coll. Xen. Hell. VI. 3. 18. τὸν μὲν βουλόμενον βοηθεῖν ταῖς ἀδικουμέναις πόλεσι, τῶ δὲ μὴ βουλομένῳ μὴ εἶναι εὐορκὸν συμμαχεῖν τοῖς ἀδικουμένοις.

V. 25. 3. ἐπὶ ἐξ ἔτη — ἀπέσχοντο μὴ (l. τὸ μὴ) ἐπὶ τὴν ἑκατέρων χώραν στρατεῦσαι. Cf. III. 1. τὸν πλεῖστον ὄμιλον — εἶργον τὸ μὴ — κακουργεῖν. Plat. Resp. I. 354 D. οὐκ ἀπεσχόμεν τὸ μὴ οὐκ ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν. Scilicet exciderat τὸ post simile — το.

V. 26. 1. τὴν τε ἀρχὴν κατέπαυσα τῶν (l. τὴν) Ἀθηναίων. Cf. 23. ἣν δέ τινες ἴωσιν ἐς τὴν γῆν — τῶν (l. τὴν) Λακεδαιμονίων. et ad 44. etc. 2. διήρηται] Cf. Herod. VII. 47. 1. VII. 103. 2.

3. δεκαετεί] δεκαέτει B. Recte, opinor.

V. 27. 1. αἵπερ παρεκλήθησαν ἐς αὐτά (αὐτάς?). 2. δίκας ἴσας — δίδωσι] Cf. Aesch. Suppl. 701. ξένοισί τ' εὐξυμβόλους — δίκας ἄτερ πημάτων δίδοιεν.

V. 28. 3. οὐ ξυναράμενοι τοῦ Ἀττικοῦ πολέμου] Cf. IV. 10. οἱ ξυναράμεναι τοῦδε τοῦ κινδύνου.

V. 29. 1. οἱ ξύμμαχοι [αὐτῶν] — τοῖς γὰρ Μαντινεῦσι μέρος τι τῆς Ἀρκαδίας κατέστραπτο [ὑπήκοον] Herw. 2. ὡς καὶ σφίσι ποιητέον (ἴμο ποιητέον ὄν) τοῦτο.

V. 30. 1. μέλλοντας σπείσασθαι (σπείσεσθαι recte G. corr. Cobet.).

V. 31. 5. ἡσύχαζον περιορώμενοι ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων] ἡσύχαζον πολυωρούμενοι (?) — Herw. ἡσύχαζον — [ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων] Madvig. ἡσύχαζον περιορώμενοι τὰ ἀπὸ — Haase. prob. Linw., coll. VI. 93. μέλλοντες ἔτι καὶ περιορώμενοι. 103. οἱ πρότερον περιεωρῶντο.

V. 32. 1. Δηλίους δὲ κατήγαγον πάλιν ἐς Δῆλον (ἐς Δῆλον del. Herw.). 4. τὰς τε δεχημέρους ἐπισπονδὰς] Qu. — ἔτι σπονδὰς. πεντηκονταετίδων] Ἄν πεντηκοντουτίδων? Cf. ad 14. τριηκονταέτις (-ούτις?).

V. 33. 2. τὴν ξυμμαχίαν ἐφρούρου] Ἴμο τὴν ξυμμαχικὴν —.

V. 35. 1. Verba οἱ τε Ἀθηναῖοι καὶ (οἱ) Λακεδαιμόνιοι ut emblemata exrunt Herw. 2. ἀποδεδώκεσαν] Ἴμο ἀπεδεδώκεσαν.

ὑπετόπενον] Nonne ὑπώπτενον, ut paullo supra § 1? 3. μένοντες ἕως σφίσι κἀκεῖνοι ποιήσειαν (1. ποιήσοιεν) τὰ εἰρημένα.

5. ἐξαγαγεῖν] Qu. ἐσαγαγεῖν, sc. ἐς τὰς σπονδὰς. Cf. paullo supra τοὺς ἀπὸ Θράκης] Fort. τοὺς ἐπὶ Θράκης, ut in § 3.

V. 36. 1. ταῦτά τε γινώσκειν] Qu. ταῦτά τε —. 2. ἤκιστα ἀναγκασθῆναι] ἤκιστ' ἂν ἂν. recte Elmsl. ἐλέσθαι γὰρ —] Lege ἐλέσθαι γὰρ ἂν —. 3. ἀεὶ καλῶς ἠπίσταντο — σφίσι φίλιον γενέσθαι transponit Herw. ἠγούμενοι (ἠγουμένους?) τὸν ἔξω etc.

τὸ μέντοι Πάνακτον ἐδέοντο Βοιωτοὺς ὅπως παραδῶσι (παραδώσωσι F. παραδώσουσι recte E. G.) Λακεδαιμονίοις. Cf. ad Arist. Nub. 739.

V. 37. 3. ἐς τὰ ὁμοῖα σπεύδειν] τὰ ὁμοῖα σπεύδειν Krüger. Herw. Cf. ad V. 38. 1. τὰ εἰρημένα προκαλούμενοι] Anglice, proffering the said terms. Ne ἐς τὰ — requiras, cf. Arist. Ach. 652. Eq. 796. τὰς πρεσβείας — αἱ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται.

4. πρεσβεις παρῆσαν] Fort. πρέσβεις παρῆσαν. Cf. ad Arist. Eq. 751.

V. 38. 1. τὸ γὰρ αὐτὸ ἐποίουν (ἔσπευδον Herw.), coll. 37. § 4. [ἐς] τὰ ὁμοῖα σπεύδειν. 4. οὐκ ἄλλα ψηφιεῖσθαι ἢ ἂ σφίσι (σφεῖς recte conj. Bekk.) προδιαγνόντες παραινοῦσιν.

V. 40. 3. ἠγούμενοι ἐκ τῶν παρόντων κράτιστα (1. κράτιστ' ἂν) — ἡσυχίαν ἔχειν.

V. 41. 2. ἐτοῖμοι εἶναι] Ἄν ἐτοίμους εἶναι?

V. 42. 2. εὖρον] ἠῦρον recte B. E. F.

V. 43. 3. πανταχόθεν τε (δὲ recte G.) νομίζων ἐλασσοῦσθαι etc.

V. 44. 2. ἐπὶ κακῷ τῶν (ἴμο τῶ) Ἀθηναίων. Cf. ad 26. et 47. ἐς τὴν γῆν τὴν (τῶν B.) Ἀθηναίων.

V. 45. 1. καὶ λέγοντες ἐν τῇ βουλῇ περὶ τε τούτων — τὸν Ἀλκιβιάδην ἐφόβουν μὴ καὶ ἦν (μὴ ἦν καὶ?) ἐς τὸν δῆμον ταῦτα λέγωσιν, ἐπαγάγονται τὸ πλῆθος etc. 4. ἐτοῖμοι ἦσαν εὐθύς

παραγαγόντος Cobet., sc. τοῦ Ἀλκιβιάδου) τοὺς Ἀργεῖους — ξυμμάχους ποιῆσθαι.

V. 46. 1. τῇ δ' ὑστεραία ἐκκλησίᾳ] τῇ δ' ὑστέρα — Cobet.

ὁ Νικίας καίπερ [τῶν Λακεδαιμονίων αὐτῶν ἠπατημένων] καὶ αὐτὸς ἠπατημένος [περὶ τοῦ — ἤκειν] ὅμως — Herw., qui priora scholium marginale ad verba καὶ αὐτὸς, posteriora ad verba περὶ — ἤκειν esse arbitratur. πεποιῆσθαι] Qu. ἐπεποιήντο. Vulgatam tuetur Linwood, coll. IV. 37. γνούς ὅτι, εἰ καὶ ὅποσονοῦν μᾶλλον (l. μαλακὸν) ἐνδῶσουσι, διαφθαρησομένους (l. διαφθαρήσονται). Xen. Hell. II. 2. 2. VI. 5. 42.

V. 47. 1. σπονδὰς ἐποιήσαντο ἑκατὸν (ἐς ἑκατὸν?) Ἀθηναῖοι ἔτη etc. 8. ἡ πόλις ἢ μεταπεμψαμένη διδότην σῖτον (ἴμο μισθὸν), τῷ μὲν ὀπλίτῃ — τρεῖς ὀβολοὺς Αἰγυναίους, etc. 13. ἐν τοῦ Ἀπόλλωνος τῷ ἱερῷ] Glossema sapit τῷ ἱερῷ.

V. 49. 1. εἰρχθήσαν] Ἰμο εἰρχθήσαν. ἦν (δίκην) ἐν (del.?) τῷ Ὀλυμπιακῷ νόμῳ Ἡλεῖοι κατεδικάσαντο (κατεδίκαν?) αὐτῶν φάσκοντες σφᾶς (φάσκοντές σφας?) etc. καὶ ὄπλα οὐδαμόσε ἔτι (ἐπ'?) αὐτοῖς ἐπενεγκεῖν. Cf. § 1. φάσκοντες σφᾶς] φάσκοντες ἐς σφᾶς R. Shilleto, ne σφᾶς eos significet. Cf. ad VIII. 10.

V. 50. 1. ἀπομόσαι — ἢ μὴν ἀποδώσειν] Ἰμο ἐπομόσαι — Et sic Herw. Cf. Arist. Nub. 1227. καὶ νῆ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμυς τοὺς θεούς. 2. εἰργοντο τοῦ ἱεροῦ θυσίας (καὶ θυσιῶν?) καὶ ἀγῶνων. 3. Ἀρκεσιλάου] Ἀρκεσίλα Cobet. Cf. ad VIII. 39.

V. 51. 1. Μηλιάς] Μηλιᾶς Cobet. 2. ἐτελεύτα exulare jubet Herw. et hic et in c. 56. § 5.

V. 52. 2. καὶ οἷς ἦν ἐν (ἴμο ἐπὶ) βλάβῃ τειχισθέν.

V. 53. 1. Πυθαέως] Πυθαῶς Cobet.

V. 54. 2. ὡς δ' αὐτοῖς τὰ διαβατήρια θυομένοις (θύουσιν αὐτὸ θυόμενα?) οὐ προουχώρει. καὶ ἄγοντες τὴν ἡμέραν ταύτην πάντα τὸν χρόνον ἐσέβαλον] Qu. καὶ ἄρχοντες τῆς ἡμέρας ταύτης — ἐσέβαλλον (sic B.). 3. τινες οἱ (del. Herw.) μὲν — οἱ δὲ etc.

V. 55. 2. ἐφ' ἑκατέρων — duo codd. et sic Goeller. Madvig.

3. τὰ διαβατήρια αὐτοῖς ἐγένετο] Schol. καλὰ δηλονότι. Qu. — ἐγίγνετο. Cf. V. 116. ὡς αὐτοῖς τὰ διαβατήρια [ἱερὰ ἐν τοῖς ὄραιοις] οὐκ ἐγίγνετο. Xen. Anab. VI. 4. 13. οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερὰ (καλὰ add. plures codd.). VI. 5. 2. γίνεταί τὰ ἱερὰ (καλὰ add. plures codd.).

V. 56. 5. Prius ἐτελεύτα deleverit Herw. Cf. ad 51. § 2.

V. 58. 2. ἀναστήσας τὸν στρατὸν καὶ (dele καὶ) λαθῶν ἐπορεύετο etc. 4. ὄρθριον] ὄρθριοι (matutini) Donaldson. 4. ὄρθριον ἐτέραν ἐπορεύοντο] Ἰμο ὄρθριον (mane), ut in A. B. E. F. G. Cf. Arist. Eccl. 377. 526. et ad 741. Aut ὄρθριοι.

V. 59. 3. τὸ δὲ πρὸς Νεμέας] Malim τὸ δὲ πρὸς Νεμέαν. Cf. III. 6. τὸ πρὸς νότον τῆς πόλεως. IV. 23. τὰ πρὸς τὸ πέλαγος

5. Ἀργείους (post ἐπικαλοῦσιν) et mox (c. 60. 1.) τῶν Ἀργείων deleri jubet Herw.

V. 60. 3. στρατιόπεδον γὰρ δὴ τοῦτο (δὴ om. G. τοῦτο δὴ?) κάλλιστον Ἑλληνικὸν etc. οὐ τῇ Ἀργείων μόνον ξυμμαχίᾳ ἀλλὰ καὶ (καὶ malit Bekk.) ἄλλη ἔτι (ἔτ' ἄν?) προσγενομένη. 5. τὰς ἀπὸ στρατιᾶς (στρατείας F. corr. l. qu. ἐπὶ στρατιᾶς, coll. Vesp. 354.) δίκας.

τόν τε Θράσυλλον (καὶ τὸν Ἀλκίφρονα) — ἤρξαντο λεύειν· (καὶ ὁ μὲν ἀποθνήσκει), ὁ δὲ καταφυγὼν περιγίγνεται. Vix enim intelligi potest cur Thrasyllum lapidibus obruant, dum ne verbum quidem de Alciphronē eidem crimini obnoxio fiat.

V. 61. 1. πρὶν ἢ — κατηνάγκασαν] Fort. πρὶν δὴ —. 3. πείσαντες ἐκ (διὰ Herw.) τῶν λόγων τοὺς ξυμμάχους. καὶ αὐτοὶ ἤλθον Herw., male expuncto ὕστερον. καὶ ὄμηροι — ἦσαν αὐτόθι ὑπὸ Λακεδαιμονίων κείμενοι (κατατεθειμένοι?).

V. 62. 2. αὐτῶν Τεγεατῶν] Nonne αὐτῶν τῶν Τεγεατῶν?

V. 63. 1. [αὐτοὶ ἐνόμιζον] Badham. 3. ἔργῳ γὰρ ἀγαθῷ δύσεσθαι (ἀπολύσεσθαι Herw. recte, opinor) στρατευσάμενος· ἢ τότε (delet Herw.) ποιεῖν αὐτοὺς ὅ τι βούλονται.

V. 64. 1. Ὀρέσθειον τῆς Μαιναλίας] Qu. Ὀρέστειον —.

3. διελθεῖν τὴν πολεμίαν· ξυνέκληε (ξυνεχῆς conj. Herw., sub πολεμία, coll. Dion. Cass. LV. 20. πολλὴ γῆ διὰ μέσου ἐστί. Qu. — διὰ μέσου (οὔσα).

V. 65. 2. δηλῶν τῆς — ἀναχωρήσεως τὴν παροῦσαν ἄκαιρον (ἄκαιρον τὴν παροῦσαν?) προθυμίαν. 3. ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ δόξαν] εἶτε καὶ αὐτῷ ἄλλο τι δόξαν Badham. 4. βοηθοῦντας] βοηθήσοντας Herw. [τοὺς Ἀργείους καὶ τοὺς ξυμμάχους] Badham. Καταβίβασαι enim regere τοὺς ἀπὸ τοῦ λόφου βοηθοῦντας. Ita etiam Herwerden. 6. ληφθέντας πρὸς Ἀργεῖ] ληφθέντας ἐν προσάντει Badham. Haec enim ἐν τῇ Μαντινικῇ acta esse.

V. 66. 1. μάλιστα δὴ (καὶ ἤκιστα δὴ?) Λακεδαιμόνιοι — ἐξεπλάγησαν. μάλιστα δὴ Λακεδαιμονίους, ἐς ὃ ἐμέμνηντο, ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἐξεπλάγησαν Madvig. Non enim terrorem sed admirabilem disciplinam bellicae artis Lacedaemoniorum significari.

ἦν περιτύχωσιν] Sc. τοῖς Λακεδαιμονίοις. Ellipsis admodum dura. In uno codice ἦνπερ τύχωσι, quod probat Linwood. 3. ταχεῖαι ἐπέρχονται] ταχεῖαι περιέρχονται Cobet.

V. 67. 2. καὶ παρ' αὐτοὺς Ἀρκάδων Ἡραιῆς] Imo καὶ παρ' αὐτοῖς —, ut paullo supra. 3. παρὰ δ' αὐτοὺς οἱ ξύμμαχοι] Imo et hic παρὰ δ' αὐτοῖς, ut in A.

V. 68. 1. ἀριθμὸν δὲ γράψαι — οὐκ ἂν ἐδυνάμην (δυναμην cod. I. δυναίμην in marg., quod jure probat Herw.).

V. 69. 3. καὶ μετὰ τῶν πολεμικῶν νόμων] καὶ ξύμπαντες μετὰ — tentat Linwood.

V. 70. Praestat lectio νόμῳ ἐγκαθεστῶτων.

V. 71. 1. προστέλλειν] προσείλειν [προσειλεῖν?] aut προσίλλειν malit Badham. Qu. προσκλίνειν aut προσκεπάζειν. 3. ἐξισῶσαι τοῖς Μαντινεῦσιν] Cf. VI. 87. ἐξισώσαντες τοῖς ἄλλοις. τοῦτο παρήγγελλεν (παρήγγελεν G. qu. παρήγγειλεν) ἀπὸ τοῦ δεξιῦ κέρως.

V. 72. 1. ἐξ ὀλίγου παραγγείλαντι] δι' ὀλίγου — recte Herw., coll. 65. § 5. 66. § 1. 69. § 2. προσμῖξαι, μὴ δυνηθῆναι ἔτι (sic) Badham. τοῖς πρεσβυτέροις καὶ πέντε λόχοις (πεντελόχοις G. et F. corr. recte, opinor) ὠνομασμένοις. ἔστιν οὖς καὶ καταπατηθέντας] Cf. Xen. Anab. VI. 2. 6. ἔστι δ' οἱ καὶ Ξενοφῶντα. Isocr. p. 283. ἔστι δ' οὖς καὶ ἐπαινεῖν αὐτούς. Eur. Fr. 506. ἔστιν οἷς βίος | ὁ μικρὸς εὐκρὰς ἐγένεθ'. 2. [ἐλασσωθέντες] τότε τῇ ἀνδρεία Madvig, qui ad utrumque dativum pertinere περιγενόμενοι arbitratur. Qu. οὐκ ἐλασσωθέντες τότε τῇ ἀνδρεία, aut νικήσαντες (ὑπερσχόντες) —. 3. τοῦ μὴ φθῆναι τὴν ἐγκατάληψιν] Ne se circumventio praeeoccuparet. (Madvig)

V. 73. 1. τὸ τῶν Ἀργείων καὶ (καὶ τῶν Herw.) ξυμμάχων στρατεύμαι. 5. καὶ τῶν μὲν Μαντινέων καὶ (οἱ?) πλείους διεφθάρησαν.

V. 75. 2. Κάρνεια γὰρ αὐτοῖς ἐτύγχανον (ἴμο ἐτύγγανεν) ὄντα. Cf. 6, 62. 3. τῇ δὲ προτεραία [ἡμέρα] Cobet. Herw. Cf. VII. 51. τῇ μὲν προτεραία — τῇ δ' ὕστεραία. 5. ξυγκαταλιπόντες ἅπαντες (om. B. prob. Herw.).

V. 76. 2. ἐβούλοντο δὲ πρῶτον σπονδὰς ποιήσαντες (ποιησάμενοι? cf. 47.) πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους αὐθις ὕστερον καὶ ξυμμαχίαν καὶ (καὶ αὐθις ὕστερον καὶ ξυμμαχίαν?) οὕτως ἤδη τῷ δήμῳ ἐπιτίθεσθαι. ἀφικνεῖται — δύο λόγῳ φέρων ἐς τὸ Ἄργος, τὸν μὲν καθ' ὃ τι (καθ' ὃν ἔσται?) εἰ βούλονται πολεμεῖν, τὸν δ' ὡς (l. αὐ) εἰ εἰρήνην ἄγειν.

V. 77. 1. καττάδε δοκεῖ (l. δοκίει) etc. ξυμβαλέσθαι] Imo συμβαλέσθαι, et sic in seqq. ἐκβῶντας] Qu. ἐκβᾶντας. Alterum ἀποδιδόντας exprungit Herw. ἀναιροῦντας] Imo ἀναιρίοντας. 2. πολεμίους] Lege πολεμίως. περὶ δὲ τῷ (ἴμο τῷ τῷ) σιῶ σύματος. ἐμελῆν] ἐμεν λῆν F. ἐμέλην A. B. Fort. δόμεν λῆν. Vel εἶμεν λῆν, se velle esse. 3. αὐτονόμους] Lege αὐτονόμως. εἶμεν] ἦμεν Ahrens Dor. p. 322. et 79. § 1. ἀλεξέμεναι ἀμοθεί] ἀλεξέμεναι corruptum habet Ahrens D. Dor. p. 303., qui Laconicum ἀλέξην requirit D. Dor. p. 481. Fort. ἀλεξέμεν ἀμοθεί. βουλευσαμένους] Lege βουλευσαμένως. ὅπα] I. q. ὅπως. Qu. ὅπα. δοκῆ] Imo δοκίη. Cf. ad Arist. Lys. 198. 1148. 4. αἰ δὲ τι δοκῆ] Lege αἰ δὲ κα δοκίη. ἀπιάλλην.] Cf. Arcestratum ap. Athen. 321 A. μεγάλου δ' ἀπὸ χειρὰς ἰαλλε.

V. 79. 1. κοιναεόντων Valck. ad Phoen. 196. κοινᾶν ἐόντων (κοιναεόντων Cobet.) τᾶν σπονδᾶν. Lege κοιναιόντων. τᾶν σπονδᾶν καὶ τᾶν ξυμμαχιᾶν (τᾶς ξυμμαχίας recte Cobet.). 2. αἰ δὲ ποι

στρατιᾶς δέη κοινᾶς] Qu. αἱ δὲ κά ποι στρατείας (στρατιᾶς E. F.) —.

Λακεδαιμονίους καὶ Ἀργείους scribendum suspicatur Ahrens Dor. p. 170. ὅσα κα δικαιότατα κρίναντας (κρίνωντι?) τοῖς ξυμμάχοις. Lege ἄντινα κα — δοκίη. Cf. ad Lys. 1148. 3. αἱ δέ τινι τᾶν πολίων] Imo αἱ δὲ κά τινι —. περὶ ἄλλον (l. ἄλλω) τινός. αἱ δέ (l. αἱ δὲ κά) τις τῶν ξυμμάχων πόλις πόλει (l. πόλι) ἐρίζοι (l. ἐρίσθη). ἐλθεῖν ἄντινα ἴσαν ἀμφοῖν ταῖς πόλεσι δοκίη] Qu. ἐλσῆν ἄντινά κα ἴσαν ἀμφοῖν ταῖς πόλεσι (πολίεσι B. E. F.) δοκίη (δοκοίη G.). δικάζεσθαι] Lege δικάσδεσθαι.

V. 80. 1. ἐγεγένητο] ἐγένετο requirit Herw., coll. c. 78 sq.

V. 82. 3. ἀγγέλων] Corruptum ex Ἀργείων arbitratur Bekker. Delendum videtur ut additamentum. 4. νομίζων μέγιστον [ἄν] σφᾶς ὠφελήσειν Donaldson. νομίζων μέγιστον ἄν (μέγιστ' ἄν?) σφᾶς ὠφελήσειν (l. ὠφελῆσαι, ut in G. corr.). ἢ κατὰ θάλασσαν σφᾶς μετὰ (ἀπὸ?) τῶν Ἀθηναίων ἐπαγωγή etc.

V. 83. 1. ὑπῆρχε δέ τι αὐτοῖς καὶ [ἐκ τοῦ Ἀργους] Cobet., coll. schol. αὐτόθεν: ἐκ τοῦ Ἀργους. 4. κατέκλησαν — Μακεδονίας] Qu. ἀπέκλησαν —. Cf. Dion. Cass. XLVIII. 30. ἀπέκλεισεν οἱ καὶ τὴν θάλατταν. Μακεδόνας Ἀθηναῖοι, Περδίκκα ἐπικαλοῦντες — Goeller. ad Dion. Hal. de C. V. p. 131., coll. schol. Qu. — Περδίκκα δ' ἐπικαλοῦντες etc., virgula posita post Ἀθηναῖοι. ἐκείνου ἀπάραντος (fort. οὐ παρόντος).

V. 84. 2. Λεσβίαν δὲ δυοῖν] Λεσβίαις — A. B. E. F. Male. Dicebant Attici ἡμέραι (aut ἡμέρα) δύο, sed ἡμέραιν δυοῖν, non ἡμέραιν δύο, etc.

V. 89. 2. πρᾶσσοι] Qu. ἐπιτάσσοι —.

V. 90. Ita Badham ἴσμεν (ἦι μὲν B. ἦμεν F. ἦι μὲν E. ἦ μὲν A. G. ἡμεῖς vulg.) δὴ νομίζομέν τε χρήσιμον (ἀνάγκη γὰρ, ἐπειδὴ ὑμεῖς οὕτως ὑπέθεσθε, παρὰ τὸ δίκαιον τὸ ξυμφέρον λέγειν) etc. τῷ ἀεὶ ἐν κινδύνῳ γιγνομένῳ εἶναι τὰ εἰκότα δίκαια (καὶ δίκαια recte E. G.), καὶ τι καὶ ἐντὸς τοῦ ἀκριβοῦς πείσοντά (πείσαντά aut πείθοντά?) τινα ὠφεληθῆναι.

V. 91. 1. ἡμεῖς δὲ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς, ἦν καὶ πανθῆ, οὐκ ἀθυμοῦμεν τὴν τελευτήν (τῆ τελευτῆ?).

V. 94. οὐκ ἄν δέξοισθε (δέξαισθε recte Cobet.).

V. 95. οὐ γὰρ τοσοῦτον ἡμᾶς βλάπτει ἢ ἔχθρα ὑμῶν ὅσον ἢ φιλία μὲν (f. μετὰ) ἀσθενείας —] I. e. οὐ γὰρ τοσοῦτον — ὅσον ἢ φιλία: ἢ μὲν γὰρ φιλία (βλάπτει) ἀσθενείας etc.

V. 96. σκοποῦσι δ' — (παρὰ) τὸ εἶκος Badham.

V. 97. δικαιώματι γὰρ οὐδετέρους] δικαιώματα — unus codex. Unde δικαιώματα γὰρ οὐδετέροις tentat Linwood. νησιῶται ναυκρατόρων καὶ ἀσθενέστεροι ἐτέρων ὄντες] Qu. νησιῶται ναυκρατόρων ἀσθενέστεροι ὄντες.

V. 98 sq. μελλήσοντας γενέσθαι] μέλλοντας γενήσεσθαι recte

Herw., cui error natus videtur ex scriptura μέλλοντας γενέσθαι (supr. ησ).

V. 99. πολλήν τὴν διαμέλλησιν (διαμίλλησιν Herw. qu. ἐπιμέλειαν) τῆς πρὸς ἡμᾶς φυλακῆς ποιήσονται. τοὺς νησιώτας τέ που ἀνάροκτους] τοὺς νησιώτας τοὺς τ' ἀνάροκτους Badham.

V. 100. ἧ που ἄρα] ἧ τᾶρα Elmsl. ad Her. 651.

V. 102 sq. ἔτι καὶ (malim κᾶν) στήναι ὀρθῶς (ὀρθοῖς recte Herw., sc. ἡμῖν).

V. 103. 1. δάπανος γὰρ φύσει] δάπονος — A. F. Qu. δαπανηρός (aut δαπανηρὰ) —. Sc. ἐλπίς. οὐκ ἐλλείπει] οὐκ ἄλλο λείπει tentat Linwood. Fort. οὐκ ἐπιλείπει (sc. ἐλπίς). Cf. prox. seqq. ἐπειδὴν — αὐτοὺς ἐπιλίπωσιν αἱ φανεραὶ ἐλπίδες. ubi tamen objectum additur. καὶ ἐν ὅτῳ ἔτι (om. G.) φυλάξεται τις αὐτὴν γνωρισθεῖσαν, οὐκ ἐλλείπει (sc. ἐλπίς). Qu. καὶ ἐν ὅσῳ (aut ἐς ὅσον) φυλάσσειται τις —. Sed locus obscurior est. 2. ἀσθενεῖς τε καὶ ἐπὶ ῥοπῆς μιᾶς (μιᾶς om. G.). Cogitabat, opinor, librarius de locutione ἐπὶ μιᾶς ἀγκύρας ὀρμεῖν. ἐπὶ ῥοπῆς μιᾶς ὄντες] Leg. ἐπὶ ῥοπῆς σμικρᾶς ὄντες. Cf. Soph. O. R. 961. σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει ῥοπή. Eur. Hipp. 1163. δέδορκε μέντοι φῶς ἐπὶ σμικρᾶς ῥοπῆς. Plut. Artax. 30. ἦν — ἐπὶ ῥοπῆς μικρᾶς — διὰ τὸ γῆρας. Cf. tamen Eur. Hel. 1090. μέγας γὰρ ἄγων καὶ βλέπω δύο ῥοπᾶς.

V. 105. 1. πρὸς τὸ θεῖον] πρὸς τοῦ θείου Krüger prob. Linw. Qu. παρὰ (aut ἀπὸ) τοῦ θείου (aut τῶν θεῶν). 2. τὸ ἀπειροκάκον] Cf. Eur. Alc. 926. σοι — ἦλθεν ἀπειροκάκῳ τόδ' ἄλγος.

109 sq. ὥστ' οὐκ εἰκὸς ἐς νῆσόν γ' αὐτοὺς (lege ἂν αὐτοὺς) — περαιωθῆναι.

V. 110. τῆς οἰκειότερας ξυμμαχίδος τε καὶ γῆς] τῆς οἰκειότερας τε καὶ ξυμμαχίδος γῆς tentat Linwood. Qu. — ξυμμαχίδος τε [καὶ γῆς] ὁ πόνος ὑμῖν ἔσται.

V. 111. 1. τούτων μὲν καὶ (δὴ?) πεπειραμένοις etc.. καὶ οὐκ ἀνεπιστήμοσιν ὅτι —] Qu. οὐκ ἀνεπιστήμοσιν οὖσιν ὅτι —. νομίσειεν] L. νομίσειαν. 3. πολλοῖς γὰρ —] Leg. πολλοὺς γὰρ —. 5. ἦν μιᾶς πέρι (μίαν πάρα Linw. qu. μιᾶς ἔπι, sc. ἀγκύρας) τυχοῦσάν τε καὶ μὴ κατορθώσασαν ἔσται (ἴστε al. κατορθώσουσαν ἴστε Linwood). Qu. ἦν μιᾶς πέρι καὶ ἐς μίαν βουλὴν τυχοῦσάν τε καὶ μὴ κατορθώσασαν (dele ut gloss. ad τυχοῦσαν adscriptum) ἔσται (ἔσται ὁ ἀγών?). Aut ἦν μιᾶς ἔπι — τυχεῖν τε καὶ μὴ κατορθῶσαι ἂν ἴστε. μιᾶς πέρι] μιᾶς γνώμης Badham. (ἧ ἀπολομένην ἰδεῖν ἧ) κατορθώσασαν ἔσται idem. τυχοῦσαν — ἔσται] ἴστε pro ἔσται codd. Vind. et Par. prob. Goeller. ad Dion. Hal. de C. V. p. 8. γρ. ἴσταται marg. al. cod. Par. ἔσται] ἴστε aut ἴσταται codd. ἴστατε Donaldson.

V. 112. 2. Qu. ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων [καὶ Λακεδαιμονίων] τιμωρία πιστεύοντες.

V. 113. τύχη — πιστεύσαντες] Cf. Joseph. B. J. III. 8. 47. πιστεύων τῷ κηδεμόνι θεῶ τὴν σωτηρίαν παραβάλλεται. καὶ πιστεύσαντες] Haec deleverit Herwerden.

V. 116. 1. ὡς αὐτοῖς τὰ διαβατήρια [ἱερὰ ἐν τοῖς ὄρτοις] οὐκ ἐγίνετο Herw. Cobet., coll. V. 55. τὰ διαβατήρια αὐτοῖς ἐγένετο (ἐγίνετο?). Ubi Schol. καλὰ δηλονότι. et alius τὰ διαβατήρια: τὰ ἱερεῖα (ἱερὰ Cobet.) εἰς διάβασιν.

Liber VI.

VI. 1. Σικελίας γὰρ περίπλους — οὐ πολλῶ τινι ἔλασσον (imo ἐλάσσων) ἢ ὀκτὼ ἡμερῶν. ἐν (fort. del. et sic Herwerden) εἴκοσι σταδίων μάλιστα μέτρῳ τῆς θαλάσσης διεύρεται —. Cf. ad I. 2.

τὸ μὴ ἡπειρος οὔσα] τὸ μὴ ἡπειρος εἶναι Poppo, coll. Polyæn. II. 2. 4. ποταμὸς ἐκνκλοῦτο τὴν χώραν ἐλαχίστῳ διευρομένης ἰσθμῷ μὴ (1. τὸ μὴ) νῆσος εἶναι. Lectio οὔσα venit fortasse a praecedenti τοσαύτη οὔσα. τὸ μὴ ἡπειροῦσθαι R. Shilleto, coll. II. 102. ἡπείρωνται (have become mainland).

VI. 2. 4. Σικελοὶ δ' — κατιόντος τοῦ ἀνέμου] Eadem de re eundem secutus auctorem, Antiochum Syracusanum, Dionysius Hal. I. 22. 1. οἱ δὲ Σικελοὶ — κατασκευασάμενοι σχεδίας ἐπὶ τῷ πορθμῷ καὶ φυλάξαντες κατιόντα τὸν ῥοῦν (ἄνεμον οὔριον recte Herwerden, coll. III. 56. 1.) ἀπὸ τῆς Ἰταλίας διέβησαν etc. 4. τάχα ἄν δὲ] Leg. τάχ' ἄν δὲ, aut potius τάχα δ' ἄν. Cf. ad 10. § 2.

5. οὕτως [Ἰταλία] ἐπωνομάσθη Herw.

VI. 3. 1. Ἑλλήνων δὲ πρῶτον (πρῶτοι recte Cobet.) Χαλκιδῆς — Νάξον ᾤκισαν.

VI. 4. 1. Τρώϊλον] Blomfieldus confert Polyæn. V. 5. 2. Μεγαρεῖς τῶν Λεοντίνων ἐκπεσόντες Τρώϊλον (Τρώϊλον Masvic. Blomf.) κατώκησαν. Verum videtur Τρώϊλον. 3. ἐπελθόν] ἐπελθόν A. πλήθος ἐλθόν Badham, coll. seqq. ὕστερον δὲ καὶ ἀπὸ Χαλκίδος — πλήθος ἐλθόν etc. et cap. 5. οἱ πλείους ἦλθον (non ἐπῆλθον). ἐποίκους] ἀποίκους Herw. ex codd.

VI. 6. 2. ἐγεσταίων τε] Respondet infra καὶ τῶν ξυναγορευόντων αὐτοῖς. ἐπαγόμενοι] ἐπαγαγόμενοι Herw. κατεῖργον αὐτοὺς τῷ πολέμῳ] Cf. IV. 98. τῷ πολέμῳ καὶ δεινῷ τινι κατειργόμενον.

3. διαφθείροντες] διαφθείραντες Herw. cum Stephano.

VI. 9. 2. νομίζων ὁμοίως (ὁμῶς Cobet.) ἀγαθὸν πολίτην εἶναι etc. Cf. ad III. 111. οὔτε νῦν ἄλλ' ἢ ἄν (ἄ ἄν Reisk. ἄν Madvig) γινώσκω βέλτιστα.

VI. 10. 1. ἔπραξαν αὐτὰ] L. ἔπραξαν αὐτὰς (sc. τὰς σπονδάς), coll. V. 43. Λακεδαιμόνιοι διὰ Νικίου καὶ Λάχητος ἔπραξαν τὰς σπονδάς). Et sic aliquot mss. αὐτὰ defendit Linwood. 2. τάχ' ἄν δ' ἴσως] τάχα δ' ἄν (del. ἴσως) Herw. Qu. τάχα δ' ἄν ἴσως. Non raro consociantur τάχα et ἴσως. 3. καὶ μὴ μετεώρῳ τε

πόλει (l. τῇ πόλει) ἀξιοῦν κινδυνεύειν. Imitatur Dio Cassius 254, 19. μετεώρου τῆς πόλεως οὔσης. πρὶν ἢν ἔχομεν —] Leg. πρὶν ἂν ἢν ἔχομεν —. Et sic Herwerden. ὑφ' ὧν δ' αὐτῶν πάλαι ἀφεσιῶτων ἀδικούμεθα] ὑφ' ὧν δ' αὐτοὶ (cum Reiskio) πάλαι [ἀφεσιῶτων] ἀδικούμεθα Cobet.

VI. 11. 4. τὰ γὰρ διὰ πλείστον (πλεῖστον addit Herw.) πάντες ἴσμεν θαυμάζόμενα. Cf. ad VII. 71.

VI. 12. 2. εἴ τε τις ἄρχειν] Leg. εἰ δέ τις —. πρᾶγμα — μὴ οἶον νεωτέρῳ] Similiter Arist. Nub. 1109. οἶον δικιδίους (στόμωσον αὐτόν).

VI. 13. 1. ἐνθάδε τῷ αὐτῷ ἀνδρὶ παρακελευστοῦς —] ἐνθάδε ἐν τῷ αὐτῷ, ὧ ἄνδρες, παρ. conj. Linwood, qui tούτω τῷ ἀνδρὶ potius exspectabat. Qu. ἐνθάδε ἐν τῷ αὐτῷ ἡμῖν παρ. παρακελευστοῦς] Imo παρακελευστάς. 2. ἐπιθυμία μὲν ἐλάχιστα κατορθοῦνται (κατορθοῦνται Cobet.), προνοία δὲ πλεῖστα.

VI. 14. γνώμας προτίθει — Ἀθηναίοις] Cf. Arist. Eccl. 397. περὶ σωτηρίας γνώμας προθεῖναι τῇ πόλει (καθεῖναι τῆς πόλεως libri). κήδεσθαί τε] Imo κήδεσθαί τι. βουλευσαμένης] κακῶς βουλευσαμένης al., quod necessarium esse censet Linwood. ἢ ἐκὼν εἶναι μηδὲν βλάβη] καὶ ἐκὼν — Herw. τὸ καλῶς ἄρξαι τοῦτ' εἶναι ὅς ἂν (l. ὅστις ἂν coll. III. 45. 5. πολλῆς εὐηθείας ὅστις οἶται etc.) τὴν πατρίδα ὠφελήσῃ.

VI. 15. 3. διαθέντα] διαθέντι unus codex. Bekk. Linw. Quod pendet ab ἀχθεσθέντες. τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ] 'On account of his ways.'

VI. 16. 3. αὐτῇ ἰσχὺς] Imo αὐτῇ ἰσχὺς. 4. δυστυχοῦντες οὐ προσαγορευόμεθα (προσαρκεύμεθα, levamur ore, dubitanter Madvig).

VI. 17. 1. λόγοις τε πρόπουσιν] Qu. λόγοις τε εὐπρεπέσιν. μὴ πεφόβησθε] Fort. μὴ φοβηθῆτε. 2. ὅπλοις ἐξήρτυται] Cf. Herod. VII. 147. τοῖσί τε ἄλλοισι ἐξήρτυμένοι (al. -ημένοι). Aesch. Prom. 736. ἐκηβόλοις τόξοισιν ἐξήρτυμένοι (al. ἐξήρτημένοι). ὃ τι δὲ ἕκαστος — οἶται ἢ στασιάζων ἀπὸ τοῦ κοινοῦ λαβῶν (ἂν ἀπὸ τοῦ κοινοῦ λαβεῖν?), ἄλλην γῆν μὴ κατορθώσας οἰκήσειν (οἰκήσων?) etc. ταῦτα ἐτοιμάζεται] Ne τοῦτο requiras, cf. cum Propone Xen. Cyr. I. 6. 11. ὃ τι ἂν — λαμβάνη τις, ταῦτα τιμὴν νομοῦσι. πείθειν] Imo πείσειν. 4. βάρβαρους τε γὰρ] Delendum τε.

VI. 18. 2. φυλακρῖνοῖεν] φυλοκρίνησις est Clem. Alex. item φιλοκρινητικός. Qu. φιλακριβοῖεν. Nisi praestat ἡσυχάζοιμεν — φιλακριβοῖμεν. Alii κινδυνεύοιεν pro κινδυνεύοιμεν corrigunt. Pro πάντες πάντως malit Linwood. 3. ἀλλὰ καὶ μὴ ὅπως ἔπεισι προκαταλαμβάνει] ἀλλὰ καὶ μὴ (ἐπιόντα) ὅπως (μὴ) ἔπεισι. — R. Shilleto. Transpone ἀλλὰ καὶ ὅπως μὴ ἔπεισι —. 5. προσχωρῆ] προχωρῆ recte Reisk. 7. ἂν μὲν ἡσυχάζῃ] Qu. ἢν (aut ἔαν) —. οἱ ἂν — ἦκιστα διαφόρως πολιτεύωσι] Qu. — πολιτεύονται.

VI 20. 1. οὐδ' ἂν τὴν ἀρχὴν — προσδεξομένους (προσδεξα μένους recte Dobr. Cobet.) etc. Cf. ad V. 15.

VI. 21. 1. εἰ ξυστῶσιν] Leg. ἦν ξυστῶσιν. 2. οὐκ ἐν τῷ ὁμοίῳ στρατευόμενοι καὶ οὐκ (ὅτε?) ἐν τοῖς etc. καὶ οὐκ ἐν τοῖς —] καὶ [οὐκ] ἐν τοῖς — Herm. Bekk. καὶ εἰ ἐν τοῖς — conj. Goeller. καὶ εἰ τοῖς Linwood. καὶ ὅτε ἐν τοῖς — Badham, sententiae hoc prorsus necessarium esse admonens. ἀλλοτριάν πασαν] ἀλλοτριάν νῆσον Badham. Non esse enim hunc locum ubi intelligi possit. αὐτόθεν δὲ (δεῖ) παρασκευῆ ἀξιόχρεω ἐπιέναι Madvig.

VI. 23. 1. ἦν γὰρ αὐτοὶ ἔλθωμεν —] ἦν γὰρ αὐτοῖς (ἀντίπαλον) — conj. Linwood. μὴ ἀντίπαλον μόνον παρεσκευασμένοι] Qu. ἀντίπαλοι aut ἀντιπάλως (coll. VIII. 87. 4.). [πλήν γε πρὸς τὸ μάχιμον αὐτῶν τὸ ὀπλιτικόν] Badham, qui: "Quae uncinis inclusi orationis tenorem mire turbant, neque quamdiu de Syracusanorum copiis intelliguntur aliud praeter tenebras offundunt; sed in suam sedem restituta, hoc est in initium capitis, et ad Eggestanorum pollicitationes relata sensum praebent percommodum."

VI. 24. 1. ἦ — μάλιστα οὕτως ἀσφαλῶς ἐκπλεῦσαι] ἦ — μάλιστ' ἂν — recte Cobet. Sic in hoc ipso capite ὡς ἦ καταστρεφόμενοι — ἦ οὐδὲν ἂν σφαλεῖσαν μεγάλην δύναμιν. οὕτως ἀσφαλῶς ἐκπλεῦσαι (ἐκπλεύσειν G. corr.). 2. τοῖς μὲν γὰρ (ἴμο γε) πρεσβυτέροις, — τοῖς δ' —, ὁ δὲ πολὺς ὄμιλος etc. ἦ οὐδὲν ἂν σφαλεῖσαν (σφαλεῖσι τὴν?) μεγάλην δύναμιν. εὐέλπιδες ὄντες] Quasi praecessisset ἠράσθησαν, non τοῖς δὲ ἔρωσ ἐνέπεσε. 3. ὁ δὲ πολὺς ὄμιλος —] Cf. II. 31. ὁ ἄλλος ὄμιλος ψιλῶν οὐκ ὀλίγος. 98. ὁ ἄλλος ὄμιλος — ἠκολούθει. ἀργύριον οἴσειν καὶ προσκτῆσασθαι (προσκτῆσεσθαι recte G.) δύναμιν etc.

VI. 25. 1. παρελθὼν τις τῶν Ἀθηναίων] Sc. Demonstratus, ut constat ex Plut. Nic. 12.

VI. 26. 1. πράσσειν ἢ ἂν αὐτοῖς δοκῆ ἄριστα εἶναι Ἀθηναίοις] Haec, ut interpretamentum praegressi αὐτοκράτορας εἶναι, deleverit Herw., addens "Si genuina sunt, certe scribendum καὶ περὶ στρατιᾶς τε πλήθους καὶ etc."

VI. 27. 2. ἐπὶ ξυνωμοσίᾳ ἅμα νεωτέρων πραγμάτων — γεγενῆσθαι] Sc. ἐδόκει. Cf. Plut. Alc. 20. ὡς ἀπὸ μιᾶς ἐπὶ νεωτερισμῷ συνωμοσίας (νεωτερισμοῦ συνωμοσία recte Herw.) πεπραγμένῳ.

VI. 28. 1. μηνύεται — ἀπὸ (ὑπὸ recte Cobet.) μετοίκων τινῶν.

VI. 29. 2. ἐπεμαρτύρητο μὴ ἀπόντος αὐτοῦ (delet Herw.) διαβολὰς ἀποδέχεσθαι. πρὶν διαγνῶσι] πρὶν διαγνῶναι recte G.

3. ῥήτορας ἐνιέντες, οἳ ἔλεγον νῦν μὲν πλεῖν (πλεῖν δεῖν jure requirit Herw.) αὐτόν. Cf. Arist. Av. 550. καὶ (l. δεῖν) δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι. τὴν ἀγωγὴν] τὴν ἀναγωγὴν recte E.

VI. 30. 1. τὸν Ἴόνιον] Sc. κόλπον (I. 24. II. 97.). Cf. VI. 34. 104. VII. 33. Dion. Cass. LXIII. 7. Sic III. 107. ἐς τὸν Ἀμβρακικόν.

VI. 31. 1. ἀλλήλους ἀπολείπειν cod. Par. Elmsl. ad Her. 710. αὐτοὺς ἐσῆει τὰ δεινὰ] Cf. Aesch. Pers. 850. ὦ δαῖμον, ὡς με πόλλ' ἐσέρχεται κακὰ (κακῶν?) | ἄλγη. Herod. III. 14. VI. 125. Plat. Resp. I. p. 372. διὰ τὸ πλῆθος ἐκάστων ὧν ἐώρων] Suspectum mihi ἐκάστων. ὡς ἤδη ἔμελλον μετὰ κινδύνων ἀλλήλους ἀπολιπεῖν (ἀπολείπειν?) μᾶλλον αὐτοὺς ἐσῆει τὰ δεινὰ [ἢ ὅτε ἐψηφίζοντο πλεῖν delet. Cobet.]. παρασκευὴ γὰρ αὕτη πρώτη (I. ἢ πρώτη) etc. Cf. c. 44. τοσαύτη ἢ πρώτη παρασκευὴ πρὸς τὸν πόλεμον διέπλει (sic Dobr.). 2. ἢ αὕτη ἐς Ποτιδαίαν] Qu. ἢ αὕτε ἐς Ποτειδαίαν. 4. ἐπίδειξιν — τῆς [δυνάμεως καὶ] ἐξουσίας Herw. 5. ἀνάλωσιν δημοσίαν] Qu. τὴν ἀνάλωσιν τὴν δημοσίαν. Sunt qui δημοσίαν deleri jubent. Cf. VIII. 1. στερόμενοι καὶ ἰδία ἕκαστος καὶ ἢ πόλις ὀπλιτῶν τε πολλῶν etc. καὶ τριήραρχος ἐς (ὅσ' ἐς Herw.) τὴν ναῦν ἀναλώκει (Imo ἀνηλώκει). 6. στρατιᾶς πρὸς οὓς ἐπήεσαν ὑπερβολῇ] Eadem structura est II. 65. γνώμης ἀμάρτημα ἦν πρὸς οὓς ἐπήεσαν. μέγιστος ἤδη (imo δὴ, quod suadet etiam Bekk.) ὅδε διάπλους — ἐπεχειρήθη.

VI. 32. 1. οὐ κατὰ ναῦν ἐκάστην (ἕκαστοι Cobet.), ξύμπαντες δέ. 2. παιωνίσαντες δὲ καὶ τελεώσαντες (τελέσαντες recte E.) τὰς σπονδὰς etc. 3. ἐλέχθησαν τοιοῖδε λόγοι ἀπὸ (ὑπὸ Cobet.) τε ἄλλων etc. [ἔλεγε καὶ] παρήνει τοιάδε Herw. Cf. ad II. 86.

VI. 33. 2. πρόφασιν μὲν Ἐγεσταίων (ἐπ' Ἐγ. Herw.) ξυμμαχία. 4. οὐδ' ὅτι μεγάλῳ στόλῳ ἐπέρχονται ἀνωφελεῖς (ἀνωφελές recte Herw.) ἀλλὰ — πολὺν ἄμεινον. 6. κἄν — πταίωσιν (πταίωσιν melius E. G.). Pro κἄν (καὶ ἦν) malim ubique κῆν. ὅπερ (ὥσπερ jure Herw.) καὶ Ἀθηναῖοι αὐτοὶ οὗτοι, etc. ἡμῖν οὐκ ἀνέλπιστον τὸ τοιοῦτο (τοιοῦτον G. lege τοιοῦτ' ἄν) ξυμβῆναι. Cf. III. 30. et (cum fut.) VIII. 1. 2. ἀνέλπιστοι ἦσαν — σωθήσεσθαι. et ad IV. 70. 3.

VI. 34. 1. ὅπως ἢ ξυμμαχίαν ποιῶμεθα (ποιῶνται?) ἡμῖν. 4. τὸ δὲ πέλαγος αὐτοῖς πολὺν περαιοῦσθαι (περαιοῦνται?) 5. κατὰ λόγον] κατ' ὀλίγον al. prob. Linw. τὰ τῶν πόλεων οὐκ ἄν (ἔτι?) βέβαια ἔχοντες. 8. καὶ παραστήναι (παραστήτω?) παντὶ etc.

VI. 35. 1. οὐδ' ἀληθῆ ἔστιν ἃ λέγει (λέγεται Madvig), τοῖς δὲ (οἱ δὲ id.), etc. ὀλίγον δ' ἦν τὸ πιστεῦον —] Cf. Arist. Ran. 783. ὀλίγον τὸ χρησιόν ἔστιν ὥσπερ ἐνθαδί.

VI. 36. 3. οὐ γὰρ αὐτοὺς εἰκὸς Πελοποννησίους τε ὑπολιπόντας καὶ τὸν ἐκεῖ πόλεμον μήπω βεβαίως καταλελυμένους (-ον?) ἐπ' ἄλλον πόλεμον (del.?) οὐκ ἐλάσσω ἐκόντας ἐλθεῖν (ἄν ἐλθεῖν?).

VI. 37. 3. παρὰ τοσοῦτον γινώσκω] 'So completely am I of opinion.'

VI. 38. 4. μάλιστα γὰρ δοκῶ ἂν μοι οὕτως ἀποτρέπειν τῆς κακουργίας (τὰς κακουργίας Herw.). πότερον ἄρχειν ἤδη (δὴ Herw.) —.

VI. 39. 1. φήσει τις δημοκρατίαν οὔτε ξυνετὸν οὔτ' ἴσον εἶναι, τοὺς δ' ἔχοντας τὰ χρήματα καὶ ἄρχειν ἄριστα βελτίστους (aut ἄριστα aut βελτίστους deleverit Herw.). 2. Sic Madvig, ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν, — εἰ μὴ μανθάνετε κακὰ σπεύδοντες, ὧν ἐγὼ οἶδα Ἑλλήνων ἢ ἀδικώτατοι κτλ. Qu. ἢ πάντων ἀξυνετώτατοι, εἰ μὴ μανθάνετε κακὰ σπεύδοντες, ἢ ἀμαθέστατοί ἐστε —. Aut — εἰ μὴ (γὰρ) μανθάνετε — [ἀλλ'] ἦτοι μαθόντες γε κτλ. ἀξυνετώτατοι et ἐστε includit Arnold. prob. Linw. Locus interpolatus. [ἀμαθέστατοί ἐστε] Madvig.

VI. 40. 1. ἡγησάμενοι τοῦτο (οὕτω?) μὲν ἂν καὶ (dele cum A.?) ἴσον — μετασχεῖν. 3. ἐφ' ἑαυτῆς σκοποῦσα τοὺς λόγους] Cf. Dem. de Cor. 224. τότε δ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἂν ἐκρίνετο ἐφ' ἑαυτοῦ.

VI. 42. ὥσπερ ἔμελλον ὀρμεῖσθαι τε καὶ στρατοπεδεύεσθαι (στρατοπεδεύεσθαι recte Cobet.). 2. καὶ ἐς τὴν Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν] ἐς Ἰταλίαν — Herw.

VI. 43. 1. δυοῖν Ῥοδίον (melius Ῥοδίαν F. corr.) πεντηκοντόροιν.

VI. 44. 2. Lege εὐθυπορήσαι.

VI. 45. πρὸς δὲ τοὺς (ἄλλους, aut ἑτέρους, aut τοὺς ἄλλους? cf. 34. ἐς δὲ τὴν ἄλλην Σικελίαν πέμπωμεν πρέσβεις) πρέσβεις, sc. περιέπεμπον. καὶ τᾶλλα ὡς ἐπὶ ταχεῖ (τραχεῖ?) πολέμῳ. — καθίσταντο. Cf. ad IV. 55. 2.

VI. 46. 2. τοῖν δὲ ἑτέροιν καὶ ἀλογώτερα] Malim ἀλογώτατα. ἃ ὄντα ἀργυρᾷ πολλῶ πλείω τὴν ὄψιν ἀπ' ὀλίγης δυνάμεως (qu. δαπάνης) χρημάτων παρείχετο.

VI. 48. τοὺς δὲ φίλους ποιῆσθαι, ἵνα σῖτον καὶ στρατιὰν ἔχωσι (παρέχωσι Madvig, de Siculis intelligens). Cf. VII. 57. 4. ναῦς δὲ παρέχοντες (Χῆροι) — ξυνέσποντο. ἐφόρμησιν] ἐφόρμισιν cod. reg. prob. Schaefer.

VI. 49. 3. ἐφορμηθέντας] ἐφορμισθέντας Schaefer.

VI. 50. 1. ὡς οὐκ ἔπειθεν (ἔπεισεν?), ἀλλ' ἀπεκρίναντο etc. δέξασθαι al. et Dobr. Adv. I. 107.

VI. 51. 1. πυλίδα τινὰ ἐνωκοδομημένην] Cf. Arrian. Exped. VI. 29. τὴν θυρίδα δὲ ἀφάνισαι τὰ μὲν αὐτῆς λίθῳ ἐνοικοδομήσαντα. ἔλαθον διελόντες] Malim ἔλαθον διαλέγοντες. Cf. Arist. Lys. 720. τὴν μὲν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὀπὴν | κατέλαβον.

VI. 53. 1. καταλαμβάνουσι τὴν Σαλαμινίαν [ναῦν] — ἐπὶ τε Ἀλκιβιάδῃ [ὡς κελεύοντας ἀποπλεῖν] ἐς ἀπολογία — Cobet.

3. ὑπο (ὑπὸ τῶν bene G.) Λακεδαιμονίων.

VI. 54. 6. ἐπεμέλοντο] Qu. ἐπεμελοῦντο. Cf. VII. 39. ἐπιμελομένους (ἐπιμελουμένους A. B. D. F.). ἤρξαν τὴν ἐνιασίαν (ἐνιαύσιον recte G.) Ἀθηναίοις (Ἀθήναις?) ἀρχήν.

VI. 55. 1. παῖδες γὰρ αὐτῶ μόνῳ (μόνον A. B. E. F. G.) φαίνονται etc. Cf. c. 56. ἐν ἣ μόνον ἡμέρα. ἡ στήλη περὶ —] ἡ στήλη ἢ περὶ — conj. Bekk. Recte. 2. ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ] ἐν τῇ αὐτῇ στήλῃ unus cod. prob. Linw. qui πρώτῃ ab seq. πρώτος venisse suspicatur. ἀπεικίως] ἀπεικίως Cobet. Cf. ad VII. 71.

VI. 56. 1. πείρασιν] πειρασίαν E. Nonne πείραν? 2. τοὺς τὴν πομπὴν πέμψαντας] τοὺς — πέμψοντας recte Cobet. Fort. τοὺς — πέμποντας.

VI. 58. τὰς πομπὰς ποιεῖν] τὰς πομπὰς πέμπειν (aut ποιεῖσθαι) malit Herw., qui tamen haec Thucydidi abjudicanda esse suspicatur. τοὺς πομπέας [τοὺς ὀπλίτας] Herw. ἀγγελθέντος] ἀγγελθέν Herw.

VI. 60. 2. οὐκ ἐν παύλῃ ἐφαίνετο] οὐκ ἀνάπαυλα ἐφαίνετο Reisk. Toup. Madvig.

VI. 61. 1. μετὰ τοῦ αὐτοῦ λόγον [καὶ τῆς ξυνωμοσίας ἐπὶ τῶ δήμῳ] Herw. ἀπ' (ὑπ' Cobet.) ἐκείνου ἐδόκειπραχθῆναι.

2. πρὸς Βοιωτοὺς [τι] πράσσοντες Herw. 3. καὶ τινα μίαν νυκτα —] τινες — Herw. περιεστήκει] Imo περιειστήκει. 4. θεραπεύοντες τὸ τε (τε τὸ?) — μὴ θορυβεῖν. τὴν Σαλαμινίαν [ναῦν] Cobet. Cf. ad VI. 53. VIII. 74. δι' ἐκείνου] Malim δι' ἐκεῖνον. Cf. 29. ὅτι δι' ἐκεῖνον οἱ τ' Ἀργεῖοι ξυνεστράτευον etc. πεισθῆναι σφᾶς] πεισθῆναι σφίσι conj. Bekk. et Lindau. Haec verba deleri jubet Goeller, coll. 29. ὅτι δι' ἐκεῖνον etc. Qu. πεισθῆναι ἂν σφίσι.

VI. 62. 4. Lectio ἐγένοντο ab ἀπέδοντο sic olim scripto, ni fallor, venit. Νικίας — παρῆν ἐς τὸ στράτευμα καὶ τὰνδράποδα ἀπέδοσαν (ἀπέδοντο Bekk. et sic aut ἀπέδοτο Cobet.), καὶ ἐγένοντο (imo ἐγένετο) ἐξ αὐτῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τάλαντα. τὰνδράποδα ἀπέδοσαν καὶ ἐγένοντο ἐξ αὐτῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τάλαντα] τὰνδράποδα ἀπέδοντο καὶ ἐγένετο — Cobet. Recte.

τὰνδράποδα ἀπέδοσαν] τὰνδράποδα ἀπεδόθησαν Madvig. Lege ἀπέδοντο. Cf. ad Eur. Cycl. 239. ἔφρασκόν — ἐς θάδῶλια | τῆς νηὸς ἐμβαλόντες ἀποδώσειν τινὶ | πέτρους μοχλεύειν.

VI. 63. 2. καὶ ἐπειδὴ πλείοντες τὰ τε ἐπεκεῖνα] Qu. — πλείουσιν ἐς τὰ ἐπεκεῖνα. ἐφαίνοντο] ἐφαίνετο G. Recte.

VI. 64. 2. τοὺς σφῶν] τῶν σφῶν al. unde τῶν σφετέρων conj. R. Shilleto. Cf. ad VI. 89. τῶν δ' ἡμῶν (ἡμετέρων aut ἐμῶν?) προγόνων. 5. ἐπὶ τὸ στράτευμα (σταύρωμα Herw.) ἐλθεῖν.

ῥαδίως [τὸ στράτευμα] Herw.

VI. 65. 2. προεῖπον πανδημεὶ πᾶσιν (delevit Herw.) ἐξιέναι. Cf. ad I. 90. 3. ἐξέβαινον ἐς τὸν (τὸ E. qu. τὰ) κατὰ τὸ Ὀλυμπιεῖον. ἐν τῇ Λεοντίνῃ (τῇ Λεοντίνων aut τῇ τῶν Λεοντίνων?).

VI. 66. 1. καθῖσαν τὸ στράτευμα] καθῖσαν aut ἐκάθισαν codd. Bekk. Scribe καθεῖσαν. Cf. ad VII. 82. πρὸς μετέωρόν τι καθεῖσε (sic A. D. E. F. G. ἐκαθεῖσε B.) τὴν στρατιάν. Hom. II. 5, 36.

τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν —. 14, 204. Herod. I. 88. κατεῖσε (κάτισε al.) αὐτὸν ἐγγὺς ἑαυτοῦ. III. 61. εἶσε ἄγων ἐς τὸν βασιλῆϊον θρόνον. et ad Arist. Ran. 911. χωρίον — ἐν ᾧ μάχης τε ἄρξειν ἔμελλον ὁπότε βούλοιντο καὶ οἱ ἱππῆς τῶν Συρακοσίων ἤκιστ' ἄν (l. ἤκιστα) αὐτοὺς — λυπήσειν. Nisi legendum potius ἤκιστ' ἄν αὐτοὺς — λυπήσειαν. τῇ μὲν γὰρ τειχία τε καὶ οἰκίαι εἴργον —, παρὰ δὲ τὸ (τὸ δὲ?) κρημνοί. 2. ἢ ἐφοδώτατον ἦν τοῖς πολεμίοις] ἢ εὐφοδώτατον — conj. Bekk. ἢ εὐεφοδώτατον — Cobet., coll. Xen. Cyr. II. 4. 13. etc.

VI. 68. 1. οἱ πάρεσμεν ἐπὶ τὸν αὐτὸν (ἐπὶ τοιοῦτον?) ἀγῶνα. Et sic Herwerden. ὥσπερ ἡμᾶς (del. καὶ) Herw.

VI. 69. 4. τὴν οἰκείαν μὴ βλάψαι ἡσώμενοι (ἡσσημένοι?). 5. εἴ τι ἄλλο — ὑπακούσεται] εἴ τι ἄλλους — ὑπακούουσιν ἔσται Badham. Madvig. ἔσται jam Boehm. Qu. εἴ τι ἄλλους —, 'if in any way having assisted them in subduing others.' "Credebant nempe, si in aliis subigendis operam praestitissent suam, sibi servitutem mitiorem fore." Ceterum passivo sensu accipiendum ὑπακούσεται, pro quo ὑπακουσθήσεται sine causa conjicit Poppe. ὑπακοῦσαι cod. Mosq. prob. Goeller. ad Dion. Hal. de C. V.

VI. 70. 3. ἐπακολουθήσαντες δὲ ἀθροοὶ ὅσον (ἐς ὅσον?) ἀσφαλῶς εἶχε.

VI. 72. 1. ἐς Νάξον καὶ Κατάνην] ἐς Κατάνην καὶ Νάξον malit Herw. 2. ἄλλως τε τοῖς πρώτοις] ἄλλως τε καὶ — unus codex prob. Linw. καὶ τὸ πλῆθος τῶν στρατηγῶν] Haec pro interpretamento ad v. πολυαρχίαν habet Herwerden, qui καὶ ante πολ. etiam vertit.

VI. 73. Ἡρακλείδην] Qu. Ἡρακλείδαν, ut Περικλείδας.

VI. 74. 2. ἐς Νάξον καὶ Θράκας] ἐξ Νάξον κατὰ τάχος conj. Linwood. ὅπως ἅμα τῷ ἤρι παραγένονται] Qu. ὅπως ἄν ἅμα —. Exciderat ἄν ante simile ἅμ. Sed cf. VII. 17. ὅπως (f. ὅπως ἄν) ναυμαχίας τε ἀποπειράσωσι etc.

VI. 75. 1. καὶ τὰ (καὶ τὸ κατὰ?) Μέγαρον φρούριον καὶ ἐν τῷ Ὀλυμπίῳ ἄλλο.

VI. 76. 3. ἀπὸ σφῶν (αὐτῶν addit Herw., i. e. sponte sua, coll. V. 60. VIII. 47.). τοὺς μὲν λειποστρατίαν, — τοῖς (τοὺς?) δ' ὡς ἑκάστοις τινὰ εἶχον αἰτίαν εὐπρεπῆ ἐπενεγκόντες κατεστρέψαντο. λειποστρατίαν] λιποστράτιον Cobet. ex usu linguae, coll. I. 99. τοῖς μὲν λιποστράτιον, τοῖς δὲ etc. Cf. Dem. p. 568, 8. λιποταξίαν (λιποτάξιον Cobet.). Herod. V. 27. λιποστρατίης (λιποστρατίου Cobet.).

VI. 77. 1. οὐκ Ἴωνες τάδε εἰσὶν (delendum videtur εἰσὶν, cf. Cobet. N. L. p. 236 sq.) οὐδὲ Ἑλλησπόντιοι etc. 2. μᾶλλον τὸν πάσχοντα (ἦ) καθ' αὐτὸν δυστυχεῖν Madvig.

VI. 78. 2. τῇ δ' ἐμῇ προφάσει] I. e. τὴν δὲ ἐμὴν πρόφασιν ἔχοντα, explicat Linwood. εἴ τέ τις φθονεῖ] Qu. εἰ δέ τις φθονεῖ.

3. ἀδύνατον] Qu. ἀδύνατα, ut alibi saepe apud nostrum cum v. 1. ἀδύνατον. προεμένω] Qu. προεμένω (ἡμᾶς).

VI. 79. 2. βούλεσθε] βουλήσεσθε malit Dobraeus ad Arist. Pl. 329. Cf. ad Arist. Av. 1226. οὐ γὰρ ἦν ἡμεῖς ξυστώμεν πάντες δεινή ἐσιν (δεινή ἔσται), ἀλλ' ἦν etc.

VI. 80. 1. ὠφελίας] Imo ὠφελείας. Et sic ubique. 3. οἱ Συρακόσιοι delet Herw. Idem mox εἰ (καὶ) μὴ πείσομεν. 4. τιμηθήσονται] Leg. τιμήσονται. Et sic Herw. Cf. II. 87. 9. Aesch. Ag. 532. 979. 1540. Pers. 589. Sept. 198. Suppl. 169. Eur. Fr. 360, 49. Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμήσεται.

VI. 82. 1. ἀφικόμεθα μὲν ἐπὶ τῆς (imo ἐπὶ τῇ τῆς) πρότερον οὔσης ξυμμαχίας ἀνανεώσει. ἀνάγκη καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς εἰπεῖν ὡς εἰκότως ἔχαμεν (imo ἄρχομεν, coll. infra). καὶ παροικοῦσιν] Qu. παροικοῦντες. 2. ἐσκεπάμεθα ὅτῳ τρόπῳ ἤκιστα αὐτῶν (αὐτοὶ Cobet. Madvig) ὑπακουσόμεθα. 3. οὓς ξυγγενεῖς φάσιν ὄντας ἡμᾶς Συρακόσιοι δεδουλώσθαι (f. δουλώσασθαι, aut ἡμῖν). 4. ἦλθον γὰρ ἐπὶ τὴν μητρόπολιν ἐφ' (delet Cobet.) ἡμᾶς — δουλείαν (δουλεύειν Cobet.) δὲ αὐτοὶ τε ἐβούλοντο etc. Lectio δουλείαν orta fortasse est ex glossemate ad τὸ αὐτὸ adscripto.

VI. 83. 2. καλλιπούμεθα] Cf. Plat. Apol. 17 B. κεκαλλιεπημένοι λόγοι. Arist. Th. 49. ὁ καλλιεπῆς Ἀγάθων. καὶ ὑμῖν ταῦτα (leg. ταῦτά, ut in E. cf. supra) ξυμφέροντα.

VI. 85. 2. νεῶν παροχῆ] νεῶν παροκωχῆ recte Cobet. Sic συνοκωχῆ, i. q. σύμπτωσις (Hesych.). τοὺς ἐκεῖ ξυμμάχους — ἐξηγούμεθα] Nonnihil suspectum. Cf. I. 71. τὴν Πελοπόννησον πειροῦσθε μὴ ἐλάσσω ἐξηγεῖσθαι.

VI. 86. 2. ἡμεῖς μὲν γε (imo γὰρ) οὔτε ἐμμεῖναι δυνατοὶ etc. ἀδύνατοι κατασχεῖν διὰ μῆκος τε πλοῦ καὶ ἀπορίᾳ (ἀπορίαν?) φυλακῆς etc. μὴ ὑπ' αὐτοῦς (αὐτοῖς Cobet.) εἶναι. 4. νομίσαι τε —] An νομίσαι δὲ —?

VI. 87. 2. οὐκ ἄκλητοι [παρακληθέντες δὲ] ἤκειν Herw. 4. καὶ ᾧ (οὔ?) μὴ ὑπάρχομεν. ὃ τ' οἰόμενος ἀδικήσεσθαι (ἀδικηθῆναι?). μὴ ἀδεῆς (pro ἀδεεῖς) Reisk. Dobr. Donaldson. 5. ταύτην οὖν τὴν κοινήν τῶ τε (imo τε τῶ) δεομένῳ —. ἐξιώσαντες τοῖς ἄλλοις] Schol. ἐξιωθέντες καὶ ὁμοιωθέντες. Cf. V. 71. ἐξιῶσαι τοῖς Μαντινεῦσιν. Qu. ἐξιωθέντες. καὶ ἀντεπιβουλεύσαι] Qu. καὶ τοῦ ἀντεπιβουκεῦσαι. μεταλάβετε] Imo μεταμάθετε. Aliter enim requireretur articulus τοῦ ante ἀντεπιβουλεύσαι.

VI. 88. 1. ταῦτα δὲ (imo μὲν aut δὴ) ὁ Εὐφημος εἶπεν. τῶν δὲ τὴν μεσόγαιαν ἐχόντων αὐτόνομοι οὔσαι καὶ πρότερον αἰ αἰ (αἰ om. codd. Bekk.) οἰκήσεις (αἰ πόλεις?) εὐθύς πλὴν ὀλίγοι (ὀλίγων) μετὰ τῶν Ἀθηναίων ἦσαν. ἀφειστήκεσαν] Imo ἀφειστήκεσαν, ut in G.

VI. 89. 1. τῶν δ' ἡμῶν προγόνων] [Leg. τῶν δ' ἡμετέρων (ἡμῶν) προγόνων. Cf. ad VI. 64. τοὺς — ψιλούς τοὺς σφῶν (σφε

τέρων?). Plurali de se ipso non usus fuisset Alcibiades, ut monuit R. Shilleto. 2. ἐμοὶ δὲ ἀτιμίαν περιέθετε (qu. περιήψατε). 5. ἐπεὶ δημοκρατίαν γε καὶ ἐγιγνώσκομεν (κἄν κατεγιγνώσκομεν?) etc.

5. προέστημεν] Scribe προύστημεν. καὶ αὐτὸς οὐδενὸς ἂν χεῖρον, ὄσω καὶ (ἠδίκημαι), λοιδορήσαιμι supplet Donaldson, omissis αὐτὴν et τὰ μέγιστα ὑπ' αὐτῆς ut scholiastae additamentis. ὄσω καὶ λοιδορήσαιμι ἀλλὰ —] ὄσω κἄν λοιδορήσαιμι. — Blomf. ὄσω κἄν λοιδορήσαιμι μᾶλλον — conj. Linwood. Similis structura est V. 90. ὄσω καὶ ἐπὶ μεγίστη τιμωρίᾳ σφαλέντες ἂν τοῖς ἄλλοις παράδειγμα γένοισθε.

VI. 90. 3. τριήρεις τε (δὲ?) πρὸς ταῖς ἡμετέραις etc.

VI. 91. 1. παρὰ τοῦ [τὰ] ἀκριβέστατα εἰδότες ἀκηκόατε καὶ ὄσα ἀπὸ γῆς καὶ δικαστηρίων (imo ἐργαστηρίων). 6. τοῦ Λαυρίου] Imo τοῦ Λαυρείου. Error solennis. ὄσα ἀπὸ γῆς (l. τῆς γῆς) καὶ δικαστηρίων (δεκατευτηρίων dubitantur Madvig. lege ἐργαστηρίων) νῦν ὠφελοῦνται. ἦσσαν διαφορομένης, οἱ — ὀλιγορήσουσιν] ἦσσαν διαπορευσομένης (vel διακομουμένης), εἰ — Madvig, qui de correctione εἰ dubitari non posse contendit. Qu. ἦσσαν ἀπαξομένης (προσιούσης, διαφοροησομένης?) —. τὰ παρ' ὑμῶν (ὑμῖν?) νομίσαντες etc.

VI. 92. 3. τὴν οὐκ οὔσαν ἀνακτιᾶσθαι] τὴν οὐκέτ' οὔσαν — Herwerden.

VI. 93. 1. μέλλοντες δ' ἔτι (δέ τι A. B. E. F.)] I. e. cunctantes. 2. τῇ ἐπιτειχίσει τῆς Δεκελείας προσεῖχον ἤδη τὸν νοῦν καὶ τὸ (τῶ?) παραντίκα καὶ (etiam) τοῖς ἐν τῇ Σικελίᾳ πέμπειν τινὰ τιμωρίαν. Idem suadet Linwood. Κλεανδρίδου] Κλεαρίδου (sup. vδ) G. Recte. Nomen Κλεαρίδας occurrit IV. 132. V. 6. 8. 10. 21.

VI. 94. 2. τό τε πεδίον ἀναβάντες (imo ἀποβάντες) ἐδήουν etc. Cf. 105. 3. [ἄνευ τῶν ἵππων] μετὰ τῆς σκευῆς Cobet.

VI. 96. 2. καὶ ἐπιφανὲς πᾶν εἶσω· καὶ ὠνόμασται] καὶ ἐπιφανὲς πᾶν· εἰς δ καὶ ὠνόμασται Badham. Praestat, ni fallor, — πᾶν· δι' ὁ —. 3. ἐξακοσίους (ἔπτ. G.) — ἐξέκριναν πρότερον (?). Fort. ὅπως τῶν τε Ἐπιπολῶν εἶσαν φύλακες καὶ, ἦν ἐς ἄλλο τι δέη, ταχὺ ξυνεσιῶτες παραγίγνωνται (qu. καὶ, εἰ — δέοι, — παραγίγνοιτο). παραγίγνωνται] παραγίγνοιτο Herw.

VI. 97. 1. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ταύτης τῆς νυκτὸς τῇ (ἢ τῇ Popp. Madvig) ἐπιγιγνομένη ἡμέρᾳ ἐξητάζοντο καὶ (καὶ delet Madvig) ἔλαθον. Qu. — ἅμα (aut ἦς) τῇ ἐπιγιγνομένη ἡμέρᾳ etc. Vel — ἢ ἐπιγιγνομένης ἡμέρας etc. 2. ἔστι δὲ χερσόνησος μὲν ἐν (del.?) στενῶ ἰσθμῶ προύχουσα etc. 3. ὡς ἐκάστος τάχους εἶχε (εἶχον Herw.).

VI. 98. 2. ἐχώρουν πρὸς τὴν Συκῆν (imo Τυκῆν, unde Lat. Tyce, non Tyche, et τυκῆν exhibet F. corr.). ἵνα περ καθεζόμενοι ἐτείχιζαν (ἐτείχιζον?) τὸν κύκλον.

VI. 99. 3. *καὶ (γὰρ) εἰ φθάσειαν ἀποκλήσεις γίνεσθαι (κωλύειν) καὶ ἅμα [καὶ ἐν τούτῳ] εἰ ἐπιβοηθοῖεν* Badham. ἀποκλήσεις γίνεσθαι] Fort. ἀποκλήσαι (ἀποκλήειν) τὸ ἔργον, aut simile quid. ἀντιπέμπειν αὐτοὺς] ἀντιπέμπειν αὐτοῖς Bekk. ex conj. ἐκείνους δὲ ἄν (αὐ?) πανομένους (ἀναπανομένους B.) τοῦ ἔργου πάντας (πάντως?) ἄν (om. B.) πρὸς σφᾶς τρέπεσθαι. Ita etiam Badham, gemini ἄν vitandi causa.

VI. 101. 1. *μέχρι τῆς θαλάσσης ἀποτειχίσαι (περιτειχίσαι?).*

VI. 102. 2. *ὡς ἔγνω ἀδύνατους ἐσομένους]* ὡς ἔγνω ἀδύνατος ἐσόμενος Cobet., coll. II. 81. ὁ δὲ ἀδύνατος ἔφη εἶναι *Ναύπακτον ἐρήμην ἀπολιπεῖν.* III. 28. *γνόντες — ἀποκωλύσαι δυνατοὶ ὄντες.* ξύλα ὅσα πρὸ τοῦ τείχους ἦν καταβεβλημένα (imo παραβεβλημένα, coll. 99. οἱ δὲ λίθους καὶ ξύλα ξυμφοροῦντες παρέβαλλον etc. VII. 2. *λίθοι τε παραβεβλημένοι.*

VI. 103. 4. *Εὐκλέα]* *Εὐρουκλέα* B. Fortasse recte.

VI. 104. 2. *τὴν δὲ Ἰταλίαν βουλόμενος περιποιῆσαι (περιποιεῖσθαι aut περιποιήσασθαι?) etc.* πλεύσεσθαι] *Malim πλευσεῖσθαι.* 3. *ἀρπασθεὶς ὑπ' ἀνέμου]* Cf. Act. Apost. XXVII. 15. *συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου. ὃς ἐκπνεῖ ταύτη μέγας]* ὃς ἔπνει ταύτη — Badham.

VI. 105. 3. *Πρασιάς καὶ ὅσα ἄλλα (qu. καὶ ἄλλα ἄττα, ut est in B.) ἐδήωσαν τῆς γῆς.*

Liber VII.

VII. 1. 1. *ἐβουλεύοντο εἴτε — διακινδυνεύσωσιν —]* Cf. II. 5.

2. *ὡς ὁ Νικίας ὄμως (ἅμα recte D.) πυνθανόμενος etc.* 4. *Ἄρχωνίδου]* *Ἄν Ἀρχώνδου?* 5. *Ἰμεραίους δὲ (τε?) ὀπλίτας etc.*

VII. 2. 3. ὁ δὲ *Γέτα (γε τὰ A. B. γέτας E. et marg. A. γε D. F. G.) τό τε τεῖχος ἐν τῇ παρόδῳ τῶν Σικελῶν ἐλών. ὁ δὲ Γέτα τε τεῖχος* Arnold. Linwood. In istis γέτα τό τε latet, ni fallor, nomen oppidi alicujus. 4. *ἀπειτετέλεστο]* Imo ἐπειτετέλεστο, ut in A. D. E. F. G. Cf. 4. 2. *τὸ ἐπὶ θαλάσση τεῖχος ἐπιτελέσαντες.* 5. *τὸν Τρώγιλον]* Imo τὸν Τρωγίλον. Cf. VI. 99. *τὰ δὲ καὶ ἐξειργασμένα κατελείπετο (κατελέλειπτο Cobet.). Cf. ad IV. 23. τῷ πλείονι]* Imo τῷ πλείονι.

VII. 4. 1. *πρὸς τὸ ἐγκάρσιον]* Ut alibi πρὸς τὸ σιμὸν, πρὸς ὀρθάς (at right angles, Polyb.). ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι, εἰ μὴ δύναιτο (f. ἦν μὴ δύνωνται) κωλύσαι, μηκέτι οἰοί τε ὣσιν ἀποτειχίσαι. 2. *ἀναβεβήκεσαν]* Imo ἀνεβεβήκεσαν. 4. *Πλημύριον]* *Πλημμύριον* plerique codd. Bekk. Quod praefendum. ῥᾶον αὐτῷ ἐφαίνετο ἢ ἐσκομιδῇ τῶν ἐπιτηδείων ἔσεσθαι] Ne ῥᾶων requiras, cf. IV. 10. *μὴ ῥαδίως αὐτῷ πάλιν οὔσης τῆς ἀναχωρήσεως.* VII. 28. *ἢ τῶν ἐπιτηδείων παρακομιδῇ — θᾶσον οὔσα.*

VII. 6. 1. παρεληλύθει] Qu. παρειληλύθει.

VII. 7. 1. και ξυνετείχισαν τὸ λοιπὸν τοῖς Συρακοσίοις μέχρι τοῦ ἐγκαρσίου τείχους] Aliunde haec invecta videntur. 2. και ναυτικὴν και πεζὴν (pro πεζικὴν) [συλλέξων] Cobet. ἀφειστήκει] ἀφειστήκει recte G. ἐπὶ στρατιὰν ὄχητο και ναυτικὴν και πεζὴν [συλλέξων] Cobet.

VII. 8. 1. ἔπεμπε και αὐτὸς ἐς τὰς Ἀθήνας ἀγγέλλων — νομίζων (l. νομίζειν) ἐν δεινοῖς τε εἶναι και etc. τὰ γράμματα] Qu. τὰ τε γράμματα. μάλιστα δὲ και τότε [νομίζων] Cobet. 3. ὁ δὲ (δὲ τὰ recte A. E. F. G.) κατὰ τὸ στρατόπεδον διὰ φυλακῆς μᾶλλον (om. A. D. E. F. G. fortasse recte) ἤδη ἔχων (σφῶν conj. Bekk.) ἢ δι' (ἤδη A. D. E. F. om. G.) ἐκουσίων κινδύνων ἐπεμελεῖτο. Aut εἶχεν pro ἔχων aut potius ἐκουσίων (ἰῶν) correxerit Badham. Quid hic lateat incertum est. τὰ γράμματα και ὄσα —] Imo τὰ τε γράμματα —. ὁ δὲ κατὰ (l. τὰ κατὰ cum A. E. F. G.) τὸ στρατόπεδον διὰ φυλακῆς — ἔχων. διὰ φυλακῆς — ἔχων] Cf. II. 81. τεταγμένοι τε προσήεσαν και διὰ φυλακῆς ἔχοντες.

VII. 10. ὁ δὲ γραμματεὺς ὁ (om. cum A. D. E. F. G.) τῆς πόλεως etc.

VII. 11. 2. τῇ δ' ὑστεραία (sc. μάχη)] τῇ δ' ὑστερα Cobet.

VII. 12. 3. οὐ γὰρ ἐφορμοῦσιν ἄλλοις (f. ἄλλοι, sed cf. supra).

VII. 13. 3. ναυτικὸν τε δὴ] ναυτικὸν τε ἤδη Linw. Qu. τὸ ναυτικὸν τε ἤδη. ἐπ' αὐτομολίας προφάσει ἀπέρχονται] ἐπ' αὐτονομίας — Kock Ver. p. 272. Badham. ἐπ' αἰχμαλωτίας — Madvig. Quod vix satisfacit. Qu. ἐπὶ ὑπουργίας (σιτισμοῦ, φρυγανισμοῦ, ὑπουργίας, ξυλοκοπίας, αὐτοτροφίας, αὐτοφορβίας?) —. Qu. ἐπειδὴ παρὰ γνώμην (τὸ) ναυτικὸν τε δὴ (?) και τᾶλλα (τὰ) ἀπὸ τῶν πολεμίων etc. εἰσὶ δ' οἱ και αὐτοὶ (αὐτοῦ recte A. D. E. F. G.) ἐμπορευόμενοι etc.

VI. 14. 1. βραχεῖα ἀκμὴ (l. ἡ ἀκμὴ) πληρώματος. οἱ ἐξορμῶντες τε ναῦν και ξυνέχοντες τὴν εἰρεσίαν] 'Qui et navem ex portu in mare propellunt et continuam remigationem exercent.' I. q. ξυνεχῆ ἔχοντες aut ξυνεχῶς μελετῶντες. I. e. semper ἐν μεταβολῇ sunt. Qu. ξυνεχῆ ἔχοντες τὴν εἰρεσίαν. τὰ τε ὄντα και ἀπαναλισκόμενα] τὰ ὄντα — E. Qu. τὰ πανταχῆ ἀναλισκόμενα. τό τε μὴ οἶόν τε εἶναι ταῦτά μοι (μοι ταῦτα?) κωλύσαι. 2. διαπεπολεμήσεται (pro διαπολεμήσεται) αὐτοῖς [ὁ πόλεμος] Cobet., i. e. delatum erit.

VII. 15. 1. ὡς — τῶν στρατιωτῶν — τὴν γνώμην ἔχετε] Cf. Xen. Cyr. I. 6. 11. ὡς ἐμοῦ μὴ ἀμελήσοντος οὕτως ἔχε τὴν γνώμην. VIII. 4. 27. Anab. I. 3. 6. ὡς ἐμοῦ μὲν ἰόντος — οὕτω τὴν γνώμην ἔχετε. διὰ νόσον (del. Herw.) νεφροῖτιν.

VII. 16. 1. στρατιὰν — πέμπειν ναυτικὴν (qu. και ναυτικὴν cum A. D. E. F. G.) και πεζὴν. Cf. 15. στρατιὰν — και πεζὴν και ναυτικὴν.

VII. 17. 2. τῷ αὐτῷ τρόπῳ [πέμψοντες] Herw. Delenda videntur verba τῷ αὐτῷ τρόπῳ πέμψοντες, ut et sequentia ἐν τῇ Ναυπάκτῳ.

VII. 18. 1. προεδέδοκτο] Qu. προεδέδοκτο. μὴ ἀνιέναι (ἀνεῖναι B. fortasse recte) τὸν πόλεμον. 3. ἐνεθυμοῦντο τὴν τε περὶ Πύλον ξυμφορὰν καὶ εἴ τις ἄλλη αὐτοῖς γένοιτο (ἐγεγένεο B. ἐγένετο Badham. lege ἐγεγένητο). 5. σίδηρόν τε περιήγγελλον κατὰ (ἐς?) τοὺς ξυμμάχους.

VII. 19. 2. παραπλήσιον δὲ καὶ (om. A. D. E. F. G. qu. ἦ) οὐ πολλῷ πλεόν καὶ ἀπὸ τῆς Βοιωτίας.

VII. 20. 1. παρακαλεῖν] Imo παραλαβεῖν. Cf. 20 sq. καὶ τὸν Χαρικλέα τοὺς Ἀργείους παραλαβεῖν. 26. παραλαβόντες τῶν Ἀργείων ὀπλίτας. 2. Ἀργείων τε (del.?) ὀπλίτας. 3. παραπλέοντα] Ἄν παραπλέοντι? Cf. 2, 80. τῷ ναυτικῷ παρήγγειλε παρασκευασμένῳ πλεῖν. Sed v. Lob. Aj. 1006.

VII. 21. 1. καὶ ναυμαχίας ἀπόπειραν (πεῖραν?) λαμβάνειν. 2. ἐλπίζειν γὰρ ἀπ' αὐτοῦ τι ἔργον ἄξιον τοῦ κινδύνου ἐς τὸν πόλεμον κατεργάσασθαι (κατεργάσεσθαι recte Cobet.). ξυνέπειθε δὲ καὶ ὁ Ἑρμοκράτης οὐχ ἦκιστα τοῦ (om. cum G.) ταῖς ναυσὶ μὴ ἀθυμεῖν ἐπιχειρήσειν (ἐπιχειρήσειν? aut μαχομένους?) πρὸς τοὺς Ἀθηναίους.

ξυνέπειθε] ξυνανέπειθε Badham, qui excidises aliquid ante πρὸς τοὺς Ἀθηναίους suspicatur, quum τοῦ ἀθυμεῖν a ξυνέπειθε prendere non possit. Certe enim sententiam esse βλέπειν κελεύων πρὸς τοὺς Ἀθ. ἐπιχειρήσειν] Malim ἐπιχειρήσειν aut ἐπιχειρεῖν. Ita etiam Badham. Ceterum cf. Plat. Menex. p. 241 D. ἐπιχειρεῖν πάλιν πρὸς τοὺς Ἑλληνας. 3. πρὸς ἄνδρας τολμηροὺς οἴους καὶ (f. τοὺς) Ἀθηναίους τοὺς ἀντιτολμῶντας χαλεπωτάτους ἄν (om. A. D. E. F. Bekk.) αὐτοῖς (αὐτοῦς A. F.) φαίνεσθαι vulg. — ἄν [αὐτοῖς] φαίνεσθαι Badham. ἄνδρας τολμηροὺς οἴους καὶ Ἀθηναίους] Similiter Hermippus 79. τὴν κεφαλὴν ἔχει | ὄσσην κολοκύντην. Soph. Trach. 444. κἄμοῦ γε (ἄρχει)· πῶς δ' οὐ χᾶτέρας οἴας γ' (om.?) ἐμοῦ; 4. ἐκπλαγέντων αὐτῶν περιγενησομένους (περιεσομένους A. D. E. F. G.). καὶ σφᾶς ἄν — ὑποσχεῖν] καὶ σφίσειν ἄν — ὑπάρχειν (sic unum cod. corr.) Linwood. Ipse malim καὶ σφίσειν — ὑπάρχειν. Ita etiam Badham. 5. τοῦ τε Γυλίππου καὶ (καὶ τοῦ recto A. D. E. F. G.) Ἑρμοκράτους.

VII. 22. 1. Πλημυρίῳ] Πλημυρίῳ recte A. B.

VII. 23. 2. κρατούντων [τῇ ναυμαχίᾳ] Badham. 3. ταραθεῖσαι περὶ ἀλλήλας (ἴμο περὶ ἀλλήλαις). 4. ταύτας τε γὰρ ἔτρεψαν καὶ (καὶ τὰς injuria Cobet.) ὑφ' ὧν — ἐνικῶντο etc.

VII. 24. 2. ὥστε γὰρ ταμείῳ —] ἄτε — unus codex. ὥσπερ — conj. Porpo, coll. Joseph. Ant. XVIII. 9. ἐχρῶντο δὲ ὥσπερ ταμείῳ ταῖσδε ταῖς πόλεσιν. Quae ex hoc loco expressa sunt.

3. οὐδ' οἱ ἔσπλοι ἀσφαλεῖς ἦσαν τῆς ἐπαγωγῆς (l. ἐσαγωγῆς) τῶν ἐπιτηδείων.

VII. 25. 2. πλοῖα — γέμοντα χρημάτων (χρημάτων γέμοντα B. fortasse melius). 4. ἔκ τε τῶν ἀκάτων (κεράτων Madvig. qu. κεραιῶν) ὄνευον ἀναδούμενοι τοὺς σταυροὺς καὶ (dele?) ἀνέκλων etc. ναῦν μυριοφόρον] Qu. ναῦν μυριάμφορον. Idem suadet Lobeck.

VII. 26. 1. ἄρας ἔκ (ἀπό?) τῆς Αἰγίνης.

VII. 27. 1. τοῦ Διακοῦ γένους] Cf. II. 96. τῶν δρεινῶν Θρακῶν πολλοὺς τῶν αὐτονόμων καὶ μαχαιοφόρων, οἳ Δῖοι καλοῦνται. οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ὡς ὕστερον (ὕστεροι?) ἦκον etc. ὄθεν ἦλθον [ἔς Θράκην] ἀποπέμπειν Herw. 2. τειχισθεῖσα] Qu. εἰχίσθη. ἐν τοῖς πρώτοις] ἐν τοῖς πρώτῃ Attice Herw. πλεόνων] πλειόνων recte B. 3. τῆς ἴσης φρουρᾶς] τῆς οὔσης φρουρᾶς Reisk. prob. Linw. 4. τὸ πολὺ μέρος χειροτέχνη] Qu. χειροτέχνη τὸ πολὺ μέρος. πάντα ἀπωλώλει] ἀπωλώλει πάντα A. B. melius, ni fallor.

VII. 28. 1. κατὰ γῆς (imo γῆν) — θάσσον οὔσα. Pro θάσσον malim θάσσων (i. e. ταχύτερα), ut in A. B. D. E. F. Cf. 29. οὐδεμιᾶς ἥσων (ἥσων D.). 2. ἠπίστησεν ἂν τις ἀκούσας. τὸ γὰρ αὐτοὺς πολιορκουμένους] ἠπίστησεν ἂν ἀκούσας τὸ γ' αὐτοὺς πολιορκουμένους Badham. 3. τῆς Ἀθηναίων] τῶν Ἀθηναίων A. D. E. F. G. Malim τῆς τῶν Ἀθηναίων. Cf. 19. 2. τῆς τῶν Ἀθηναίων πόλεως.

τὸν παράλογον τοσοῦτον ποιῆσαι τοῖς Ἕλλησι τῆς δυνάμεως — ὅσον (ὄσῳ?) — ἐνόμιζον περιοίσειν (lege περιέσεσθαι, coll. V. 11. ἀφανίσαντες εἴ τι μνημόσυνόν που ἔμελλεν αὐτοῦ τῆς οἰκίσεως περιέσεσθαι) αὐτοὺς, — ὥστε etc. Respondet ὥστε praecedenti τοσοῦτον. τὸν παράλογον] Cf. c. 55. ὁ παράλογος αὐτοῖς μέγας ἦν. τετροχωμένοι] τετρομένοι Cobet. Cf. ad IV. 60. ὅσον κατ' ἀρχᾶς] ὅσοι — Badham. Qu. ὄσῳ. οὐδεὶς πλείω χρόνον] οὐκ εἰς πλείω χρόνον Badham. περιοίσειν] Suidas per ἀνθέξειν καὶ περιέσεσθαι explicat. Cf. Dion. Cass. Fr. 28. οὐ γὰρ περιοίσειν ἔτι τοὺς ἔνδον. Qu. ὑπερέξειν (cf. ad Arist. Pac. 19.). 4. τὴν εἰκοστὴν — τοῖς ὑπηκόοις ἐποίησαν] τὴν εἰκοστὴν — ἐπέθεσαν Badham. Imo τὴν εἰκοστὴν — ἐπέταξαν.

VII. 29. 2. ἔκ Χαλκίδος τῆς Εὐβοίας ἀφ' (fort. del.) ἐσπέρας διέπλευσε etc. μὴ ἂν ποτέ τινα (τινας B.) σφίσειν ἀπὸ θαλάσσης τοσοῦτον ἐπαναβάντα (ἐπαναβάντας A. D. E. F. G. fortasse recte) ἐπιθέσθαι. τοῦ δὲ βραχέος ὠκοδομημένου] Construe τοῦ δὲ ὠκοδομημένου βραχέος, and another part (of the wall) being built only to a moderate height. Cf. II. 76. 4. καθεστήκει] Imo καθειστήκει. καὶ ξυμφορὰ τῇ πόλει πάση (om. G.) οὐδεμιᾶς ἥσων μᾶλλον (del.?) ἑτέρας ἀδόκητός τε ἐπέπεσεν αὕτη καὶ δεινή.

VII. 30. 2. ἐν τῇ ἐσβάσει] Qu. ἐν τῇ ἐμβάσει. δι' ἀρπαγὴν] Qu. δι' ἀρπαγῆς, in the act of plunder. 3. τὰ μὲν κατὰ τὴν Μυκαλησσὸν πάθει χρησαμένων (imo χρησαμένην) — ὀλοφύρασθαι ἀξίῳ τοιαῦτα ξυνέβη. Idem suadet Badham.

VII. 31. 1. ὀλκάδα ὀρμουῖσαν — εὐρῶν (om. A. D. E. F. G. Bekk. male), ἐν ἧ etc. ἐν ἧ — ἔμελλον περαιοῦσθαι (l. περαιώσασθαι). 3. οὔτε καταλύουσι τὸν πόλεμον (τὴν φρουρὰν αὐτὴν τὴν φυλακὴν, aut simpliciter καταλύουσι requirit Madvig). οὔτε καταλείπουν τὸν πορθμὸν Badham. μετὰ τὴν ἐκ τῆς Λακωνικῆς (ἐν τῇ Λακωνικῇ?) τείχισιν.

VII. 32. 1. Κεντόριπας τε] Qu. Κεντοριπαίους τε aut Κεντοριπεῖς τε. Oppidum Siculorum Κεντόριπα memoratur VI. 94. Ἀλικυαίους] Ἀλικυαίους B. Ἀλικυαίους E. Scriptura incerta est. ὅπως μὴ διαφρήσουσι τοὺς πολεμίους] Cf. Arist. Av. 193. τῶν μηρίων τὴν κνίσαν οὐ διαφρήσετε.

VII. 33. 1. Interpunge sic: ἱππέας διακοσίους· σχεδὸν — ἦσαν· οἱ δ' ἄλλοι etc. κατίσχουσιν] Cf. 70. κατίσχοιεν. Herod. VIII. 40. κατίσχει τὰς νῆας. Hom. Od. 11, 455. νῆα κατισχέμεναι. 6. ὑπολέλειπτο] ὑπελέλειπτο plerique codd. Bekk. Quod recipiendum.

VII. 34. 7. ἐνόμιζον ἠσοῦσθαι ὅτι οὐ (εἰ μὴ A. D. E. F. G. nescio an recte) πολὺ ἐνικῶντο. πολὺ ἐνίκων] Cf. Aesch. Cho. 1052. μὴ φοβοῦ νικῶν πολὺ. Arist. Nub. 1335. Ach. 651.

VII. 35. 2. τῷ Ὑλῖα ποταμῷ] Fort. τῷ Ὑσία —.

VII. 36. 2. ὡς ἐκ τῆς προτέρας ναυμαχίας τι πλεόν ἐνεῖδον (εἶδον B. fort. recte) στήσοντες. πρόρας] πρόιρας E. F. et mox πρόιραις, πρόιραθεν, ἀντίπρόιροι. Quod notandum. 3. καὶ τὴν ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι ναυμαχίαν, οὐκ ἐν πολλῷ (καλῷ Herw. qu. στενῷ) πολλαῖς ναυσὶν οὔσαν, πρὸς ἑαυτῶν ἔσεσθαι. 4. ἀντίπρωροι γὰρ ταῖς ἐμβολαῖς χρώμενοι] Imo ἀντιπρόροις —, ut paullo supra διὰ τὸ μὴ ἀντιπρόροις — ταῖς ἐμβολαῖς χρῆσθαι. et c. 40. ταῖς τε ναυσὶν ἀντιπρόροις χρώμενοι. τὸ μὲν οὐ δώσειν [διεκπλεῖν], τὸ δὲ τὴν στενοχωρίαν κωλύσειν [ὥστε μὴ περιπλεῖν] Cobet., Herw., coll. schol. Refragatur Linwood. στερίφοις — παρέχοντες τοῖς ἐμβόλοις] παρέχοντες plane vitiosum est. προέχοντες conj. Linw., coll. II. 76. τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς. παίοντες Donaldson. Qu. προσβάλλοντες. 5. τὸ ἀντίπρωρον ξυγκροῦσαι] ἐς τὸ ἀντίπρωρον ξυγκρούσει (ξυγκρούσει codd.) Madvig. τῇ τε πρότερον ἀμαθία τῶν κυβερνητῶν δοκούση εἶναι, τὸ (τὸν A. F. et γρ. B.) ἀντίπρωρον ξυγκροῦσαι (ξυγκρούσει aut συγκρούσει A. D. E. F. G.), μάλιστ' ἂν αὐτοὶ χρῆσασθαι. Qu. τῷ ἀντίπρωρον ξυγκροῦσαι aut τῇ ἀντιπρόρω ξυγκρούσει. Cf. infra τὴν — ἀνάκρουσιν. 7. ἄλλως τε καὶ τοῦ Πλημμυρίου πολεμίου τε (τε πολεμίου?) αὐτοῖς ἐσομένου etc.

VII. 37. 1. προεξαγαγῶν] προεξαγαγῶν melius A. 2. ἡ γυμνητία (melius γυμνητεία B. F. γυμνιτεία D. G.) τῶν Συρακοσίων. 3. ἀντανῆγον — ναῦς] Imo ἀντανῆγον — ναυσὶ, quod suadet Bekk. Cf. 52. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἀντανῆγον ναυσὶν etc. Nisi ἀντανῆγοντο potius legendum, ut est in 40. ἐσβάντες — ἀντανῆγοντο.

VII. 39. 1. τῆς μὲν ὄρας προαίτερον, τῇ δ' ἐπιχειρήσει τῇ αὐτῇ —] Qu. τῇ μὲν ὄρα —. ὅπως αὐτοῖς (l. αὐτοῦ) ἐκβιβάσαντες τοὺς ναύτας εὐθύς παρὰ τὰς ναῦς ἀριστοποιήσονται (sic A. D. F. ἀριστοποιήσονται B. corr. E. G. ἄριστον ποιήσονται B. pr. recte). Cf. 40. καὶ εὐθύς ἐκβάντες αὐτοῦ ἄριστον ἐποιοῦντο. 2. ἐπιμελομένους] ἐπιμελουμένους A. B. D. F. fort. melius. τὴν ἀγορὰν τῶν πωλουμένων μεταναστήσαντας ἐπὶ τὴν θάλασσαν κομίσαι] — παρὰ τὴν θάλασσαν μεταστήσαι κομίσαντας A. D. E. F. G. et γρ. B. Notabilis discrepantia. ὅπως — ἀπροσδοκῆτοις (leg. ἀπροσδοκῆτως) τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιχειρῶσιν.

VII. 40. 3. οἱ δὲ διὰ πολλοῦ θορύβου] Qu. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι —, ut est in E. ἀντανήγοντο] Activa forma ἀντανῆγον est 37. 52., ubi tamen ἀντανήγοντο corrigendum suspicor. κόπῳ ἀλίσκεσθαι] κόπῳ ἀναλίσκεσθαι (consumi, conteri) Madvig. Mendosum videtur διαμέλλοντας.

VII. 41. 2. ἐδόκουν δὲ καὶ τὸν πεζὸν χειρώσεσθαι] ἐδόκουν — οὐ χεῖρω ἔσεσθαι feliciter eruit G. Burges. Epist. Crit. p. 81.

VII. 42. 1. τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων (Ἀθηναίων codd. Bekk.) βοήθειαν. 3. νομίσας οὐχ οἷόν τ' εἶναι —] νομίσας οὐ καιρὸν εἶναι (nisi excidit ἄνευ κινδύνου aut simile quid) requirit Badham. Facillime enim et morari potuisse eum et idem quod Niciae acciderat experiri. 4. ὥστε μὴδ' εἰ μετέπεμψαν (τινα?) ἔτι ὁμοίως ἂν αὐτοὺς ὠφελεῖν. γινώσκων ὅτι — δεινότατός ἐστι (ἔσται?) τοῖς ἐναντίοις etc. 5. ἀπλοῦν ὄν] ἀπλοῦν τε ὄν A. D. E. F. G. Quod recipiendum. καὶ οἱ (οἱ om. A. D. E. F. G. γρ. B.) ξυντομωτάτην ἠγεῖτο διαπολέμησιν] Qu. καὶ ἡ ξυντομωτάτη ἠγεῖτο διαπολέμησιν (sic B.) ξυντομωτάτην (ταύτην) ἠγεῖτο διαπολέμησιν Madvig, coll. VII. 86. 1. ἀσφαλεστάτην (ταύτην) εἶναι νομίσαντες τήρησιν. Recte. Exciderat ταύτην post simile — τάτην.

VII. 43. 2. παρασκευὴν τοξευμάτων (μοχλευμάτων Madvig). 5. ἐς τὸ πρόσθεν vulg. ἐς τὸ ἔμπροσθεν G. ἐς τοῦμπροσθεν Badham. [ὅπως] — μὴ βραδεῖς γένωνται idem. τὸ ἀπὸ τῆς πρώτης (f. τῆς ἀρχῆς) παρατείχισμα] I. e. primam muri adversi partem. τοῦ περαίνεσθαι] τῶ περαίνεσθαι (βραδεῖς, coll. IV. 34. βραδυτέροισι τῶ ἀμύνεσθαι) conj. Linwood. 6. ἀδοκῆτου τοῦ τολμήματος] Qu. ἀπροσδοκῆτου —.

VII. 44. 2. τοῦ οἰκείου ἀπιστεῖσθαι] τοῦ οἰκείου ἀποστερεῖσθαι Badham. 3. ἀναβεβήκει] Imo ἀνεβεβήκει, ut in A. E. F. Μοχ προσανῆει imperfēcti sensu, accedebat. 6. κρείσσους ὄντες] κρείσσοισιν οὔσι Badham. διέφενγον (sc. hostes) αὐτοὺς ἅτε ἐκείνων (Atheniensium) ἐπισταμένοι τὸ ξύνθημα. 2. ἡ μόνη δὴ — ἐν γε (γε om. A. D. E. F. G. fort. recte) τῶδε τῶ πολέμῳ ἐγένετο. πῶς ἂν τις σαφῶς τι ἦδει (ἦδει B. D. lege εἰδείη); 3. ἀναβεβήκει] Lege ἀνεβεβήκει. 8. ῥίπτοντες] ῥίπτουντες B. Fortasse recte.

VII. 45. φίλοι [ἀνευ τῶν ἀσπίδων] οἱ μὲν ἀπόλοντο (pro ἀπόλλυντο), οἱ δ' ἐσώθησαν Cobet. Badham. ἢ οἱ Βοιωτοὶ πρῶτον (qu. πρῶτοι, ut in A. om. B.) ἀντέστησαν. Cf. supra.

VII. 46. ὅπως ὑπαγάγοιτο (qu. προσαγ.) τὴν πόλιν. ἐν ἐλπίδι ὦν — αἰρήσειν] Cf. IV. 70. ἐν ἐλπίδι — ἀναλαβεῖν (l. ἀν λαβεῖν). Xen. Hell. VII. 2. 10. παραστήσεσθαι. V. 4. 43. ποιήσασθαι (ποιήσεσθαι?) V. Madvig. Adv. I. 179 n.

VII. 47. 2. τῆς τε ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ ταύτης οὔσης ἐν ἧ ἄσθενοῦσιν ἄνθρωποι μάλιστα, καὶ τὸ χωρίον ἅμα — ἐλώδες καὶ χαλεπὸν ἦν (ἦν om. B. qu. τοῦ χωρίου — ἐλώδους ὄντος καὶ χαλεποῦ). ἄσθενοῦσιν ἄνθρωποι (qu. ἀνθρ.) etc. τά τε ἄλλα ὅτι (ἔτι?) ἀνέλπιστα αὐτοῖς ἐφαίνετο. ἀλλ' ἅπερ (ὅπερ?) καὶ διανοηθεῖς ἐς τὰς Ἐπιπολάς διακινδυνεύσαι (l. διεκινδύνενυσεν, ut in B. G.), ἐπειδὴ ἔσφαλτο, ἀπιέναι ἐψηφίζετο. ἕως ἔτι τὸ πέλαγος οἷόν τε περαιοῦσθαι (περαιῶσαι?) καὶ τοῦ στρατεύματος (θεραπεύματος Madvig qu. ἐπισκευάσματος) ταῖς — ναυσὶ κρατεῖν. καὶ τοῦ στρατεύματος (τῶν Συρακοσίων conj. Herw.) — κρατεῖν.

VII. 48. 2. θαλασσοκρατούντων] Fort. θαλασσοκρατοῦντες. Sed cf. IV. 73. 3. ὥσπερ ἠσσηθέντων (ἠσσηθέντες?). Ita Badham, καὶ γὰρ οὐ τὰ πράγματα ὥσπερ καὶ αὐτοὶ ὄρωντας καὶ οὐκ ἄλλων ἐπιτιμήσεις (pro ἐπιτιμήσει) ἀκούσαντας γνώσεσθαι, ἀλλ' ἐξ ὧν ἂν τις εὖ λέγων διαβάλλῃ (pro διαβάλλοι) Badham, deletis additamentis scribarum. 4. ἐκ τούτων αὐτοὺς πείσεσθαι (πείδεσθαι E. qu. πεισθήσεσθαι). 5. τά τε Συρακοσίων ἔφη ὁμῶς (ὁμοίως?) ἔτι ἦσσω τῶν σφετέρων εἶναι. 6. τρίβειν οὖν ἔφη χρῆναι προσκαθημένους καὶ μὴ χρήμασιν, ὡς (ὧν B. οἷς Coraes. ᾧ conj. Bekk. recte, opinor) πολὺν κρείσσους εἰσὶ, νικηθέντας ἀπιέναι. Cf. 49. 2. τρίβειν αὐτοὺς ἔφη χρῆναι.

VII. 49. 1. καὶ ὅτι ἦν αὐτόθι πον (om. A. E. F. G. Bekk.) τὸ βουλόμενον τοῖς Ἀθηναίοις γίνεσθαι (fort. ἐνδοῦναι) τὰ πράγματα etc. Cf. c. 48. καὶ ἦν γὰρ τι καὶ ἐν ταῖς Συρακούσαις βουλόμενον τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα ἐνδοῦναι, etc. καὶ ἅμα ταῖς γοῦν (γ' ἂν D. E. F. corr. et γρ. G. γὰρ A. et pr. F.) ναυσὶν ἢ (θαρρῶν ἢ B.) πρότερον θαρσῆσει (θαρσῆσας A. corr. ἐθάρσησε B.) κρατηθεῖς. Qu. καὶ ἅμα ταῖς γοῦν (aut γε) ναυσὶ μᾶλλον ἢ πρότερον θαρσῆσας κρατήσιν (aut ταῖς γ' ἂν ναυσὶ — κρατῆσαι), aut ταῖς γοῦν (γε) ναυσὶ μᾶλλον ἢ πρότερον θαρσῆσας κρατήσιν. ταῖς γοῦν ναυσὶν ἢ πρότερον θαρσῆσει κρατηθεῖς] ταῖς γοῦν ναυσὶ μᾶλλον ἢ πρότερον θαρσῆσας κρατήσιν conj. Linwood, qui tamen clausulam interpolatam esse suspicatur. πον] πολὺ — conj. Linwood, coll. Dion. Cass. XLV. 8. πλεῖστον γὰρ ἐστὶ τὸ βουλόμενον πάντας τοὺς δυναμένους ἀλλήλοις διαφέρεσθαι. θαρσῆσει] ἐθάρσησε B. ἐθάρσει Badham. ἢ (μᾶλλον ἢ Herw.) πρότερον ἐθάρσησε κρατήσιν. 2. ἀλλὰ τρίβειν αὐτοὺς (αὐτοῦ aut αὐτόθι, i. e. in Sicilia?) etc. 3. ἐν ἧ τά τε τῆς ἐμπειρίας χρήσιμα

σφῶν (σφίσιν?) ἔσται. 4. καὶ μὴ μέλλειν ἐξανίστασθαι] ἐξανίστασθαι καὶ μὴ μέλλειν Badham. μέλλον] μέλλειν Dobr. ad Pl. 227. Donaldson.

VII. 50. 1. ἡ τοῖς Συρακοσίοις στάσις ἐς φιλίαν (στάσις φιλία aliquot mss. recte, opinor) ἐξεπεπτώκει. Sunt qui τοῖς Συρακοσίοις a φιλίαν pendere arbitrantur, coll. V. 5. ἐν τῇ Ἰταλίᾳ τισὶ πόλεσιν ἐχρημάτισε περὶ φιλίας τοῖς Ἀθηναίοις. De articuli ἡ ante ἐς φιλίαν omissione Linwood conferri jubet III. 44. τὴν — ὄργην ἐς Μυτιληναίους. II. 52. VI. 55. Latet nomen aliquod loci. 2. ὅθεν πρὸς Σικελίαν ἐλάχιστον δυοῖν ἡμερῶν — πλοῦν (πλοῦς A. D. E. F. G.). ἀπέχει (πλοῦς ἐστί?). δυοῖν ἡμερῶν] δύο ἡμερῶν A. D. F. G. Recte, opinor, nam alioqui dicendum fuisset δύοῖν ἡμέραιν (non ἡμερῶν). Cf. I. 23. δυοῖν ναυμαχίαν. 3. μάλιστα δὲ τῇ ἀσθενείᾳ τῶν ἀνθρώπων πιεζόμενα (πιεζομένων?). ἠδύναντο] Lege ἐδύναντο. πασέληνος] πανσέληνος A. B. D. F. G. Eadem discrepantia lectionis est in πασουδί πανσυδί. ὡς οἱ μάντις ἐξηγοῦντο] Cf. Herod. I. 78. ἔπεμπε θεοπρόπους ἐς τῶν ἐξηγητέων Τελμησσέων. 4. θειασμῶ] Cf. VIII. 1. καὶ ὅποσοι τι τότε αὐτοὺς θειάσαντες ἐπήλπισαν (ἐπῆραν aut ἔπεισαν?) ὡς λήφονται Σικελίαν. θειασμῶ — προσκειμένος] Anglice addicted to (given to) superstition. Cf. Paus. I. 34. 4. δοκῶ δὲ Ἀμφιάραον ὄνειράτων διακρίσει μάλιστα προσκειῖσθαι. Herod. I. 33. οἴνω δὲ κάρτα προσκέαται. πρὶν, ὡς (ἄς ὡς B. om. G.) οἱ μάντις ἐξηγοῦντο, τρεῖς ἐννέα ἡμέρας μεῖναι, ὅπως ἂν (del.?) πρότερον κινηθεῖη (καλλιερωθεῖη?). Quid lateat non perspicio. ὅπως ἂν πρότερον κινηθεῖη] οὐχ ὅπως ἂν πρότερον κινηθῆναι ('much less would he set out before then') Linwood.

VII. 51. 1. ἐγηγερομένοι] ἐπηρομένοι B. prob. Badham. 2. ἀνεπειρῶντο] ἀνεπαύοντο B. D. E. F. C. Quod recipiendum videtur. οἱ Ἀθηναῖοι ἵππους (f. ἱππῆς, sed cf. c. 54 f.) τε ἑβδομήκοντα ἀπολλύουσι etc.

VII. 52. 2. ἐν τῷ [κοίλῳ καὶ] μυχῶ τοῦ λιμένος Herw., coll. VII. 4. 5.

VII. 53. 2. τρέπουσι (τρέπουσί τε?) καὶ ἐσβάλλουσιν etc. 3. οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ (del. οἱ?) σύμμαχοι. Cf. 70. τῶν Συρακοσίων καὶ ξυμμάχων. 78. 4. ἀφείσαν [τὴν ναῦν] Herw. Intelligi enim e praegressis ὀλκᾶδα.

VII. 54. ὅθεν καὶ (om. B.) τοὺς ἵππους ἔλαβον] Cf. c. 51 f. Haec fortasse delenda.

VII. 55. 1. ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν] Fort. ἐν πάσῃ δὴ ἀθυμία ἦσαν. Sed cf. Plut. Mar. 36. ἐν παντὶ δὴ γεγονῶς ἀπορίας. πολὺν δὲ μείζων ἔτι τῆς στρατείας ὁ μεταμέλος] Monstrum hic ali videtur. Qu. πολὺν δὲ μείζων — τὸ μεταμέλον. ὁ παράλογος αὐτοῖς μέγας ἦν] Cf. c. 28. τὸν παράλογον τοσοῦτον ποιῆσαι —

τῆς τόλμης — ὥστε etc. πολλῶ κρείσσους ὄντας (ὄντες recte B. om. A. D. E. F. G. ὄντας Bekk. prob. Linw.), σφαλλόμενοι δὲ τὰ πλείω. 2. πόλεσι γὰρ ταύταις μόλαις (μόλαις ταύταις melius D. cf. 58, 1. μόνοι Ἑλληνες) ἤδη (l. δὴ) ὁμοιοτρόποις ἐπελθόντες etc. πόλεσι — καὶ ναῦς καὶ ἵππους (ναοὶ καὶ ἵπποις D. E. F. G.) καὶ μεγέθη (μεγέθει A. D. E. F. G.) ἔχουσας. Qu. — ναοὶ καὶ ἵπποις καὶ μεγέθει ἰσχυρούσαις (aut προυχούσαις, coll. c. 66.).

VII. 56. 1. τὸ στόμα αὐτοῦ διανοοῦντο κλήσειν (l. κλήσαι). τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο — ὅπως ἐκείνους κωλύσωσι (imo κωλύσουσι). V. ad Arist. Nub. 739. 2. τοὺς τε γὰρ ἄλλους Ἑλληνας εὐθύς (ἂν εὐθύς?) τοὺς μὲν ἐλευθεροῦσθαι, τοὺς δὲ φόβου ἀπολύεσθαι. αὐτοὶ δόξαντες αὐτῶν αἴτιοι (αἴτιοι αὐτῶν melius B. qu. αἴτιοι, del. αὐτῶν). 3. καὶ ἦν δὲ ἄξιος ὁ ἀγὼν —] Lege ἦν δὲ ἄξιος —. Irrepsit καὶ propter praec. simile — θαι. τὴν σφετέραν πόλιν ἐμπαρασχόντες προκινδυνεῦσαι] Nonne — παρασχόντες ἐμπροκινδυνεῦσαι? αὐτοὶ αὖ μόνοι cum Kruegero Madvig, qui sic interpungit, καὶ οὐδ' αὐτοὶ — σφίσιν — προκόψαντες, interpositis illis ἠγεμόνες τε γενόμενοι — μέγα μέρος, et post μέγα μέρος subintelligit tantum παρασχόντες ex praec. ἐμπαρασχόντες. ἐμπαρασχόντες (ἔτι παρασχόντες?) προκινδυνεῦσαί τε (del.?) καὶ τοῦ ναυτικοῦ μέγα μέρος. Alienum hinc est compositum ἐμπαρέχειν. τοῦ ναυτικοῦ μέγα μέρος προκόψαντες (imo πορίσαντες). 4. πλήν γε δὴ τοῦ ξύμπαντος λόγου (ξυλλόγου post Heilmannum Madvig. ξυλλεγέντος στόλου Badham) τοῦ etc.

VII. 57. 1. ὡς ἐκάστοις — ἀνάγκη (ἀνάγκης recte B.) ἔσχεν. 2. Αἰγινῆται [οἱ τότε Αἰγίαν εἶχον] καὶ ἔτι Ἑστιαῖς [οἱ ἐν Εὐβοίᾳ Ἑστιαίαν οἰκοῦντες] — Herw. 4. ἀπ' Ἀθηναίων] ἀπ' Ἀθηναίων recte conj. Bekk. Solennis error. Ἴωνές τε (malim γε cum B. nisi potius delenda particula) —. ναῦς δὲ παρέχοντες [αὐτόνομοι] ξυνέσποντο Madvig, qui, "ad αὐτονόμους pervenit § 6." Qu. — αὐτόματοι ξυνέσποντο. 6. τῶν τε (δὲ recte B.) περὶ Πελοπόννησον. κατὰ τὸ (om. A. D. E. F. G.) ἔχθος. Cf. paullo infra § 6. 8. Δωριῆς ἐπὶ Δωριᾶς μετ' [Ἀθηναίων] Ἴώνων ἠκολούθουν Herw. εἰωθότες ἰέναι | ἰέναι εἰωθότες A. D. E. F. G. fort. melius. 10. κατειλημμένων] κατειλημμένοι unus codex, ut conjecit Reiskius. Fortasse recte. στασιωτικῶν] στασιαστικῶν G. Recte, opinor. ξυνεστράτευσαν] Imo ξυνεστράτευον.

VII. 58. 1. Interpunge sic, Ἴμεραῖοι δ' — ἐν ᾧ καὶ μόνοι Ἑλληνες οἰκοῦσιν· οὗτοι δὲ καὶ ἐξ αὐτοῦ μόνοι ἐβοήθησαν. 2. ἀφέστασαν] Imo ἀφείστασαν (pro ἀφειστήκεσαν). 3. [δύναται δὲ τὸ νεοδαμῶδες ἐλεύθερον ἤδη εἶναι] Herw.

VII. 59. 1. οἱ τε οὖν Συρακόσιοι —] Qu. οἱ μὲν οὖν Συρακόσιοι —. καὶ οἱ ξύμμαχοι om. A. D. E. F. G. 2. ἐκλήγον οὖν τὸν τε (del.?) λιμένα εὐθύς τὸν μέγαν, — καὶ τᾶλλα παρεσκευά-

ζοντο, etc. λιμένα — ἔχοντα τὸ (om. D. fort. recte) στόμα δὲ τῶν σταδίων μάλιστα.

VII. 60. 2. καὶ δυναταὶ καὶ ἀπλήρωτοι (pro ἀπλοώτεροι) conij. Badham. 4. ξυγκαλέσας ἅπαντας παρεκελεύσατό [τε πρῶτον καὶ ἔλεξε] τοιάδε Herw. Cf. ad II. 86.

VII. 61. 1. Scribe ὁ μὲν ἀγὼν — κοῖνος ἅπασιν ἔσται περὶ τε σωτηρίας etc. ἔστι τῷ —] Scribe ἔσται τῷ —. 2. ὅσον αὐτοὶ (αὐτοῦ?) ὑμῶν αὐτῶν ἐφοροᾶτε. Cf. supra.

VII. 62. 1. πάντα καὶ (δὴ?) ἡμῖν νῦν etc. 4. ἄλλως τε καὶ τῆς γῆς πλὴν ὅσον ἂν ὁ πεζὸς ἡμῶν ἐπέχη (ἐπέχει E. F.) πολεμίας οὔσης. Fort. — πλὴν ὅσον ὁ πεζὸς ἡμῶν ἐπέχει etc.

VII. 63. 3. Meliorum codicum lectionem δικαίως ἂν αὐτὴν νῦν μὴ καταπροδίδοιτε injuria tuetur Madvig. 2. ἐκείνην τε τὴν ἡδονὴν ἐνθυμεισθαι ὡς ἀξία ἔστι (ἀξιὸν ἔστι?) διασώσασθαι. πλείον] πλέον recte B.

VII. 65. τὰς γὰρ πρῶρας καὶ τῆς (1. τὰ τῆς) νεῶς ἄνω etc. ὅπως ἂν (del. ἂν) ἀπολισθάνοι. Nisi forte potius corrigendum ὅπως ἂν ἀπολισθάνη — ἔχη etc. Cf. ad Herod. I. 75. 99.

VII. 66. 2. ἐπὶ τῆς (τῆ G. corr. recte) Σικελίας καταδουλώσει. ἀρχὴν τὴν ἤδη μεγίστην (1. δὴ μεγίστην aut μεγίστην δὴ) τῶν etc.

VII. 67. 1. τὸ κρατίστους εἶναι] τοῦ — Fort. Linwood. πρᾶξαντες Dobr. I. 107. 2. τὰ τε (1. τὰ δὲ) τῆς ἀντιμιμήσεως etc. καθεστήκασιν — [οὕτως ὅπως δύνανται] Badham.

VII. 68. 1. ἅμα δ' ἐχθροὺς ἀμύνασθαι ἐκγενησόμενον ἡμῖν καὶ (κατὰ Badham. qu. del.) τὸ λεγόμενόν που (πολὺ Badham) ἤδιστον εἶναι. τῆς γνώμης] τῆ ῥώμῃ Burges. ad Soph. Phil. 324.

3. τὸ δὲ πραξάντων (ἡμῶν recte addit B.) ἐκ τοῦ εἰκότος etc.

VII. 69. 2. ἔμελλον ἀνάγεσθαι] Imo ἀνάξεσθαι. ὅπερ πάσχουσιν (ἄνθρωποι?) ἐν τοῖς μεγάλοις ἀγῶσιν. πατρόθεν τ' ἐπονομάζων καὶ αὐτοὺς (αὐτοὺς καὶ recte Herw.) ὀνομαστὶ καὶ (κατὰ Herw.) φυλήν. ἀξιῶν — τὰς πατρικὰς ἀρετὰς ὧν (1. ἀφ' ὧν) ἐπιφανεῖς ἦσαν οἱ πρόγονοι μὴ ἀφανίζειν. 3. τὰς πατρικὰς ἀρετὰς — μὴ ἀφανίζειν] Annon τὰς πατρώας —? εἴποιεν ἂν, καὶ ὑπὲρ ἀπάντων] [εἴποιεν ἂν] καίπερ ὑφ' ἀπάντων Badham.

VII. 70. 2. τῶν Συρακοσίων καὶ (imo καὶ τῶν) ξυμμάχων. Cf. c. 59. etc. 3. ὁπότε κελουσθεῖη] ὅποι κελουσθεῖη Badham.

5. ἐπειδὴ δὲ προσμίξειαν (προσμίξειεν?) etc. 6. ἀπὸ πολλῶν τῶν (om. A. B. D. E. F. Bekk.) νεῶν ξυμπιπτουσῶν. Recte additur articulus. Cf. e. g. 84. ἐν κοίλῳ ὄντι τῷ ποταμῷ. II. 51. ὑπὸ τοῦ πολλοῦ (1. πολλοῦ τοῦ) κακοῦ νικώμενοι. 7. [ἐπιβοῶντες] καὶ [περὶ] τῆς — ἀντιλαβέσθαι Badham. "Auctor ipse saltem ἐπιβοώμενοι scripsisset." ἤδη τινες —] Qu. ἤδη καὶ τινες —. 8. πρύμναν κρουόμενον] Qu. πρύμναν ἀνακρουόμενον.

VII. 71. 2. καὶ διὰ τὸ ἀνώμαλον καὶ τὴν ἔποψιν τῆς ναυμαχίας ἐκ τῆς γῆς ἠναγκάζοντο ἔχειν] καὶ διότι — Dobr. Linwood.

καὶ διὰ τὸ (ἀγχώμαλον τῆς ἀμίλλης) ἀνώμαλον καὶ τὴν ἔποψιν τῆς ναυμαχίας Donaldson. Excidit haud dubie aliquid, sed idem epithetum iteratum esse ipsa sententia ostendit, eaque causa erroris fuit quum librarii oscitantis oculus ad posterius pro priori aberraret. Lege igitur καὶ διὰ τὸ (ἀνώμαλον τῆς ἀμίλλης) ἀνώμαλον καὶ etc. Cf. § 3. διὰ τὸ ἀκρίτως ξυνεχὲς τῆς ἀμίλλης. sed § 4. ἕως ἀγχώματα ἐναυμάχουν. εἰκῶς] εἰκῶς Cobet. Cf. ad VI. 55. Mihi quidem corrigendum videtur καὶ διὰ τὸ ἀνώμαλον τῆς γῆς ἀνώμαλον καὶ τὴν ἔποψιν τῆς ναυμαχίας ἠναγκάζοντο ἔχειν. ἀνεθάρσησάν τε ἄν] Qu. ἀνεθάρσησάν τε (ἄν om. B.). Cf. tamen Xen. Cyr. VII. 1. 10. ὁπότε προσβλέψειέ τινας — εἶπεν ἄν — ἄν ἔλεξεν — ἄν προῖων εἶπεν. καὶ πρὸς ἀνάκλησιν θεῶν — ἐτρέποντο. 3. ἄλλοι δὲ καὶ πρὸς ἀντίπαλόν τι (πρὸς τὸ ἀντίπαλον?) τῆς ναυμαχίας ἀπιδόντες etc. διὰ τὸ ἀκρίτως ξυνεχὲς τῆς ἀμίλλης] Qu. διὰ τὸ ξυνεχῶς ἀκριτον —. 4. ἦν τε ἐν τῷ αὐτῷ —] Malim ἦν δὲ —. Qu. ὀλοφυρμός, βοή, [νικῶντες, κρατούμενοι], ἄλλα (καὶ ἄλλα aut ἄλλα τε, ut in 76. ἄλλα τε ὅσα εἰκὸς etc.) ὅσα ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ μέγα στρατόπεδον πολυειδῆ ἀναγκάζοιτο (ἀναγκάζεται?) φθέγγεσθαι. ὀλοφυρμός, βοή] Si faverent libri, βοή, ὀλοφυρμός malit Elmsleius ad Her. 833. Cf. Aesch. Agam. 332. 5. τότε δὲ (δῆ?) ὁ μὲν ναυτικὸς στρατὸς etc. 6. πεπόνθεσαν] Lege ἐπεπόνθεσαν. παραπλήσιά τε πεπόνθεσαν] Lege παραπλήσια δὲ ἐπεπόνθεσαν.

VII. 72. 1. οἱ Συρακόσιοι] Qu. οἱ μὲν Συρακόσιοι. 2. ὡς — τὴν γνώμην εἶχον] Cf. Arist. Nub. 157.

VII. 73. 1. τὰ στενόπορα τῶν χωρίων διαλαβόντας (προφθασαντας A. D. E. F. G. cf. paullo infra) φυλάσσειν. 2. ἔτυχε γὰρ αὐτοῖς Ἡρακλεῖ (Ἡρακλεῖα recte B.) ταύτην τὴν ἡμέραν (l. ταύτη τῇ ἡμέρᾳ) θυσία οὔσα. καὶ πάντα μᾶλλον ἐλπίζειν ἄν σφῶν (σφίσι?) πείθεσθαι αὐτούς. 3. καὶ οὐκέτι ἔπειθεν αὐτούς] Sic codd. Bekk. καὶ οὐκ ἔπειθεν — Herw., ut olim legebatur.

VII. 74. 1. ὅπως ξυσκευάσαιντο (ξυσκευάσωνται D. et συσκ. γρ. G. fortasse recte) etc. ἀναλαβόντες δὲ αὐτά —] Lege ἀναλαβόντας (sic B.) δὲ ταῦτα —. 3. ἐνέπρησαν δὲ —] Lege ἐνεπρησάν τε —.

VII. 75. 1. ἡ ἀνάστασις] ἡ ἀπανάστασις Herw. “Ἀνάστασις, inquit, describitur v. c. II. 14 f. ἀπανίστασθαι contra solemnī usu dicitur de exercitu qui re infecta abducitur.” 3. εἴ τῳ δὲ προλίποι (ἐπιλίποι?) ἡ δῶμη καὶ τὸ σῶμα. οὐκ ἄνευ ὀλίγων ἐπιθειασμῶν καὶ οἰμωγῆς (οἰμωγῶν cod. Mosq.) vulg. οὐκ ἄνευ πολλῶν (aut ἀλόγων) ἐπιθειασμῶν — Madvig. οὐκ ἄνευ λυγρῶν ἐπιθειασμῶν — Heilmann. οὐκ ἄνευ ἐπιθειασμῶν καὶ οἰμωγῶν Goeller. ad Dion. Hal. de C. V. p. 200., qui ὀλίγων ex ὀλολυγῶν corruptum in textum irrepsisse censet. πρὸς ἀντιβολίαν — τραπόμενοι] Cf. Eurpol.

Fr. 317. κατ' ἀντιβολίαν δέκα τάλαντ' ἀπειίσασμεν. 6. ἡ ἄλλη αἰκία (αἰκεία?). ἀφῖκτο] ἀφίκατο Badham.

VII. 76. βοῆ τε χρώμενος ἔτι μᾶλλον (qu. ἐπὶ πλεῖστον, ut mox ὡς ἐπὶ πλεῖστον γεγωνίσκων) ἑκάστοις etc.

VII. 77. 4. ἀπὸ τοῦ θεοῦ] ἀπὸ τοῦ θείου cum Kruegero Donaldson. Apud Thucydidem enim, nisi certus quidam deus significetur, aut τὸ θεῖον dici (ut V. 104. 105. 112.) aut plurale οἱ θεοὶ adhiberi. 6. σιτία ἄλλα κομίζειν] σιτία ἅμα κομίζειν Badham.

VII. 78. 2. καὶ ἐπειδὴ τε ἐγένοντο ἐπὶ τῇ διαβάσει —] ἐπειδὴ τε —, aut καὶ ἐπειδὴ δὲ — Linwood. Qu. καὶ ἐπειδὴ (aut ἐπειδὴ δὲ, aut potius ἐπεὶ δὲ) —. Irrepserat, opinor, καὶ propter simile praec. -ται. 4. καὶ οἱ — αὐτοὺς ἰππῆς — ὄντες πολλοὶ ἐκατέρωθεν ἐκώλυον] Malim καὶ οἱ — ἰππῆς — ὄντες πολλοὶ ἐκάτεροι (sic A. D. E. F. G.) αὐτοὺς ἐκώλυον etc.

VII. 79. 1. εὗρον] ἠῦρον recte E. et hic et 80. στρατιὰν παρατεταγμένην (qu. παρατεταμένην) οὐκ (del.?) ἐπ' ὀλίγων ἀσπίδων στενὸν γὰρ ἦν τὸ χωρίον. 3. προεληλύθεσαν] Qu. προειληλύθεσαν.

VII. 80. 1. ἐδόκει — πυρὰ καύσαντες (καύσαντας recte A. B. D. F.) ὡς πλεῖστα ἀπάγειν τὴν στρατιάν. Cf. VII. 74. ἔδοξεν αὐτοῖς — ἀναλαβόντες (ἀναλαβόντας recte B.) — ἀφορμαῖσθαι. et ad Arist. Eq. 1312. 2. καὶ ἀπὸ πολεμίων οὐ πολὺ ἀπεχόντων ἰοῦσι] Aut ἀπὸ aut ἀπεχόντων delendum censet Linwood.

VII. 81. 2. δίχα δὴ ὄντας] Malim δίχα ἤδη ὄντας, ut in B. 3. τὸ δὲ Νικίου στρατεύμα ἀπεῖχεν ἐν τῷ πρόσθεν καὶ (ἑκατὸν καὶ B. om. A. D.) πεντήκοντα σταδίους. Recipienda videtur lectio codicis B. Exciderat ἑκατὸν propter simile vicinum καί. θᾶσσόν τε (del.?) γὰρ ὁ Νικίας ἤγε etc. ὅσα ἀναγκάζονται] Lege ὅσα ἀναγκάζονται, aut ὅσα ἂν ἀναγκάζονται. ὁδὸς δὲ ἔνθεν τε καὶ ἔνθεν (adde ἦν, quod exciderat post simile -εν). 5. ἐβάλλοντό τε (om. τε?).

VII. 82. 1. ἐπειδὴ γοῦν (l. οὔν) δι' ἡμέρας βάλλοντες etc. τοὺς Ἀθηναίους καὶ (καὶ τοὺς?) ξυμμαχούς. 3. ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀφικνοῦνται] ἀφικνοῦνται αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ A. D. E. F. G. Fort. ἀφικνοῦνται τ. τ. ἦ. πρὸς μετέωρόν τι καθῖσε (καθεῖσε recte A. D. E. F. G. ἐκαθεῖσε B.) τὴν στρατιάν. Cf. ad VI. 66. et ad Arist. Ran. 911.

VII. 83. 3. ἔμελλον πορεύεσθαι] Imo πορεύσεσθαι, ut est in D. E. F. G.

VII. 84. 1. καὶ τοῦ πιεῖν ἐπιθυμία] Fort. καὶ τῇ τοῦ πιεῖν —. 2. οἱ δὲ ἐμπαλασσόμενοι κατέρρεον] Qu. οἱ δὲ ἐμπασσαλευόμενοι —. 3. πίνοντάς τε τοὺς πολλοὺς ἀσμένους (ἀσμένως recte B.) etc. ὁμοῦ τῷ πηλῷ —] Qu. ἅμα τῷ πηλῷ —.

VII. 85. 3. διεπλήσθη πᾶσα (πᾶσα ἦ? Σικελία) αὐτῶν.

VII. 86. 1. ἀσφαλεσιάτην (ταύτην) εἶναι νομίσαντες τήρησιν Madvig, coll. VII. 42. 5. ξυντομωιάτην (ταύτην) ἠγεῖτο διαπολέ-

μησιν. 3. κακείνος οὐχ ἤκιστα διὰ τοῦτο (δ. τ. om. A. D. E. F. G. recte, opinor) πιστεύσας ἑαυτὸν etc. Praecessit enim ἀνθ' ὧν.

4. μὴ χρήμασι δὴ (δὴ om. A. D. E. F. G. nescio an recte) πείσας τινάς.

VII. 87. 2. ξυννενημένων] ξυννενηγμένων G. pr. Lege ξυννενησμένων. Cf. ad Arist. Nub. 1203. καὶ διὰ τὴν μεταβολὴν καὶ τὸ τοιοῦτον (τοιοῦτο A. D. E. F. G. fort. πνῖγος) ἀπέθνησκον. Latet nescio quid. Μοκ καὶ (del.?) ὄσμαι ἦσαν etc. et pro δίψει recte δίψη D. 3. κοτύλην ὕδατος καὶ δύο κοτύλας (χοίνικας?) σίτου.

Liber VIII.

VIII. 1. 1. πασυδί] πανσυδί A. B. C. F. G. Sic πανσέληνος et πασσελήνος. πανσυδί probat Blomf. Gl. Prom. 216. πασυδί διεφθάρθαι (ἐφθάρθαι E.). Natum fortasse est δι — ex praec. — δί.

ὠργίζοντο δὲ καὶ τοῖς χρησμολόγοις — καὶ ὅποσοι τι (om. G.) τότε αὐτοὺς θειάσαντες ἐπήλπισαν (qu. ἔπεισαν, ut in B. aut ἐπῆραν, aut ἐλπίσαι ἐποίησαν aut ἐς τὴν ἐλπίδα ἤγαγον) ὡς λήγονται Σικελίαν. ἐπήλπισαν] Mendosum. Quod ad θειάσαντες, cf. VII. 50. καὶ Νικίας, ἦν γάρ τι καὶ ἄγαν θειασμῶ τε καὶ τῷ τοιοῦτῳ προσκείμενος, etc. Cf. c. 54. δείσας καὶ ἄμα ἐπελπίζων (sic A. B. E. F. ἐλπίζων cet.) ὡς καὶ μεταβαλεῖται. στερόμενοι (στερούμενοι A. F. qu. στερισκόμενοι). 2. ἀνέλπιστοι ἦσαν — σωθήσεσθαι] Cf. VI. 33. 6. καὶ ἡμῖν οὐκ ἀνέλπιστον τὸ τοιοῦτο ξυμβῆναι. et ad IV. 70. 3. 4. καὶ τὰ τῶν ξυμμάχων ἐς ἀσφάλειαν ποιῆσθαι] κατὰ τῶν ξυμμάχων ἀσφάλειαν ποιῆσθαι Herw. Qu. — ἐν ἀσφαλείᾳ ποιῆσθαι (aut potius τίθεσθαι).

VIII. 2. 1. καὶ ἄμα [ἠγούμενοι] βραχὺν ἔσεσθαι τὸν λοιπὸν πόλεμον Cobet. Cf. ad IV. 108. 2. ξυμπροθυμηθέντες ἐπὶ (ἔτι Madvig) πλέον. ξυμπροθυμηθέντες — ἀπαλλάξεσθαι (l. ἀπαλλάξασθαι cum G.) etc. διὰ τὸ ὀργῶντες (ὀργῶντας recte B.) κρίνειν τὰ πράγματα καὶ μηδ' ὑπολείπειν (ὑπολιπεῖν A. E. ὑπολειπεῖν F. qu. μὴ δοῦναι ἐθέλειν) λόγον αὐτοῖς (l. αὐτοῖς, ἑαυτοῖς) ὡς τό γ' ἐπιὸν θέρος οἰοί τ' ἔσονται περιγενέσθαι.

VIII. 5. 1. Σθενελαΐδου] Σθενελαΐδα Cobet. Cf. nomen Ἐρυξιλαΐδας IV. 119. 5. ἢ ζῶντα ἄξειν ἢ ἀποκτεῖναι (ἀποκτείνειν al. ἀποκτενεῖν recte Cobet. Madvig.).

VIII. 6. 2. τῶν ἐν τῇ Λακεδαίμονι] I. e. τῶν πρεσβευομένων. αὐτῶν — conj. Haase. Latet mendum. 3. ἢ οἰκία αὐτῶν] "I. e. Ἀλκιβιάδου καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, understood from πατρικὸς ξένος." (Linw.). Qu. ἢ οἰκία αὐτοῦ (aut αὐτῶ) —. Ἐνδιος γὰρ Ἀλκιβιάδου (ὁ Ἀλκιβιάδου aut Ἀλκιβιάδης, ut in A. E. F.?) ἐκαλεῖτο.

VIII. 8. 3. ὅπως μὴ — πρὸς τὰς ἀφορμωμένας τὸν νοῦν

μᾶλλον (μᾶλλον τὸν νοῦν melius A. C. E. F. G.) ἔχωσιν ἢ etc. καταφρονήσαντες τῶν (l. τὴν τῶν) Ἀθηναίων ἀδυνασίαν.

VIII. 9. 2. διατριβῆς ἐγγενομένης οἱ Ἀθηναῖοι ἦσθοντο (ἦσθάνοντο melius in B.) τὰ τῶν Χίων μᾶλλον.

VIII. 10. 2. ἄλλας προσπληρώσαντες ἐπτά (ἐς ἐπτά recte R. Shilleto) καὶ τριάκοντα. Cf. ad V. 49.

VIII. 12. 2. δι' ἐκείνου] Sc. Ἀλκιβιάδου (cf. VIII. 17.) "ἐκείνου is said in the person of the historian, as in II. 13." (Linwood)

VIII. 14. 2. γενομένων λόγων ἀπό (ὑπό Cobet.) τε τοῦ Χαλκιδέως etc.

VIII. 15. 1. τά τε χίλια τάλαντα ὧν διὰ παντός τοῦ πολέμου ἐγλίχοντο (leg. ἐφείδοντο) μὴ ἄψασθαι. Cf. schol. Arist. Lys. 174.

εὐθύς ἔλυσαν τὰς ἐπικειμένας ζημίας — καὶ ἐψηφίσαντο κινεῖν] εὐθύς λύσαντες — [καὶ] ἐψηφίσαντο κινεῖν Cobet. 2. ἀνακεχωρήκεσαν] Imo ἀνεκεχωρήκεσαν.

VIII. 17. 3. τὸ πλεῖστον τοῦ πλοῦ] Malim τὸν πλεῖστον —, ut alibi. Cf. I. 30. Dem. p. 1326. τὸν πλεῖστον τοῦ χρόνου.

VIII. 20. ἐς Κεγχρειάς] Imo ἐς Κεγχρειάν. Cf. 23. τῶν ἐν Κεγχρειᾷ ξυμμαχίδων. IV. 42. 4.

VIII. 22. 1. οὐδὲν ἀπολείποντες προθυμίας] Leg. οὐδὲν ἐλλείποντες —. τὰς πόλεις, καὶ (om. καὶ?) βουλόμενοι etc. πλήθει παρόντες] πειθοῖ πειρῶνται Madvig, qui "Duas res susceperunt Chii, alterum ἄνευ Πελ. sine armis, alteram ipsi cum Peloponnesiis conjuncti armis."

VIII. 24. 4. καὶ ὄσω ἐπεδίδου ἢ πόλις αὐτοῖς ἐπὶ τὸ μεῖζον, τόσω (τοσῶδε recte B.) καὶ ἐκοσμοῦντο ἐχυρώτερον. 5. εἰργομένοις] Imo εἰργομένοις.

VIII. 25. 1. ὧν ἦσαν καὶ (l. κά, i. e. viginti una) ὀπλιταγωγοί. 2. Τισσαφέρους τι ξενικὸν ἐπικουρικὸν] ἐπικουρικὸν om. G. fortasse recte. ξενικὸν temere tollit Schaefer. 3. προεξάξαντες] προεξάξαντες Dind., coll. Herod. IX. 62. προεξαΐσσοντες κατ' ἓνα. Cf. ad Ar. Ran. 1001. εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις (sc. πλέων) etc.

4. νομίζοντες ῥαδίως ἂν σφίσι — προσχωρήσειν (προσχωρήσαι Cobet.). ῥαδίως σφίσι καὶ τᾶλλα προσχωρήσειν [ἂν]? Donaldson.

VIII. 26. 2. ἐς Λέρον (sic B. Bekk. Ἐλεὸν al.) πρῶτον [τὴν πρὸ Μιλήτου νῆσον] Herw., qui Laden insulam in codice suo legisse interpolatorem suspicatur: non enim pro Mileto sitam esse Lerum, sed prope Icarum et Pathmon. Cf. autem c. 17 f. et c. 27. in.

VIII. 27. 3. ἢ μόλις — ἐνδέχεσθαι (ἐγγενέσθαι aut ἂν γενέσθαι?) μετὰ βεβαίου παρασκευῆς καθ' ἐκουσίαν (καθ' ὑποταγὴν?) etc.

ποῦ δὴ (σπουδῆ al. οὐ δὴ Madvig. qu. οὐχ ὅπως) μὴ βιαζομένη γε etc. ἢ πού (γε) δὴ — (i. e. a fortiori) suadet Donaldson, coll. I. 142. 1. VI. 37. 3. Herod. II. 12. Recte, opinor. πρότερα (πρότερα E. Fort. πρότερον) ποι ἐπιχειρεῖν.

VIII. 28. 3. Ἀμόργην ζῶντα λαβόντες [Πισσοῦθου νόθον υἷον, ἀφροσῶτα δὲ βασιλέως] Herw., cui male haec repetita ex c. 5. videntur. 4. [ἐς τὴν Μίλητον] Herw. δαρεικὸν [στατηῖρα] Herw.

VIII. 29. 2. ἐς γὰρ πέντε ναῦς καὶ πενήκοντα τρία (τρία om. cod. Vat. τριάκοντα Madvig) τάλαντα ἐδίδου τοῦ μηνός. Exciderat, ait, τριάκοντα post simile πενήκοντα. Porro necessario retinendum esse παρὰ πέντε ναῦς πλέον monet Madvig. "Triginta talenta stipendium menstruum erat sexaginta navium, si bini oboli in diem darentur. Cum igitur hoc in 55 naves daretur, nautae παρὰ πέντε ναῦς plus accipiebant, i. e. tanto plus quantum adjiciebat quinque navium stipendium in reliquas 55 distributum." (Madvig)

Ita etiam Herwerden, qui, "Ita salva res est, inquit, nam subductis rationibus videbis singulos milites accepisse $3\frac{3}{5}$ obolos, cui rei optime conveniunt quae modo dixerat, ὅμως δὲ παρὰ πέντε ναῦς (i. e. πλὴν ἑνεῶν, schol.) πλεῖν ἀνδρὶ ἐκάστῳ ἢ τρεῖς ὀβολοί. Universum enim navium numerum 55. fuisse novimus, de quo si quinque quae exceptae fuerant dempseris, restant illae L naves quas Thucydidi restituimus."

VIII. 30. 1. τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος — τοῖς — Ἀθηναίοις προσφιγμένοι γὰρ ἦσαν —] Eadem structura quae in I. 72. τῶν δὲ Ἀθηναίων ἔτυχε γὰρ πρεσβεία — παροῦσα, καὶ ὡς ἦσθοντο etc. 115. καὶ τὰς ἀπὸ Χίου —] Qu. τὰς (aut τὰς τε) ἀπὸ Χίου —. Cf. ad I. 72.

VIII. 31. 2. Μαράθουσαν — Δρύμουσαν] Nonne Μαραθοῦσαν — Δρυμοῦσαν? Cf. ad 42. 3. Τεύτλουσαν (Τευτλοῦσαν?). Cf. nomen Πιτύουσα (Πιτυοῦσα?). ἐσβολὴν ποιησάμενοι τῇ πόλει —] προσβολὴν — recte Cobet. Cf. IV. 25. πρὸς τὴν πόλιν ἐσέβαλον (προσέβαλον Cobet.).

VIII. 32. 3. ἢ γὰρ ξυμμάχους πλείους σφᾶς (σφεῖς Bekker) ἔξειν, etc.

VIII. 33. 2. καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα λόφου (λόφῳ Popp. prob. Linw.) διεύργοντος [καὶ] καθωρμίσαντο Krüger.

VIII. 34. 1. ὥσπερ ἰδόντες] ὡς εἶδον Vat. ὥσπερ εἶχον ἰδόντες R. Shilleto. Quidni ὥσπερ εἶχον (sine ἰδόντες)?

VIII. 35. 2. ἀφροστήκει] Imo ἀφροιστήκει, ut est in A. E. F. προσέβαλλον] Fort. προσέβαλον. Sed obstat sequens ἔβλαπτον.

VIII. 36. 1. ὑπῆν] Cf. Herod. I. 31. τούτοις — βίος τε ἀρκέων ὑπῆν etc.

VIII. 37. 1. μήτε τοὺς Λακεδαιμονίους μήτε τοὺς ξυμμάχους [τῶν Λακεδαιμονίων] Herw., et sic etiam mox. [ξυνθῆκαι] Λακεδαιμονίων — καὶ τοὺς παῖδας τοῦ (l. τοὺς) βασιλέως — Cobet.

VIII. 38. 3. καθεστήκει] Lege et hic καθειστήκει. Cf. ad 35. 2.

VIII. 39. 2. Ἀρκεσιλάου] Ἀρκεσίλα Cobet. Cf. ad V. 40.

VIII. 42. 1. τὰ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ξυννέφελα ὄντα] Qu. τὰ τοῦ οὐρανοῦ etc. 3. Τεύτλουσαν] Nonne Τευτλοῦσαν? Cf. ad 31. 2.

VIII. 45. 3. ἵνα αὐτῶν μὴ οἱ ναῦται τὰ σώματα χείρω (χειρῶν Cobet.) ἔχῃσι δαπανῶντες ἐς τοιαῦτα ἀφ' ὧν ἢ (ἢ delet Cobet.) ἀσθένεια ξυμβαίνει. Cf. Xen. Hell. VI. 2. 27. ἄμεινον (non ἀμείνω) τὰ σώματα ἔχειν τοὺς ἄνδρας ἐποίει. τὸν προσοφειλόμενον μισθόν] τὸν προουφειλόμενον μισθὸν recte Cobet. Cf. ad Dem. p. 945, 20. προσώφειλε (προώφειλε Cobet.) τὰ ἔνδεκα τάλαντα. Ἐρμοκράτης τε] Aut interpolatum τε aut alius vocabuli locum occupare arbitratur Linwood. 4. ἀναίσχυντοι εἶεν πλουσιώτατοι ὄντες codd. ἀναισχυντοῖεν, εἰ πλουσιώτατοι ὄντες eruit Madvig. 5. ἐντελῆ —] Cf. Arist. Eq. 1366. καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω ἄντελῆ.

VIII. 46. 1. καὶ βασιλεῖ ἐξεῖναι ἀεὶ (solus B.) ἐπὶ τοὺς αὐτοῦ (ἐπὶ τοὺς ἀεὶ αὐτῶ recte Herw.) τοὺς ἑτέρους ἄγειν. εὐτελέστερα δὲ τὰ δεινὰ (τάδ' εἶναι?) βραχεῖ μορίῳ τῆς δαπάνης. 4. ἦν μὴ ποτε αὐτοὺς μὴ ἐξέλῳσι] ἦν μὴ ἐξέλῳσι (sc. τοὺς βαρβάρους) Donaldson Praef. ad Pind. p. XII. Fort. ἦν δὴ ποτε αὐτοῖς ἢ ἢ ἐξουσία, aut ἦν δὴ ποτε αὐτοῖς ἐξῆ. 4. Qu. καὶ οὐκ εἰκὸς εἶναι Λακεδαιμονίους ἀπὸ μὲν σφῶν [τῶν Ἑλλήνων] ἐλευθεροῦν νῦν τοὺς Ἑλληνας, ἀπὸ δ' ἐκείνων [τῶν βαρβάρων] ἦν [μὴ ποτε αὐτοὺς] μὴ ἐξέλῳσι, μὴ ἐλευθερῶσαι. Verba μὴ ποτε αὐτοὺς interpretamentum esse monuit Donaldson. ἦν μὴ ποτε αὐτοὺς μὴ ἐξελεῶσι] ἦν μὴ ποτε αὐτὸς ἐξελεῶσι Madvig. Qu. — ἐξέλῳσι. Tres interpolationes hic sunt sec. Madvig.

VIII. 47. 2. μνησθῆναι περὶ αὐτοῦ ἐς (πρὸς Cobet.) τοὺς βελτίστους (ὡς βελτίστου Madvig) τῶν ἀνθρώπων. "Omnium optimum praedicabant quod ἐπ' ὀλιγαρχίᾳ redire vellet. ἐς τοὺς οὐτὸν ex eo quod praecedat ἐς τοὺς δυνατωτάτους." (Madvig)

VIII. 48. 1. Qu. sic πολλὰς ἐλπίδας εἶχον αὐτοῖ θ' ἑαυτοῖς οἱ δυνατοὶ (δυνατώτατοι B.) τῶν πολιτῶν τὰ πράγματα, οἵπερ καὶ τάλαιπωροῦνται μάλιστα ἐς αὐτοὺς (ἑαυτοὺς A. E. G. αὐτοὺς F.), περιποιήσιν καὶ τῶν πολεμίων ἐπικρατήσιν (ἔτι κρατήσιν?). Quid in istis οἵπερ — ἐς αὐτοὺς lateat non perspicio. ὑπὸ τῶν ἐταίρων [παρακληθεῖς] κάτεισιν Cobet. 3. σφίσι δὲ περιοπτέον (l. προοπτέον) εἶναι τοῦτο μάλιστα, ὅπως μὴ στασιάσωσιν (l. στασιάσουσιν, coll. c. 54. etc.). Cf. IV. 124. 4. τῆς Μένδης περιορώμενος (προορώμενος?). 4. τῶ βασιλεῖ τε οὐκ εὖπορον εἶναι] τῶ τε βασιλεῖ — B. τῶ βασιλεῖ (om. τε) — A. E. F. G. Qu. βασιλέα δὲ οὐκ εὖλογον εἶναι —. Πελοποννησίων ἤδη ὁμοίως (ὁμοίων?) ἐν τῇ θαλάσῃ. τῶν ἀπὸ (ὑπὸ Cobet.) Ἀλκιβιάδου — πρᾶσσομένων.

VIII. 50. 5. οὐ καλῶς ἐκρύφθη] οὐ καλῶς οὐκ ἐκρύφθη conj. Linw. μᾶλλον ἢ ὑπὸ τῶν ἐχθίστων αὐτὸν (αὐτὸς Cobet. αὐτὸς (aut αὐτοῦ) — conj. Linw.) διαφθαρήναι.

VIII. 51. 2. καὶ ὡς μέλλουσα] Quod ad καὶ ὡς cf. 56. ἐπειδὴ ἔώρα ἐκεῖνον καὶ ὡς οὐ ξυμβασιόντα. - Post μέλλουσα inserendum forsitan ἐπιτίθεσθαι

VIII. 52. 1. βουλόμενον δὲ ὄμως, εἰ δύναιτό πως, πεισθῆναι (πιστευθῆναι G. fortasse recte. Qu. σπεισθῆναι (?) aut σπείσασθαι).

2. ὧν ποτε [καὶ πρότερον] — ἤρχον Herw.

VIII. 53. 2. μαρτυρομένων καὶ ἐπιθιαζόντων] Cf. Aesch. Cho. 856. τάδ' ἐπευχομένη κάπιθεάζουσ'. Eur. Med. 1409. τάδε καὶ θρηνώ κάπιθεάζω | μαρτυρόμενος δαίμονας. ἐπιθιαζόντων] Nonne ἐπιθιαζόντων? V. Blomf. ad Cho. 843. Attamen ἐπιθιασμῶν legitur VII. 75.

VIII. 54. 2. πράσσειν ὅπως ἂν αὐτοῖς δοκοίη (l. δοκῆ, δοκῆι) —.

VIII. 55. 1. ἀφιγμένοι ἤδη ἐπὶ (ἐς Herw.) τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς.

VIII. 56. 4. ὥστε τῶν Ἀθηναίων] ὥστε τὸ τῶν Ἀθηναίων unus codex. ὥστε ὑπὸ (aut πρὸς) τῶν — conj. Linwood, coll. Xen. An. III. 1. 5. Scholiastae explicatio est, ὥστε τοὺς Ἀθηναίους αἰτίους γενέσθαι τοῦ μὴ συμβῆναι. Ἰωνίαν τε γὰρ πᾶσαν ἠξίον (ἠξίου recte Valla et Reisk. cf. infra) δίδοσθαι. 5. παραπλεῖν τὴν ἑαυτοῦ γῆν] ἑαυτῶν nonnulli codd. prob. Linw. οὐκέτι [τι] ἀλλ' ἄπορα νομίσαντες] οὐκέτι ἄλλο τι ἢ ἄπορα νομίσαντες conj. Linwood. — αὐκέτι ἀλλ' ἢ ἄπορα νομ. Lindav. Madvig. Qu. οὐκέτι ἀνασχετὰ νομίσαντες.

VIII. 57. 2. μὴ τῆς (l. τῆ τῆς) τροφῆς ζητήσῃ πορθήσῃ τὴν ἡπειρον. Sed fortasse articulo ante τροφῆς nihil opus est. Cf. e. g. c. 81.

VIII. 60. 1. ἀδύνατα ἦν — μὴ οὐ μεγάλα βλάπτειν —] Cf. Herod. III. 82. δήμου τε αὖ ἄρχοντος ἀδύνατα μὴ οὐ κακότητα ἐγγίνεσθαι.

VIII. 62. 1. Δερκυλίδου] Δερκυλίδα Cobet.

VIII. 63. 2. βεβαιότερον κατέλαβον] Qu. βεβαιότερα —.

3. ἐσκέψαντο] Qu. ἐβουλεύσαντο.

VIII. 64. 3. δοκεῖ δέ μοι —] δοκεῖν δέ μοι — al. Fortasse recte: cf. ad Arist. Av. 1225. σωφροσύνην γὰρ λαβοῦσαι αἱ πόλεις] Malim μαθοῦσαι. Cf. ad Arist. Ran. 251.

VIII. 65. 3. λόγος τε — προσείργαστο αὐτοῖς ὡς —] προείργαστο G. pr. Qu. προώργαστο.

VIII. 66. 1. ἐπεὶ ἔξεν γε τὴν πόλιν (πολιτείαν Herw.) οἵπερ καὶ μεθίστασαν ἔμελλον. Cf. c. 74. καὶ ἀντειπεῖν ἔστιν οὐδὲν πρὸς τοὺς ἔχοντας τὴν πολιτείαν. προυσκέπτετο] προύσκεπτο Elmsl. ad Her. 148. ἐσκεμμένοι. ἐκ τρόπου τινὸς ἐπιτηδείου (Angl. in some convenient manner) τεθνήκει (ἐτεθνήκει recte A. E. F. G.).

2. τῶν δρασάντων οὔτε ζήτησις οὔτ' εἰ ὑποπτεύοιντο (ὑπωπτεύοντο G. ὑποπτεύοντο E. pr.) δικαίωσις ἐγίνετο. 3. οὐκ εἶχον] οὐκ εἶχον αὐτοὶ ἐξευρεῖν A. B. E. F. Qu. καὶ αὐτὸ διὰ τὸ μέγεθος τῆς πόλεως — οὐκ εἶχον αὐτοὶ (f. del.) ἐξευρεῖν. ἐξευρεῖν αὐτὸ ἀδύνατοι ὄντες (fort. ἀδύνατον ὄν, aut potius del.) — οὐκ εἶχον.

VIII. 67. 2. *ἐξεῖναι μὲν Ἀθηναίων ἀνεπιεῖν* (*εἰπεῖν* Cobet.) *γνώμην ἦν ἂν τις βούληται*. Sic statim ἦν δὲ τις τὸν εἰπόντα γραφεται παρανόμων.

VIII. 68. 2. *ἐκούσιος*] Imo *ἐκουσίως*, ut in A. E. F. G. *καὶ αὐτὸς τε*] *καὶ αὐτὸς δὲ* Linwood, coll. I. 132. IV. 24. VI. 71. VII. 56. VIII. 67. 4. *ἀπ' (ὅπ' Cobet.) ἀνδρῶν πολλῶν — πρᾶχθὲν τὸ ἔργον. ἐπ' ἔτει ἑκατοσιῶ μάλιστα ἐπειδὴ —*] Malim ἔτει *ἑκατοσιῶ* —.

VIII. 69. 3. *ἔφερον δὲ αὐτοῖς — αὐτοὶ καὶ ἐξιοῦσιν ἐδίδοσαν*] *φέρειν δ' αὐτὸν* (sc. τὸν μισθόν) — *αὐτοῖς* etc. Herw.

VIII. 70. 1. *πλήν — οὐ κατῆγον*] I. e. *πλήν οὖν* —. Cf. Xen. An. I. 8. 20. I. 8. 25. (Linw.).

VIII. 71. 1. *ὁ δὲ νομίζων τὴν πόλιν οὐχ ἡσυχάζειν* (*δμονοεῖν* Donaldson) etc. Verba *τὴν πόλιν οὐχ ἡσυχάζειν* vitiosa esse censet Dobraeus, qui malit *νομίζων οὐτ' εὐθύς* —. *νομίζων οὐκ ἂν ἡσυχάσειν* (*ἡσυχάσαι* Cobet.). 2. *πρὸς αὐτὰ τὰ τεύχη τῶν Ἀθηναίων* (*Ἀθηναίων recte* Herw.).

VIII. 73. 1. [*καὶ οὖντες δῆμος*] Herw. 4. [*ἐν τῇ νηὶ πλέοντας*] Herw. 3. *μοχθηρὸν ἀνθρώπων*] Cf. Arist. Eq. 1304. *ἀνδρα μοχθηρὸν πολίτην ὀξύνην Ὑπέρολον*.

VIII. 74. 1. *τὴν δὲ Πάραλον* [*ναῦν*] *ἀποπέμπουσιν* — Cobet. Herw. etc. 2. *ἄλλην στρατιῶν* [*ναῦν*] Herw. 3. *διανοοῦνται — τοὺς προσήκοντας λαβόντες εἶρξαι*] Imo *εἶρξαι* aut *εἶργαι*. Cf. ad Arist. Pl. 573. *ζητεῖς τοῦτ' ἀναπέσειν* (leg. *ἀναπέδειν*) *ἡμᾶς*.

VIII. 75. 1. *ἐπὶ — τοὺς μετασχόντας τὸ μὲν πρῶτον ὤρμησαν βάλλειν* (*πλεῖν?*) etc. *καὶ διδαχθέντες* (*δείσαντες?*) *μὴ τῶν πολεμίων ἀντιπρώρων ἔγγυς ἐφορμούντων ἀπολέσσαι τὰ πράγματα ἐπαύσαντο*. 2. *ἢ μὴν δημοκρατήσασθαι* (*δημοκρατήσεσθαι* recte G.) — *καὶ οὐδὲν ἐπικηρυκεύεσθαι* (l. *ἐπικηρυκεύεσθαι* cum Cobeto). *προεσιτήκεσαν*] Imo *προεισιτήκεσαν*. *πολέμοι τε ἔσεσθαι καὶ οὐδὲν ἐπικηρυκεύεσθαι* (-*σεσθαι* recte Cobet.).

VIII. 76. 1. *ὑπετόπειον*] *ὑπετόπειον* Herw., qui vulgatam ex glossemate superscripto *ὑπώπειον* natum jure suspicatur. Forma *ὑποτοπεῖν* legitur I. 20. 51. II. 13. V. 116. etc. Sed *ὑπώπειον* est V. 14. 3. *τοὺς τε πολεμίους — ἀμύνεσθαι*] Imo *ἀμυνεῖσθαι*, ut est in B. 4. *ἐς τοιοῦτον καταστήσονται μὴ βουλομένων* —] Qu. — *καταστήσεσθαι μὴ βουλομένους* etc. *ἐς τοσοῦτον* A. F. *ἐς τοσοῦτο* G. *ἐς τοιοῦτον* unus cod. prob. Bekk. *ἐς τοιοῦτο οὖν* — conj. Linw.

VIII. 77. [*οἱ δέκα πρᾶβευται*] Herw.

VIII. 79. 1. *εἰσηγγέλλετο*] *εἰσηγγέλο* Cobet. 3. *προήσθηοντο γὰρ αὐτοὺς* (*αὐ τοὺς* Reisk. *δὴ τοὺς* Herw.) *ἐκ τῆς Μιλήτου ναυμαχησίοντας*.

VIII. 80. 2. *τὸ Βυζάντιον ἐπικηρυκεῖτο αὐτοῖς ἀποστήναι* (imo *ἀποστήσαι*. *ἀποστήναι* deleri jubet Herwerden).

VIII. 81. 3. πιστεῦσαι δ' ἄν μόνοις Ἀθηναίοις εἰ αὐτὸς (εἰ ὡς αὐτὸς A. E. F. εἰ ὡς αὐτοὺς B. εἰ σῶς αὐτὸς A. corr. recte). αὐτῷ (αὐτοῖς A. B. E. F. recte) ἀναδέξαιτο. εἰ — ἀναδέξαιτο] Qu. εἰ — ἀναδέξοιτο. Ἀναδέχεσθαι τί τινι dicebant: cf. Xen. Cyr. I. 6. 18.

VIII. 82. 1. στρατηγὸν τε αὐτὸν εὐθὺς εἶλοντο — καὶ τὰ πράγματα πάντα ἀνειπίθεσαν] Sub. αὐτῷ. Cf. Nub. 1453. ὑμῖν ἀναθεὶς θεὸς ἅπαντα τὰμὰ πράγματα. Arist. Av. 546. Plut. Per. 32. κατὰ τὸ αὐτίκα] διὰ — B. Qu. παρὰ —.

VIII. 83. 1. καὶ τὸν — ἐπίπλουν] κατὰ τὸν — Goeller. ad Dion. Hal. de C. V. p. 235. μετὰ τὸν — Duker. Bekk. Qu. διὰ — καὶ ἐς τὸ μισεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν] Qu. ὥστε καὶ μισεῖσθαι — πρότερον ἔτι τούτων] Post haec μισούντων requirit Linwood, coll. schol. τοῖς Πελοποννησίοις καὶ πρότερον μισοῦσιν αὐτὸν ὡς φθείροντα τὰ πράγματα συνέβη τότε διὰ τὸ μὴ προθύμως μισθοδοτεῖν ἐπιτεῖναι τὸ ἐς αὐτὸν μῖσος. Scilicet exciderat μισούντων propter τὸ ὁμοιοτέλετον.

VIII. 84. 1. ἐλεύθεροι ἦσαν [τὸ πλῆθος] οἱ ναῦτα aut — τὸ πλῆθος [οἱ ναῦται] Haack. Donaldson. Herw.

VIII. 85. 3. τὴν ἔχθραν οἱ προθεῖτο (πρόθοιτο A. B. E. F. leg. προσθεῖτο). 4. διεβεβήκει recte plerique libri, sed διαβεβήκει G.

VIII. 86. 1. πρεσβευταὶ] πρέσβεις Herw. Semper enim hanc formam reperiri apud Thucydidem. 2. ὡς — ἡ μετάστασις γίγνεται (γένεται recte G. γίνεται A. E. F. G. sup.). 3. σαφέστατα — εἶχον] Lege σαφέστατ' ἄν —. 4. ἄλλος μὲν οὐδεὶς ἄν (οὐδ' ἄν εἰς G. fort. recte) ἱκανὸς ἐγένετο etc. λοδορῶν ἀπέτρεπεν] λοιδοριῶν ἀπέτρεπεν Madvig. 5. πρὸς μὲν γὰρ σφᾶς αὐτοὺς πολλὴν ἐλπίδα εἶναι καὶ (κἄν?) ξυμβῆναι. εἰ δὲ ἅπαξ τὸ ἕτερον σφαλῆσεται, ἢ τὸ ἐν Σάμῳ ἢ κείνοι (ἐκεῖνο recte G. ἐκεῖνοι A. E. F.).

VIII. 87. 1. ἀπολύεσθαι — τὰς ἀμαρτίας] Cf. V. 75. τὴν αἰτίαν ἀπελύσαντο. VIII. 109. ὅπως μέμνηται καὶ τὰς διαβολὰς ἀπολογῆσθαι (ἀπολυσηται?). 3. τῷ λέγεσθαι ὡς οὐκ ἀδικεῖ] τὸ — E. F. G. Qu. τοῦ λέγεσθαι —. 4. ἐπεὶ εἴ γε ἐβουλήθη] Qu. ἐπεὶ εἰ ἐβουλήθη γε. ἐπιφανὲς δήπου οὐκ ἐνδοιαστῶς] περιφανὲς B. et γρ. G. περὶ ἐπιφανὲς A. F. Qu. περιφανὲς δήπου ἦν τὸ ἀποβησόμενον (μέλλον, ἐσόμενον). ἐπιφανὲς] ἐπιφανεῖς (i. e. 'by making his appearance' Reisk. Linw., coll. Xen. An. III. 3. 6. ἐπιφαίνεται πάλιν ὁ Μιθριδάτης. III. 4. 13. Τισσαφέρους ἐπεφάνη.

4. ἐπεὶ εἴ γε ἐβουλήθη διαπολεμῆσαι (ἄν) — cum Dobraeo Donaldson. Madvig. et (qui δοκεῖ subaudit) Linwood. Deinde aut mendosum aut glossema esse videtur. ἐπιφανεῖς cum Reiskio, et διαπολεμῆσαι ἄν cum Dobraeo Madvig.

VIII. 88. ἢ γὰρ αὐτὸς ἄξεν Ἀθηναίοις τὰς Φοινίσσας ναῦς] ἢ γὰρ αὐτοῖς ἄξεν [Ἀθηναίοις] — Cobet.

VIII. 89. 2. ἔχοντες ἡγεμόνας τῶν πάνυ (?) στρατηγῶν (στρατηγούντων Bekk. qu. τῶν πάλαι στρατηγησάντων —.) τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχία — ὄντων. οἷον (del.?) Θηραμένην τε — καὶ ἄλλους. “Dubitari potest praestetne articulum ante τὸ σχῆμα deleri an legi πρόσχημα.” (Monk. ad Iph. A. 885.). φοβούμενοι δ', ὡς ἔφασαν, τό τ' ἐν τῇ Σάμῳ στρατεύμα καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην σπουδῇ πάνυ τούς τε (om. B.) ἐς τὴν Λακεδαίμονα πρεσβευομένους ἔπεμπον, μή τι ἄνευ τῶν πλειόνων κακὸν δράσωσι (δράσειαν B.) τὴν πόλιν, οὐ τὸ (τῷ B.) ἀπαλλάξειν τοῦ ἄγαν ἐς ὀλίγους ἐλθεῖν, ἀλλὰ etc. Locus vexatissimus emendatricem manum nondum expertus. Ita Donaldson, οἱ μετέσχον μὲν ἐν τοῖς πρώτοι τῶν πραγμάτων, φοβούμενοι δὲ, ὡς ἔφασαν, τό τ' ἐν Σάμῳ στρατεύμα καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην τούς τ' ἐς τὴν Λακεδαίμονα πρεσβευομένους, μή τι ἄνευ τῶν πλειόνων κακὸν δράσωσι τὴν πόλιν, σπουδῇ πάνυ ἐπέμπον, οὐτι ἀπαλλαξείειν τοῦ ἄγαν εἰς ὀλίγους ἐλθεῖν, ἀλλὰ τοὺς πεντακισχιλίους ἔργῳ καὶ μὴ ὀνόματι χρῆναι ἀποδεικνύναι καὶ τὴν πολιτείαν ἰσαιτέραν καθιστάναι. τούς τε — πρεσβευομένους, μή τι ἄνευ τῶν πλειόνων κακὸν δράσωσι τὴν πόλιν (ἔλεγον aut simile aliquid, ex schol.), οὐτοι ἀπαλλαξείειν (sic Abresch. Pierson. Goeller. fort. οὐχ ὅτι ἀπαλλαξείειν) τοῦ ἄγαν — conj. Linwood. Pro οὐ τὸ (sic vulg. οὐ τῷ B.) qu. οὐτι. ἔπεμπον om. tres codd. et schol. prob. Madvig. οὐπω (οὐτω, οὐτω, non οὐ τὸ, codd.) ἀπαλλαξείειν (ἡξίουν) τοῦ ἄγαν ἐς ὀλίγους ἐλθεῖν Madvig. Qu. οὐπω ἀπαλλαξείειν (ἔφασαν aut ἡξίωσαν) —. Schol. ἔλεγον ὅτι οὐκ ἀπαλλακτικῶς ἔχουσι τῆς ὀλιγαρχίας. 4. ἡγωνίζετο (ἡγωνίζοντο Herw.) οὐν εἰς ἕκαστος αὐτὸς πρῶτος (jure delet Herw.) προστάτης τοῦ δήμου γενέσθαι etc.

VIII. 90. 1. πρέσβεις τ' ἀπέστελλον σφῶν (delet Herw.) ἐς τὴν Λακεδαίμονα. 4. τοὺς ἐν Σάμῳ] τοὺς ἐκ Σάμῳ B. Qu. τοῖς ἐκ Σάμου. 6. ἐντεῦθεν προαιροῦντας] Cf. ad Arist. Thesm. 419.

VIII. 91. 2. λήσειν διαφθαρέντας (διαφθαρείσας? sc. τὰς ναῦς). 3. μὴ οὐν ὑπὸ τοῦ δήμου γε (τε A. B. E. F. om. G.). Qu. μὴ γοῦν ὑπὸ τῷ δήμῳ αὐθις γενόμενοι (sic G.) αὐτοὶ πρὸ τῶν ἄλλων μάλιστα διαφθαρήναι. Cf. Dem. in Timocr. 148. ἵνα μὴ οὐν (?) ἐπιβουλεύειν ἐδόκει.

VIII. 92. 2. ἐν [τῇ] ἀγορᾷ πληθούσῃ Cobet. 3. καταδεδραμήκεσαν] Imo κατεδεδραμήκεσαν. 7. ἄστεος] ἄστεως recte E. F. G. 9. ὅσον καὶ (del.?) ἀπὸ βοῆς ἔνεκα] Cf. Xen. Hell. 2. 4, 26. προσέβαλεν (?) ὅσον ἀπὸ βοῆς ἔνεκεν. 11. ἀντικρὺς ἂν δῆμον (adde εἶναι aut γενέσθαι?) ἡγούμενοι.

VIII. 93. 3. ἐκκλησίαν ποιῆσαι ἐν τῷ Διονυσίῳ (leg. Διονυσιακῷ, coll. c. 93. ἐς τὸ — Διονυσιακὸν θέατρον ἐλθόντες).

VIII. 94. 1. ἡ ἐν Διονύσου ἐκκλησία] Cf. Aesch. II. 64. τὴν ἐν Διονύσου ἐκκλησίαν. 3. ὡς τοῦ ἰδίου πολέμου μείζονος ἢ (ἢ B. om. Bekk.) — ὄντος. μείζονος ἢ ἀπὸ τῶν πολεμίων] ἢ

delendum censet Linwood. Qu. μείζονος τοῦ ἀπὸ etc. ἐς τὰς παρούσας] ἐς τὰς παρορμούσας Donaldson.

VIII. 95. 1. Εὐβοία γὰρ αὐτοῖς — πάντα ἦν] Cf. Dem. p. 660, 8. πάντ' ἦν Ἀλέξανδρος. p. 240, 12. Lucian. Abdic. 2. σωτὴρ καὶ εὐεργέτης καὶ πάντα ἦν ἐγώ. 4. Εὐβοϊάν τε ἅπασαν ἀποστήσαντες (ἀπέστησαν?).

VIII. 96. 1. ὡς ἦλθε] ὡς ἠγγέλθη Duker. Herw. 2. ἀπολωλέκεσαν] ἀπωλωλέκεσαν recte A. 3. ἢ ἐπολιόρκουν μένοντες] ἢ εἰ ἐπολιόρκουν — Linwood. p. 87.

VIII. 97. 1. μηδεμιᾶ ἀρχῇ] μηδεμιᾶς ἀρχῆς Popp. Krueger. Madvig. 2. ἐγίγνοντο δὲ καὶ ἄλλαι ὕστερον πικναὶ (πικνὴ Kuhn. ἐν πικνὴ Herw., vereor ut recte) ἐκκλησίαι.

VIII. 98. 2. διαφθορᾶς] διαφθορὰν recte Reisk. προσπαρκαλέσαντες] προσκαλέσαντες G. fortasse recte.

VIII. 99. 1. καὶ αἱ Φοίνισσαι νῆες οὐδὲ ὁ Τισσαφέρνης τέως που (f. τέως πω, aut ἐξ Ἀσπένδου?) ἦκον. ἐπεστάλκει] Qu. ἐπιστάλκει. ἄλλος] ἄλλοις recte Reisk. ἀνὴρ Σπαρτιάτης καὶ ὦν (διάγων pro καὶ ὦν?) ἐν Φασήλιδι. 3. ἐς αὐτὸν νῆες ἐσέπλευσαν (ἐπέπλευσαν recte B. E. F. G.).

VIII. 101. 1. δυοῖν ἡμέραις] δυοῖν ἡμέραιν recte Lobeck. Scribendum δυοῖν ἡμέραιν. Cf. VI. 34. δυοῖν μηνῶν. 2. καὶ Λάρισαν καὶ Ἀμαξιτὸν] καὶ Ἀμαξιτὸν καὶ Λάρισαν Herw., locorum situ postulante.

VIII. 102. 2. προειρημένης φυλακῆς τῷ φίλῳ ἐπίπλω] Qu. — τοῦ εἴσω ἔσπλου. Cf. c. 104. ἀποκλῆσαι τοῦ ἔξω αὐτοῦς ἔκπλου. ποιούμενοι] ποιουμένων Duker. ποιουμένου Ben. Goeller. ποιούμενας Blomf. (probat Linwood). Frustra. Corrigendum videtur τὴν δίωξιν εὐθὺς ποιούμενοι οὐ φθάνουσι πάσας (καταλαβόντες) —.

VIII. 104. 1. παρέτειναν τὸ κέρας] Cf. Herod.

VIII. 105. 2. διὰ τὴν ἄκραν τὸ Κυνὸς σῆμα] Ne interpretamentum τὸ Κυνὸς σῆμα esse putes, cf. 106, 3. et VII. 3. τὴν ἄκραν τὴν Τεμενίτιν καλουμένην. διὰ τὸ κρατήσαντες — διώκοντες] Delendum videtur, ut emblemata, istud διὰ τό. Cf. ad V. 7. IV. 63.

VIII. 106. 3. ἐπὶ τῇ ἄκρᾳ οὐ τὸ Κυνὸς σῆμα (del. οὐ — σῆμα?).

Πελληνέων] Corrigendum, ni fallor, Πελληναίων. Cf. Aesch. c. Ctes. 165. πλὴν Πελληναίων (Πελληνέων Cobet.).

VIII. 107. 1. καθ' Ἀρπάγιον καὶ Πρίαπον] κατὰ Πρίαπον καὶ Ἀρπάγιον malit Herw. Cf. ad c. 101 f.

VIII. 108. 1. Ἀλικαρνασέας] Ἀλικαρνασσέας recte A. Ἀτραμύτιον] Ἀδραμύττειον recte A. Ἀδραμύτιον E. F.

VIII. 109. 2. πορεύεσθαι διανοεῖτο πρὸς αὐτοῦς, ὅπως μέμψεται (μέμψεται Cobet.) — καὶ τὰς (πρὸς τὰς id.) διαβολὰς ἀπολογήσεται (ἀπολογήσεται id. ἀπολύσεται idem serius). Vereor ut recte. Qu. — ὅπως μέμψεται — καὶ τὰς διαβολὰς ἀπολύσεται. Cf. V. 75. καὶ τὴν αἰτίαν ἀπελύσαντο. VIII. 87. βουλόμενος ἀπο-

λύεσθαι πρὸς αὐτοὺς τὰς διαβολάς. 59. ὁ δὲ ἀπολύμενος (ἀπολο-
γούμενος unus codex) ἔφη etc. Adde Arist. Ran. 691. λῦσαι τὰς
πρότερον ἁμαρτίας. ὅπως μέμψηται τε τῶν περὶ τὴν Ἄντιανδρον
γεγενημένων καὶ τὰς διαβολὰς (ἀπόσσηται addit marg. G.) καὶ (del.?)
περὶ τῶν Φοινισσῶν νεῶν — ἀπολογήσεται.

ADDENDA.

I. 9. 3. ὡς Ὅμηρος [τοῦτο] δεδήλωκεν, εἴ τῳ ἱκανὸς τεκμη-
ριῶσαι. III. 104. τοσαῦτα μὲν Ὅμηρος ἐτεκμηρίωσεν etc.

I. 52. 2. ἐκ τῶν Ἀθηναίων (Ἀθηναίων C. G.). Cf. IV. 16. οἱ
ἐκ τῶν Ἀθηναίων — πρέσβεις. 23.

I. 69. 4. αὐτὸν περὶ αὐτῶ — σφαλέντα] Cf. II. 65. 9. αὐτοὶ
ἐν (del.?) σφίσι — περιπεσόντες ἐσφάλησαν. VI. 33. Herod. I. 108.
μηδὲ — σεωντῶ περιπέσης.

I. 71. 2. Cf. VI. 82. Δωριεῦσι καὶ πλείοσιν οὔσι καὶ παροι-
κοῦσιν. III. 93. 2.

I. 76. 3. τὸ πλεόν] τὸ πλεῖον C. G. Recte.

I. 90. 2. τὸ βουλόμενον] Cf. Eur. Iph. A. 1270. τὸ κείνου
βουλόμενον.

I. 103. 2. τοῦ Ἰθωμήτα] τοῦ Ἰθωμάτα Cobet. ex Steph. Byz.
v. Ἰθώμη.

I. 134. 3. ἀποφυγεῖν] Cf. λιποφυγεῖν IV. 12.

I. 139. 3. εἰώθεσαν] Sic legitur in libris mss. εἰώθεσαν (sic)
dixit Thucydides teste Photio p. 47, 17. Quod vix crediderim.

I. 144. 1. ἐλπίδα τοῦ περιέσεσθαι] Cf. VIII. 89. καὶ Πελοπον-
νησίων περιέσεσθαι.

II. 21. 4. Σιτάλκου] Σιτάλκους metro postulante legitur Arist.
Ach. 134.

II. 35. 1. ὡς καλὸν —] Lege ὡς καλὸν ὄν —.

II. 44. 1. λάχωσιν — τελευτήης] Lege τύχωσιν —.

II. 51. 2. ἀναπιμπλάμενοι] Cf. Soph. Phil. 520. ὅταν δὲ πλη-
σθῆς τῆς νόσου ξυνουσία, etc. 3. ὑπὸ τοῦ πολλοῦ (l. πολλοῦ τοῦ)
κακοῦ νικώμενοι.

II. 52. 2. οὐκ ἔχοντες ὃ τι γένωνται] Cf. Herod. IV. 156. οὐ
γὰρ εἶχον ὃ τι ποιέωσι ἄλλο.

II. 65. 9. αὐτοὶ ἐν (dele?) σφίσι κερπιεσόντες. Cf. Herod. I. 108. μηδὲ — σοὶ ἐωντῶ περιπέσης.

II. 70. 3. ἐνόμιζον γὰρ ἂν κρατῆσαι τῆς πόλεως ἢ ἐβούλοντο (βούλοντο?).

II. 75. 4. ἐσεφόρουν τὴν γῆν] Qu. ἐπεφόρουν τῆς γῆς. Cf. Arist. Pac. 224. ὅσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων.

III. 23. 5. ὑπονειφομένη] ὑπονιφομένη Cobet. Cf. IV. 103. ὑπένειφεν (ὑπένιφεν Cobet.).

III. 31. 2. τὸ πλεῖστον τῆς γνώμης εἶχεν — προσμιῖξαι] Cf. Herod. I. 120. 5. ταύτη πλεῖστος τῆ γνώμη εἰμί. VII. 220. ταύτη καὶ μᾶλλον τῆ γνώμη πλεῖστός εἰμι.

III. 38. 4. Lege μετὰ (τοῦ) δεδοκιμασμένου — ξυνέπεσθαι.

III. 40. 1. ξύγγνωμον δ' ἐστὶ τὸ ἀκούσιον] Leg. συγγνώμην δ' ἔχει —. Activum sensum habet ξυγγνώμων.

III. 46. 1. τὴν ἁμαρτίαν καταλῦσαι (qu. ἀπολῦσαι).

III. 53. 2. φοβούμεθα μὴ ἀμφοτέρων ἅμα ἠμαρτήκαμεν (leg. ἠμαρτήκωμεν).

III. 57. 4. δέδιμεν] δεδίαμεν unus codex. Cf. IV. 55. ἐδεδίσαν (ἐδέδισαν Cobet.). V. 14.

III. 95. 1. οἱ προθύμως ἐδόκουν — ξυστρατεύειν (leg. ξυστρατεύσειν) ἢ κἂν βία προσαχθῆναι.

III. 108. 1. κατὰ νότου] Cf. Herod. I. 75. 5. ὅπως ἂν τὸ στρατόπεδον — κατὰ νότου λάβοι.

III. 112. 3. Δωρίδα τε γλῶσσαν ἰέντας] Cf. Herod. IX. 16. Ἑλλάδα γλῶσσαν ἰέντα.

IV. 8. 5. βύζην] Cf. φύρδην. (Aesch. Xen. Polyb.).

IV. 12. 1. Cf. VII. 34. 4. Plut. II. 347 B. Arrian. Peripl. p. 4. ὥς μὴ κατὰ τὰς κώπας μόνον ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τὰς παρεξαιρέσις ἐπεισεῖν ἡμῖν — τοῦ ὕδατος.

IV. 26. 3. σῖτον — ἀληλεμένον] Cf. Herod. VII. 23. 4. σῖτος — ἀληλεμένος. Amph. com. III. 303. βίον | ἀληλεμένον.

IV. 28. 1. τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι] Cf. VIII. 48. 6. τὸ ἐπ' ἐκείνους εἶναι.

IV. 48. 3. σφαγᾶς] Guttura. Cf. Soph. Tr. 717. σφαγῶν διελθῶν.

IV. 67. 3. ἀκάτιον ἀμφηρικόν] Cf. Eur. Cycl. 15. ἀμφῆρες δόρυ.

IV. 98. 4. τῶ πολέμῳ — κατειργόμενον] Cf. VI. 6. 2. κατειργον αὐτοὺς τῶ πολέμῳ.

IV. 110. 1. Διοσκούρειον] Lege Διοσκόρειον.

IV. 116. 1. ἐγκατέλαβε] Cf. VII. 30. μέρος δέ τι καὶ ἐν τῇ πόλει αὐτῇ δι' ἀρπαγὴν ἐγκαταληφθὲν ἀπώλετο. V. 3. ἐγκαταληφθῆ. V. 72. 3. ἐγκατάληψιν.

IV. 124. 4. τῆς τε Μένδης περιορώμενος (l. προορώμενος). Cf. VIII. 48. 3. σφίσι δὲ περιοπιέον (l. προοπιέον) εἶναι —.

IV. 125. 1. ἀσαφῶς ἐκπλήγνυσθαι Vauv. ad Soph. Trach. 139.

V. 16. 5. ἀργυρέα εὐλάκα εὐλάξειν (εὐλαξεῖν recte Cobet.).

VI. 9. 3. ἐφ' ἃ ὄρμησθε] Cf. VIII. 47. 2. ὄρμηστο ἐς τὸ καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν. 60, 2.

VI. 17. 2. ὄπλοις ἐξήρτυται] Cf. Aesch. Prom. 711. τόξοισιν ἐξηρτυμένοι (ἐξηρτημένοι fere omnes mss.). Herod. VII. 147. 4. ἐξηρτυμένοι (ἐξηρτημένοι al.) — σίτω.

VI. 34. 7. ἰσοκινδύνους ἡγούμενοι] Cf. Dion. Cass. 41, 55. ὀυσοκινδύνους Badham.

VIII. 25. 3. προεξάξαντες] Cf. Arist. Ran. 567. ὁ δ' ὄχετ' ἐξάξας. Herod. IX. 62. προεξαΐσσοντες.

VIII. 57. 2. τῆς τροφῆς ζητήσει] Cf. II. 52. ἡμιθνήτες τοῦ ὕδατος ἐπιθυμία.

VIII. 83. 2. ἐπιφέροντα ὄργας Τισσαφέρνει διὰ ἴδια κέρδη] I. e. χαριζόμενον καὶ συγχωροῦντα (sec. schol.). Qu. συμφέροντα —.

INCERTAE SEDIS LOCI.

Thuc. I. . . οὐδὲν ἔδει] Qu. οὐδὲν (ἄν) ἔδει.

Thuc. II. . . κατεσκευάσαντο] κατεσκηνώσαντο (tentoria sibi fecerunt) malit Palmer. Exerc. p. 779.

Thuc. III. . . τοὺς Πλαταιέας] Scr. τοὺς Πλαταιᾶς, ut Δωριᾶς I. 107. Cf. ad II. 76. Arist. Ran. 694.

Thuc. IV. . . καὶ οἱ μὲν ὄχοντο φέροντες [οὓς ἀπέστειλε] τὰ γράμματα [καὶ ὅσα ἔδει αὐτοὺς εἰπεῖν], ὁ δὲ — Cobet.

Thuc. VI. . . ὄσω καὶ λοιδορῆσαί με Vaun. ad Soph. El. 830.

Thuc. . . . παραλίπη [καὶ μὴ δηώση] Cobet. ad Hyperid. p. 104. Ibid. [ὥσπερ καὶ τὰ ἄγῃ ἐλαύνειν προεῖπον ἔνεκα ἐκείνου] idem.

Thuc. . . . τὴν αἰτίαν ἀπελύσαντο] Cf. VIII. 87. βουλόμενος ἀπολύεσθαι πρὸς αὐτοὺς τὰς διαβολάς. 109. (corr.).

Thuc. . . . ἅμα δὲ πρωτῆ] Cf. Matth. Ev. XX. 1. ἅμα πρωτῆ.

Thuc. . . . Cf. Herod. IV. 118. 5. ἦκει γὰρ ὁ Πέρσης οὐδὲν τι μᾶλλον ἐπ' ἡμέας ἢ οὐ καὶ ἐπὶ ὑμέας. V. 94. VII. 16.

Thuc. . . . Cf. V. 15. τὴν ἐνιαύσιον (sic) ἐκεχειρίαν.

Thuc. . . . Cf. I. 64. οἱ Ποτιδαιᾶται καὶ οἱ ξύμμαχοι.

Thuc. . . . Cf. IV. 102. ἢ ἢ Βόλβη λίμνη ἐξίησιν ἐς θάλασσαν.

Thuc. . . . Cf. I. 2. 2. ἀστασίαστον οὖσαν (τὴν Ἑλλάδα).

Thuc. . . . Cf. I. 13. κατὰ γῆν τὰ πλείω ἢ κατὰ θάλασσαν.

Thuc. . . . Cf. I. 23. δυοῖν ναυμαχίαν.

- Thuc. Cf. V. 13. *τεθνεῶτος* (non *τεθνηκότος*). VI. 103.
 Thuc. Cf. I. 143. *πλευσοῦμεθα* (sic codd.).
 Thuc. Cf. I. 126. *ἐν Δελφοῖς*. V. 16.
 Thuc. Cf. Trag. adesp. 62. *καὶ τὴν μὲν ἐξαντλοῦμεν,*
ἢ δ' ἐπεισρέει.
 Thuc. Cf. I. 11. *τὸ γὰρ ἔρουμα τῷ στρατοπέδῳ οὐκ ἂν*
ἐτειχίσαντο.
 Thuc. Cf. VII. 19. *τῆς τῶν Ἀθηναίων πόλεως.*
 Thuc. Cf. IV. 29. *ᾧρμηγτο διακινδυνεῦσαι.*
 Thuc. Cf. VIII. 66. *ὑποπτεύοιγτο* (*ὑποτοπεύοιγτο* E. corr.).
 Thuc. *διὰ ταχέων*] Cf. Dem. p. 531, 19. (in oraculo
 Dodonaeo).
-







Gt 55.447
Adversaria in Thucydidem,
Widener Library 004467456



3 2044 085 173 714

